

கலாபூஷணம், சைவப்பூலவர் சு.செல்லத்துரை

அவர்களின்

அரங்கப்படையல்கள்

வெளியீடு

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கலாபூஷணம், சைவப்புலவர் சு. செல்லக்குரை
அவர்களின்

அரங்கப்படையல்கள்

வெளியீடு

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம்

07.10.2007

நால்தரவு

நூல்	: அரங்கப் படையல்கள்
மொழி	: தமிழ்
ஆசிரியர்	: கலாபூஷணம், சைவப்புலவர் க. செல்லத்துரை
பதிப்புரிமை	: ஆசிரியருக்கு
பதிப்பு	: முதலாம் பதிப்பு
காலம்	: 2007.10.07
பக்கம்	: 214
அளவு	: 15 cm X 22.5 cm
பதிப்பகம்	: கீதா பதிப்பகம், கொழும்பு-13.
வெளியீடு	: தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம், ஸ்ரீலங்கா.
ஐ. எஸ். பி. என் விலை	: 978-955-50192-5-5 : 300/-

Title	: Arangap Padaiyalkal
Language	: Tamil
Author	: Kalapooshanam Sai vappulavar S. Sellathurai
Copy Right	: Author
Edition	: First Edition
Date	: 2007.10.07
Pages	: 214
Size	: 15 cm X 22.5 cm
Printers	: Keethaa Publication, Colombo-13.
Publishers	: Tellippalaik Kalai Ilakkiyak Kalam, Sri Lanka.
I.S.B.N.	: 978-955-50192-5-5
Price	: 300/-

காணிக்கை

என்தங்கை பெற்றொடுத்த எனதுருமை மருமக்கள்
என் உள்ளக் கொலுவிருக்கும் எழிலான செல்வங்கள்

இளஞ்செல்வன்

'இளஞ்செல்வன்' புனைபெயரில்
இலக்கியங்கள் படைத்திட்டேன்
வளமான வாழிபத்தை
வழங்கிவிட்டுச் சென்றனையோ!

இளங்குமரன்

'இளங்குமரன்' கலாமன்றம்
உன்பெயரால் இயங்கவைத்தேன்
இளமையின் கோலம்மட்டும்
இங்குவிட்டுச் சென்றனையோ!

கற்பகச் சோலையாய்க் காய்த்துக் கனிந்தேநீர்
அற்புதமாயெங்கள் அருகிருப்பீர் என்ற தெல்லாம்
கற்பனையாய்க் கனவாகிக் கதையாகிப் போனதுவே
நற்பதமே சேர்ந்திருக்க நாம் தொழுது வேண்டுகிறோம்

ளங்கள்

களங்கமிலாச் செல்வங்கள்
செல்வனுக்கும் குமரனுக்கும்
காணிக்கை இப்படையல்

சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை

SLPS-1 (ஓய்வூதியை)

பிறப்பு : 1938.03.28. இளவாலை.

நாடகப் புலவன் :

உரை நாடகங்கள்
தாளைய நாடகங்கள்
சிந்துநடைக் கூத்துக்கள்
தெருக்கூத்துக்கள்
இசை நாடகங்கள்
நாட்டிய நாடகங்கள்
வில்லுப்பாட்டுக்கள்
பிரபந்தங்கள்
பல்வகைப் பாடல்கள்

நூலாசிரியர் :

கோமாதா - (பசுக்காத்தல் தொடர்பான தகவல்கள்)
வாக்கும் வாழ்வும் - (வானொலிப் பேச்சுக்கள்)
மங்கல மனையறம் -
மங்கலத் திருமணம் -
காரைக்கால் வரலாறும் திருவூஞ்சலும்

மலராசிரியர் :

மெய்கண்டான் யொன்மலர்
காங்கேயன் கல்விமலர்
மெய்கண்டான் பவளமலர்
நகுலேஸ்வர குரு பவளமலர்
கந்தபவளமலர்
நீத்தியகல்யாணி யொன்மலர்
சித்தாந்த ஞானக் களஞ்சியம்
பார் புகழும் பதி பன்னாலை
செந்தூரமலர்

கௌரவ விருதுகள் :

கலைஞான கேசரி
- இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
கலாபூஷணம்
- இலங்கைக் கலாசார அமைச்சு
சிவநெறிய் புரவலர்
- ஐந்தாவது உலகச் சேக்கிழார் மாநாடு

*ஆதவன் ஒளிசேர் *அமுத கிரணனின்
ஆதர வாய் இருள் அகற்றுதல் போல,
செந்தமிழ்ச் சைவச் செழுங்குரு அருளின்
அந்தவச் சீடனாய், அவர்பால் அரும்பெறல்
அறிஞனாய்; பிறப்பின் அறம்பொருள் இன்பொடு
இறுதியின் வீடும் பயன்பெற, உயிரெலாம்
இருள் அற *விளங்குவான், “இலக்கியம், சமூகம்,
கல்வி முதலாம் பல்கலை அரங்குள் :-
“புதியதோர் உலகம்”, “புலவர் (தம்) புகழ்”,
“தக்கன் யாகம்”, “(தா!)வேண்டும் எனக்கு
மூண்டு லட்சம்”, “(முற்) பாசு பதாஸ்திரம்”,
“தேடிவரும் சான்றோர்”, “(தென்) எழுத் தறிவு”,
“வள்ளி திருமணம்”, “யாருக்குச் சொந்தம்”,
“சரஸ்வதியே சம்மதம்தா”, “எண் கோ லங்கள்”,
“வாயுக்கள்”, “சத்துணவு”, “வள்ளல் ஏழர்”,
“மலரின் ஒழுங்கு”, “(மன்னிய) மாங்கனி”,
“கொண்டு வந்தார் வெற்றி - கோதையர்கள்”,
“விபுலா னந்தர் அமுத வெள்ளம்”,
“மெய்கண்டார்”, “மெய்ப்பொருள்”, “எல்லார்க்கும் கல்வி”,
“கீதங்கள்”, “கவிதைகள்”, “பிரபந்தங்கள்”,
அன்னதோர் பிறவும் அரும்பொருட் படைப்பாய்,
துன்னிய படைப்பின் நன்னூல் அமைந்திடச்
சூழ்திறற் சான்றோர் சிறப்புறும் அவையில்,
ஈழத் தாயகத் திடந்தொறும் நிகழ்த்திப்,
பெரும்புகழ் பெற்றனன். பேர்இள வாலைத்
திருவூர் வாழும் சைவப் புலவன்,
கலாபூ ஷணம், சு. செல்லத் துரையெனும்
நிலாவிய புண்ணியன்; நின்மலத் தோனே.

“வாணியகம்”

பண்டிதர், சைவப்புலவர்மணி

சிறுப்பிட்டி, நீர்வேலி

கி. செல்லத்துரை

*ஆதவன் - சூரியன் *அமுத கிரணன் - சந்திரன்

*விளக்குவான் - விளக்குதற் பொருட்டு, விளக்குதற்காக.

மங்கல வாழ்த்து

தில்லைநட ராசனைச் சேவித்த சுப்பிரமணியம்
மெல்லியல்பத் திணிப்பிள்ளை வேண்டியே பெற்றெடுத்த
நல்லவன் செல் லத்துரை நன்றாம் நாடகநூல் நாட்டியுள்ளான்
எல்லோரும் அவனாரங்கப் படையல்தனை அனுபவிப்போம்

பற்பலவாய் நூல்பலவும் வரவேண்டும் வாழ்த்துகிறோம்
நற்சுகத்தி னுடனாகி நமக்கவர்நூல் தரவேண்டும்
அற்புதநா டகங்களையாத் தனுபவித்து நூலாக்க
அற்புதனை வேண்டுகின்றோம் அவர்நீடு வாழியவே

உத்தமமாய் உளங்கொண்டு உலகுக்காய் உழைப்பவனே
சத்தியத்தை மதிப்பவனே தனிவழியைத் தேர்ந்தவனே
நித்தியநா டகத்தவனை நினைந்துவழிச் செல்வபனே
வித்தகனே நீவாழ்க விழைவதுவும் வாழியவே!

நாட்டியநா டகங்கூத்து சிந்துநடை கோலாட்டம்
பாட்டுடனாங் காவடியென் றிவற்றினது பதிவுகளும்
நாட்டிடுதல் நின்கடனே நன்றாம் வினைமுதலே
தீட்டிடுமற் றதுவேயெம் நினைவுடனாய் வாழியவே

சைவசித்தாந்தத் திருநெறியில் திகழ்பவனே
வையத் துனதுநெறி வாழ்வளிக்கும் எனவுணர்ந்தோம்
ஐயா உமதுவழி அமைதியினில் அகமகிழ்ந்தோம்
மெய்யுணர்வி னுடனாகி என்றென்றும் வாழியவே.

8D, 2/4, சிநீபால வீதி,
கல்கிசை.

கலாபுஷணம் பண்டிதர்
சீ. அப்புத்துரை

எந்தையே குருவே போற்றி

திண்ணிய மனமும் திருந்திய செயலும்
கண்ணிய நடையும் கலையுணர் வதுவும்
வாழ்விலே கொண்டு வாழ்வாங்கு வாழும்
ஆழ்மனம் படைத்த அற்புதக் குருவே!

இசையுடன் நாடகம் இயலும் வளர்த்து
திசைதொறும் புகழைத் தேடித்தந்த
எந்தையே உந்தன் சீரிய பணியை
சிந்தையால் போற்றும் பேறது பெற்றேன்

ஆண்டுதோறும் நாடகங்கள் அடுத்தடுத்து வெற்றிகண்டு
வீறுநடை போட்ட வேளையில் நடித்தவன் நான்
சொல்லுக்கு இசைகூட்டி வில்லுப்பாட்டிசைத்திசைத்து
சிந்து நடைபயின்று சிந்தை மகிழ்ந்தவன் நான்.

ஆடலுடன் பாடல் எனக் கலந்து கல்வி பயிற்றுகின்ற
தேடலுடன் மேல்நாட்டுச் சிந்தனைக்கு வடிவமைத்து
எண்கோலம் வாயுக்கள் நிறையுணவு வலைப்பந்து
எல்லோர்க்கும் கல்விமுதல் புதுமைப்படையல் இவை

ஆற்றுகைக்கு ஏற்றவிதம் அடைவுகளை முன்வைத்து
அரங்கச் செயற்பாட்டுக்கு அற்புதமாய் வழிகாட்டிப்
பாத்திரங்கள் ஓப்பனைகள் காட்சிகளின் பாங்கெல்லாம்
குத்திரமாய்க் காத்திரமாய் சொல்லுதலோ தற்புதுமை.

எந்தையின் கலையரங்கப் படையல்நம் தமிழினத்தின்
சொந்தக் கலைவடிவப் பதிவுகளாய் நிலைபெற்று
இந்த உலகமெல்லாம் வலம்வந்து பயன்விளைக்கச்
சிந்தை மகிழ்ந்துவந்து செப்பிடுவேன் இதயமொழி

44, UPHALL RD,
ILFORD ESSEX
IG1 2JF

செல்லத்துரை நாவரசன்
U.K.

முன்னுரை

- நூலாசிரியர்

1960 களில் தொடங்கிய என் அரங்கப் படையல்கள் எல்லாமே 1992 யூன் 11இல் என் சொந்த ஊரான இளவாலையில், என் சொந்த வீட்டிலேயே இராணுவ வன்முறையில் சாம்பராயின.

இடம்பெயர்ந்தாலும் மனம் தளராத காரணத்தால் தற்காலிக வதிவிடங்களில் வாழ்ந்த போதும் கலைப்படையல்களும் ஆற்றுகைகளும் தொடர்ந்தன. 1995 அக்டோபர் 30இல் யாழ். குடாநாடு முழுவதுமே குடிபெயர்ந்தபோது அவற்றுள்ளும் பல கைதவறின.

அதன்பின்னரும் மனம் தளராமல் இன்றுவரையில் படைக்கப் பெற்றவையும், ஆங்காங்கு என்கலை அன்பர்களிடம் தப்பித்தவறி இருந்து என்கைக்குக் கிடைத்தனவுமே எஞ்சின.

மீண்டும் இவ்வித இழப்புகள் ஏற்படாவண்ணம் எஞ்சியவற்றுட் சிலதையாவது பதிப்பித்து வாழவைக்கவேண்டும் எனும் என்கலை அன்பர்களின் ஊக்குவிப்பே இந்த நூல் வெளிவரக் காரணமாயிற்று. இது என்கலை வாழ்வை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியுமாகும்.

நான் படைத்த உரை நாடகங்கள், இசை நாடகங்கள், சிந்து நடைக் கூத்துக்கள், நாட்டிய நாடகங்கள், தாளைய நாடகங்கள், தெருக்கூத்துக்கள், வில்லிசைப் பாடல்கள் என்பவற்றுள் வகைக்குச் சிலவாகத் தொகுக்கப்பட்டவையே இந்த அரங்கப் படையல்கள். இவை யாவும் அரங்கேற்றப் பட்டவையே. இவற்றுட்பல பரிசுபெற்றவையுமாகும்.

மாணவப் பருவம்முதல் நாடகங்களில் நடித்துவந்தாலும் அறுபதுகளில்தான் எனது அரங்கப் படையல்களும், ஆற்றுகைகளும் முனைப்புப் பெற்றன. இதற்கு எனக்குக் களமாய் அமைந்த அரங்குகளில் இளவாலை இளங்குமரன் கலாமன்றம், மன்னார் சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி, காங்கேசன்துறை இளந்தமிழர் மன்றம், இணுவில் இசை நடன கிராமிய கலைக் கல்லூரி, இளவாலை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயம், தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம், மகாஜனக் கல்லூரி, மாங்குளம் மகாவித்தியாலயம், மானிப்பாய் மெமோறியல் கல்லூரி ஆகிய நிறுவனங்கள் முக்கியமானவை.

கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம், கலைப் பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, கோகிலா மகேந்திரன், கவிஞர் செ. கதிரேசர்பிள்ளை போன்றோர் எனக்கு நல்வழிகாட்டிகளாக வாய்த்தனர்.

மன்னாரில்1965இல் கரவைகிழானின் ஆதவனே மன்னிப்பாய் எனும் இலக்கிய நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்தேன். அது கலைக்கழகப் போட்டியில் அகில இலங்கையில் முதற் பரிசு பெற்றது. அந்த நாடக நடிகர்களில் அனேகமானோர் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள். என்னிலும் பார்க்கத் தகுதியிலும் வயதிலும் கூடியவர்கள். இருந்தபோதும் என்னை மதித்து நெறியாள்கையெனும் சத்திய நெறிக்குக் கட்டுப்பட்டு இயங்கியமை, நாடகக் கலையின் ஆளுமையை நான் புரிந்துகொள்ள வைத்தது.

என் படையல்களும், நெறியாள்கையும் அரங்கக் கலையின் சத்திய நெறி நிற்பதற்கு இந்த அனுபவமே கால்கோளாயது. என் கலை வாழ்வின் கடந்த காலத்தை மீட்டுப் பார்க்கின்றேன். என்னுடன் கலையுறவு கொண்ட கலைஞர்கள், நண்பர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அத்தனை பேருமே என் உள்ளத்தின் நன்றிப் பீடத்தில் கொலுவிருக்கிறார்கள்.

மன்னார்க் காலத்தில் டொக்டர் அ. பவளத்துரை (M.O.H), திரு. க. இரத்தினசிங்கம் (T.A), பொ. இலங்கநாதபிள்ளை, அமரர்கள் இணுவில் த. சிதம்பரநாதன், நாக. பத்மநான் முதலானோர்;

இளவாலையில் அமரர் கலைஞர் க. தம்பு மற்றும் ஓவியர் லங்கா, கலைஞர்கள் சி. வாமதேவன், க. இராசேந்திரம், பெண் நடிகர் வே. தருமராசசிங்கம் முதலானோர்;

இணுவில் இசை நடன கிராமிய கலைக்கல்லூரி முதல்வர் அமரர் தி.சி. சண்முகலிங்கம், திரு. தி.சி. கந்தசாமி முதலானோர்;

காங்கேசன்துறை இளந்தமிழர் மன்றம் கனக. மகேந்திரா அமரர்கள் நா. கருணானந்தசிவம், பொன். கணேசமூர்த்தி முதலானோர்;

இளவாலை மெய்கண்டானில் என்மதிப்பார்ந்த ஆசிரியர்கள் எல்லாரும்;

ஆண்டு தோறும் ஆசிரியர் தினத்திலும், பரிசளிப்பு விழாக்களிலும் என்னுடன் நடித்த ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்;

மெய்கண்டானில் காத்தவராயன் கூத்தை நெறியாள்கை செய்து அகில இலங்கையில் முதற்பரிசு பெற வைத்துப் பெருமைப் படுத்திய அளவெட்டி ஆசிரியர் விஜயபாஸ்கரன்;

மாங்குளத்தில் டொக்டர் அரவிந்த் ஏ.எஸ். மகாலிங்கம் அவர்கள்;

என் படையல்களில் வரும் இசை நாட்டியத்துறையில் பெரும்பங்காற்றிய இசை நடன ஆசிரியர்கள் திரு. ந. ஸ்ரீராம்குமார், செல்வி சிவரூபி கதிராமதாசன், செல்வி வாகினி விஜயரட்ணம், திருமதி மலர்விழி கனகசபை முதலானோர்;

நாடகத்தயாரிப்பில் முன்னின்றுழைத்த ஆசிரியர்கள் செல்வி மே.ப. சவரிமுத்து, திரு. கி. யோசேப்பு, திரு. அ. பேரம்பலம், திருமதி சுகந்தா கிருபானந்தராசா, திருமதி இரத்தினம் அப்புத்துரை முதலானோர்;

கணித, விஞ்ஞான. மனைப்பொருளியல் கல்வியைக் கலைவடிவ மாக்கக் கருப்பொருள் தந்த திருமதிகள் சகுணா குமாரவேலு. பாராளும் சக்தி திருச்செல்வம், விஜயலட்சுமி முருகதாசன், சகுந்தலா இலட்சியன் முதலானோர்;

இடம்பெயர்ந்து மானிப்பாயில் இயங்கியபோது தளர்ச்சிக்குப் பதில் வளர்ச்சிக்குக் களம் அமைத்துத் தந்த மெமோறியல் அதிபர் நண்பர் அ.மு. அருணாசலம் அவர்கள்;

எந்த வேளையிலும் என்னைச் சோர்ந்திருக்கவிடாமல், என்பொறுப்புக் களையெல்லாம் தாமே சுமந்து கொண்டு நான் புதியது படைக்க ஊக்கமும் உதவியும் தந்து என் படையல்களின் பங்காளிகளாக விளங்கும் என் துணைவி சிவகாமி, என்னருமை மைந்தர்கள் நாவரசன், மாவிரதன், என்னைப் பெருமைபெற வைக்கத் தொடர்ந்து முனைந்து நிற்கும் பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை, என்மைத்துனர்கள் திரு. தி.சி. அமிர்தலிங்கம், திரு. தி.சி. முத்துலிங்கம்,

இவர்களுக்கே இது நன்றிப்படையல்.

இந்தப் படையல்கள் நூலுருப்பெறத் தகுதியுடையனவா என்பதை அறிவதற்காக உலக நாடகப் பேராசான் என நாம் மதிக்கும் ஈழக்கூத்தன் ஏ.ஸீ. தாசீசியஸ், கல்வித்துறைப் பேராசிரியரும் முன்னாள் யாழ். பல்கலைக்கழக அழகியல் பீடத் தலைவருமான பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா, நாடக அரங்கியல் ஆற்றுகை வல்லுநரும், ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவுமாகிய திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன் ஆகிய மூவரையும் நாடினேன். அவர்கள் இதை அங்கீகரித்தது எனக்குப் பெரியதிருப்தி.

ஈழக்கூத்தன் ஏ.ஸீ. தாசீசியஸ் அவர்கள் லண்டனில் இருந்து கொண்டு எனது படைப்புக்களை எழுத்தெண்ணிப் படித்துத் தனது, ஆன்று அவிந்து அடங்கிய தெளிந்த உள்ளத்தால் 'என் நெஞ்சரை' எனத்தன் கருத்தைப் புதுமை புனையும் கலைவடிவில் வடித்துத் தந்தமைக்குரிய நன்றி சொல்லில் அடங்காது.

எதையும் கல்விக் கண்கொண்டு ஆழமாக அறிந்து, கற்போர்க்குப் பெரும்பயன் விளைக்கத்தக்கதாகத் தனக்கே உரிய பாணியில் தரும் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா அவர்களின் காத்திரமான அணிந்துரைக்கு நன்றி என் உள்ளத்தில் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

ஈழத் தமிழர் எல்லோர்க்குமே இன்று தேவைப்படுவது உளவளத்துணை; இத்துணையை வழங்குவதற்கு எந்நேரமும் தன்னை

அர்ப்பணித்துக் காலத்தின் தேவை அறிந்த படைப்பாளியாகவும், அரங்கக் கலைஞர்க்குத் தலைசிறந்த வளத்துணையாளராகவும் விளங்கும் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் இப்படையல் உருவாவதற்கேற்ற எல்லாவித ஆலோசனைகளையும் வழங்கி, வெளியீட்டுரையும் தந்துள்ளார். இவருக்கு நன்றி உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து.

இப்படையல்கள் அரங்கேறிய காலங்களில் சிலவற்றைப் பார்த்து அணிந்துரை எழுதித்தந்த திரு. திருமதி சி. சிவராசன் தம்பதிகள், திரு. ந. சிவசண்முகமூர்த்தி, திரு. பொ. சத்தியநாதன் ஆகியோர்க்கு நன்றி.

இந்த நூலுக்குப் பாயிரம் பாடித்தந்த சைவப்புலவர்மணி இ. செல்லத்துரை அவர்களுக்கும், வாழ்த்துக்கள் தந்த பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை, செல்லத்துரை நாவரசன் ஆகியோர்க்கும் நன்றியுடையேன்.

இந்த நூல் வெளியீட்டு விழாவில் வெளியீட்டுரை வழங்கச் சம்மதம் தந்த நாடகக் கலைஞர், புதியதோர் உலகைப் படைக்க அயராது கலை இலக்கியப் பணிபுரிந்துவரும் சட்டத்தரணி சோ. தேவராசா அவர்களுக்கு நன்றியுடையேன்.

தலைநகரில் தமிழர்தம் தலையாய அரும்பெரும் கல்வி, கலைக் கூடமாகத் திகழும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் இந்த நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு மண்டபத்தையும், மற்றும் வசதிகளையும் செய்து தந்தமைக்கு நன்றியுடையேன்.

இந்த நூலை அழகாக அச்சேற்றித் தந்த கீதா பதிப்பக உரிமையாளர் பதிப்புக்கலைச் செம்மல், என் இனிய நண்பர் திரு. வி. இராசேந்திரம் அவர்களுக்கு நன்றி.

இந்த அரங்கப்படையல்களை எதிர்காலத்தில் அரங்குதோறும் சுவைஞர்களுக்கு அள்ளி வழங்கவுள்ள கலைஞர்களுக்கும் நன்றியுடையேன்.

இந்தப் படையல்களை ஆற்றுகை செய்யவிரும்புவோர் நூலாசிரியரின் அனுமதிபெறத் தேவையில்லை. அறிவித்தால் மகிழ்வேன், முடிபுமாயின் உதவுவேன்.

“புனித வாசம்”
பத்தாவத்தை,
இளவாலை.

சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை
11, மூர் வீதி,
கொழும்பு - 06.

வெளியீட்டுரை

- கோக்லா மகேந்திரன் -

ஒருவருடைய ஆக்கத்திறன் என்பது அவரது ஆளுமையோடு சம்பந்தப்பட்டது. ஆளுமையை அளவிடுவது அவ்வளவு எளிதாக இல்லாதிருப்பது போலவே ஆக்கத்திறனை அளவிடுவதும் கடினமானது. தம்மிடம் உள்ள ஆக்கத் திறனை ஒருவர் எவ்வளவு தூரம் வெளிக் கொணருகிறார் அல்லது கொணராதிருக்கிறார் என்பது மற்றொரு விடை காணக் கடினமான கேள்வி. ஆயினும் ஒருவரது படைப்புகள் மேலே சுட்டப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக ஏதோ சில தகவல்களைத் தரத்தான் செய்யும்.

கற்பனை, தற்புதுமை, விரிந்த சிந்தனை, புதியது காணல், உள்ளுணர்வு, மேதாவிலாசம் போன்ற பல கூறுகளைக் கொண்ட ஆக்கத்திறன் கலாபூஷணம் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை அவர்களிடம் போற்றப்படத்தக்க அளவில் இருப்பதை அரங்கப் படையல்கள் உறுதி செய்கிறது.

கலைகள், நுண்கலைகள், பயன்தரு கலைகள் எனப் பிரிக்கப்பட்டுப் பின் நுண்கலைகள், காட்சிக் கலைகள், கேள்விக் கலைகள், ஆற்றுகைக் கலைகள் எனப் பாகுபடுத்தப்படலாம். அல்லது நேரடியாகவே கலைகளை வாய்ச்சொற்கலைகள், வரை கலைகள் ஆற்றுகைக் கலைகள் என வகைப்படுத்தப்படலாம். எப்படியும் நாடகம் ஒரு ஆற்றுகைக் கலையாகும். அதாவது நாடகம் என்பது பலர் முன்னே ஒருவர், இருவர் அல்லது சிலர் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் ஏதோ ஒன்றினைச் செய்து காட்டுவது, ஆற்றுவது அல்லது நிகழ்த்திக் காட்டுவது என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படலாம். மனிதர்கள் பொதுவாகவே போலச் செய்வதில் விருப்பமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நுண்கலைகள் பொதுவாகவே உணர்ச்சிகளை வளர்த்திட வல்லவை. மனிதர்களை நுண் உணர்வுடையவர்களாக ஆக்கி வளர்க்கும் தன்மை கலைகளுக்கு உண்டு. உண்மையில் நல்ல கலைகள் புலன்களை வளர்ப்பதோடு அவற்றைப் பயன்படுத்தும் தன்மையும் உள்ளவை என்பதை இந்து சமயம் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தது. அதனால் தான் எமது சமயத்தில் நுண்கலைகள் எல்லாம் கோயிற்கலைகளாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன. நாடகமும் நாட்டியமும் பழங்காலத்துத் தமிழ் நாட்டில் கோயிலைச் சூழ்ந்து வளர்ந்தன.

‘விருந்து முடிந்த பின் விழுந்த இலைகளை நக்கிடும் நாய்க்கும் நாளொன்று கழியும்’ என்பார் கண்ணதாசன். நாளைக் கழிப்பதுதான் நமது வேலை என்றால் எமக்கும் நாய் போன்ற விலங்குகளுக்கும் வேறுபாடு

இல்லை. மனிதன் தனது வாழ்வில் பயன் உள்ளவற்றைச் செய்ய வேண்டும். மனித குலம் மறவாதிருக்கக்கூடிய விடயங்களைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். இத்தகைய இலக்கும் இலட்சியமும் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை அவர்களிடம் இயல்பாக இருந்தன. அவர் ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலேயே அந்த இலக்குச் செயற்பாடுகள் தெளிவாக வெளிவரத் தொடங்கி விட்டன.

‘பாடசாலை நாடகங்கள்’ அல்லது ‘கற்றலுக்கான நாடகங்கள்’ என்ற வகையில் அவர் நாடகம் செய்த பாடசாலைகள் எவையும் வளம் நிறைந்த பாடசாலைகள் இல்லை. வாழ்வில் உயரிய சந்தர்ப்பங்கள் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புக் குன்றிய பிள்ளைகளைக் கொண்ட பாடசாலைகள். ஆயினும் அவரது உளவலு அந்தப் பிள்ளைகளை வளம்மிகுந்த பாடசாலைகளுடன் போட்டியிட வைத்த பல சந்தர்ப்பங்களில் வெற்றி பெறவும் வைத்தது.

இளவாலை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்தின் அதிபரான பின் இவரது கலை ஆளுமை மிகச் சிறப்பாக வெளிப்பட்டதெனலாம். அவரது அதிபர்நிலை முகாமைத்துவம் மிகச் சிறப்பாக இருந்ததென்பதில் இரண்டாவது கருத்து யாருக்கும் இல்லை எனலாம்.

முகாமைத்துவம் என்பது ஒரு நிறுவனத்தின் குறிக்கோள்களை வினைத்திறனுடனும் விளைதிறனுடனும் அடையுமுகமாக, நிறுவனத்தின் வளங்களைப் பயன்படுத்தும் ஒரு படிமுறைச் செயற்பாடு ஆகும். இவரது நிறுவனத்தின் மனித, நிதி, பௌதிக. தகவல் வளங்கள் யாவும் உச்ச நிலையில் பயன்பட்டதை நேரில் தரிசித்தவர்கள் நாங்கள். திட்டமிடல், தீர்மானம் மேற்கொள்ளல், ஒழுங்குபடுத்தல், வழிநடத்தல், கட்டுப்படுத்தல் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்ட முகாமைத்துவத்தைத் திறம்படச் செய்த சான்றோர் இவர்.

2000ம் ஆண்டளவில் கல்வி அமைச்சு பாடமேம்பாட்டுத் திட்டம் என்ற பெயரில் ஒரு விசேட செயற்திட்டத்தைப் பாடசாலைக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. பாடங்களை வெறும் விரிவுரை முறைகளுக்கு அல்லது வாய்வழி விளக்க முறைகளுக்கு அப்பால் கலைகள் மூலமும், விளையாட்டுக்கள் மூலமும், செயற்பாடுகள், கண்காட்சிகள், சுற்றுலாக்கள் மூலமும் அறிமுகம் செய்யும் இச் செயற்திட்டம் தொடர்பான கருத்தரங்குகளை நாடகம் வலிகாமம் வலயத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு நடத்தினோம். அப்போது பாட மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கான மிகச் சிறந்த உதாரணங்களை இளவாலை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்தில் மலரொழுங்கு, மாங்கனி, வலைப்பந்தாட்டம், நிறையுணவுச் சத்துக்கள்,

எண்கோலங்கள், வாயுக்கள் ஆகியவற்றைக் காட்ட முடிந்தது. இவற்றில் சிலவற்றின் மேடையேற்றங்களை நேரில் அவதானித்துப் பாராட்டும் சந்தர்ப்பமும் எனக்கு வாய்த்திருந்தது.

பன்னிருவரை மத்திய குழு உறுப்பினராகக் கொண்டு தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம் 1986 இல் உருவானது. சைவப்புலவர் அவர்களும் நானும் இந்த மத்திய குழுவில் இருந்தோம். 17.09.1986இல் களம் தனது முதலாவது ஒன்றுகூடலை நிகழ்த்தியது. இயற்குழு, இசைக்குழு, நாடகக்குழு என மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டிருந்த களத்தில், நாடகக் குழுவுக்குக் கலைப்பேரரசு ஏ.ரீ. பொன்னுத்துரை அவர்கள் தலைவராக இருந்த போதிலும் நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து பல நாடக நிகழ்வுகளை நடத்தினோம். கலை இலக்கியக் களத்தின் ஒன்றுகூடல்கள் பொதுவாகத் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி மண்டபத்தில் நிகழ்ந்தன. தனி மனிதராகத் திறம்படச் செயற்பட்டு வந்த சைவப்புலவர் அவர்கள் எம்மோடு இணைந்து செயற்படத் தொடங்கியதால் களமும் சிறப்படைந்தது. இன்று சைவப்புலவர் அவர்களே களத்தின் தலைவராக விளங்குகிறார்.

கலை இலக்கியக் களம் 08.11.1986 இல் நடத்திய நாடக ஒன்றுகூடலில் வெறியாட்டு, தியாகத் திருமணம், தர்மயுத்தம் ஆகிய நாடகங்களைக் கலைப் பேரரசு அவர்கள் அறிமுகம் செய்தார். 30.11.1986 இல் செல்வி ஏ. வசந்தரூபி, செல்வன் பா. பாலநந்தகுமார், திரு. எஸ். உருத்தரேஸ்வரன், திரு. இ. சிவானந்தன், திரு. ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை ஆகியோரின் தனி நடிப்புகள் அரங்கேறின. 01.08.1987 இல் ஏழு நாடகங்கள் என்ற நூல் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அறிமுக உரைகளைத் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன், திரு. ம. சண்முகலிங்கம், கலாநிதி சி. மௌனகுரு ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். 02.04.88 இல் மாணவியர் சிலரின் தனி நடிப்புகள் அரங்கேறின. 30.04.88 இல் நடைபெற்ற கலைப் பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்களின் மணிவிழாவின் போது களத்தின் நாடகவியல் மாணவர்கள் அனைவரும் கௌரவிக்கப்பட்டனர். மேலும் களத்தின் பதின்மூன்றாவது ஒன்றுகூடலிலும் களத்துளிர்களின் தனி நடிப்புகள் இடம்பெற்றன. 1987 முதல் கலை இலக்கியக் களம் வட இலங்கைச் சங்கீத சபை நாடகப் பரீட்சைக்கு மாணவர்களைத் தயார் செய்து அனுப்பும் பணியையும் மிக நீண்ட காலம் செய்து வந்தது.

1990 முதல் இடம்பெற்ற இடப்பெயர்வுகள் களத்தின் தொழிற்பாட்டில் தொய்வினை ஏற்படுத்திய போதும் களம் தொடர்ந்து செயற்பட்டே வருகிறது.

இன்று சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை அவர்களின் அரங்கப் படையல் என்ற நூலைக் களம் வெளியிடுகிறது. இது களத்தின் நீண்ட நூல் வெளியீட்டுப் பணியின் தொடர்ச்சியாகிறது.

1960 களில் இருந்து மேற்குலகில் உள ஆரோக்கியம் குறைந்தோருக் கான சிகிச்சை முறைக்கு நாடகம் பயன்பட்டு வருகிறது. வெளிப்பாட்டு முறைச் சிகிச்சைகளில் நாடகச் சிகிச்சை முக்கியமானது. உள நல வல்லுநர்களும் நாடக வல்லுநர்களும் இணைந்தால் இதனைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். இங்கிலாந்தின் கிங்ஸ்வ (Kingsway) கல்லூரியில் சிகிச்சைக்குரிய நாடகம் என்ற நாடகம் முதலில் அறிமுகமானது. இன்று உலகின் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களிலும் இது ஒரு பாடமாக உள்ள போதிலும் எமது நாட்டில் சிகிச்சைக்குரிய நாடகம் என்பது இன்னும் முறையாக அறிமுகம் செய்யப்படவில்லை. உள மருத்துவ நிபுணர்களுடன் பணியாற்றும் நாடக ஆற்றல் கொண்ட உளவளத் துணையாளர்கள் மட்டும் இதனைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

நாடகத்தைப் பார்ப்பவர் மட்டுமல்ல, நாடகத்தில் நடிப்பவர்களும் குணப்படுத்தப்படுகிறார்கள் இயல்பாக - என்ற கருத்து மிக நீண்ட காலமாகவே நாடக உலகில் நிலவி வருகிறது. ஸ்ரனிஸ் லவ்ஸ்கி (Stanislavsky) என்ற நாடக ஆசிரியர் நடிக்காளின் ஆழ்மனம், அவர்களின் வாழ்வுமுறை, அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஆழ்ந்த பயிற்சி ஆகிய விடயங்கள் பற்றி மிக நீளமாக எழுதியுள்ளார்.

தொடரும் போர் நிலைமைகளும் சுனாமி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களும் எமது நாட்டின் பெருமளவு மக்களின் உள நலத்தில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. குறிப்பாக வலிகாமம் வடக்குப் பிரதேசம் 1986இல் இருந்தே இந்த நெருக்கீட்டை எதிர்கொள்ளத் தொடங்கியது. இந்நிலையில் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் ஆகிய மூன்றும் கைவரப்பெற்ற சைவப்புலவர் அவர்கள் தயாரித்த பல வேறு நாடகங்கள் அதில் சம்பந்தப்பட்டோரின், குறிப்பாக மாணவர்களின் உள நல மேம்பாட்டில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மஞ்சு தவழும் மலை கஞ்சமலர்க் குலங்கள்
தஞ்சமென வருவாரை அஞ்சலென வணைக்கும்
விஞ்சும் அருள் அலைகள் நெஞ்சை நெகிழவைக்கும்
கொஞ்சும் தெய்வீக நாதம் எங்கும் இசைந்தொலிக்கும்.
போன்ற தமிழ் கொஞ்சும் பாடல்களைப் பாடும் போது எந்த மனமும் அமைதி பெறும்.

இந்நூலை வெளியிடுவதில் தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம் பெருமை கொள்கிறது.

செயலாளர்,
தெல்லிப்பழைக் கலைஇலக்கியக்
களம்.

திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன்

என் நெஞ்சரை

ஈழக்கூத்தன் ஏ.ஸீ. தாஸ்ஸியஸ்

(இது அணிந்துரையோ முன்னுரையோ அல்ல. படிக்கப் படிக்க உள்ளே திரண்டு, படித்து முடித்ததும் பேனா வழி கசிந்த என் நெஞ்சரை!)

அரங்கப் படையல்கள் பயந்த

செம்மல் ச. செல்லத்துரை அவர்களுக்கு..

கர்த்தாவே!

நாடகம், சமூகப் பிரக்ஞை கொண்டது. சமூகத்தைப் பிரதிபலிப்பது. சமூகத்துக்கு நல்லது செய்வது. சமூகத்தை மகிழ்விப்பது. சமூகத்துக்கு வழி காட்டுவது. எனவே, பொறுப்புணர்வுடனேயே நாடகம் எழுதப்பட வேண்டும் என்பதை நன்குணர்ந்து, எடுத்த பணியை நிறைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதைக் காண முடிகிறது.

நாடகாசிரியன், ஒரு சிருஷ்டி கர்த்தாவேயாவான்!

அவன், கடந்த காலத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது, தனது எழுத்துத் தேவைக்காகக்கூட உண்மையை மறைத்து எழுதக்கூடாது!

நிகழ்காலத்தின் நியாய தர்ம ஓட்டத்தைக் களங்கப்படுத்தக் கூடாது! எதிர் காலத்துக்குத் தவறான வழி காட்டக்கூடாது!

இவற்றிலிருந்து அவன் தவறும்போது அவன் நெறி பிறழ்கிறான். 'கர்த்தாவே!' என்று விளிக்கப் படுதற்கும் போற்றப்படுதற்கும் அருகதையை இழந்துவிடுவான். எனவேதான், ஒரு நாடகன், நாடக எழுத்தாளனாக இருந்தாலென்ன, நடிகனாக இருந்தாலென்ன, அல்லது நாடகத்தோடு தொடர்புடைய எத்திறத்துக் கலைஞனாக இருந்தாலென்ன, - அவன் சத்தியத்தில் திளைத்தவனாக இருக்கவேண்டும் என்பதை, விநாயகர் சூழி இடும் தொடக்கக் காலத்தில் இருந்தே நாடக நெறிப் பயணத்தில் காலாகாலமாக வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

நாட்டிய, நாடக நடராஜ தாண்டவ எழிலின் நிறைவுப் பிழிவே சத்தியம்தானே! தியான வழி நின்றோ, புலன் அடக்க வழி நின்றோ பயிற்சித் தவம் இயற்றிய

பின்னர்தானே நாடகத்தை எழுதவோ பயிலவோ தொடங்குகின்றோம். இந்தத் தியானமும் பயிற்சியும் உள்ளார்ந்து வருபவை. ஊறிச் சுரப்பவை. அந்நிலையில் திரண்டு விளைவனவே அறம் விழா அமிழ்தாக, யாக பாக பிரசாதமாகத் தேறி வரும். இத்தகைய யாக வழி வரும் நடகாசிரியனுடைய உச்சாடனத்தில் அவன் ஆன்மாவை, உள்ளத் தெளிவை நாம் இனம் காணலாம். நாடக சிருஷ்டி கர்த்தாவின் இயல் பண்புகளை நாம் நயக்கலாம். பயன்பெறலாம். இத்தகைய களத்திலேயே, "படையல்கள் கர்த்தாவே!" உன்னை யான் இனம் காண்கின்றேன்.

இதை மேலும் விரித்துப் பார்ப்பதாயின், கலாபுஷணம், சைவப் புலவர் ச. செல்லத்துரை அவர்களின் அரங்கப் படையல்களில் யாரை நாம் இனம் காண்கின்றோம்? ஒரு நல்லாசிரியரையா? ஓம். ஆனால் அவரை மட்டும் அல்லவே! ஒரு பொறுப்புணர்வுள்ள நிர்வாக அதிபரையா? ஓம். ஆனால் அவரை மட்டும் அல்லவே! ஒரு பழுத்த சைவத் தொண்டரையா? ஓம். ஆனால் அவரை மட்டும் அல்லவே! ஒரு கருணை உள்ளம் கொண்ட சமூகத் தொண்டரையா? ஓம். ஆனால் அவரை மட்டும் அல்லவே! ஒரு நல்ல வழிகாட்டியையா? ஓம். ஆனால் அவரை மட்டும் அல்லவே! இங்குள்ள நாடக எழுத்துருக்களில் அவர்கள் அனைவரையும், அவரவர்க்குரிய பக்குவங்களோடு காண்கின்றோம். அவர்களின் ஒட்டுமொத்த உருவாக இந்த நாடகாசிரியனை, புலவனை காண்கின்றோம். பாத்திரங்களின் உரையாடல்களை நாடகாசிரியன் வலிந்து சுமத்திய சொல் ஒப்புவிப்புக்களாக அல்லாமல், கருத்துணர்ந்து, பொறுப்புணர்ந்து உரையாடும் உலக மாந்தரிடமிருந்து இயல்பாகப் பிறக்கும் உரையாடல்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகவே காண்கின்றோம். வெவ்வேறு திறத்தினரை, வெவ்வேறு படி நிலைகளில் உள்ளவரை முழுமையாக உணர்ந்து கொண்ட, அவர்களோடு கூடி வாழ்ந்த, அவர்களின் உண்மையான உள்ளக் கிடக்கையைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய கனதி உள்ளவர்களாலேயே சத்திய உணர்வோடு, காத்திரமான பிரதிகளை யாக்க முடியும் என்பதற்கு, இந்த அரங்கப் படையல்கள் ஒரு மெச்சத்தக்க சான்று என்பேன்.

கருப்பொருளாக சமூகத்தையோ, சமயத்தையோ, இலக்கியத்தையோ, எதை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதற்குரிய தகை நிலை பூண்டு, தமது அடி மனதில் உள்ள மானுட நேயத்தை, தெய்வ பக்தியை, நன்றி உணர்வை, மொழி இலக்கியச் சுவையை, அது அதற்குரிய இலட்சணங்கோடு தரும்

நேர்த்தி, இந்த நாடக பாவலனைப் போற்ற வைக்கின்றது.

தன் மண்ணின் நிலை கண்டு அவன் படும் வேதனை, தன் மண்ணுக்காய் அவன் காணும் கனவு, தன் மண்ணின் அவலங்கள் தீரவேண்டும் என்ற தவிப்பு, சத்திய உணர்வோடு வெளிவரும்போது, நெஞ்சை நெகிழ வைக்கிறது. ஏழர் ராசரத்தினம், நல்லை நாவலர், விபலானந்தர் ஆகியோர் தொடர்பான ஆசிரியனின் கருத்துப் பதிவுகள், சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அவர்கள் வழங்கிய கொடைகளுக்காகச் சாமரை வீசுவதுபோலத் தோன்றினாலும், தாய்ப் பசுவின் அந்தி சாய் மீள் வரவுக்காகத் தொழுவக் கட்டில் நின்று தவிக்கும் கன்றின் கேவலாகவே என் நெஞ்சைத் தொட்டது.

தாள லய நாடகம் எழுதுவது ஒரு புலவனுக்கோ நாடகாசிரியனுக்கோ கடினமானதொன்றல்ல. ஆனால் கூற வரும் கருத்து நாடகத்துக்கு மிக முக்கியம். தூது, அம்மாளை போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களில் தாளலயப் படிமங்கள் விரவி வருவன. கூத்து வடிவங்களை எடுத்துக்கொண்டால், களில் - நெடிலில் கூட, அவற்றைக் காணலாம். பழந் தமிழ்ப் பாடல்களுக்குப் பொருந்தி வரும் ஆடல் வடிவங்களை ஆழக் கற்று, அவற்றைத் தாள லய நாடகங்களுக்குப் பொருத்திப் புதுப் புனைவு கொடுக்க வேண்டிய தேவை நமக்கு உண்டு. நம் கலைகளைப் போற்றி வளர்க்கத் தக்க அமைதிச் சூழலும் வளங்களும் பெருகும் போது, தாள லய நாடக வடிவமும் தமிழ்க் கலைகளுக்கே உரித்தான புதுப்பிக்கப்பட்ட மீள்புனைவு பெறும் என்று நம்புவோம்.

தமிழ் நாடகக் கற்கை நெறி, பயிற்சி நெறி என்று வரும்போது, நடிப்பு, பேச்சு, பாடல், ஆடல் என்ற துறைகளில் பயிற்சி பெறுவதோடு, கூத்து, இசை நாடகம், நாட்டிய அபிநயம், கதாகாலாட்சேபம், வில்லுப்பாட்டு - இப்படிப் பல துறைப் பயிற்சி பெற வேண்டும். அரங்கப் படையலைப் பார்க்கும் போது, இவை அனைத்தையும் பயின்று தேறியவராகவே ஆசிரியர் தோன்றுகிறார். இந்தக் கற்கை, அவருடைய சிறு வயதிலிருந்தே துளிர்க்கத் தொடங்கி இருப்பதையும், இடையிலே தேங்கிவிடாது, இன்றும் அது வளர் நிலையில் பாய்ந்தோடும் தெளிந்த ஓடையாக உயிர்த்துவத்தோடு இயங்குவதையும் நாம் காண முடிகிறது.

கல்வி என்பது பிள்ளையை மனிதனாக்குவது, மானுட விழுமியங்களை அவனுக்கு ஊட்டுவது. அவனைச் சமுதாய மயப்படுத்துவது - என்று

சான்றோர் கூறுவர். எனவேதான் ஆடல் மூலம் கல்வி, விளையாட்டு மூலம் கல்வி என்பவை இன்று உலகெங்கும் ஓம்பிக் கடைப்பிடிக்கப் படுகின்றன. இந்த நூலிலே உள்ள வலைப்பந்தாட்டத்தையோ, எழுத்தறிவையோ, எண்கோலத்தையோ, வாயுக்களையோ எடுத்துக் கொண்டால், கணிதம், விஞ்ஞானம் போன்ற அறிவியல் துறைப் பாடங்கள், மேற்குலகைப் போன்றே, இங்கே விளையாட்டு மூலம் கல்வி என்ற இலகு வட்டத்துக்குள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக் காணலாம். இங்கே பிள்ளையின் சிந்தனையை உசுப்பி விடும் ஆசிரியரின் பொருள் விளக்கம் அநாயாசமாகவும், நேர்த்தியாகவும், மனதில் பதியும் வண்ணமும் கையாளப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம்.

சைவப் புலவரின் இந்தப் படையல், போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது. காரணம், இதில் உள்ள பழந் தமிழ்க் கலை இயங்கு வடிவங்களாகும்.

ஆதி கிரேக்க நாடகத் தோற்றுவாயான ஆயர் பாடல் அல்லது மந்தைப் பாடல் என்பதற்குச் சமதையாக, பண்டைத் தமிழ்க் கலைஞரிடையே வில்லுப்பாட்டும் அதை ஒண்டிய கதாகாலாட்சேபமும் நம் லௌகீக நாடகத் தோற்றுவாய்களாக நிலவின எனலாம். இனி, இங்கே உள்ள கூத்து வடிவங்கள், ஈழத் தமிழரின் தனித்துவத்தை எடுத்தியம்புவன. இந்தியத் தெருக் கூத்தில் இருந்து சங்கரதாஸ் சுவாமிகளால் இசை நாடகம் என்று நேர்த்தியாகக் கப்பட்டு, இலங்கையில் நாடகமணி வைரமுத்துவின் துலக்கல்களோடு நம்மிடையே இரண்டறக் கலந்துவிட்ட வடிவங்கள் இந்தப் படையலில் படிந்துள்ளன. குறிப்பாக, சிந்து நடைக்கூத்து என்ற தலைப்பில் தரப்பட்டிருக்கும் ஐந்து நாடகங்களும் இயங்கு நிலையைப் பொறுத்த வரையில், நமது ஈழத்துச் சுயத்தை உணர்த்துவன எனலாம். காத்தவராயன் கூத்து மெட்டில் வடிவமைந்தவை இவை.

தமிழ்நாட்டில் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வெளியே அமைந்த கிராமங்களில் பங்குனித் திங்கள் பூரணைக்கு முந்திய நாட்களில், முறம் ஏந்திய பெண்களால் பாடப்படும் காத்தவராயன் கதைப் பாடல்களை, வேண்டுமென்றால், சிந்து நடைப் பாடல்கள் என்று நாம் கொள்ளலாம். அவற்றை அடியொற்றி, ஈழத்தில் புளங்கி வரும் காத்தவராயன் பாடல்களுக்கும் சிந்து நடைக்கூத்து என்று பெயர் புனைவது பொருத்தமாகப் படவில்லை. ஈழத்தில் பழந் தமிழ்க் கூத்துத் தேடலில்

ஈடுபட்ட பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், காத்தவராயன் கூத்து ஏன் நடைவழிக் கூத்து என்றும், துள்ளு நடைக் கூத்து என்றும், கதவழிக் கூத்து என்றும் அழைக்கப்படுகின்றதோ தெரியவில்லை என்ற ஐயத்தைத் தெரிவித்துச் சென்றார்.

காத்தவராயன் கூத்துப் பாடல் வடிவம், நம் ஈழத் தமிழ் முன்னோரின் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்த ஒன்றாகும். போக்குவரத்து வாகன வசதிகள் இல்லாத முன்னைய காலத்தில், நெடுந்தூரம் கால்நடையாகச் செல்லும்போது, ஆயாசம் ஏற்படாதிருக்கும் வகையில் துள்ளித் துள்ளி நடப்பதற்கு வாய்ப்பாக, உடுக்கு ஒன்றையே பக்கவாத்தியமாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட ஒரு வடிவே அது. குறிப்பாக, கிழக்கே வற்றாப்பளை, கதிர்காமம் போன்ற திருத்தலங்களுக்கும், மேற்கே திருக்கேதீஸ்வரம், முன்னீஸ்வரம் போன்ற திருத்தலங்களுக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து கூட்டம் கூட்டமாக யாத்திரிகர் நடந்து செல்வர். காத்தவராயன் பாடலுக்குச் சிறுவரும் இளைஞரும் துள்ளித் துள்ளி நடக்க, அது துள்ளு நடைக் கூத்தென அழைக்கப்படலாயிற்று. நீண்ட தூரம் செல்வதால் அது கத (காத - தூர்) வழிக் கூத்தாயிற்று. கால்நடைப் பாதையை நடை என்றும் வழி என்றும் நடைவழி என்றும் குறிப்பிடும் தனித்துவ வழக்கம் தொன்மை வாய்ந்த தமிழீழக் கிராமங்களில் இன்றும் உண்டு.

போர் அனர்த்தங்களால் தமது கலைப் படைப்புக்கள் பல அழிந்துவிட்டன என்று நூலாசிரியர் கூறியிருப்பது, அவரையொத்த எத்தனையோ இலக்கிய சிருஷ்டி கர்த்தாக்களின் மௌன ஓலத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைகிறது. இவர்களுடைய இழப்புக்கள் நம் இனத்தின் இழப்புக்கள் என்று வெம்மூச்செறிந்து பொருமவே முடிகிறது.

நீவீர் எல்லாம் புது வீரியம் பெற்று, மீண்டும் புதிது படைத்து, நம் மொழி இலக்கியச் செழுமைக்கு வளம் ஊட்ட வேண்டும் என்பதே என் பிரார்த்தனை!

ஈழக்கூத்தன் ஏ. ஸீ. தாசீசியஸ்
லண்டன் அகதிக் கூண்டு,
ஆவணி, 2007.

அணிந்துரை

- பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

அரங்கியலின் படிமலர்ச்சியில் ஏற்பட்ட ஒரு முக்கிய முகிழ்ப்பு “தயாரிப்புப் பற்றிய பிரக்ஞை” (Production Awareness) ஆகும். தனிச் சொத்துரிமை சார்ந்த அரசுகளின் வளர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி, வரன் முறையான கல்வி வளர்ச்சி, அரங்கின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கிடையே நேரிய தொடர்புகளையும் இணைப்புக்களையும் சமூக வரலாற்றிலே காணமுடியும். இந்திய மரபில் இவற்றுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளின் மேலெழுச்சியாக கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் எழுந்த பரத முனிவரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்தைக் குறிப்பிடலாம். வரன் முறையான கல்வி வளர்ச்சி இலக்கிய நாடகங்களை (Literary Drama)த் தோற்றுவிக்க, வரன் முறையான அரங்கின் வளர்ச்சி ஆற்றுகை நாடகங்களை (Performance Drama)த் தோற்றுவிக்கலாயிற்று. கலை வரலாற்றில் இவை முக்கிய பரிமாணங்களாயின.

வரன் முறையான அரங்கின் வளர்ச்சியோடு ‘பிரதி’ (Script) என்பது முக்கியத்துவம் பெறலாயிற்று. தமிழ் மரபில் இது “செய்ந்நூல்” எனவும் “செயிற்றியம்” எனவும் அழைக்கப்படலாயிற்று. எத்தகைய ஒரு பிரதியும் அளிக்கைக்கு உட்படுத்தப்படும் பொழுது மாற்றங்களுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிடும் என்பது அரங்கியல் அவதானிப்பாகவுள்ளது. இந்நிலையில் பிரதி ஆக்குனருக்கும் அளிக்கை ஆக்குனருக்குமிடையே ஒருவித “இணக்கப்பாடு” நிகழ்த்தப்படுகின்றது. எழுத்து மொழியில் அமைந்த குறிப்பான் - குறிப்பீட்டு இணைப்புக்கள் அரங்கில் உடல் மொழி சார்ந்த நிலைமாற்றத்தைப் பெறும் பொழுது, நனவிலி உள் செயற்பாடுகளைத் துளாவியெடுக்க முனைகின்றது. எழுத்துருவின் தருக்க முறைமையானது, மொழியியலாளர் சகூர் குறிப்பிடாதல் போன்று குறிப்பானும் குறிப்பீடும் கொண்டுள்ள நனவு நிலைத் தொடர்புகளால் ஆக்கப்படுகின்றது. ஆனால் நாடகப் பிரதியானது ஆற்றுகை வடிவெடுக்கும் பொழுது “எழுச்சித்தருக்கம்” (Affective Logic) உட்புகுத்தப்படுவதனால் நனவிலி உள்ளத்தின் இணைப்பு உள்ளொருமையாகக் கப்படுகின்றது. தமிழ் அரங்க மரபில் இது “கூத்தவிழ்ப்பு” எனப்படும்.

“அரங்கு தொடர்பான அறிகை” (Cognition) என்பது அண்மைக் காலமாக வளர்ச்சி பெற்றுவரும் ஆய்வுத் துறையாக மேலெழுந்துள்ளது.

அரங்கியல், கல்வியியல், உளவியல், தொடர்பாடலியல் முதலானவற்றின் இணைப்பால் இந்த அறிகை ஆய்வு ஊட்டம் பெற்று வருகின்றது. அரங்க ஆற்றுகை எத்துணை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதோ அத்துணை முக்கியத்துவத்தை அதன் “பிரதிப் பொறிமை” (Script Mechanism) பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. வரன் முறையான கல்வி வளர்ச்சியானது பிரதிப் பொறிமையில் நேரடியான செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்தியமை தொன்மையான கிரேக்க நாடகப் பிரதிகளிலே காணமுடியும். இந்திய மரபிலே “சாகுந்தலம்” பிரதி இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

நாடகப் பிரதியை ஆற்றுகை நிலைக்கு ஆக்கப்படுத்தல் நாட்டார் அரங்க மரபில் “மகிடிப்படுத்தல்” என அழைக்கப்பட்டது. நவீன அரங்கியலில் இது “அரங்கத் தருக்கப்படுத்தல்” என்று அழைக்கப்படும்.

சைவப்புலவர் திரு. சு. செல்லத்துரை அவர்களின் அரங்கப் படையல்களை ஆராய்வதற்கு மேற்கூறிய அவதானிப்பு தளமாக அமைகின்றது. உரை நாடகம், தாளைய நாடகம், சிந்து நடைக் கூத்து, இசை நாடகம், நாட்டிய நாடகம் என்றவாறு பல பரிமாணங்களில் பிரதியாக்கங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சமூகம், சமயம், கல்வி, வரலாறு, விளையாட்டு, இலக்கியம், பாடப் பொருள் என்றவாறு கல்வி அரங்கு, சிறார் அரங்கு, ஆசிரியர் சார் அரங்கு (Pedagogical Theatre) முதலியவற்றை அடியொற்றிய ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. நூலாசிரியரின் பன்முக ஆளுமைப் பரிமாணங்களின் அவிழ்ப்பாக இந்த ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆசிரியர், அதிபர், ஆலோசகர், நடிகர், இயக்குனர், தயாரிப்பாளர், எழுத்தாளர், திறனாய்வாளர், பேச்சுக்கலைஞர் என்ற பன்முக வகிபாகங்களையும், பரிமாணங்களையும் ஆற்றுகை செய்த பட்டறிவின் மேலெழுச்சியாக இந்த ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அறிகை, எழுச்சி, உடலியக்கம் முதலியவற்றின் வாயிலான அறிவுக் கையளிப்பும் குறியீட்டுப் பெறுமானங்களும் இங்கே மேலெழுச்சி பெற்றுள்ளன. முடிவிலா அறிவுப் பெருக்கினதும் இருப்பினதும், விளக்கமும் வியாக்கியானமும் “அரங்க விந்தைப் புனைகூறு” (Theatre Motif) என்ற நிலை மாற்றத்தைப் பெற்றுள்ளது. சமகாலக் கல்விச் செயற்பாடுகள் மனித மனங்களைத் தொடர்ச்சியான அன்னியமயப்பாட்டுக்கே இழுத்துச் செல்லும் நிலையில் கல்வியின் ஆழ்ந்த அடுக்குகளைத் தரிசித்த ஆசிரியர் என்ற வகையில் இத்தகைய ஓர் ஆக்கத்தின் தேவையை உணர்ந்த வெளிப் பாடாக “அரங்கப் படையல்கள்” அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கற்றல் உள்ளடக்கம் கலைவடிவான மீள் கணிப்பீட்டுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. மீள் கணிப்பீடு, மீள் தொழிற்பாடாக நிலைமாற்றப்பட்டுள்ளது. முடிவிலாச்சிக்கல்களினதும், முடிவில்லாத் தேடல்களினதும் களமாகவும், தளமாகவும் அரங்கு அமைந்துள்ள புலக்காட்சியைத் தரிசித்த ஆற்றல் மிக்க ஓர் ஆசிரியரின் அவிழ்ப்பாக “அரங்கப்படையல்கள்” அமைந்துள்ளன. அரங்கின் புதிராக இருப்பது அரங்கைக் கண்டறிதல்தான்.

அரங்கு ஒரு “பண்பாட்டு உற்பத்தி” என்ற பரிமாணத்தை எடுக்கும் பொழுது மரபுசார் விழுமியங்கள் மீள் வடிவங்களாக்கப்படுகின்றன. அரங்கப் படையல்கள் மீள் வடிவங்களின் அறிகைப் பொறிகளாக மேலெழுச்சி கொள்ளுகின்றன. இங்கே கல்வி வழியும் கற்றல் வழியும் தன்னியக்கமாக ஒன்றிணைந்து கொள்கின்றன. அரங்கக் கற்றலின் தளமாக்கும் நடவடிக்கைகள் உள்ளமைந்து விடுகின்றன. சமூக அறிகையிலிருந்து முகிழ்த்தெழும் இந்த ஆக்கங்கள் மீண்டும் சமூக மீள் கட்டுமானத்தை நோக்கி உந்திவிடப்படும் அறிகை விசைகளைக் கொண்டிருத்தல் இந்நூலாக்கத்திலே முனைப்புக் கொள்கின்றன.

கற்பித்தலைக் கலையாக நிலைமாற்றும் செயற்பாடுகளிலே தமது நீண்டகால அனுபவச் சுவடுகளை நிரவல் செய்தமையின் பதிவுகளாக இந்நூலாக்கம் அமைந்துள்ளது. அரங்கியல் ஆக்கங்களிலும், ஆய்வுகளிலும் ஒருவித அதிகாரவைப்புமுறை மேலோங்கியுள்ள சமகாலச் சூழமைவில், அரங்குபற்றிய நெருங்கிய விளக்கங்களில் இழக்கப்படுவது அரங்கு தான் என்ற எச்சரிக்கையுடன் திறனாய்வுகளை முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது.

நூலாசிரியரின் அரங்கியல் உள்ளீடுகள் அகவய எல்லைகளையும் கடந்த பாராட்டுதல்களுக்குரியவை

- பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

தலைவர்,
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

கலாபூஷணம், சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை
அவர்களின்
அரங்கப் படையல்கள்

1. உரை நாடகங்கள்		பக். : 13
1. புதியதோர் உலகம்	- சமூகம்	
2. தக்கன் யாகம்	- சமயம்	
3. புலவர்புகழ்	- கிலக்கியம்	
4. பரதன்	- கிலக்கியம்	
5. சுனாமியாம்...?	- சமூகம்	
2. தாளைய நாடகம்		பக். : 64
1. வேண்டும் எனக்கு முண்டுலட்சம் - சமூகம்		
3. சிந்து நடைக் கூத்து		பக். : 79
1. வள்ளல் ஏழூர்	- வரலாறு	
2. மலரொழுங்கு	- மனைப்பொருளியல்	
3. மாங்கனி	- சிறுவர்	
4. வலைப்பந்தாட்டம்	- விளையாட்டு	
5. நிறையுணவுச் சத்துக்கள்	- சுகாதாரம்	
4. இசை நாடகம்		பக். : 107
1. பாசுபதாஸ்திரம்	- கிலக்கியம்	
2. தேடிவரும் சான்றோர்	- சிறுவர்	
3. எழுத்தறிவு	- தெருக்கூத்து - கல்வி	
5. நாட்டிய நாடகம்		பக். : 123
1. யாருக்குச் சொந்தம்	- சமூகம்	
2. சரஸ்வதியே சம்மதம் தா	- கல்வி	
3. வள்ளி திருமணம்	- சமயம்	
4. எண்கோலங்கள்	- கணிதம்	
5. வாயுக்கள்	- விஞ்ஞானம்	
6. வில்லுப்பாட்டு		பக். : 157
1. விபலானந்த அமுதவெள்ளம்	- சான்றோர்	
2. மெய்ப்பொருள்	- சமயம்	
3. மெய்கண்டார்	- சமயம்	
4. எல்லோர்க்கும் கல்வி	- கல்வி	

எனது கலைப்படையல்களில் போர் அனர்த்தங்களால் அழிந்தவை பல. எஞ்சியவை சில. அச்சிலவற்றுள்ளும் வகைக்குச் சிலவாக இங்கு பதிவாகியுள்ளன.

“கலைமூலம் கல்வி” நாடகப்புலவன்
சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை

- கலைப்பேரரசு ஏ.ரீ. பொன்னுத்துரை -

“நாடகம் வல்ல ஓர் உடகம் ஐயா!
நல்லது கெட்டது நவின்றி ஐயா!
ஆடலும் பாடலும் இணைந்தது ஐயா!
அறிவூட்டும் ஒரு விளையாட்டையா!
கதையுண்டு கருத்துண்டு களிப்புண்டு ஐயா!
பலவிதக் கலைகளின் கூட்டுறவையா!”

எனது நாடகப் பாடலொன்றில் அமைந்துள்ள மேற்படி வரிகள், நாடகத்தின் அடிநாத அம்சங்கள் சிலவற்றைச் சுட்டி நிற்கின்றன. நாலுதசாப்தங்களுக்கு முன்னரேயே இவற்றை நன்கு புரிந்துகொண்ட இளம் ஆசிரியர், இன்று முதலாம் தர அதிபர் சேவையை முடித்துக்கொள்ளும் பருவத்தவர். கல்விப் பணியுடன் நாடகப் பணியையும் சத்திய அடிப்படையில் அன்றே ஆரம்பித்து இன்றுவரை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். சலசலப்பின்றிச் சாத்வீக நிலையில் அடக்கப் பண்புடன் நாடகத் துறையை வளர்த்த அதிபர். சைவப்புலவர் திரு. சு. செல்லத்துரை அவர்கள்தான் அந்த வல்லவர்.

ஐம்பதுகளில் கூட நம்மவரில் பெரும்பாலோர் நாடக உலகைத் தூற்றினர். சமுதாய நிலையில் கடைகெட்ட நிலைக்குத் தள்ளினர். நாடகத் துறையினரைக் “கூத்தாடி கூத்தாடி” என்று குட்டினர். இதேவேளை கல்வியுலகு நாடகத்துக்குத் தனியிடம் கொடுத்துப் போற்றியதா என்றால் அதுவும் இல்லை. மிகக் குறைவான கல்விக் கூடங்களிலேயே இதற்குச் சற்று மதிப்பளிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலம், செந்தமிழ், கணிதம், விஞ்ஞானம் என்பன அழுத்தி உச்சாடனம் செய்யப்பட்டதே தவிர ஆளுமையை வளர்க்கவல்ல நாடகக் கலைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லை.

விளையாட்டுத் துறையென்றால் அதை வளர்க்கக் கங்கணம் கட்டிய அளவுக்குப் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள் நாடகத்தை உந்தி உயர்த்திட முன்வரவில்லை. விசேட ஆற்றல் மிக்க ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குப் புறவேலையாக நாடகம் பயிற்றி நற்பணியாற்ற முயலும் வேளை, அதனை மடக்க, மட்டந்தட்டச் சக ஆசிரியர்கள் கூட முனைவதுண்டு. ‘நாடகம் நடித்தால் மாணவன் மண்ணாய்ப் போவான்’ என்ற சுலோகம் இவர்களது

நாக்கில் நுழுவும். இப்படியான குழலிலும் வைராக்கியத்துடன் நின்று பிடித்து எதிர் நீச்சலடித்த ஆசிரியர்கள் மத்தியில் இளவாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரையும் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

1952இல் இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் மாணவனாக இருந்த காலத்தில், இவரிடம் இயல்பாகவே இலக்கிய இரசனையும், கலை விருப்பும் சுடர்விட்டன. ஆசான் துன்னாலையைச் சேர்ந்த தலைமையாசிரியர் ச. சுப்பையா அவர்கள் இவரது ஆர்வத்தைத் தூண்டினார். 'புலவர் புலவர்' என்று அழைத்து 'ஆக்கபூர்வமான மனிதனாவாய்' என்ற எண்ணத்தையும் விதைத்துவிட்டார்.

இவர் முதலில் நடித்த பாடசாலை நாடகம் சோமசுந்தரப் புலவர் எழுதிய 'உயிரிளம் குமரன்' என்ற நாடகமாகும். சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை உருவகப் பாத்திரங்களாக்கி இலகு உத்தியில் விளக்க எழுந்த புதுவித ஆக்கம் இது. இதை நெறியாள்கை செய்தவர் நாற்பதுகளில் யாழ். நாடக உலகில் பெரும் புகழீட்டிய சின்னையா தேசிகர் அவர்கள். பாடவல்ல, அட்சரகத்தியுடன் பேசி நடிக்கவல்ல, நாடகத்தையே தொழிலாகக் கொண்ட கலைஞன் இவர். செல்லத்துரை பெற்ற அதிஷ்டம் தேசிகரை ஆரம்பக் குருவாகப் பெற்றமை எனலாம். நாடகம் வல்லோன் சரவணமுத்துவின் சாந்தி நாடக மன்றத்தின் முக்கிய நடிக்கனாய் மிளிர்ந்த தேசிகர் தாம் தேடிய நாடக அநுபவங்களைச் செல்லத்துரை அவர்களுக்கு ஊட்டினார். இந்த நாடகத்தில் பெண் பாத்திரத்தில் செல்லத்துரை பயிற்சிபெற்று நடித்தார். ஆண் பெண்ணாக நடிக்கும் போது கூடிய அளவு நடிப்பு நுட்பங்களைக் கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. திரு. செல்லத்துரை அவர்கள் சந்தர்ப்பத்தை நன்கு பயன்படுத்தித் தன்னைப் புடம்செய்து கொண்டார். நாடகத் தொழிற்பாட்டுக்கு நல்ல குருவிடம் கற்றமை பயன்தந்துள்ளது.

மன்னார் சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றபின் அங்கேயும் குழலிலும் நாடகத் தொழிற்பாட்டுக்கு வாய்ப்பேற்பட்டது. பிரதேச பேதம் கருதாத உயர்கலைஞன் ஆனதால், 1964இல் கரவைக் கிளான் எழுதிய 'ஆதவனே மன்னிப்பாய்' என்ற நாடகத்தைத் தயாரிக்க ஆரம்பித்தார். தான் எழுத்தாளனாக இருந்தும் தகுதியின்றால் ஏனைய எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களையும் மேடையிடலாம் என்ற பரந்த நோக்கம் இவரிடம் இருந்ததை இது சுட்டுகிறது. அறுபதுகளில் முன்னாள் யாழ். பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்,

பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் தலைமையில் இலங்கைக் கலைக் கழகம் மிகத் துடிப்புடன் பணிபுரிந்த காலம். மன்ற நாடகப் போட்டி மூலம் பல வேறு பிரதேச நாடக முயற்சிகள் ஊக்குவிக்கப்பட்ட காலம். திரு. ச. செல்லத்துரை அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட 'ஆதவனே மன்னிப்பாய்' 1965ஆம் ஆண்டுப் போட்டியில் அகில இலங்கை மட்டத்தில் முதலாம் பரிசு பெற்றது.

மன்னார், யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, காரைநகர், பருத்தித்துறை போன்ற பல இடங்களில் மேடையிடப்பட்டு நற்பெயர் பெற்றது. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் பலர் பங்குகொண்ட நாடகம்து. அரசாங்க உயர் உத்தியோகத்தர் நாடகம் நடிப்பதை அநாகரிகமெனப் புறக்கணித்த காலத்தில் M.O.H. மட்ட அரச ஊழியர்கள் இவரது நாடகத்தில் நடித்தமை இவரது ஒழுங்கையும் ஆற்றலையும் காட்டுகிறது. நாடக உலகுக்கு நற்பெயர் தந்த ஆக்கம் இது.

தொடர்ந்தும் கரவைக்கிளானின் 'தணியாத தாகம்' நாடகத்தை நெறிப்படுத்தியதுடன் தானும் ஒரு பாத்திரம் தாங்கி நடித்தார். 1966இல் நடந்த கலைக் கழகப் போட்டியிலும் இந்த நாடகம் பரிசுபெற்றது. குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை அறுபதுகளில் வருடா வருடம் நாடகப் போட்டிகள் வைத்துத் தங்கப்பதக்கங்கள் உட்படப் பரிசில்கள் கொடுத்து நாடகக்காரரை உந்தி நின்றுது. மன்னார்க் கலைஞர்கள் நடித்த "தீந்தமிழ்தீ" என்ற இவரது நாடகம் பரிசு பெற்றது. கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம் உட்படப் பல கலை வல்லுநர்கள் மெச்சினர். இவரது அசுரப் பிரயத்தனத்தைச் சுவைஞர்கள் பாராட்டினர்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே. அறுபதுகளில் போட்டி நாடகத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டு வெற்றியீட்டித் தொடர்ந்து பரிசுகள் பெற்றார் என்றால் இவரது சிந்தனை முயற்சி சதா நாடகத்தைப் பற்றியே இருந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் நெறியாள்கை செய்பவன் ஆளுமைதான் முழுநாடகத்திலும் செறிவதுண்டு. இவர் ஆசிரியத் தொழில் புரிந்தாலும் நாடகத்துக்கே பெரிதும் பொருத்தமானவர் எனலாம்.

பேச்சுக்கலை எழுத்துக்கலை இரண்டும் இவருக்குத் தாடனமான கலைகள். மாணவப் பராயம் முதல் வளர்த்துக் கொண்ட கலைகள். இன்றும் அவற்றை விட்டபாடிவலை. மாணவர்களுக்கு அயராது பழக்கிவந்த பயிற்சியும் இவர் சிறந்த நெறியாள்கையாளராக உதவி இருக்கிறது எனலாம். சிலருக்கு அறிவிருக்கும், ஆனால் அதனை மற்றையோருக்குப் பாய்ச்சுதல்

பூரணப்படுத்துதல் என்பவற்றில் ஆற்றல் இருப்பதில்லை. உடல் நலமும், தொடர்ந்து தொடர்ந்து விடாக்கண்டனாக உழைக்கும் தன்மையும் அற்றுச் சிலர் இருப்பர்.

உடலுறுதி, சுறுசுறுப்பு என்பன திரு. ச. செல்லத்துரை அவர்களின் உடலமைப்பில் அமைந்துள்ள இயல்பான அம்சம். மெல்லிய உயர்ந்த தோற்றம், பிறந்தகத்தின் பொருளாதார நிலையை வளமாக்க இளமையில் எந்த வேளையும் ஏதோ தொழில்களில் ஈடுபட்ட போக்கு, அங்கங்களை லாவகமாக உபயோகிக்கும் அளவுக்குப் பதப்படுத்தி வைத்திருக்கத் துணை நின்றன.

புகைத்தல், மது அருந்துதல், அபரிமிதமான உண்ணுதல் போன்ற பழக்கங்கள் அற்ற ஒருவராய் மனம்போன போக்கில் திரியாதவராய் மிளிர்ந்தமையால் வாகான உடலும், தொடர்ந்து தொடர்ந்து தொழிற்படும் வேளை களைத்துச் சலிப்படையாத போக்கும் இருந்திருக்கிறது. அடக்கம் அமைதி என்பவற்றுடன், இங்கிதமாக உரையாடும் தன்மை மற்றையோரைக் கவர்ந்திருக்கிறது. கூடிக் கருமமாற்றும் இயக்குநருக்கு இப்பண்பு இருக்குமானால் அவனது இலக்கு என்றும் பூரண வெற்றியைத் தந்தே தீரும். கலைத் தொழிற்பாட்டில் நம்பிக்கை - ஒருவரை ஒருவர் நம்புதல் - மேலோங்கி நிற்க வேண்டும். அதனை வளர்த்தெடுக்க வேண்டியவனும் இயக்குனனே. திரு. செல்லத்துரையின் வெற்றியின் இரகசியமாக மேற்போந்த அம்சம் முக்கிய இடம்பெற்றிருக்கிறது.

மன்னாரிலே நாடகத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட இவர் சில நடிக நண்பர்களுடன் அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம் சென்று கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களிடம் சில சிக்கல்கள், பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு பெற்றதாக உரையாடும் போது கூறினார். 'நாடகத் தயாரிப்பின் பிற்பகுதியில், ஒத்திகையை வசனம் பாட்டு இன்றி நகர்த்தல், மெய்ப்பாடுகளைக் காட்டல் என்பவற்றைப் பிரயோகித்துப் பலதடவை செய்து பார்த்தால்' நாடகம் தரமான ஆக்கம் ஆகுமெனக் கலையரசு அறிவுரை கூறினாராம். அவரது பட்டறிவுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து நடைமுறைப்படுத்தியதால் தான் வெற்றியீட்டியதாக திரு. செல்லத்துரை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

போட்டிகளுக்காக நாடகம் தயாரித்து மேடையிடும்போது இரண்டு மூன்று மடங்கு வீச்சுடன் தொழிற்பாடுகள் இடம்பெறும். இயக்குநன் திட்டமிட்டு, தான் நினைப்பதை நடிகருடாக அதி உயர்ந்த விளைவை ஏற்படுத்துமாளவுக்குப் பிரயத்தனம் செய்வான். நடிகன் சுயநலம் விடுத்துத்

தம்மைவிட நாடகமே உச்சமடைய வேண்டுமென்ற பொது நோக்குக்குத் தள்ளப்படுகின்றான். நட்பு ரீதியான சவால் போட்டி நாடகங்களில் இடம்பெறுகிறது.

திரு. ச. செல்லத்துரை அவர்கள் பல நாடகப் போட்டிகளில் பங்குகொண்டதால் தரமான ஆக்கங்களின் இயக்குநராய் மிளிர்ந்து பலரை முறையாக வழி நடத்தியிருக்கிறார். வெற்றி தோல்விக்கு மதிப்பளியாது நாடகப் போட்டிகளில் பங்குபற்றும் முறையை வழக்கப்படுத்திக் கெண்டார், 'தோற்கலாம், ஆனால் நாடகம் வளர்க்கப் பங்குகொள்ள வேண்டும்' என்று அடிக்கடி கூறுவார். தோல்வி கண்டு விரக்தியடைந்து நாடகத்துறையைக் கைவிட்டவர்கள் பலர். தோல்வி ஏற்படும் வேளையிலும் இவரது இலட்சியப் போக்கில் மாற்றமில்லை.

1969ல் காரைநகர் ஈழத்துச் சிவன் தேவஸ்தான நிர்வாகம் கோவில் நிதிக்காக நாடகம் நடாத்தத் தீர்மானித்தது. இயக்கும் பொறுப்பைச் சைவப் புலவர் ச. செல்லத்துரையிடம் ஒப்படைத்தது. கொழும்பிலே உயர்தர இரசிகர்கள் முன்னிலையில் அரங்கேற்றத் திட்டமிடப்பட்ட நாடகம் தரத்தால் மேம்பட்டிருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கில்தான் பொறுப்பு இவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. காத்திரமான நிறைவை நாடகத்தில் இவர் எய்தியதன் விளைவே இது.

'மணியோசை' என்ற நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்தார். இளவாலையில் இருந்து காரைநகருக்குக் குறிப்பிட்ட வேளைகளில் நேரம் தவறாது சென்று பம்பரம்போலச் சுழன்று சுழன்று நாடக நடவடிக்கைகளில் அதீத ஈடுபாடு காட்டினார். ஒத்திகைகள் தாராளமாக நடாத்தி உயர் தயாரிப்பாக்கினார். ஈடுபடும் கருமத்தில் முழுக்க முழுக்கத் தன்னைத் தோய்த்துக் கொள்ளும் இவர் கணிசமான வெற்றி கண்டார். ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் பொற்பதக்கம் சூட்டிக் கௌரவம் செய்தனர்.

இரவு பகல் பாராது பாடுபட்டு உடல் நலத்தைக் கூட உடைத்து நாடகத்துறையை வளர்க்க முன்வரும் உண்மையான 'அமெச்சூர்க்' கலைஞனை இரசிகர்கள் கௌரவிப்பது சமூகம் வரவேற்கவேண்டிய நற்பண்பு எனலாம். ஏற்பதும் கலைஞர்கள் கடனே. 'பிசு' பண்ணுவதில் போலித்தனம் உண்டு. பதக்கம் பெற இவர் உடன்பட்டது இவரது பதப்படுத்தப்பட்ட நல் மனதைக் காட்டுகிறது. பங்காளியாகப் பணிபுரியும் கலைஞனைப் போற்றுவதும் ஏற்றுவதும் பண்பான சுவைஞர்கள் கடமையாகிறது. இதன்மூலம் நாடக உலகு நனிசிறக்கும் செய்கை மூலம்

இதனை ஆதரித்த ச. செல்லத்துரை அவர்கள் முன்மாதிரி முன்னணிக் கலைஞர் ஆகிறார்.

அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் சொந்தக் கிராமமாகிய இளவாலையில் 'இளவாலை இளம் குமரன் கலா மன்றம்' என்ற பெயரில் ஒரு குழு உருவாக்கப்பட்டது. 1968 முதல் 1980 வரை பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இது வேகத்துடிப்புடன் இயங்கியது. தம்பு என்றழைக்கப்படும் இளவாலைக் கிராமத்து இளைஞன் தீவிரமாக உழைக்க முன்வந்தார். நாடகத்துக்கு வேண்டிய சீன், திரை, ஒப்பனைப் பொருள்கள் என்பவற்றைத் தமது செலவிலேயே மன்றத்துக்கு அளித்தார்.

ஆதரவு நல்கக் கற்றறிந்த பெரியோர்கள் பின்னடித்தனர். நாடகம்தானே என்று எள்ளல் செய்யத் தலைப்பட்டனர். அவ்வேளை 'கருக விடமாட்டேன், கைகொடுத்து உதவுவேன்' என்று திரு. ச. செல்லத்துரை முன்வந்தார். நாடகத்துறையில் ஆர்வத் துடிப்புள்ளோரைத் தூக்கிவிடல் சமுதாயப்பணி என எழுந்தார். இருபத்தைந்து நாடகங்களை மேற்படி மன்றத்துக்கு எழுதிக்கொடுத்தார். வருடம் இரு நாடகம் என்ற ரீதியில் இவரது பேனா தொழிற்பட்டது.

இது ஒரு கிள்ளுக்கீரை விடாமல்ல. கட்டுரைகள் எழுதிக் குவிக்க லாம். கதைகள் எழுதலாம். ஆனால் நாடகம் எழுதுதலில் நிபுணத்துவம் பெரிதும் தேவைப்படுகிறது. எழுத்தாளன் பாத்திரங்களாகக் கற்பனையில் மாறி யதார்த்தமாக வார்க்க வேண்டியவனாகிறான். உண்மையாக நிகழ்ச்சிற்று என்ற பிரேமையை முன்வைக்க வேண்டியவனாகிறான். கருப்பொருளைக் காத்திரமாகப் புகுத்தல், பாத்திர வார்ப்பைப் பக்குவமாய் அமைத்தல், நேர்த்தியான ஆக்கமாய் ஆக்குதல் இவன் கடனாகிறது.

'சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்' என்ற ரீதியில் எழுத்தைத் தாடனப்படுத்திய ச. செல்லத்துரை அவர்கள் தனது கிராமத்து, அயல் கிராமத்து இளம் தளிர்களின் ஆவலை, நடிப்புத் தாகத்தைச் சாந்தி செய்யவே சிரமங்கள் மத்தியிலும் எழுதி உதவினார். நெறியாள்கை செய்து செப்பனிட்ட நாடகங்களாக மிளிர் வைத்தார்.

தமக்குத் தெரிந்ததை இளைஞர்களுக்கு ஊட்டிய இவர் தேடல் முயற்சியைக் கைவிட்டு விடவில்லை. தம்பு என்ற இளைஞன் ஒப்பனையில் மேம்பட்டிருந்தான். ஓவியர் லங்கா ஒப்பனை செற அமைப்புக்கலைகளில் தனித்துவம் பெற்று நிகரற்று நின்றார்.

இவர்களுடன் நாடகத் தயாரிப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்ட ச. செல்லத்துரை அவர்கள் ஓரளவு தெரிந்த ஒப்பனை - காட்சி அமைப்பு அம்சங்களை இளைஞர்களிடம் கற்றுக் கற்று நாடக அறிவைப் பூரணப்படுத்த முயன்றார். காத்திரமான முன்னேற்றம் கண்டார். தொழிற்பட்டுத் தொழிற்பட்டுக் கற்றல் நாடகத்தைப் பொறுத்தவரை மிக முக்கிய அம்சமெனலாம். பல வல்லுநர்கள் கைக்கொண்ட அடிச்சுவட்டைச் ச. செல்லத்துரை தொடர்ந்து கற்றுப் பயன்தந்து நின்றார், நிற்கின்றார்.

'ஒரு நல்லாசிரியன் நல்ல நடிகளாய் இருத்தல் அவசியம்' என்பர் கல்வியியலாளர். கற்பித்தலில் நாடக உத்தி பாய்ச்சப்படும் போது, வகுப்பு முழுமையாக ஒன்றி இணைகிறது. படிப்பித்தலும் கிரகித்தலும் உச்ச நிலையில் நற்பயன் தருகின்றன. ஒரு பேச்சை அல்லது இசை நிகழ்ச்சியைத் தனித்தனியே நயப்பதைவிட இவை இரண்டும் உள்வாங்கப்பட்ட நாடக வடிவுபோன்ற ஒன்றினை வளர்ந்தவர்களே கூடிய ஈடுபாட்டுடன் இரசிப்பர். இந்த நோக்கில் இளம் உள்ளங்களை இலகுவில் ஈர்க்கும் சக்தி நாடக வடிவுக்குண்டு. இதனாற் போலும், மேற்கத்திய நாடுகளில் முப்பதுகளிலேயே நாடக ஊடகத்தைக் கல்வித் துறையில் பெரிதும் பயன்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டனர்.

வயது வகுப்பு என்பவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, பாடசாலை உபயோகத்துக்கெனப் பல நாடக நூல் தொடர்கள் வல்லுநர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நூல் இறுதியிலும் நடிப்பித்தல் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக யோண் கம்டென், எம். ஏ. (John Hampden, M.A.) பிரசுரித்த நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். கனிஷ்ட, சிரேஷ்ட எனப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் மும்முன்று தொடர் நாடகநூல்கள் என்ற ரீதியில், நல்ல ஆய்வுடன் கூடிய ஆறு நூல்களைப் பிரசுரித்துள்ளார்.

'வகுப்பறை நாடகம்' என்ற முறைகூட மேற்கத்திய நாடுகளில் நடைமுறைக்கு அன்றே வந்துவிட்டது. மேற்கத்தியக் கல்வி உலகு நாடகத் துறையை அன்றே முன்னிலைப்படுத்தி, வரித்துக்கொண்டதென்பதை இது காட்டுகிறது. இத்தகைய நிலை நம்மவர் மத்தியில் இருந்தது குறைவு. பிற்காலத்தில் 50, 60 களிலேயே விழிப்புணர்வு பாடசாலை நாடகத்துறையில் ஏற்பட்டது எனலாம்.

இயற்கை வல்லமை காரணமாக. மதிநுட்பத்துடன் சில ஆசிரியர்கள், படிப்பித்தலில் நாடக உத்தியைப் புகுத்தியதுடன், நடிப்புத்துறையில்

மாணவர்களை ஈடுபட வைத்து ஊக்கினர். கல்வியுடன் நாடகத்தை இணைத்து நல்ல அறுவடையை முப்பதுகளிலேயே மேற்கு நாடுகள் பெற்றது போன்ற நிலைப்பாட்டை ஐம்பது அறுபதுகளில் ஒரு அளவாவது பெறச் சில விசேட சக்தியும் விரிவான பரந்த நோக்கும் கொண்ட ஆசிரிய திலகங்களாகலேயே முடிந்தது. இவர்கள் கல்வி வளர்ச்சியையும் அரங்க வளர்ச்சியையும் இணைத்துப் பாடசாலைத் தொழிற்பாட்டை உயர்த்தினார்கள். இவர்கள் சேவை நயப்புக்குரியதே.

ஆசிரியராய் பின் இரு தசாப்தங்கள் அதிபராய்ச் சேவையாற்றிய திரு. சு. செல்லத்துரை அவர்கள் பாடசாலை நாடகத்துறையில் ஆழ அகலக் கால்வைத்து வியக்கும் வகையில் பணிபுரிந்து உள்ளார். 1970இல் கீரிமலை நகுலேஸ்வர மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராய்ப் பணிபுரிந்த போது, வசதிகள் குறைந்து இருந்தபோதும் கூட நாடகத்துறை அறிவை மாணவர்களுக்குச் செயற்பாட்டு முறை மூலம் ஊட்டினார். இலங்கைக் கலைக்கழகம் பாடசாலை நாடகப் போட்டி நடாத்தியவேளை மகாஜனாக் கல்லூரி போன்ற பெரிய நிறுவனங்களுடன் எப்படிப் போட்டியிடுவது என்று பின்னடியாது, அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்தி முழுமூச்சாக உழைத்து 'கலையால் அழிந்த கர்வம்' என்ற நாடகத்தைப் போட்டிக்கு அனுப்பினார்.

நிதி வளக்குறைவு, நடிக்கவல்ல மாணவர் தொகைக்குறைவு போன்ற பல பிரச்சினைகளைச் சமாளித்துத் துணிவுடன் நாடகத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டார். எழுத்து, நெறியாள்கைப் பொறுப்பை ஏற்று, தொடர் ஒத்திகைகள் மூலம் மேடை ஏற்றினார். அபிவிருத்தி அடையாத பாடசாலையின் ஆக்கமாய் இருப்பினும் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசினை நாடகம் பெற்றது. 'நாடகம் பழக்குதல்' என்ற தொழிற்பாட்டில் நுட்பங்களை அணுகுமுறைகளைத் தாடனப்படுத்திய கலைஞன் இவரென்பதை இதன் மூலம் கலையுலகு உணர்ந்துகொண்டது.

அடுத்து இளவாலை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகியதைத் தொடர்ந்து பூரண சுதந்திரத்துடன் தனது கலா இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற வாய்ப்புப் பெற்றார். கல்வித் திணைக்களமும் இவ்வேளை வருடாவருடம் நாடகப் போட்டிகளை நடாத்த முன்வந்தது. அதிபர் திரு. சு. செல்லத்துரைக்கு ஒரு அதிஷ்ட காலம் விடிந்தது போல் இது அமைந்தது. பாடசாலை நாடகத்துறையில் இவரது துரிதம் மும்மடங்கு நான்கு மடங்கு என்று வேகம் கண்டது.

1978இல் இவரது 'பாதுகை பெற்ற பரிசு' என்ற மாணவர் நாடகம் அகில இலங்கைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றது. 1979இல் 'கர்வபங்கம்' என்ற நாடகம் போட்டி அரங்கில், சென்ற ஆண்டை விட ஒருபடி உயர்ந்து முதலாம் பரிசைத் தட்டிக்கொண்டது.

வெற்றி தோல்வியைப் பெரிதும் பொருட்படுத்தாத உயரிய உள்ளம் கொண்டவராக இவர் மிளிர்ந்தபோதும், தொடங்கும் கருமத்தை நூற்றுக்கு நூறு வீத விசுவாசத்துடனும் வீச்சுடனும் செய்யும் தனிப்பண்பு வெற்றிப்படியில் இவரை நிறுத்தியிருக்கிறது.

வசன நாடகங்களை அழகான பொருத்தமான உரையாடலில் அமைத்த ஆசிரியர், இசை நாடகங்களையும் தயாரித்து வெற்றி கண்டமை வியப்புக்குரிய விடயமே. 1979ல் பஞ்சவடி' என்ற நாடகத்தை எழுதி மேடையிட்டார். பரிசும் கிடைத்தது. 1980இல் 'பாசுபதம்' என்ற இசை நாடகம் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றது. இயற்றமிழ் வல்லுநர் எப்படி இசை நாடகம் எழுதினார்? நெறியாள்கை செய்தார்? என்ற சிந்தனைகள் எழுத்தான் செய்கின்றன.

இளவாலைக் கிராமம் அன்று நல்ல நாட்டுப்புறச் சாயலுடன் இருந்ததை நாடறியும். இந்தக்கிராமத்துச் சூழலில் பண்ணிசை, விலாச நாடகங்கள், காத்தவராயன் கூத்துக்கள் போன்ற சாதாரண பொது மக்கள் கலைகள் வருடா வருடம் அடிக்கடி நிகழும். கதாப் பிரசங்கங்கள் பஜனைகள் கோவில்களில் ஒலிக்கும். சாதுவான திரு. சு. செல்லத்துரை சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் இவற்றை நயந்திருக்கிறார். செவிவழியாகக் கேள்விஞானம் என்பார்களே அந்த வழியில் பல்வேறு இராக தாளங்களைக் கற்றுள்ளார். இளமையில் இவர் பெற்ற இசை ஞானம் இசை நாடகங்களை எழுதத் துணை நின்றது உண்மை.

இலக்கிய ஆக்கங்களாகக் 'கண்ணகி வழக்குரைத்தமை', 'மாயவன் செய்த மாயம்', 'மண்ணாசை', 'பர்வபங்கம்', 'இராவணன்' என்பன இவரால் எழுதப்பட்டவை. 'மாயவன் செய்த மாயம்' மகாஜனக் கல்லூரி மேடையிட்டது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமெனலாம். 'இராவணன்' நாடகம் இவராலேயே மெமோறியல் கல்லூரியில் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டது. கலைத்துறையில் பெரும் புகழீட்டிய கல்விக் கூடங்கள் இவரது ஆக்கங்களுக்கு மதிப்பளித்தமை இவரது திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் எனலாம்.

சமயநாடக வகையில் இவரது 'மெய்ப்பொருள்நாயனார்', 'நாவலரானார்', 'தருமத்தின்வழி' என்பன இவருக்குப் புகழீட்டிய ஆக்கங்கள்.

காலத்தோடு ஒட்டி, சமுதாயப் பிரக்ஞையுடன் கலைஞன் இயங்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் இவரது பேனா சமூக நாடகத்துறையிலும் துரித வேகம் கண்டது. 'சப்பிரீம் கோட்டில் திரௌபதை', 'வயோதிபர் விடுதியில்', 'ஐயோ அம்மான்', 'கண்ணீர்' என்பன மேடையில் எடுப்பாய் அமைந்தன.

இவற்றைவிடப் பல நிறுவனங்களுக்கு நாட்டிய நாடகப் பிரதிகள் எழுதி உதவிவுள்ளார். இணுவில் இசை நடனக் கிராமியக் கலைக் கழகம் இவரது 'சக்திகள் சபதம்', 'சியாமளன் தரிசனம்' என்பவற்றை அரங்கேற்றின. இவரது 'அணுவின் கதை', 'வாயுக்கள்', 'எண் கோலம்', 'சரஸ்வதியே சம்மதம் தா' என்பனவற்றை இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயம் அரங்கேற்றி வெற்றி கண்டது. ஒட்டுமொத்த நோக்கில் வசன நாடகம், இசை நாடகம், நாட்டிய நாடகம், சமூக நாடகம் என்ற அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

சிந்து நடைக் கூத்துக்களுக்கு எண்பதுகளில் வட பகுதியில் பெரும் வரவேற்புக் கிடைத்தது. யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் வல்லமை மிக்க அண்ணாவிமிடம் பழகி, நேரக்குறுக்கம், சில உத்திப் பிரயோகம் என்பவற்றின் ஊடாகப் பொருத்தமான சிறு மாற்றங்கள் செய்து இரண்டு மணி நேர நாடகமாகக் "காத்தவராயனை" மேடையிட்டனர். சரிநிகர் சமானமாக மகளிரும் துடிப்புடன் ஆடிப்பாடி நடித்தனர். தனி எழுச்சி உருவாகியது. இருபத்து ஐந்து தடவைகளுக்கு மேல் உயர் கல்லூரிகள் பொது ஸ்தாபனங்களில் மேடை ஏறி வெற்றியீட்டியது.

இதன் தாக்கம் கல்வித் திணைக்களம் நாடாத்திய தமிழ்த்தின விழாப் போட்டிகளில் வெளிப்படையாகத் தெரியவந்தது. யாழ். குடாநாட்டின் பல பாகங்களில் இருந்தும் பாடசலைகள் காத்தவராயன் கூத்தினைப் போட்டிக்கு அனுப்பின. திரு. சு. செல்லத்துரை அவர்களும் இளவாலை மெய்கண்டான் மாணவர்களுக்குச் சிந்துநடைக் கூத்தாக காத்தவராயனைப் பழக்கினார். அகில இலங்கையில் முதற் பரிசு பெற்றது. பல மேடைகளைக் கண்டது. தொடர்ந்து இதே பாணியில் புதிய ஆக்கங்களை உருவாக்கினார்.

'அர்ச்சுனன் தபசு', 'அழகு மலர்', 'சொர்க்கம்', 'வலைப்பந்தாட்டம்' என்பன குறிப்பிடத் தக்கவை. சில நாடகங்களில் பழமையுடன் புதிய

உத்திப்பிரயோகங்களைப் பாய்ச்சி வலுவாக்கிப் பரீட்சார்த்தம் செய்து வெற்றி கண்டார். 'சொர்க்கம்', 'வலைப்பந்தாட்டம்' நாடகங்களில் ஆசிரியர்களைப் பங்குகொள்ள வைத்தார். அதிபர் என்று பாராது கலைநோக்கில் தானும் நடித்தார்.

தமது கல்விக் கூடத்தில் முத்தமிழின் கூட்டாய் அமைந்த நாடகக் காற்றினை அனைவரும் சுவாசிக்கும் வகையில் நன்கு உள்ளே வீச வழி சமைத்தார். இது இவரது ஆளுமையைப் பறைசாற்றுகிறது. கிடைத்த அதிபர் பதவியை நன்கு பயன்படுத்திக் 'கலை மூலம் கல்வி' என்ற இவரது முயற்சி முன்மாதிரி மட்டுமல்ல நற்பயனையும் தந்தது எனலாம்.

தாளைய நாடகம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வரவேற்புப் பெற்ற ஒரு நாடக வகையாகும். நகைச்சுவை மூலம் நற்சிந்தனைகளைச் சிதறவைக்க இந்த நாடக உத்தி பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒருவித ஓசையுடன் கூடிய பாட்டும், இலகு தாள நடையும், அசைவும், நடிப்பும் இதில் இழையோடின. தனது சில கருத்தோட்டங்களை இந்த நாடக மூலம் சுவைஞர்களுக்கு ஆழப்பதித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையில் சு. செல்லத்துரை அவர்கள் 'சேலையும் சுங்கானும்', 'வேண்டும் எனக்கு மூண்டு இலட்சம்', 'வாயுக்கள்' என்பவற்றை நடிப்பித்துள்ளார். 'சேலையும் சுங்கானும்' என்ற இவரது நாடகப் பிதியை நீட்டி அமைத்துப் பண்டத்தரிப்பு மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட களிகளில் மேடையிட்டுப் புகழீட்டினர். பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும் விரிவுரையாளர்களால் நடிக்கப்பட்ட ஞாபகம் உண்டு!

பஜனை, கதாப்பிரசங்கள், வில்லுப்பாட்டு என்பனவும் ஒரு நோக்கில் நாடகத்துக்குத் துணைபுரியும் கிராமியக் கலை வடிவங்களே. இவரால் எழுதப்பட்டுப் பல நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வில்லுப்பாட்டுப் பட்டியலில் சில, 'பூம்பாவை', 'விபுலானந்த அமுதவள்ளம்', 'கண்ணப்பர்', 'பண்டார வன்னியன்', 'அணுவின் கதை', 'கௌதமபுத்தர்', 'சிலம்பு' என்பன சில.

பின்னே குறிப்பிடப்பட்ட இரு ஆக்கங்களும் சபா சதாசிவம் குழுவினரால் இலங்கை வானொலியில் நிகழ்த்தப்பட்டு ஒலிபரப்பாயின. நல்ல மொழி வளம், வசன அமைப்பு, பாட்டு இயற்றல் என்பன கைவரப் பெற்ற ஆசிரியர் நாடக சிருஷ்டியிலும் உயர்ந்தது விந்தையல்ல.

இவரிடம் நாடக உணர்வு, மிக உச்சத்தில் இருந்தமைக்குத் திருஷ்டாந்தமாகக் குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு நிகழ்வுண்டு. இவர் தயாரித்த வலைப்பந்தாட்டம் என்னும் நாடகம் ஒன்றில் பெண் பாத்திரத்துக்குப் பெண்ணே நடிக்க வேண்டும் என்ற நிலை வந்தபோது, பிரச்சினைக்குத் தீர்வாகத் தமது மனைவியை நாடகத்தில் நடிக்க வைக்க முன்வந்தார், செயற்படுத்தினார், வெற்றிகண்டார். இந்த மனோநிலை நாடக உலகில் அதுவும் யாழ்ப்பாணக் கிராமியச் சூழலில் நிகழ்வது அபூர்வமே. இவரது நாடகக் கற்பை இன்றைய நாடக வல்லுநர்கள் ஆர்வலர்கள் பின்பற்றுவார்களா?

நாடக உலகு வருங்காலத்தில் அதீத உன்னதம் வேண்டுமானால் 'நாடகக்காரர் நல்ல மனிதர்கள்தான்' என்ற பெயரை நிலைநாட்டும் வகை சீரியராய் வாழ வேண்டும் - வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும் என்பதற்கு உதாரண புருஷராய்த் திகழ்பவர் இவர்.

மாணவ உலகு மதிக்கிறது, ஆசிரிய உலகம் போற்றுகிறது, கல்வித் திணைக்கள உயர் அதிகாரிகள் 'அருமையான உழைப்பாளி' என்கின்றனர். மக்கள் மன்று 'நல்ல மனிதன்' என்று தனி இடம் கொடுக்கிறது.

நாடகக்காரர் பலரின் பழக்க வழக்கங்கள் (Manners) பண்புகள் (Culture) கீழ்நிலை அடைந்த காலமொன்று இருந்தது. "காவாலிகள்" என்று சமூகம் தூற்றத் தொடங்கியது. அதற்குச் சவாலாக, நாடகப் பணிக்கு நற்பண்பு கலந்து சத்தியநிலை நின்றவர் சைவப்புலவர். அதிபர் சு. செல்லத்துரை அவர்கள். இளம் கலைஞர்கள் சிந்திக்கச் சிறப்புற இவரது நாடகவாழ்வு வழிகாட்டும்.

நன்றி - "அரங்கக் கலைஞர் ஜவர்"
சைவப்புலவர் செல்லத்துரையின்
மணிவிழா மலர் 1998.

உரை நாடகம்

1. புதியதோர் உலகம் - சமூக நாடகம்
2. தக்கன் யாகம் - சமய நாடகம்
3. புலவர் புகழ் - இலக்கிய நாடகம்
4. பரதன் - இலக்கிய நாடகம்
5. சுனாமியாம்...? - சமூக நாடகம்

தாளைய நாடகம்

1. வேண்டும் எனக்கு மூண்டு லட்சம் - சமூக நாடகம்

புதியதோர் உலகம்

களம் 1

- வீடு

1. மணியம் - ஓய்வுபெற்ற உத்தியோகத்தர் 70 வயது, வாதப் பிடிப்பு - பொல்லுடன் நடப்பார்.
2. அன்னம் - மணியத்தின் மனைவி 65 வயது. காது கேளாது.
3. செல்வா - டொக்டர் - லண்டனிலிருந்து வந்தவர். 45 வயது. கௌரவமான உடை.
4. பாமினி - டொக்டர் - செல்வாவின் மனைவி 40 வயது, கௌரவமான உடை (சாறி)

களம் 2

- வீதி

5. நொண்டி - ஒருகால் முழங்காலுக்குக் கீழ் இல்லை. பொல்லுடன் நடப்பான். வாட்டசாட்டமான ஆள். 40 வயது.
6. அண்ணன் - 8 வயதுச் சிறுவன், அழுக்குடை
7. தங்கை - 6 வயதுச் சிறுமி, அழுக்குடை
8. அப்பா - 40 வயது - அழுக்குடை

களம் 3

- (வீட்டு முகப்பும் வீடும்)

9. தாய் - 50 வயது வறிய கோலம்
10. மகன் - 22 வயது வாலிபன்
11. வாலிபன் 1 - 25 வயது காதில் தோடு, காவாலி உடுப்பு
12. வாலிபன் 2 - 25 வயது குறுந்தாடி, பொனிரெயில்

களம் 4

புதியதோர் உலகம் கட்டடமுகப்பு
(திறப்புவிழா உரை)

புதியதோர் உலகம்

களம் 1 - வீடு

(இருவயோதிபர்கள் மட்டும் இருக்கும் வீடு. காலை நேரம். கிழவன் சரியாக நடக்கமாட்டார். கிழவிக்குக் காது கேளாது. கிழவன் - மணியம், கிழவி அன்னம், கோயில் மணி கேட்கிறது)

மணியம் : அன்னம்! அன்னம். விடிஞ்சிட்டுதெல்லே. கோயில் மணி கேட்குது. எழும்பிவா.

அன்னம் : (அன்னம் எழும்பிவந்தபடி) விடியுது விடியமுன்னம் பிரார்த்தனை சொல்லத் தொடங்கிவிட்டியளே. ஒரு தேவாரத்தைப் பாட்டைப் படியுங்கோவன்.

மணியம் : இது பாவத்துக்குக் காதும் கேளாது. சொல்றதும் விளங்காது. நான் என்னவோ சொல்றன், அது என்னவோ சொல்லுது.

அன்னம் : நான் ஏலக்கூடிய காலத்திலை காலமை ஐஞ்சு மணிக்கு எழும்பிக் கோப்பியும் போட்டுக்கொண்டு வந்தெல்லே உங்களை நித்திரைப் பாயிலை எழுப்பிறனான். இப்ப என்னாலையும் ஏலாது, உங்களாலையும் ஏலாது.

மணியம் : அவசொல்லுறது உண்மைதான் பாருங்கோ. நான் உத்தியோகத்துக்குப் போறதுக்காக ஏழு மணிக்கு முன்னம் சமைத்துச் சாப்பாடும் கட்டித் தந்து என்னையும் சாப்பிடப் பண்ணி அனுப்பின மனுஷி. இப்ப காதும் கேளாமல், கைகாலும் வழங்காமல் அலையுது.

அன்னம் : (கோப்பியை வார்த்துக் கொடுத்தபடி) கடைக்காறன் கோப்பி கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறான். இந்தாருங்கோ குடியுங்கோ. நான் வெளியிலை போட்டுவாறன். (வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த டொக்டர் செல்வாவும் மனைவி பாமினியும் வருதல்)

செல்வா : ஐயா, ஐயா!

மணியம் : யாரது, உள்ளே வாருங்கோ, எனக்கு நடக்கேலாது. உள்ளே வாருங்கோ...

செல்வா : ஐயா நான் உங்கள் மகன் கணேசுவுடைய நண்பன் டொக்டர் செல்வா, இவ என்னுடைய மனைவி டொக்டர் பாமினி. லண்டனிலையிருந்து வந்திருக்கிறம்.

மணியம் : மகன் கணேசு எங்களைப் பார்த்துக் கொண்டுவரச் சொல்லியிருக்கிறார் போல. அதனாலை வந்திருக்கிறியள்?

பவானி : ஓம் ஜயா.

மணியம் : என்னாலை சரியாக எழும்பி நடக்க முடியவில்லை. டொக்டர் குறை விளங்காமல் அந்தக் கதிரைகளை எடுத்துப் போட்டிட்டு இருங்கோ.

(கதிரைகளைத் தூக்கிப் போட்டிட்டு இருத்தல்)

பவானி : ஜயா எங்கே அம்மாவைக் காணவில்லை.

மணியம் : அவ, வெளியிலை போனா. அவவுக்குக் காதும் கேளாது. அங்காலை பார் பிள்ளை.

(வெளியில்போய் அன்னத்தைக் கையில் பிடித்துக் கூட்டி வருதல்) (இரு பொதிகளைக் கொடுத்தல்)

பவானி : உங்களுடைய மகனும் மருமகனும் தந்துவிட்டவை.

செல்வா : உங்களுடைய சுகநயங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வரச் சொன்னவை.

அன்னம் : இவை ஆர். என்ன சொல்லுகினம்.

மணியம் : மகன் கணேசுவுடைய நண்பர்களாம். இதெல்லாம் கணேசு கொடுத்துவிட்டதாம்.

(அன்னம் கேற்றிலிருந்து கோப்பியை வார்த்துக் கொடுத்தல்)

பவானி : அம்மா, நீங்கள் சிரமப் படாதையுங்கோ நாங்கள்....

அன்னம் : சிரமம் என்ன சிரமம். வீட்டுக்கு வந்தவைக்கு கோப்பி கொடுப்பதும் சிரமமே. அதுசரி கணேசு குடும்பம் எப்படியிருக்கினம்.

செல்வா : அவர்கள் நல்லாயிருக்கினம். உங்களைப் பார்க்கத்தான்...?

அன்னம் : பெரிய மனக் கஷ்டமாயிருக்கு. உங்களுக்கு உதவி சமையல் சாப்பாடு எல்லாம் என்ன மாதிரி.

மணியம் : எனக்குக் கிழவி உதவி, கிழவிக்கு நான் உதவி. கடைக்காரன் சாப்பாடு கொண்டுவந்து வைப்பான். பசிச்சால் சாப்பிடுவம். இல்லாட்டில் கிடக்கும்.

செல்வா : ஜயா ஒரு வேலைக்காரனை வைத்தால்.....

மணியம் : ஆர் வேலைக்கு வருகினம். வந்தாலும் எல்லாத்தையும் சுருட்டிக் கொண்டு போய்விடுவினம். அதில் பார்க்க இப்படியே காலம் போகட்டும்.

பவானி : ஜயா மகனும் மருமகனும் உங்களுக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்துவிட்டு வரச் சொன்னவை.

மணியம் : எங்களுக்கு நீங்கள் என்ன உதவியைச் செய்யப் போகிறீர்கள். காசு பணம் போதியது இருக்கு. என்னுடைய பென்சன், மகன் அனுப்புகிற காசு, வளவு வருமானம் போதியதிருக்கு. பார்க்கப் பராமரிக்க ஆள்தான் இல்லை. அதுக்கென்ன செய்கிறது பிள்ளை. காலத்தின் கோலம்.

அன்னம் : கடைசி காலத்திலை கொள்ளிக்கும் ஆள் கிடைக்குமோ தெரியாது.

செல்வா : ஜயா, உங்களைப் பார்க்க வேதனையாயிருக்கு. வயோதிபர் விடுதியிலை காசு கட்டிச் சேர்த்து விட்டுப் போறம். அவர்கள் வடிவாகப் பார்ப்பார்கள். நீங்கள் சம்மதமென்றால்.....

மணியம் : (சிரித்தபடி) தம்பி டொக்டர் செல்வா, நான் பார்த்த உத்தியோகம் என்ன தெரியுமோ? வயோதிபர் இல்லப் பொறுப்பதிகாரி. அங்கே கிழட்டு மாடுகளைப் பட்டியில் அடைத்துவிட்ட மாதிரித்தான். வெளியுலகமே தெரியாது. அதுமட்டுமல்லத் தம்பி இங்கை வீட்டில் கிடந்தால் எங்கள் கவலை எங்களோடை. உங்களைப் போலை நாலு பேர் வந்தாவது பார்ப்பினம். அங்கை மற்ற வயோதிபர்களின் கஷ்டங்களையும் கேட்டுக் கேட்டு அவர்கள் படுகிற பாட்டைப் பார்த்துப் பார்த்து சகிக்க முடியாமல் சாகவேணும். முதியோர் இல்லம் தான் தம்பி சுகாட்டுக்குப் போறவாசல். அதில் பார்க்க இப்படியே கிடந்து சாகலாம்.

பவானி : ஜயா, உங்களை மனம் வருந்தச் செய்துவிட்டோம். குறை எண்ண வேண்டாம்.

செல்வா : ஜயா, அம்மா, கவலைப்படாதீர்கள். இப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கிற அநேகமான முதியோரின் நிலை இதுதான்.

பவானி : பிள்ளைகளை வெளிநாட்டுக்குப் போகவிட்டுவிட்டுப் பெற்றார் படும் பாடு.... பார்க்க மிகக் கஷ்டமாயிருக்கு.

செல்வா : ஐயா விரைவில் இதற்கொரு விடிவுகாண்போம். இப்போ போய்விட்டு மீண்டும் வருகிறோம்.

அன்னம் : போகப் போறீர்களோ. போட்டுவாருங்கோ. நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறதை மகனுக்கோ மருமகள் பிள்ளைகளுக்கோ சொல்லாதையுங்கோ. அதுகள் சந்தோஷமாயிருக்க வேண்டும்.

மணியம் : போட்டு வாருங்கோ டொக்டர்.

செல்வா : விரைவில் நல்லமுடிவுடன் மீண்டும் வருவோம்.
(போதல், தமக்குள்) பவானி இந்த முதியவர்களை மகிழ்ச்சியாக வாழ வைக்க நாங்கள் ஒரு வழிகாண வேண்டும்.

பவானி : நானும் அதைத்தான் சிந்திக்கின்றேன்.
(வீட்டை விட்டு வெளியேறி வீதியில் செல்லல், நொண்டி ஒருவன் பிச்சை கேட்டு வருதல் வீதியில்)

களம் 2 - வீதி

நொண்டி : ஐயா, அம்மா புண்ணியவாங்களே. காலில்லாத இந்த ஏழைக்குப் பிச்சை போடுங்கையா.

செல்வா : இவன் நல்ல வாட்டசாட்டமாயிருக்கிறான்.

பவானி : அதுதானே பிச்சை எடுக்கிறானே.

செல்வா : இவனுக்குப் பிச்சை கொடுத்து இவனைப் பழுதாக்கக்கூடாது.

பவானி : எங்களிடம் சில்லறை இல்லையப்பா.

நொண்டி : அம்மா, ஐயா, வெளிநாட்டுக்கார் போலையிருக்கு, இந்த நொண்டிக்கு உதவிசெய்யுங்கையா.

செல்வா : அதுதான் சொல்றமே. சில்லறை இல்லையென்று.

நொண்டி : வெளிநாட்டுக் காசெண்டாலும் தாருங்கோ ஐயா மாத்தித்தாறன்.
(இவர்கள் கொடுக்க அவன் பையைத் திறந்து மாற்றிக் கொடுத்தல். பைநிறைய நோட்டுகள் இருத்தலை பவானி காணுதல்)

பவானி : தம்பி உன்னை நான் எங்கோ பார்த்த மாதிரிக்கிடக்கே.

நொண்டி : வேறெங்கே, இங்க தெருவில் பிச்சையெடுக்கேக்கை பார்த்திருப்பியள். (மறுபக்கம் திரும்பி.)
அம்மா, ஐயா, புண்ணியவாளர்களே காலில்லாத இந்த நொண்டிக்குப் பிச்சை போடுங்கையா.

பவானி : தம்பி, நீ லண்டனில் இருக்கும் ரவியின் அண்ணன் பிரபு அல்லவா. பிரபு என்னை நன்றாகப் பார்.

செல்வா : பிரபு நீயா இப்படி நிற்கிறாய். போன முறை வந்தபோது உனக்கு ஜெய்ப்பூர் காலும் பொருத்தி அங்கே ஒரு வேலையும் வாங்கித் தந்தோமே. என்னாச்சு.

நொண்டி : ஐயா, அம்மா எனக்கு உங்களை நினைவுக்கு வருகுது. எனக்குப் பணமும் தந்தீர்கள். ஜெய்ப்பூர் தொழிலகத்திலை இருந்து எந்த நாளுமே ஊனமுற்றவர்களைக் காணச் சகிக்கவில்லை. அதனால்....

செல்வா : உனக்குப் பொருத்திய ஜெய்ப்பூர் கால் எங்கே.

நொண்டி : அது வீட்டிலை இருக்கு. பிச்சை எடுத்து முடிய வீட்டுக்குப் போய் அதைப் போட்டுக் கொண்டு வேறாட்டலுக்குப் போய்....

பவானி : பிரபு இதுவா உன் வாழ்க்கை. பிச்சை எடுப்பது மிகக் கேவலமல்லவா.

நொண்டி : என்னம்மா கேவலம். என்னிடம் போதிய பணமிருக்குப் பிச்சை எடுக்கிற நேரம் போக மற்ற நேரமெல்லாம் மனைவி பிள்ளைகளோட சந்தோஷமாகத் தானே இருக்கிறேன்.

செல்வா : இல்லைத் தம்பி பிரபு. பிச்சைக்காரன் என்னும் பழிச்சொல் உன்னை மட்டுமல்ல உன் பிள்ளைகளையும் பிச்சைக்காரன் பிள்ளைகள் என்று சந்ததி சந்ததியாகத் தொடரும். இன்றுடன் இதைவிட்டுவிடு. நாளைக்கு எங்கள் வீட்டுக்கு வா. உனக்கு நல்ல தொழில் தருகிறோம். கண்ணியமாக வாழலாம்.

நொண்டி : என்னை மன்னியுங்கள், இப்போதுதான் புத்திவந்தது. நாளைக்கு வருகிறேன்.
(நொண்டி போக இவர்களும் போகிறார்கள். பின்னாலே அண்ணன் தகரப் பேணியில் அடித்துப் பாடத் தங்கை நடனம் ஆடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்)

அண்ணன் : பெற்றவர்கள் இல்லாத பிள்ளைகள் நாம் ஐயா,
பெரியோரே தாய்மாரே பிச்சை தாரும் ஐயா.
சுநாமி வந்து குடும்பத்தையே கொண்டு போச்சுஐயா.
அநாதைகளாய்த் திரிகின்றோம் ஐயா பிச்சைதாரும்.

தங்கை : (ஆடி முடிந்ததும்) அம்மா ஐயா, பிச்சை போடுங்க. அம்மா.
அம்மா பிச்சை போடுங்கம்மா.

பவானி : எங்கே சுநாமிவந்தது. (முழிக்கிறார்கள்)

செல்வா : உங்களுக்குப் பெற்றாரே இல்லையா (முழிக்கிறார்கள்)

பவானி : எங்களுடன் வாருங்கள்.

செல்வா : உங்களுக்கு எல்லாம் தந்து படிக்கவும் வைக்கிறம்.

அண்ணன் : நாங்கள் வரேல்லை.

செல்வா : ஏன்

தங்கை : அப்பா அடிப்பார்.

பவானி : அப்பா அம்மா இல்லையென்றீர்களே.

செல்வா : அப்பா அடிப்பாரா (இருவரையும் கையில் பிடித்தல்)

அப்பா : (ஓடிவந்து) விடுங்கையா பிள்ளைகளை.

செல்வா : இவர்தான் அப்பாவா. அப்பாவை அழைக்கத்தான்
பிள்ளைகளைப் பிடித்தேன்.

அப்பா : விடுங்கையா பிள்ளைகளை.

பவானி : உனக்கு வெட்கமில்லையா. பாவி, நீ பெற்ற பிள்ளைகளை
பிச்சையெடுக்க விட்டு வாழ்கிறாயே.

செல்வா : நீயும் வா உங்களைப் பொலிசில் கொடுத்தால்தான் சரிவரும்.
சுநாமியைச் சொல்லி வயிறுவளர்க்கும் துரோகிகள்.

அப்பா : கோபிக் காதீங்கையா. எங்களைவிட்டிடுங்கள்.
வேறைவேலையொன்றும் கிடைக்கவில்லை ஐயா அதுதான்.

பவானி : வளரும் வாழும் பிள்ளைகளையும் பாழாக்கி எங்கள்
கலாசாரத்தையே சீரழிக்கிறீர்களே.

அப்பா : ஐயா எங்களுக்கொரு வேலை தாருங்கோ. நாங்கள்
ஒழுங்காக வாழ்வோம்.

செல்வா : அதோ அந்தப் பெரிய கட்டடத்துக்கு நாளைக்குப்
பிள்ளைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு வா.

அப்பா : வணக்கம் ஐயா! அப்படியே செய்கிறேன்.
(செல்வாவும் பாவனியும் தொடர்ந்து செல்கிறார்கள். ஒரு வீட்டு
வாயிலில் இரு வாலிபர்கள் வெளிநாட்டுப் பாணியில் ஒரு காதில்
தோடு, போனிரெலில். கைகளில் காப்பு, குல்லாத்தாடி
கோலத்தில் றோட்டுக்குக் குறுக்கே நிற்கிறார்கள்.)

செல்வா : ஹலோ! என்ன குறுக்கே நிற்கிறீர்கள்.

பவானி : வழிவிட்டு நிற்கலாமல்லவா

வாலி-1 : வெளிநாடுபோல இருக்கு

வாலி-2 : அதுதான் எங்க நாட்டு நடப்புத் தெரியலை.

வாலி-1 : விலத்திக் கொண்டு ஒரு பக்கத்தாலே போக
வேண்டியதுதானே.

செல்வா : நீங்கள் தமிழ்ஈழ வாலிபர்களா? இல்லை?

வாலி-2 : உங்கள் வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு போங்கள்.

பவானி : இல்லை! நடுத்தெருவில் நிற்கிறீர்களே அதுதான்

வாலி-1 : வில்லங்கத்தை விலைக்கு வாங்காமல் உங்கள் பாட்டுக்குப்
போங்கள்.

களம் 3 - வீட்டு முகப்பு

(வீட்டுக்குள் இருந்து கூக்குரல் கேட்கிறது)

தாய் : ஐயையோ..... ஐயையோ... ஓடி வாங்கோ ஓடி வாங்கோ....
காப்பாற்றுங்கோ ஓடிவாங்கோ....

• (வீட்டு முகப்புத் திரையை ஒதுக்கிவிட்டு செல்வாவும்
பவானியும் உள்ளே போகிறார்கள். மகன் கதிரையில் நின்று
கழுத்தில் தூக்குக் கயிறறை மாட்டிக்கொண்டு தற்கொலை
செய்ய எத்தனிக்கின்றான்.)

தாய் : ஐயா... என் மகனைக் காப்பாற்றுங்கோ... அவன் தூங்கிச்
சாகப் போகிறான். காப்பாற்றுங்கோ...
(டாக்டர் காப்பாற்றப் போதல்)

மகன் : கிட்டவராதே. வந்தால் கதிரையைத் தட்டிவிட்டுத் தூங்கி
செத்துவிடுவேன்.

செல்வா : தம்பி அப்படிச் செய்யாதே. அவசரப்படாதே. உனக்கு என்ன வேண்டும்.

மகன் : அம்மாவைக்கேள்.

பவானி : என்ன அம்மா. என்ன வேண்டுமாம்.

தாய் : ஐயோ பிள்ளை அவனுக்குக் ஹீரோ கொண்டா மோட்டைச் சயிக்கிள் வேணுமாம். வாங்கித் தராட்டால் தூக்கிலை சாகப் போகின்றானாம்.

(வாலிபர்கள் வந்து நின்று வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள்)

செல்வா : தம்பி, என்னடா இது.

மகன் : நான் யூனிவர்சிறிக்குப் படிக்கப் போகக் ஹீரோ கொண்டா வேணும். வாங்கித் தராவிட்டால் சாவேன்.

தாய் : ஐயா நாங்கள் வலிகாமத்திலை சொந்த இடத்திலை இருந்து இடம்பெயர்ந்து 15 வருசம். இரவல் குடிசையிலை நிவாரணத்திலை தான் சீவிக்கிறம். காசுக்கு நான் எங்கைபோக.

மகன் : ஹீரோ கொண்டா தாறியோ.... இல்லை தூங்கட்டோ.

பவானி : பொறு தம்பி. அம்மா பாவமெல்லே. அவவிட்டை வழியில்லையென்றல்லோ சொல்கிறா.

வாலி-1 : ஏன் வழியில்லை.

வாலி-2 : அவவின்ரை கழுத்திலை கிடக்கிற தாலிக்கொடி காணாதோ.

பவானி : அடபாவிகளா. நீங்கள் இவனுடைய நண்பர்களா.

மகன் : கதையளக்க வேண்டாம். தாறியோ தூங்கட்டோ.

தாய் : ஐயா, அம்மா (தாலிக் கொடியைக் கழற்றிக் கொடுத்தபடி) இதைக் கொண்டுபோய் இவனுக்கொரு மோட்டார்சயிக்கிள் வாங்கிக் கொடுங்கோ.

செல்வா : தம்பி. இறங்கிவா. என்னை நம்பு. இறங்கிவா.

(இறக்கிக் கொண்டு வந்து)

எல்லாரும் இப்படிக் கதிரையிலை சிறிது நேரம் இருங்கள். நான் சொல்வதைக் கொஞ்சம் கேட்டுவிட்டுப் பின் நீங்கள் விரும்பிய படி செய்யுங்கள்.

உங்களை நாங்கள் பிழையானவர்களாகவோ குற்றவாளிகளாகவோ காணவில்லை. உங்கள் வாழ்க்கையில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஏதோ விரக்தி காரணமாகவே நீங்கள் இந்த நிலைக்கு ஆளாகி இருக்கிறீர்கள்.

பவானி : தம்பியவை இன்றைய வாலிபர்களாகிய நீங்கள்தான் நாளை எங்கள் தலைவர்கள். உங்களுக்கு வேண்டிய உதவி நாம் செய்வோம். ஏன் இந்த நிலைக்கு ஆளானீர்கள். சொல்ல முடியுமானால் சொல்லுங்கள்.

வாலிபன்-1 : அம்மா வெளிநாட்டுக்குப் போவதற்கு நாங்கள் மூன்றுமுறை முயன்றும் மூன்று முறையும் பிடிபட்டோம்.

வாலிபர் : சிறையில் இருந்து சொல்லொணாத் துன்பம் அனுபவித்தோம். பெற்றோர்களையும், வறுமைப்படுத்தி விட்டோம். வாழ வழியில்லை.

வாலி : அதனால் இப்படிக் குறுக்குவழியில்.....

செல்வா : மீதி சொல்ல வேண்டாம். சூழ்நிலைதான் மனிதனை உருவாக்குகிறதென்பதை அறிவோம். நீங்கள் பிழையானவர்களல்ல.

பவானி : தம்பி உன்னுடைய கஷ்டமென்ன.

மகன் : எனக்கு மானப் பிரச்சினை. என்னுடன் யூனிவர்சிறியிலை படிக்கிறவர்களெல்லாம் மோட்டார் சயிக்கிளில் வருகிறார்கள். நான் சயிக்கிளில் போக என்னைக் கேலி செய்கிறார்கள். சயிக்கிளையும் தூக்கி எறிந்து உடைத்துவிட்டார்கள். அதுதான்.....

செல்வா : கவலைப்படாதீர்கள். நீங்கள் குற்றவாளிகளல்ல. உங்களுக்கு நாங்கள் நல்வாழ்வு தருவோம். அம்மா இருக்க வீடு. தம்பி படிக்க வசதி, தம்பிமாருக்கு நல்ல சம்பளத்துடன் வேலை நாம் தருவோம். அதோ தெரிகிறதே அந்தப் பெரிய கட்டிடம். நாளைக்குக் காலை அங்கு வாருங்கள். இனி என்றும் நீங்கள் எங்கள் விருந்தினர்களாக இருக்க லாம்.

களம் -4

(புதியதோர் உலகம் எனும் பதாகை கட்டப்பட்டுள்ளது. எல்லாரும் நல்ல உடையில் வந்திருக்கிறார்கள். டொக்டர் செல்வா பேசுகிறார், எல்லாரும் வட்டமாக நிற்கிறார்கள்.)

அன்பர்களே,

எங்கள் தமிழ் ஈழத்தில் அவலங்களும் கலாசாரச் சீரழிவுகளும் அதிகரித்துவிட்டதாகவும், அதனால் மக்கள் அமைதியாக வாழமுடியாமல் இருப்பதாகவும் எழுதுகிறார்கள். பேசுகிறார்கள். விரக்தியுற்றுச் செய்வதறியாது திகைத்திருப்போரைக் குற்றவாளிகளாக்குகிறார்கள். இந்தச் சீரழிவுக்குரிய அடிவேரைக் கண்டுபிடித்து அதைக் களைய வேண்டும்.

அகதி முகாம்கள், சிறுவர் இல்லங்கள், முதியோர் இல்லங்கள், நலிவுற்றோர் வாழ்விடங்கள் என்று இவ்வாறு மக்களை அடையாளமிட்டு அந்த அடையாளத்துடனே கட்டுப்பட்டு வாழவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையைப் போக்குவோம். சுதந்திரமாக மகிழ்வுடன் வாழ வகை செய்வோம்.

அகதிகளும், முதியவர்களும், சிறுவர்களும், நலிவுற்றோரும். விரக்தியுற்றோரும் ஒன்றியிருந்து ஒரே சமூகமாகி எல்லாரும் எல்லா வசதியும் பெற்று கலந்து மகிழ்ந்து வாழலாம்.

இங்கு இருப்பிட வசதியுண்டு. ஓய்விடமுண்டு. கல்விக் கூடமுண்டு. விளையாட்டிடமுண்டு, தொழிற்கூடமுண்டு. அழகிய பூங்காவும் அன்பும் அரவணைப்பும் உண்டு.

எல்லோரும் சேர்ந்து தீபத்தை ஏற்றிடுவோம். புதியதோர் உலகத்துள் வாருங்கள்.

(எல்லோரும் வட்டமாய் நின்று தீபத்தை ஏற்றிவிட்டுக் குடும்பம் குடும்பமாக உள்ளே செல்கிறார்கள்)

எல்லோரும்: ஜயா, அம்மா நீங்கள் இருவரும் மனித உருவில் வந்த தெய்வங்கள், நீங்களே கண்கண்ட தெய்வங்கள்.

திரை

(2006 இல் அரங்கேற்றப்பட்டது.)

சமய நாடகம்

தக்கன் யாகம்

அங்கம் 1

(ஒரு சந்நியாசியார் வீதியில் வந்துகொண்டிருக்கிறார். இரண்டு அடியார்கள் சந்திக்கின்றனர்.)

சந் : அன்பர்களே, மிகுந்த சோர்வுடன் வருகிறீர்கள். கோயிலால் வருகிறது போலத் தெரிகிறது. ஏன் இவ்வளவு வாட்டம்?

அடி 1 : ஆமாம் சுவாமி! கோயிலால் தான் வருகிறோம். இன்று எங்கள் கோயில் கும்பாபிஷேகம்.

அடி 2 : அது முடிந்து வருகிறோம்.

சந் : அப்படியானால் மிகுந்த சந்தோசத்துடன் அல்லவா வரவேண்டும்.

அடி 1 : எப்படிச் சந்தோசம் வரும். இடம் பெயர்ந்து எல்லாம் இழந்து வந்த எங்களுக்கு சந்தோசமா?

அடி 2 : ஒரே செல்லடி காதை அடைக்குது. கிபீர் சத்தம் நெஞ்சை பிளக்குது. என்ன நடக்குமோ என்று ஏக்கமாயிருக்கு.

சந் : அன்பர்களே நடக்கிறது தான் நடக்கும். இதற்குக் கவலைப்பட்டு என்ன செய்கிறது.

அடி 1 : சுவாமி! கோயில்கள் புதிது புதிதாகக் கட்டுகிறார்கள் கும்பாபிஷேகங்கள் நடக்குது. கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம், பூங்காவனம் கோலாகலமாக நடக்குது.

அடி 2 : எத்தனையோ விதமான யாகங்கள் நடக்குது.

அடி 1 : இதுகள் நாட்டு நன்மை கருதித்தானே செய்யப்படுகின்றன. அப்படி இருந்தும் நன்மையான பலன்கள் கிட்டுவதாக இல்லையே சுவாமி

சந் : உங்களுக்கு மட்டுமல்ல கன பேருக்கு இதே சந்தேகம்தான். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கு. ஒன்று தெய்வத்துக்குச் செய்யும் திருப்பணிகள், நான், எனது என்ற அகங்காரம் இல்லாமலும், மந்திரம், கிரியை முதலியவற்றில் ஒரு பிழையும் இல்லாமலும் தூய்மையான மனதுடன் செய்யப்பட வேண்டும்.

தெய்வம் தான் பெரியவர் நாம் அவரது தொண்டர்கள் என்ற பணிவுடன் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நற்பலன் உண்டு.

இரண்டாவது நாம் முற்பிறப்பில் செய்த தீவினைப் பலன்களையும் நாமே அனுபவிக்க வேண்டும்.

“நன்றும் தீதும் பிறர் தர வாரா”

நாம் அனுபவிக்கும் இன்பத்துக்கும் துன்பத்துக்கும் நாமே காரணர்களாவோம்.

அடி 1 : இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள் சுவாமி

சந் : “தக்கன் யாகம்” என்ற கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். எல்லாம் விளங்கும்.

அடி 2 : சொல்லுங்கள் சுவாமி கேட்கிறோம்.

(கதை சொல்லும் பாங்கில் உறை நிலையில் மூவரும் இருக்கிறார்கள். நாடகம் தொடர்கிறது.)

காட்சி 1

தக்கன் மாளிகை

(தக்கன் மிகுந்த கோபத்துடன் அங்கும் இங்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறான். பின்னால் ஆசனங்கள் போடப்பட்டுள்ளன. மனைவி வேதவல்லி வருகிறாள்.)

வேத : சுவாமி, ஏன் இவ்வளவு கோபத்துடன் காணப்படுகிறீர்கள்.

தக் : அவமானம், அவமானம் இதைவிட அவமானம் வேறென்ன இருக்க முடியும்.

வேத : எதைச் சொல்கிறீர்கள்.

தக் : கயிலாயம் போனேனே - அதைச் சொல்கிறேன்.

வேத : என்ன நடந்தது சுவாமி

தக் : சிவபெருமான் என்னை ஏமாற்றிவிட்டார். அரும்பெரும் தவம் செய்து பிரம் விட்டுணுக்களுக்கும் மேலான பதவி பெற்றேன். தேவரும் மூவரும் என் பணி கேட்கும்படி தக்கப் பிரசாபதி எனும் பதவியும் பெற்றேன். உமாதேவியை எமக்கு மகளாகவும் பெற்றோமல்லவா?

வேத : ஆமாம் தாட்சாயினியாக வந்து பிறந்து வளர்ந்து மணப் பருவமும் அடைந்தாளே. மண விழாவில் மணமகனாக வந்த சிவன்.....

தக் : நாம் தாராதத்தம் செய்து கொடுக்கையில் மறைந்து விட்டானே. என்ன ஏமாற்றம். எவ்வளவு அவமானம்.

வேத : அத்தனை தேவர்கள் மத்தியில் தலைகுனிவாயிற்றே.

தக். : மறைந்தவன் எமக்குத் தெரியாமலே மகள் தாட்சாயணியைக் கயிலைக்குக் கொண்டு சென்றுவிட்டானே. அதைக் கேட்கத்தான் கயிலைக்குச் சென்றேன். அங்கு நின்ற நந்தி முதலான பூத கணங்கள் என்னை அவமதித்துத் துரத்திவிட்டார்கள். அவமானம். அவமானம்..... சிவனுக்குச் சரியான பாடம் புகட்டுகிறேன் பார். யாரங்கே.
(சேவகன் வருதல்)

சேவ : சுவாமி

தக் : நீ சென்று பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலான தேவர்களை உடன் அழைத்து வா.

(வேதவல்லியை அனுப்பிவிட்டுத் தக்கன் சிம்மாசனத்தில் இருக்கிறான். மூவரும் வருகின்றனர்)

பிர : வணக்கம் தக்கப் பிரசாபதி! எம்மை அவசரமாக அழைத்தீர்களாமே.

தக் : ஆமாம். அவசரம் மட்டுமல்ல அவசியமும் உண்டு. என் தந்தை பிரமதேவராகிய நீங்களும் உங்கள் தந்தை மகா விஷ்ணுவும், தேவர் தலைவன் இந்திரனும் முனிவர்களும் மூவுலகத்தவரும் மதிக்கும்படியான தக்கப் பிரசாபதி பதவியைப் பெற்றவன் நான்.

விஷ் : சந்தேகம் என்ன? தவம் செய்து சிவனிடம் பெற்ற வரமல்லவா அது.

தக் : சிவன் தந்த பதம் என்று சொல்லாதே. என் தவத்தின் பலத்தால் நான் பெற்ற பதவி இது.

பிரமா : சிவன் தானே தந்தார்.

தக் : தந்தையே எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் உஹ்றாதீர். என் சபையில் சிவன் என்ற சொல்லையே உச்சரிக்கக் கூடாது.

விஷ் : சிவ சிவா இது என்ன அபத்தம்.

இந் : என்ன நடந்துவிட்டது தக்கப் பிரசாபதி.

தக் : உங்கள் முன்னிலையில் தானே நடந்தது.

விஷ் : எங்கள் முன்னிலையிலா?

தக் : நான் செய்த தவத்தின் பலத்தால் சிவன் உமையை எனக்கு மகளாகத் தந்தார். அவளை மணம் முடித்துக் கொடுக்கும் போது மறைந்தார். பின் எனக்குத் தெரியாமலே தாட்சாயணியைக் கொண்டு சென்றாரே!

விஷ் : (சிரித்தபடி) ஓ அதுவா

தக் : சிரிக்காதீர். நான் பட்ட அவமானம் எனக்குத்தான் தெரியும். நீங்கள் ஒருவரும் ஆலோசனை சொல்லத் தேவையில்லை. இனிமேல் சிவனுக்கு முதன்மை இல்லை.

பிர : என்ன சொல்கிறாய் தக்கா. பரம்பொருள் அல்லவா சிவன்.

தக் : இல்லைச் சிவனுக்கு முதன்மை இல்லை.

இந் : அப்படியானால் நாம் செய்யும் யாகங்களுக்கெல்லாம் அதிபதி?

தக் : சிவன் அல்ல. இனி விஷ்ணு தான். யாராயிருந்தாலும் சிவனை முதல்வராக்கி யாகம் செய்யக்கூடாது. இது தக்கன் கட்டளை.

விஷ் : தர்ம சங்கடமாயிற்றே.

பிரமா : அப்படியாயின் யாகங்களே நடக்காதே, உலக சேமம் என்னாவது?

தக் : நானே யாகம் செய்வேன். தேவர்கள், முனிவர்கள் எல்லோரும் யாகத்துக்கு வரவேண்டும். இது தக்கப் பிரசாபதியின் கட்டளை. யாரங்கே (சேவகன் வருதல்) உடனே இதனை யாவர்க்கும் அறிவித்து விடு.

சேவ : அப்படியே யாகட்டும் சுவாமி.

பிரம : மகனே தக்கப் பிரசாபதி நன்றாக யோசித்தாயா?

தக் : இனி யோசிக்க என்ன இருக்கிறது. என் பெண் பிள்ளைகள் அச்சுவினி முதல் ரேவதி ஈறான இருபத்தேழு பேர்களையும் சந்திரனுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்தேன். அவன் ரோகினி ஒருத்தியுடன் தான் அன்பாயிருக்கிறான். ஏனைய என் பெண்களை வெறுத்து ஒதுக்கிவிட்டான். பெண்களை வாளாவெட்டியாக்கிய பாவி சந்திரனுக்குத் தேய்ந்து தொலைந்து போ எனச் சாபமிட்டேன். அந்தச் சிவன் எனக்கு மாறாக அவனை மீண்டும் வளர வரம் கொடுத்துவிட்டார். இது என்னை அவமதித்த செயல் இல்லையா? சிவனே எனது முதல் எதிரி. சிவனுக்கு சரியான பாடம் புகட்டுகிறேன் பாருங்கள்.

(ததீசி முனிவர் வருதல்)

ததீசி : தக்கா யாருக்குப் பாடம் புகட்டப் போகின்றாய்.

தக் : தலை மண்டையோட்டையும், சுடலைச் சாம்பரையும் அணிகிறாரே உங்கள் சடாமுடிச் சிவன் அவருக்குத்தான்.

ததீ : அபத்தம், அபத்தம், சிவனிடம் வரம் பெற்ற நீங்கள் இப்படிச் சொல்வது,

தக் : ஆமாம் தக்கப் பிரசாபதி நான் தான் முனிவரே. உமக்கேன் வீண்வம்பு. வந்த வேலையைப் பார்த்துவிட்டுப்போம்.

ததீ : உனது மயக்கம் தீர்க்கத்தான் வந்தேன். அதுதான் என்வேலை. இதோ உன் கேள்விக்குப் பதில் இந்தப் பிரமவிட்டுணுக்கள் நிலையானவர்களல்ல. இவர்களும் சிவனால் அழிக்கப்படுவர். இதுவரை இருந்து அழிந்த பிரம விட்டுணுக்களின் தலை மண்டையோட்டைச் சிவன் அணிந்த இரகசியம் இதுதான். சர்வசங்கார காலத்தில் உலகம் சாம்பராகும் போது சிவனே அழியாதிருப்பார். அவர் அணியும் சாம்பரின் அர்த்தம் அதுதான். சடாமுடியே அவர் ஞானத்தின் வடிவானவர் என்பதைக் காட்டும்.

தக் : முனிவரே வேடிக்கையாயிருக்கிறது உங்கள் பதில். போகட்டும் கடவுள் புலித்தோல் அணிவாரா, பூதங்களைப் படையாக்குவாரா? என்ன ஏமாற்று இது.

ததீ : ஹஹஹா! தக்கா, சொல்வேன் கேள். முன்னொருகால் உன்னைப் போல மதிமயங்கிய தாருகாவனத்து முனிவர்கள் சிவனை நிந்தித்து ஒரு யாகம் செய்து அதிலிருந்து புலியையும் பூதங்களையும், மான் மழு நெருப்பு பாம்புகளையும் உருவாக்கிச் சிவனைக் கொல்லும்படி ஏவினார்கள். சிவபெருமான் முனிவர்களின் அறியாமைக் கிரங்கி அவற்றை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து அணிந்து கொண்டார். சிவபெருமானின் கருணைச் செயல் இது என்பதை உணர்ந்து கொள்.

தக் : கடவுள் என்றால் மாட்டில் ஏறுவாரா?

ததீ : முட்டாள்தர்மமாகிய தெய்வமே சிவபெருமானது வாகனமாகிய மாடு. அது தர்மதேவதை என்பதை அறிந்து கொள்.

தக் : சிவன் கடவுள் என்றால் பிச்சை எடுப்பாரா? நக்கனாகத் திரிவாரா?

ததீ : பிரமா முதலிய தேவர்கள் அகந்தை கொண்டு தாமே கடவுளென ஆணவச் செருக்கால் தீயவர்களான போது சிவபெருமானே வைரவராகி அவர்களிடம் இரத்தப்பிச்சை ஏற்றார். இரத்தக் குறைவால் அவர்கள் அகந்தை நீங்கினார்கள். நீயும் வீணாக அகந்தை கொள்ளாதே!

தக் : எனக்கா புத்தி சொல்ல வந்தீர். வந்த வழியே போய்விடும்.
யாகத்துக்கு வாறும். அங்கு என் பெருமையைப் பாறும்.

தசீ : சிவனை மறந்து செய்யும் யாகத்துக்கு நான் வரமாட்டேன். உன்
யாகம் அழிக! நீயும் தலை இழப்பாய்! (சாபமிட்டு விட்டுப் போதல்)

தக் : அதையும் பார்ப்போம். நீங்கள் எல்லோரும் யாகத்துக்கு
வரவேண்டும். (தக்கன் கோபத்துடன் போதல்)

பிரமா : இது என்ன விபரீதம்.

விஷ் : இது பெரிய தர்மசங்கடமாயிற்றே.

இந் : யாகத்துக்குப் போனால் சிவத் துரோகத்துக்கான பழிவந்து சேரும்.
போகாவிட்டால் தக்கன் எங்களை அழித்துவிடுவான்.

விஷ் : தக்கனிடம் தண்டனை பெறுவதிலும் பார்க்கச் சிவனிடம்
தண்டனை பெறுவதே மேல்.

பிர : வேறு வழியில்லை. யாகத்துக்குச் செல்வோம். இந்தப் பாவத்தை
எத்தனை யுக காலம் அனுபவிக்க வேண்டி வருமோ தெரியாது.

(எல்லோரும் போதல்)

காட்சி 2

(கயிலையில் சிவனும் உமையும்.

சிவபெருமான் தியானத்தில் இருக்கிறார்.)

உமா : சுவாமி! சுவாமி

சிவ : என்ன உமா

உமா : சுவாமி என் தந்தை தக்கன் பெருயாகம் செய்கிறாராம். நானும்
அதனைப் பார்க்கப் போக விரும்புகிறேன்.

சிவ : அப்படியா? யாகத்தலைவர் யார்?

உமா : விஷ்ணுவாம்.

சிவ : உன் கணவன் இல்லைத் தானே. நீ தனியே செல்ல விரும்புகிறாய்
உன் விருப்பம் சென்று வா

(உமை போதல்)

சிவ : பேதைப் பெண்! பிறந்த வீட்டுப் பாசம், புத்தி பேதலித்துவிட்டது.
போய்ப்பட்டு வந்தால்தானே புத்தி வரும். போய் வரட்டும்.

காட்சி 3

யாக மண்டபம்

(யாக ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. வட்டமாகக் குருமார்கள் இருந்து மந்திரம்
சொல்லுகிறார்கள். மகா விஷ்ணு யாகாதிபதியாகப் பீடத்தில் இருக்கிறார்.
பிரமா, இந்திரன் முதலியோரும் இருக்கின்றனர். உமை வரத் தக்கன்
தடுக்கிறான்)

தக் : நில்லங்கே, யார் நீ?

உமை : என்னைத் தெரியவில்லையா தந்தையே.

தக் : உன்னை யார் யாகத்துக்கு அழைத்தது. அழையா வீட்டுக்கு
விருந்துக்கு வந்தாயா?

உமை : என்ன சொல்கிறீர்கள் நான்....

தக் : நீ அந்தச் சுடலை யாண்டியின் மனைவி. உனக்கோ உன்
புருஷனுக்கோ இங்கு இடமில்லை, போய்விடு இந்த
இடத்தைவிட்டு.

உமை : என்ன சொன்னாய். சிவனை மதியாத உன் யாகம் அழியும், நீயும்
அழிவாய். நான் வருகிறேன்.

காட்சி 4

கயிலாயம்

(சிவன் தியானத்திலிருக்கிறார்.)

உமை : சுவாமி! எனக்கு இதுவும் வேண்டும் இன்னமும் வேண்டும்.

சிவ : (சிரித்தபடி) ஓ உமை வந்துவிட்டாயா. யாகத்தில் வரவேற்புப்
பிரமாதமாய் இருந்திருக்கும். பிறந்த வீடல்லவா?

உமை : என் வயிற்றெரிச்சலைத் தூண்டாதீர்கள். அவமானம் தாங்க
முடியவில்லை.

சிவ : பட்டால் தானே தெரியும் சரி பிழை. அதுசரி இப்போ என்ன செய்யப்
போகிறாய்.

உமா : அந்தத் தக்கன் யாகத்தை உடனே அழிக்க வேண்டும்.

சிவ : எப்படி?

உமா : எல்லாம் அறிந்த தங்களுக்கு நான் என்ன சொல்வது.

சிவ : சரி இப்படி வா. (பக்கத்தில் வந்து நின்றல். வீரபத்திரரும்

பத்திரகாளியும் அவர்கள் பின்னாலிருந்து முன்னால் வருதல்.
பயங்கர கோபத்துடன் நின்றல்)

சிவ : வீரபத்திரா! பத்திரகாளியுடன் தக்கன் யாகத்துக்குப் போ. அங்கு
தக்கனிடம் சிவனுக்குரிய முதன்மையைக் கேள். அவன் தர
மறுப்பான். யாகத்தை அழித்துத் தேவர்களைத் தண்டித்து
விட்டுவா.

வீர : இதோ! (உக்கிரமான ஆட்டம் ஆடிவிட்டு செல்லுதல்)

காட்சி 5

யாக சாலை

(யாகம் நடக்கிறது. வந்திருந்தவர்கள் எல்லார்க்கும் அவிப்பாகம்
வழங்கப்படுகிறது. வீரபத்திரரும், பத்திரகாளியும் வந்து உக்கிரமாக
ஆடிவிட்டு)

வீர : இந்த யாகத்தைச் செய்பவன் யார்? முன்னால் வா. (ஆடுதல்)

தக் : துட்டனே! யார் நீ. யாகத்தை செய்பவன் தக்கப் பிரசாபதி நான்
தான். உனக்கு என்ன வேண்டும்.

வீர : நீ சிவனை அவமதித்து யாகம் செய்கிறாய். சிவனல்லால் தெய்வம்
இல்லை. சிவனுக்குரிய மதிப்பை கொடுத்துவிடு.

தக் : ஹஹ்ஹஹஹ! சிவனா, யார் அவன். முதன்மையா வேண்டும்
அவனுக்கு! ஹஹ்ஹஹஹஹ. தராவிட்டால்.

வீர : இதோ! (தக்கன் தலை வெட்டப்படுகிறது. வீரபத்திரரும்
பத்திரகாளியும் யாக குண்டலத்தில் உக்கிரமாக ஆடியபடி
எல்லோரையும் அடிக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவராக வீழ்கிறார்கள்.
உக்கிரத்துடன் வீரபத்திரரும், காளியும் ஆடுகிறார்கள். சிவனும்
உமையும் தோன்றுகிறார்கள். வீரபத்திரரும், காளியும்
அடங்குகிறார்கள்.)

சிவன் : வீரபத்திரா! இவர்களுக்கு இத்தண்டனை போதும். இவர்கள் மீது
கருணை கூர்ந்து இவர்களை மீண்டும் எழும்பச் செய்.

(வீரபத்திரர் நீர் தெளிக்க ஒவ்வொருவராக எழுந்து சிவனை
பணிந்து நின்றல். வீரபத்திரரும், காளியும் வெளியேறல்.)

தக் : சிவப்பரம் பொருளே. தயாநிதி! கருணாமூர்த்தி எங்கள்
அறியாமையால் வந்த ஆணவத்தால் தங்களை நிந்தித்து
தண்டனை பெற்றோம். தாங்கள் மறக்கருணையால் எம்மை

ஆட்கொண்டீர்கள். தங்களை வேண்டித் தவம் செய்து தங்கள்
திருவடி சேரும் கதி தாருங்கள்.

பிரமா : சுவாமி! தாங்களே பரம்பொருள் என்று தெரிந்திருந்தும் தக்கனுக்குப்
பயந்து இந்தச் சிவநிந்தனையில் பங்குகொண்டோம். நாம்
உய்திபெறும் வழியறியோம்.

சிவ : தாம் தாம் செய்த வினை தாமே அனுபவிப்பர். நீங்கள் சிவ
நிந்தனையான தக்கன் யாகத்தில் பங்குகொண்ட பாவம் தீர ரூராத்
அவுணர்களால் 108 யுகம் தண்டிக்கப்பட்டு மீண்டும் எம் பதம்
பெறுவீர்கள்.

(மறைதல். உறை நிலையில் நின்ற சாமியாரும் அடியார் இருவரும்
சுயநிலைக்கு வரல்)

சந் : அடியார்களே தக்கனுக்கு நடந்ததைப் பார்த்தீர்களா. தக்கன்
அறந்திறம்பிச் சிவநிந்தையாகச் செய்த யாகத்தில் பங்கு
கொண்டவர்கள் எல்லோரும் 108 யுக காலம் தண்டிக்கப்
பட்டார்கள்.

அடி 1 : உண்மைதான் சுவாமி.

சந் : எதைச் செய்தாலும் சிவசிந்தையுடன் அறநெறி திறம்பாமல்
செய்யவேண்டும். தன் பேருக்கும் புகழுக்குமாகச் செய்யும்
தொண்டுகள் விபரீத பலனையேதரும்.

அடி 2 : நன்றாயுணர்ந்து கொண்டோம்.

அடி 1 : தக்கன் யாகம் தக்கனுக்கு மட்டுமல்ல இந்த உலகத்துக்கும்
நல்ல பாடம்.

சந் : உண்மையை உணர்ந்திடுவீர். எதிலும் உண்மையை
உணர்ந்திடுவீர்.

சுபம்.

(2000இல் அரங்கேற்றப்பட்டது)

நெறியாள்கை : திருமதி சுகந்தா கிருபானந்தராசா

நாடக பாத்திரங்கள் :

சந்நியாசி ஒருவர், அடியார்கள் இருவர்.
தக்கன், வேதவல்லி, சேவகன், பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன், சிவன்,
உமை, ததீசி முனிவர், வீரபத்திரர், பத்திரகாளி.

புலவர் புகழ்

பாத்திரங்கள் : கபிலர், ஓளவையார், பாணன், விறலி, சேரன், சோழன், பாண்டியன், அங்கவை, சங்கவை, தெய்வீகராசன்.

காட்சியமைப்பு : மலைச்சாரல் (தேவைக்கேற்ப இருக்கைகளை மாற்றலாம்)

(வீதியில் பாணனும் விறலியும் பாடியாடிக்கொண்டு வருகின்றனர். புலவர் கபிலர் எதிர்ப்படுகின்றார்)

பாணன் : “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன
சாதலும் புதுவது அன்றே....”

கபிலர் : ஆகா! அற்புதமான பாடல். அருமையான பொருளமைதி.
இந்தப் பாடல் புலவர் கணியன் பூங்குன்றனாருடையதல்லவா?

பாணன் : ஆமாம் கபிலர் பெருமானே.

கபிலர் : எங்கே, அந்த முதலிரு அடிகளை இன்னுமொருக்கால் பாடுங்கள்.

பாணன் : “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா....”

கபிலர் : ஆகா...! ஆகா...! சொற்கவை. பொருட்சுவை. தத்துவச்சுவை
அத்தனையையும் அள்ளியெடுத்து இசையெனும்
தேனிற்குழைத்து ஊட்டியது போலல்லவா இருக்கிறது.

பாணன் : ஏதோ பாடுகின்றோம், பொருளறியோம்.

கபிலர் : பொருளறியீரா? தமிழர் தம் நாகரிகத்தின் உச்சம் அல்லவா
இந்தப் பாடல். அதாவது, யாதும் ஊரே - எவ்வூராயினும் எம்
மூரேயாகும். யாவரும் கேளிர் - யாவராயினும் எம் உறவினரே
யாவர் என்பது பொருள். மனித குலத்துக்கு இதனினும் மேலான
ஒருமைப்பாடு வேறென்ன இருக்க முடியும்.

விறலி : அப்படியாயின் மனிதரெல்லாம் ஒருதாய் மக்கள். ஊரெல்லாம்
நம்மூர்தான் என்ற பொதுவுடமையோ.

கபிலர் : அதுவேதான். யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்பதை
உணர்ந்தால் இன்பமே சூழ எல்லோரும் வாழ்வர்.

விறலி : ஆகா. எவ்வளவு நல்ல செய்தி. கபிலர் பெருமானே நாம் வந்த
காரியம்....

பாணன் : நாம் பாணர். பாடிப்பரிசு பெறுபவர்.

கபிலர் : நான் புலவன், நானும் பாடிப் பரிசு பெறுபவன்தான்.
உங்களுக்குப் பரிசுதர என்னால் முடியாது. வரையாது
வாரிவழங்கும் வள்ளல் பாரியிடம் போங்கள். வேளிரகுலமன்னன்
பறம்புமலைக்குத்தலைவன். பாரிபறம்பிற் பனிச்சுனைத்
தெண்ணீர் இனிமையும் தெட்பழம் உடையது. பாடுவார்
பசிதீர்த்துப் பெருங்கொடை நல்கும் பண்பினன் பாரி. அவனிடம்
செல்லுங்கள்.

பாணன் : ஆகட்டும் புலவர் பெருமானே.

விறலி : எம்மை ஆற்றுப்படுத்தியதற்கு நன்றியுடையோம்.

(இவருவரும் போகக் கபிலர் தனிமையில்)

கபிலர் : என் உயிரினும் இனிய நண்பன் பாரி. தேனினும் இனிய
பண்பினன்; இன்னார் இனியார் என்னாது எல்லார்க்கும்
பொழியும் மழை போன்றவன். பாரியை நண்பனாகப் பெற்ற நான்
பாக்கியசாலி .

“பாரி பாரி என்றுபல ஏத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு புரப்பதுவே.”

(பாணனும் விறலியும் பதைபதைத்து ஓடிவரல்)

பணன் : கபிலர் பெருமானே.

கபிலர் : ஏன் திரும்பிவிட்டீர்கள்.

விறலி : கொடுமை ஒன்று நடந்துவிட்டது.

கபிலர் : என்னது! கொடுமையா?

பாணன் : ஆமாம் பெருமானே. மூவேந்தரும் கூடிப் பறம்புமலையை
முற்றுகையிட்டுவிட்டார்கள்.

கபிலர் : என்ன! மூவேந்தரும் பறம்புமலையை முற்றுகையிட்டார்களா?
ஓகோ ஞாயிறு போன்ற ஆண்மையும், திங்கள் போன்ற
அருளும், மழை போன்ற கொடையுமுடைய பாரிமேல்

மூவேந்தர்க்கும் பொறாமை வந்துவிட்டதோ? இதோ! இப்பொழுதே செல்கிறேன். மூவேந்தர்களின் அறியாமையைப் போக்கிப் பாரிபுகழ் விளக்குவேன். (போதல்)

(மலைச்சாரல். மூவேந்தரும் உலாவிக்கொண்டு உரையாடல்)

சேரன் : பறம்பு மலையை நம்படைகள் முற்றுகையிட்டு ஒரு மாதமாகின்றதே, இன்னும் அந்தப் பாரி அடிபணியவில்லையே.

சோழன் : பாரியும் பரிவாரங்களும் இந்நாள்வரை உணவொழிந்து வாடாதிருப்பது எப்படி.

பாண்டி : பாரியும் பரிசனரும் பட்டினியால் வாடவே மாட்டார்கள். கிளியும், புறாவும், குருவினங்களும் வான் வழியாகத் தானியக் கதிர்களைத் தாமாகவே கொண்டுபோய்க் கொடுக்கும் அதிசயத்தை நமது ஒற்றர்கள் கண்டு கூறினர்.

சேரன் : நமது முற்றுகை வெற்றியளிக்காது போலிருக்கிறது. வேறு உபாயம் பார்க்க வேண்டும். (கபிலர் வருதல்)

கபிலர் : திங்கட்குடையுடைச் சேரனும் சோழனும் பாண்டியனும் தங்கோபமெலாம் மறந்து, இங்கொன்றாய்க் கூடியிருக்கின்ற கொள்கையென்னவோ?

பாண்டி : புலவர் ஏறே! இந்த இடத்தில் நீங்கள் வரக்காரணம்.

கபிலர் : புலவர்தானே பாடிப்பரிசு பெறவந்தேன் என்றெண்ணாதீர்.

சோழன் : அப்படியாயின்?

கபிலர் : உங்கள் சிறுமைச் செயல்கண்டு இடித்துரைக்க வந்தேன்.

சேரன் : என்ன? மூவேந்தரிற் சிறுமை கண்டீரா. ஹஹஹஹஹஹ...

பாண்டி : எம்மிடம் என்ன சிறுமை கண்டீர்.

கபிலர் : முடிகெழுவேந்தர் மூவரும் கூடிக், கேவலம் ஒரு குறுநில மன்னனின் மலையை முற்றுகையிட்டுக் காத்துக் கிடக்கின்றீர்களே. உங்களுக்கு இது வெட்கமாயில்லையா? இமயத்தில் புலிக்கொடி நாட்டிய சோழர் குலத்தவனும், வடபுல மன்னர் முடித்தலையிற் கல் சுமப்பித்த சேரர் குலத்தவனும், இமயத்துக்கு அப்பாலும் ஆணை செலுத்திய பாண்டியர் குலத்தவனும், ஒன்றாகக் கூடி ஒரு மாத காலம் பறம்புமலையைப் பிடிக்கமாட்டாமல் காத்துக்கிடப்பது சிறுமையில்லையா?

பாண்டி : கபிலரே! பேச்சு எல்லை மீறுகிறது.

சோழன் : நீர் தமிழ் நிலத்தின் பெரும் புலவர். எம்மை இகழ்தல் தகாது.

சேரன் : வார்த்தைகளை அளந்து பேசவேண்டும்.

கபிலர் : மன்னர்களே! வார்த்தைகளை அளந்து மட்டுமல்ல அறிந்தும் தான் பேசுகின்றேன். மூவேந்தர் குலத்துக்கு மாறாப்பழி தேடாதீர். உங்கள் வில்லம்புகள் எமது சொல்லம்புகளுக்கு நேர் நிற்கமாட்டா. வில்லம்புகள் இன்றையழியும், சொல்லம்புகள் என்றும் நிலைக்கும். நீங்கள் மூவரும் என்ன காரணம் பற்றிப் பாரியின் பறம்பு மலையை முற்றுகையிட்டீர்கள்.

பாண்டி : மாமன்னரை மதிக்காத குறுநில மன்னரைத் தண்டித்தால் என்ன தவறு.

கபிலர் : பாரியின் உள்ளத்தை நானறிவேன். உங்களை மதிக்காதவ-
னல்ல பாரி. பறம்புமலையின் குன்றாவளமும், பாரியின் கொடை வண்மையும், பாரியைப் புலவர் பாடும் புகழும் கண்டு, பொறாமை கொண்டு இந்நிலைக்காளானீர். பொறாமைத்தீ கொண்டவனையே சுட்டெரிக்கும். உமக்கிது அழகல்ல.

சோழன் : வீண்வார்த்தைகள் வேண்டா. உங்கள் இனிய நண்பன் பாரியைச் சரணடையச் சொல்லுங்கள்.

கபிலர் : பாரி சரணடைவதா. ஒரு மாதமென்ன ஒரு ஆண்டு ஆனாலும் உங்கள் முற்றுகை அவனை ஒன்றும் செய்யாது. தானே விளையும் மூங்கில் நெல்லும், பலாப்பழமும், வள்ளிக்கிழங்கும், தேனும், பனிச்சுவைத் தெண்ணீரும் உள்ள பசியறியா நாடு பறம்பு என்பதை மறவாதீர்.

மரந் தொறும் பிணித்த களிற்றினர் ஆயினும்
புலந் தொறும் பரப்பிய தேரினர் ஆயினும்
தாளில் கொள்ளலிர் வாளினும் தாரான்

நீங்கள் மரத்துக்கொருயானையைக் கட்டிவைத்து, இருக்கும் இடமெங்கும் தேரால் நிறைத்தீராயினும் பாரியை வெல்ல முடியாது.

சேரன் : என்ன இறுமாப்பு உமக்கு. புலவரானதால் பொறுத்தோம்.

கபிலர் : கோபமேன் சேரரே. பாரியின் பறம்பை வெல்ல இலகுவான வழி நான் சொல்கிறேன்.

சோழன் : அப்படிச் சொல்லும். அதென்னவழி.

கபிலர் : நீவிர், யாழிசையுடன், விறலியர் சூழ, ஆடியும் பாடியும் செல்வீராயின் நாடும் மலையும், தன்னையும் என்னையும் ஒன்றாகவே தருவான் பாரி.

பாண்டி : ஏளனமா செய்கிறீர்.

சேரன் : புலவர் என்றதால் உயிர் பிழைத்தீர்.

சோழன் : வந்த வழிபார்த்துச் சென்றுவிடும். நாம் வென்ற செய்தி நாளை வரும்.

கபிலர் : மீண்டும் மீண்டும் இடித்துரைக்கின்றேன். மாறாக்குலப் பழிதேடாதீர். முற்றுகையை விலக்கி மீண்டுவிடுங்கள்.
(கபிலர் சினத்துடன் போதல்)

சேரன் : முற்றுகையை விலக்கி மீள்வதா?

சோழன் : முற்றுகை வெற்றியளிக்காதுவிட்டால் வேறுவழியில் வெல்ல வேண்டும்.

பாண்டி : நம் ஒற்றன் ஒருவனை மாறுவேடத்தில் அனுப்பிப் பாரியின் கதையை முடித்துவிடுவோம்.
(கபிலர் வீடு. தனிமையில் இருக்கிறார். பாணனும் விறலியும் வருகின்றனர்.)

பாண் : கபிலர் பெருமானே!

கபிலர் : பாணரே வாருங்கள்.

விறலி : பெருமானே! பாரியைக் கொன்றுவிட்டார்கள்.

கபிலர் : என்ன, பாரியைக் கொன்றுவிட்டார்களா? என் இனிய நண்பன் பாரியைக் கொன்றுவிட்டார்களா? நான் இதை நம்பமாட்டேன். மூவேந்தர்களால் ஒருபோதும் பாரியை வெல்ல முடியாது.

விறலி : பாரியை வெல்லவில்லை. வஞ்சனையாற் கொன்றுவிட்டார்கள். பறம்புமலை நாட்டையும் அழித்துவிட்டார்கள்.

கபிலர் : ஐயகோ! பாரியும் மாண்டான், பறம்பும் அழிந்ததோ. என் இனிய நண்பா! பாரிவள்ளலே நீ மறைந்தனையோ. மூவேந்தரும் சேர்ந்து வஞ்சனையாற் கொன்று மாறாப்பழி தேடிவிட்டார்களே. புலவர் நாத்திகக் கப்பாடும் புகழுடையாய். கேளாமலே கொடுக்கும் வள்ளல் உன்னைப் போல் இனியார் உள்ளார். பறம்பு மலை நாட்டின் முன்னூறு ஊர்களையும் பாடிவந்த பரிசிலர்க்குப் பரிசளித்தாயே. தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளானே. நீ உலகம் உள்ளவரை குன்றாப் புகழ்பெற்றாய். இல்லையெனும் சொல்லறியா வள்ளல் பாரி என்று உலகெலாம் என்றும் உன்னைப் போற்றும். நானோ...? இனிய என் நண்பனை இழந்த தனியனானேன். மூவேந்தர்க்கும் அறமுரைத்தும் பயனிலவாயிற்றே. புலவர் சொற்போற்றாத நாட்டில் வாழ்வதெனும் சாவதேமேல்.

பாணன் : புலவர் பெருமானே பாரி மகளிர்....

விறலி : தந்தை தாய் சுற்றமெலாமிழந்து கதியின்றி ஏதிலிகளாகித் தவிக்கிறார்களே.

பாணன் : தந்தையின் நண்பனும் தந்தையல்லவா.

கபிலர் : உண்மைதான். இனி அவர்கள் என் பிள்ளைகளே. அவர்களை நான் காப்பேன். நண்பனுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு அதுவே. இதோ செல்கிறேன்.
(கபிலர் இல்லத்தில் அங்கவையும் சங்கவையும் சோகமாயிருத்தல்)

அங் : நாம் எந்தையை இழந்து மாதம் ஒன்று மறைந்துவிட்டதே.

சங் : சென்ற பூரணை நாளில் எந்தையும் இருந்தார்.

அங் : எம்பறம்புமலையில் நாம் மகிழ்ந்திருந்தோம்.

சங் : இன்று எந்தையும் இல்லை.

அங் : எங்குன்றும் பிறர் கொண்டார். (பாடுதல்)

சங் : “அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில் எந்தையும் உடையோம் எங்குன்றும் பிறர் கொளார்”

அங் : “இற்றைத் திங்கள் இவ் வெண்நிலவில் வென்றெறிமுரசின் வேந்தர் எம் குற்றும் கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலமே”

கபிலர் : அஞ்சாதீர் மக்காள்! அமுதல் வேண்டா. நன்றும் தீதும் பிறந்தா வாரா. சாதலும் புதுவதன்று. பிறந்தோர் இறப்பது பேருலகியற்கையன்றோ. மனத்தை உறுதிப்படுத்துதிக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் தந்தைக்குத் தந்தையாயிருக்கும் என் கடமையொன்றுண்டல்லவா. அக்கடமை முடிக்கவே அலைந்து திரிகிறேன். நீங்கள் உதவவேண்டும்.

அங் : நாமென்ன செய்ய வேண்டும் எந்தையே.

சங் : நீங்கள் சொல்வதைச் செய்வோம்.

கபிலர் : பிள்ளைகளே உங்களைத் தக்கமன்னற்கு மணமுடித்துக் கொடுத்து வாழவைக்கவேண்டியது என் கடமையல்லவா. உங்களை ஓளவையாரிடம் ஒப்படைக்கப் போகிறேன். அதற்கு உங்கள் சம்மதம் வேண்டும்.

சங். அங் : எங்களால் உங்களுக்கு எத்தனை துன்பம். (இருவரும் உள்ளேபோக ஓளவையார் வருதல்)

ஓளவை : கபிலரே வாடியமுகத்துடன் வருந்தி இருக்கக் காரணம் என்னவோ

கபிலர் : வாருங்கள் ஓளவையே! தக்க வேளையில் வந்தீர்கள். பாரிக்கு நடந்தது அறியீரோ.

ஓளவை : பாரிக்கு நடந்ததும் அறிவேன். பாரி மகளிரை நீர் அழைத்துவந்ததும் அறிவேன். பாரி மகளிர் அங்கவை, சங்கவையைக் கல்லகவெற்பன் விச்சிக்கோவுக்கு மணமுடித்து வைக்கச் சென்றதும் அறிவேன். முடிவு என்னவாயிற்று.

கபிலர் : அவமானப்பட்டு, ஆற்றாது அமுது கொண்டிருக்கின்றேன்.

ஓளவை : என்ன நடந்தது கபிலரே!

கபிலர் : விச்சிக்கோவிடம் போனேன். “நான் பரிசிலன். மேலும் அந்தணன், நீயோ அடங்கா மன்னரை அடக்கும் வன்மையும் மடங்காவிளையுளும் உடைய மன்னன். பாரி மகளிரை உனக்கு மனைவியராகத் தருகிறேன், மணந்து இனிதே வாழ்க” என்றேன். அவன் மறுத்துவிட்டான்.

ஓளவை : விச்சிக்கோ மறுத்தால் வேறு யாரைக் கேட்கலாம்.

கபிலர் : இருங்கோவேளிரிடம் போனேன். அவனும் என்னை ஏளனம் பண்ணி அனுப்பிவிட்டான்.

ஓளவையே உன்னைத் தான் தேடிவருந்தேன். நீயே வந்தாய். நான் மிக நொந்து போனேன். இனி என்னாற் செய்யக்கூடியது ஏதுமில்லை. பாரி மகளிரை நீயே ஏற்றுக்கொள். நான் நண்பன் பாரியிடமே செல்லப் போகின்றேன். வடக்கிருக்க முடிவு செய்துவிட்டேன்.

ஓளவை : கபிலரே தீதும் நன்றும் பிறந்தாவாரா என்பதையுணர்ந்த புலவர் ஏறு நீர். இப்படி மனந்தளரலாமா. பாரி மகளிரை நான் தெய்வீகராசனுக்கு மணம் முடித்து வைப்பேன். நீர்வருந்தாதீர். எங்கே பாரி மகளிர்.

கபிலர் : மக்காள்! உங்கள் தாயினும் இனியாள், தமிழ் மூதாட்டி ஓளவையைத் தொழுங்கள். இனி இவளே உங்களுக்கு எல்லாமாவாள். இவளுடன் செல்லுங்கள். ஓளவை உங்களை வாழவைப்பாள்.

அங். சங் : யாதினும் இனிய தாயே! உங்களை வணங்குகின்றோம். ஏதிலிகளாய எம்மைத் தெய்வம் போல் காக்க வந்தீர்கள். உங்களுக்கே நாம் அடைக்கலமானோம் தாயே.

சங் : இந்நாள்வரை தந்தைக்குத் தந்தையாய் எமைப்புறந்த எந்தாய் அதிட்டங்கெட்ட எமக்காக எத்துணை அலைந்தீர்கள். உங்கள் மனப்புண்ணை நாம் எப்படி மாற்றவல்லோம். தங்கள் கட்டளைப்படி ஓளவை மூதாட்டியுடன் செல்லவிடை கொண்டோம்.

(காலில் வீழ்ந்து ஆசிபெற்றுச் செல்லல்)

(பாணனும் விறலியும் ஓளவையாரிடம் வருதல்)

பாணன் : ஓளவை மூதாட்டியாரே செய்தி அறிவீர்களோ.

விறலி : கபிலர் பெருமான் வடக்கிருக்கிறார்.

ஓளவை : பாரியை வஞ்சனையாற் கொன்ற மூவேந்தர்க்கும் பாரி மகளிரை மணக்க மறுத்த மன்னர்க்கும் பாடம் புகட்டும் வகையில் கபிலர் பெருமான் வடக்கிருக்கிறார். அவர் முடிவை எவரும் மாற்ற முடியாது. அவர் உயிர் பிரியுமுன் பாரி மகளிருக்கு மணமுடித்து வைக்க வேண்டும். அப்போதான் அவர் ஆன்மா சாந்தியடையும்.

விறலி : பாரி மகளிரை மணக்கும் மன்னன்?
 ஓளவை : தெய்வீகராசன் சம்மதித்துள்ளான். ஆனால்....
 பாணன் : வேறென்ன தடை
 ஓளவை : மூவேந்தரும் வந்தால்தான் மணஞ் செய்வானாம்.
 விறலி : அது நடக்குமா? தந்தையைக் கொன்ற பாவிகள் வருவார்களா?
 பாணன் : ஓளவைப்பாட்டி அழைத்தால் பெட்டிப்பாம்பாக அடங்கி வருவார்கள்.
 ஓளவை : ஆமாம் அவர்கள் செய்த பாவத்துக்கு அதுவே கழுவாயாகும். இதோ திருமண அழைப்போலை. இருவரும் சென்று இப்போதே மூவேந்தர்க்கும் கொடுத்துவரவேண்டும்.
 பாணன் : நாங்கள் கொடுத்துவைத்தவர்கள்
 விறலி : தாயே நீங்கள் நல்லாயிருப்பீர்கள்.
 (கபிலர் வடக்கிருக்கிறார். அவ்விடத்திற்கு திருமண ஊர்வலம் வருகிறது. ஓளவையாரைத் தொடர்ந்து தெய்வீகராசன் அங்கவை, சங்கவை, சேரர், சோழர், பாண்டியர், பாணன், விறலி வந்து கபிலருக்கு அஞ்சலி செய்கிறார்கள். ஓளவையார் பாடப்பாட இந்நிகழ்வு நடைபெறுகிறது.)

விருத்தம்

ஓளவை : “மங்காப் பெரும்புகழ் நப்புக்குயிர் கொடுத்தே கபிலர் வடக்கிருந்தார். தங்கள் பிழைக்கிரங்கித் தவித்துக் கழுவாய் தேடியலமந்து திங்கட்குடையுடைச் சேரனும் சோழனும் பாண்டியனும் மங்கையர்க் கறுகிட வந்துநின்றார் மணப்பந்தலிலே

வெண்பா

கருணையாலிந்தக் கடலுலகம் காக்கும்
 வருணனே மாமலையான் கோவல் - திருமணத்து
 முன்மாரி பெய்யும் முதுமாரியை மாற்றிப்
 பொன்மாரியாகப் பொழி.

(1998 இல் கொழும்பு மாவட்டத்தில் பரிசு பெற்றது)

இலக்கிய நாடகம்

பரதன்

(அயோத்தி அரண்மனையில்
 பரதன் வந்து தரித்து நின்றபடி)

பரதன் : தந்தையையும், அண்ணலையும் தரிசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலுடன் ஓடொடிவந்தேனே. எந்நேரமும் மங்கல ஒலிகளுடன் கோலாகலமாகக் காட்சிதரும் அயோத்திமா நகர் சோபை இழந்து கிடப்பதேன். மன்னனின் அரண்மனை வாயிற் கதவுகூட மூடிக் கிடக்கின்றதே... ஏதோ விபரீதம் நடந்திருக்கின்றது... அன்னை கைகேயியின் அரண்மனைக்குச் சென்று விசாரித்தறிவோம்...
 கைகே : மகனே பரதா வந்துவிட்டாயா, எவ்வளவு ஆவலுடன் உன் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தேன். உன் வரவு மங்கல நல்வரவாகட்டும். அது சரி என் தந்தை கேகயராசர், அன்னையர்கள் யாவரும் நலமா.
 பரதன் : அம்மா நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள். உங்கள் கோலமென்ன அயோத்திநகர் ஏன் இப்படிச் சோகமயமாகக்கிடக்கிறது. என்ன நடந்தது. ஏதோ விபரீதம் நடந்திருக்கிறது. சொல்லுங்கள்.
 கைகே : எல்லாம் நல்லதுதான் நடந்திருக்கிறது. இது நீ மகிழ்ச்சியடைய வேண்டிய நேரம், வீணாக மனதை அலைக்காதே. நீ இப்போது அயோத்தி மன்னன்.
 பரதன் : என்ன? நான் அயோத்தி மன்னனா. என் தந்தை சர்க்கரவர்த்தி தசரதர் எங்கே, அண்ணன் ஸ்ரீராமன் எங்கே. நீங்கள் என்ன கதை பேசுகிறீர்கள்.
 கையே : வா இப்படி அமர்ந்து ஓய்வெடுத்துக் கொள். எல்லாம் ஆறுதலாகப் பேசலாம்.
 பரதன் : ஆறுதலா? எதற்கு ஆறுதல். எல்லாம் அலங்கோலமாகக் கிடக்கும் வேளையில் ஆறுதல் என்ன ஆறுதல் வேண்டும்.
 (அமைச்சர் சுமந்திரன் வருதல்)
 பரதன் : அதோ சுமந்திரன் வருகின்றார்... வாருங்கள் அமைச்சரே இங்கு என்ன நடந்தது. விரைவாகச் சொல்லுங்கள்.
 சுமந் : நடந்தது நடந்துவிட்டது. இளவரசே நீங்கள் அவசரமாகச் செய்யவேண்டிய பணி ஒன்றுள்ளது.

பரதன் : அப்படி என்ன அவசர பணி. முதலில் என் தந்தை எங்கே என் அண்ணன் எங்கே. அதைக் கூறுங்கள்.

சுமந் : உங்கள் தந்தை அயோத்தி அரசை உங்களுக்குத் தந்துவிட்டு வானகம் சென்றுவிட்டார்.

பரதன் : என்ன? என் தந்தை வானகம் சென்றுவிட்டாரா? எனக்கொன்றும் புரியவில்லையே.

சுமந் : ஆமாம். உங்கள் தந்தை வானகம் சென்றுவிட்டார். அண்ணன் ஸ்ரீராமன் கானகம் சென்றுவிட்டார்.

பரதன் : என்ன கொடிய வார்த்தைகளைச் சொன்னீர்கள். தந்தை வானகம் சென்றார், அண்ணன் கானகம் சென்றாரா. இதில் ஏதோ சூழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. இது கொடுமை. இது கொடுமை. என்னால் தாங்கமுடியாது.

கைகே : பரதா நீ ஏன் இத்தனை பதட்டம் அடைகின்றாய். வாழ்வின் பயன் சொர்க்கம் அடைவதுதானே. உன் தந்தை சொர்க்கலோகம் சென்றது மகிழ்ச்சிக் குரியதுதானே. அண்ணன் இராமன் தந்தை சொற்படி அயோத்தி அரசை உனக்குத் தந்துவிட்டுத் தவம் செய்யக் காட்டுக்குச் சென்றுவிட்டார். இதில் என்ன விபரீதம் இருக்கு. அடுத்து நீ மன்னனாக முடிசூடப் போகின்றாய். இதில் என்ன சூழ்ச்சி இருக்கு. இதெல்லாம் உன் தந்தை தசரதமகாராசா செய்த முடிவு. அமைச்சர் சுமந்திரர், குலகுரு வசிட்டர் முதலான பெரியவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோ வசிட்ட முனிவரும் வருகிறார்.

பரதன் : சுவாமி தங்கள் திருவடிகளை வணங்குகின்றேன்.

வசிட்டர் : பரதா உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.

பரதன் : சுவாமி இவர்கள் எல்லாம் ஏதேதோ சொல்கிறார்கள். எனக்கு எதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. என் மனம் தத்தளிக்கின்றது. நீங்களாவது நடந்ததைச் சொல்லுங்கள் சுவாமி.

வசிட்டர் : குமுந்தாய் பரதா. மனதைச் சற்று ஆறுதல்படுத்திக் கொள். விதியை வெல்ல முடியாது. நடப்பதுதான் நடக்கும். நடக்கவேண்டியது நடந்து முடிந்துவிட்டது.

பரதன் : நீங்களும் புதிர் போடுகின்றீர்களே. சுவாமி என்னால் தாங்க முடியவில்லை. நடந்ததைச் சொல்லுங்கள்.

கைகே : எல்லாம் உன் நன்மைக்காகத் தான் நடந்தது. பரதா ஆத்திரப்படாதே. நடந்ததை நானே சொல்லிவிடுகின்றேன். உன் தந்தை தசரதர் சம்பராசுரனுடன் போரிட்டபோது அவனை வெல்வதற்கு நான் செய்த உதவிக்காக இரண்டு வரங்கள் தந்திருந்தார். அவற்றை இப்போது கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டேன். ஒருவரத்தால் அயோத்தி அரசை உனக்குத் தந்தார்.

பரதன் : என்ன. அயோத்தி அரசை அண்ணன் இராமன் இருக்கத் தம்பி பரதனுக்குத் தந்தாரா?

கைகே : அவசரப்படாதே. அது உன் நன்மைக்காக நான் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டது.

பரதன் : நீ கொடியவள்...

கைகே : அவசரப்படாதே. அடுத்தவரத்தால் இராமன் பதினான்கு ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டேன். தந்தார். இராமன் வனவாசம் போய்விட்டான். நீ முடிசூட வேண்டும்.

பரதன் : ஐயையோ. இது கொடுமையிலும் கொடுமை. நீ கொடியவள். நீ எனக்குத் தாயல்லப் பேய். நீ என் தந்தைக்கு மனைவியல்ல யமன். கொடியவளே உன் மனம் எப்படித் துணிந்தது இப்படிக் கேட்க.

கைகே : எல்லாம் என் தோழி கூனி....

பரதன் : பேசாதே பேயே... கூனி... அவள் கூன் பேய். கொடியவளே உன் வயிற்றில் பிறந்த பாவந்தீர் ஏழேழு பிறவி எடுத்தாலும் போதாதே. அமைச்சரே, குலகுருவரே நீங்களும் இந்தக் கொடுமையைப் பார்த்துக் கொண்டா இருந்தீர்கள். தர்ம தேவதையும் செத்துவிட்டதோ? அறக்கடவுளும் அழிந்து போனானோ? சூரியகுல மரபுகளையெல்லாம் கணப்பொழுதில் பொடிப்பொடியாக்கிப் புழுதியில் எறிந்துவிட்டீர்களே, அண்ணன் இருக்கத் தம்பி அரசாளவும், அரசன் மாளவும், ஆமாம் என் தந்தை ஏன் மாண்டார். என் தந்தை ஏன் மாண்டார்..

வசிட்டர் : பரதா, பதறாதே. உன் தந்தை தான் முன்பு கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்ற வேண்டி வரங்களைக் கொடுத்தார்.

சுமந் : ஸ்ரீராமன் வனம் சென்றுவிட்டான் என்பதறிந்து பிரிவுத்துயர் தாங்காமலே உயிர் துறந்தார். அவர் குற்றமற்றவர்.

பரதன் : குற்றமெல்லாம் இழைத்த கொடியவள் இவளே.

கைகே : மகனே எல்லாம் உன் நன்மைக்காகவே....

பரதன் : இல்லை. கொடியவளே, நீ எனக்கு நல்லையுமல்லை. எந்தைக்கு நல்லவளும் அல்லை. என் அண்ணன் ஸ்ரீராமனுக்கு நல்லவளும் அல்லை. இந்த அயோத்திக்கு இந்த உலகுக்கே நீ... உதவாதவள். என் கண்முன் நில்லாதே.... உன்னைக் கொன்றாலும் இப்பழி தீராது. என் கண்முன்னால் நிற்காதே.

(கைகேயி மறைதல்)

வசிட்டர் : குழந்தாய் பரதா நடந்து முடிந்ததை எண்ணிப் பயனென்ன இனி நடக்கவேண்டியதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். அதுதான் அறிவுடைமை.

சுமந்திரன் : ஆமாம் பரதா. சற்று நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார். சர்க்கரவர்த்தி வானகம் சென்றதும் ஸ்ரீராமன் கானகம் சென்றதும் எங்களுக்குத் துன்பமில்லையா. துன்பத்திலும் அறிவைத் துவளவிடக் கூடாதல்லவா. கடமை தவறக்கூடாதல்லவா.

வசிட்டர் : உன் தந்தைக்கு ஈமக்கடன் செய்யவேண்டும். அதன்பின்...

சுமந் : நீ முடிசூட வேண்டும். ஸ்ரீராமனின் விருப்பமும் அதுதான்.

பரதன் : ஐயகோ... இத்தனை கொடியவனா நான். என்னால் முடியாது. நான் பர்வி, நான் பாவி.

வசிட்டர் : முதலில் ஈமக்கடன்களைச் செய்வோம். வா.

பரதன் : பெரியவர்களே என் தந்தை இறக்கும் போது நீங்கள் கூட இருந்தீர்களா. அவர் இறுதியாக என்னசொன்னார்.

வசிட்டர் : கூடவே இருந்தோம்.

சுமந் : அதெல்லாம்

வசிட்டர் : பரதா இறுதியாக அவர் சொன்ன வாக்கு.....?, வேண்டாம் அதை மறந்துவிடுவோம்.

பரதன் : இல்லை. அதைச் சொல்லுங்கள்.

வசிட்டர் : சர்க்கரவர்த்தியின் ஆவிபிரியும் போது அவர் சொன்ன வாக்கு... இவள் எனக்கு மனைவியும் அல்லள்... இவள் வயிற்றில்...

பரதன் : இவள் வயிற்றில்...

வசிட்டர் : இவள் வயிற்றில் பிறந்தவன் எனக்கு மகனுமல்ல.

பரதன் : ஐயையோ... தெய்வமே. எந் தந்தைக்கு நான் மகனுமல்லவா.... என் தந்தையே... சொன்னாரா. நான் பாவி.... நான் பாவி... இந்த உலகில் என் போலப் பாவியாருமில்லை. நான் இனி இந்த உலகில் இருக்கக் கூடாது. பாவி நான் பாவி...

சுமந் : பரதா எழுந்திரு. தந்தையின் இறுதிக் கடனை முடிப்போம்.

பரதன் : தந்தையே என்னை மகனல்ல என்றபின் நான் என் செய்வேன்.

வசிட்டர் : சத்துருக்களின் ஈமக்கடன்களைச் செய்யட்டும்.

பரதன் : தந்தைக்கு ஈமக்கடன் செய்யக்கூடத் தகுதியற்றவனாகி விட்டேன். நான் அண்ணன் ஸ்ரீராமனிடம் செல்லவேண்டும். எப்பாடுபட்டாவது அண்ணனைக் கொண்டு வந்து அயோத்திக்கு மன்னனாகி விடவேண்டும். ஆக வேண்டியதைச் செய்யுங்கள்.

சுமந் : பரதா. உன் உள்ளம் மிக உயர்ந்தது. சூரியகுலத்தின் தர்மம் உன்னால் தழைக்கப் போகின்றது. உன் எண்ணப்படியே எல்லாம் செய்வோம்.

வசிட்டர் : நாமும் உன்னுடன் வனத்துக்கு வருகின்றோம்.

சுமந் : அரசகுலத்தோர் அத்தனைபேரும் உன் பின்னால் வருவர்.

காட்சி 2

(கங்கைக்கரை - குகனும் வீரனும் தீரனும். காலை நேரம் பூபாளம் ஒலிக்கிறது.)

வீரன் : குகப்பிரபு நேற்று நடந்த சம்பவத்தை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை.

குகன் : எதைச் சொல்கிறாய்...

வீரன் : ஸ்ரீஇராமபிரான் உங்களை ஆரத் தழுவித்தன் தம்பி என்றாரே...

குகன் : ஆஹா... அதை எப்படிச் சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. குகனொடும் ஐவரானோம் என்ற என் தெய்வம் ஸ்ரீராம பிரானின் வார்த்தை அது தேவாமிர்தமாகவல்லவா என் செவியில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறதே.

தீரன் : அயோத்தி மன்னன் எங்களைத் தன் சுற்றத்தார் ஆக்கினாரே என்ன பெருந்தன்மை.

குகன் : வீரா, நாவாய் வேடுவர் நாமெங்கே அயோத்தி அரசர் ஸ்ரீராமபிரான் எங்கே. இழிந்தவர்களாகிய எங்களை எவ்வளவு உயர்த்திவிட்டார் பார்த்தீர்களா. அவர் என்னை ஆரத்தருவினாரே.... ஆகா... அந்த.... ஆனந்தத்தை எப்படி வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியும்.

வீரன் : அதுசரி அவருக்கு இந்தக்காடு பழக்கமில்லாத இடமல்லவா? எவ்வளவு கஷ்டமாயிருக்கும். அவரை இங்கேயே இருக்கச் செய்திருக்கலாம்.

குகன் : அல்லது அவருக்கு உதவியாக நாமும் சென்றிருக்கலாம் என்கிறீர்கள் அப்படித்தானே.

வீரன் : ஆமாம்.

குகன் : நானுன் அப்படித்தான் கேட்டுப் பார்த்தேன். அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா. நீ என் தம்பி உன் சுற்றத்தார் எல்லாரும் என் சுற்றத்தார்தானே. நீ என்னுடன் வந்துவிட்டால் அவர்களை யார் காப்பது. ஆதலால் நீ இங்கேயே இருந்து அவர்களைக் காக்க வேண்டுமெனக் கட்டளையிட்டுவிட்டார்.

வீரன் : குகப்பிரபு... அதோ... தூரத்தே பாருங்கள்...பிரபு பெருஞ் சேனையொன்று வருதுபோலத் தெரிகிறது.

குகன் : ஆமாம். பெருஞ்சேனை வருகிறது. புழுதிப்படலம் வாளை முட்டக்கிளம்புகிறது.

வீரன் : மிகவேகமாக வருவது போலத் தெரிகிறதே.

குகன் : ஆமாம்... ஆமாம்... தயாராகுங்கள்.

தீரன் : கங்கைக்கரை நோக்கி வரும் இப்படை....?

குகன் : சந்தேகம் என்ன. இது பரதனுடைய படைதான்

வீரன் : பிரபு...?

குகன் : ஆமாம். என் தெய்வம் ஸ்ரீரானுடைய அரசைச் சூழ்ச்சியால் கவர்ந்துகொண்டு அவரைக் காட்டுக்கனுப்பிய அந்தப் பரதனுடைய துரோக கும்பல்தான் வருகிறது. ஹஹஹஹஹ... படையுடன் வருகிறது, பார்த்து விடுவோமே. வீரா! உடனே எங்கள் படைகளைத் தயார்படுத்திங்கள். அவர்களுக்குச் சரியான பாடம் கற்பிப்போம்.

வீரன் : ஆகட்டும் பிரபு. இதோ தயாராகிறோம்.

குகன் : பரதன் தான் படையுடன் வருகிறான். என்ன துணிச்சல் இவனுக்கு. அண்ணனைக் கொல்லத் தம்பி படையுடன் வருகிறான். அண்ணனுக்குக் காட்டில் யாரும் உதவியில்லை. தன்னந்தனியே நிற்கும் அண்ணனை இலகுவில் கொன்றுவிடலாமென எண்ணினானோ. நானும் ஸ்ரீராம பிரானுக்குத் தம்பிதான் என்பது இவனுக்கு எங்கே தெரியப்போகிறது. என்னிடமும் படையுண்டு என்பதையும் இவன் அறியான். வரட்டும் அண்ணனுக்குத் தம்பி யாரென்பதைக் காட்டிவிடுவோம்.

வீரன் : பிரபு படைகள் எல்லாம் தயார். கட்டளைக்குத் தான் காத்திருக்கிறார்கள்.

குகன் : கங்கையைக் கடக்க யாரையும் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று எம் வீரர்க்குக் கட்டளை இடு. ஆழநெடுந்திரை ஆறு கடந்திவர் போவாரோ. நாம் வேழநெடும் படை கண்டுவிடலங்கிடும் வில்லாளோ. தோழமை என்றவர் சொல்லியசொல் ஒரு சொல்லன்றோ ஏழமை வேடன் இறந்திலன் என்றெமை ஏசாரோ வரட்டும்... கிட்ட வரட்டும்... இன்னும் கிட்ட வரட்டும்... கங்கையாற்றைக் கடக்கட்டும் பார்ப்போம்.

வீரன் : இந்தக் கொடியவர்களை குத்தித் குதறிக் கங்கையாற்றுக்குப் பலி கொடுத்துவிடுவோம்....

குகன் : நாவாய் வேடுவர்களாகிய நாமே இவர்களைக் கொன்றொழித்து அயோத்தி அரசைச் ஸ்ரீராமனுக்கு மீட்டுக் கொடுப்போம். நாடு கொடுத்த என் நாயகனுக்கு இவர் நாமானும் காடு கொடுக்கிறாகி எடுத்தது காணீரோ? இவரின் ஆடு கொடிப்படை சாடி - ஸ்ரீராமருக்கு வேடுவர் நாம் நாடு கொடுப்போம். எழுகபடை. ஸ்ரீராம ஜெய்ராம் ஜெய்ராம்.

வீரன் : பிரபு... அதோ... படைகள் நின்றுவிட்டன...

குகன் : ஆமாம் இருவர் மட்டும் முன்னால் வருகின்றனர். பொறுங்கள். இவர் யாராயிருக்கும்.

தீரன் : போர்க்கோலம் இல்லைப் பிரபு

குகன் : ஆமாம். தவக்கோலத்தில் அல்லவா வருகிறார்கள்.

வற்கலையின் உடை, மாசடைந்த மேனி...
நகையிழந்த முகம்... கற்கனியக்கனிகின்ற துயர்...
நம்பியும் என் நாயகனை ஒக்கின்றான் - அயல் நின்றான்
தம்பியையும் ஒக்கின்றான்...

வீரன் : ஆமாம் பிரபு இவர்கள் சண்டைக்கு வரவில்லை...
தீரன் : அழுது தொழுதவண்ணம் அல்லவா வருகிறார்கள்...
(பரதன் வந்து குகன் காலில் தொழுதல்)

பரதன் : அண்ணா குகனே! நீங்கள் புண்ணியவான்கள். என் ஸ்ரீராமப்
பிரபுவுக்குத் தம்பியாவீர்கள். நான் பாவி... பிரபுவுக்கு தம்பியாகப்
பிறந்தும் அந்த உறவை இழந்த பாவி...

குகன் : எழுந்திருங்கள். நீங்கள் யார், ஏழை வேடன் காலில் என் விழ
வேண்டும்.

பரதன் : குகனே நான் பரதன். இவன் என் தம்பி சத்துருக்கனன்.
அண்ணன் இராமனைப் பார்க்க வேண்டும். உதவுவீர்களா...?

குகன் : ஏன் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் என் இந்தக் கோலத்தில்
வந்திருக்கிறீர்கள். எனக் கொன்றும் விளங்கவில்லை.

பரதன் : என் அண்ணன் அரசிழந்து காடேகக் காரணமாயிருந்த பாவி
நான். அண்ணனைக் கண்டுவணங்கி அவரின் அரசை
அவருக்கே ஒப்படைக்கவந்துள்ளேன். தயவுசெய்து எனக்கு
உதவுங்கள்.

குகன் : அண்ணனின் அரசைக் கவர்ந்து கொண்டு அவரைத் தான்
காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டீர்களே. இப்போது....

பரதன் : நான் அயோத்தியில் இல்லாதவேளையில் நடந்த நயவஞ்சகச்
செயலால் நான் இப்பழிக்கு ஆளானேன். என் பிரபு, என்
அண்ணன் இராமனுக்கு முடிசூட்டியன்றி நான் உறங்கேன்.
என் அண்ணனைக் காணவேண்டும். நீங்கள் உதவவேண்டும்.

குகன் : என் பிரபு ஸ்ரீராமர் தந்தை சொற்படி தனக்குரிய அரசைத்
தம்பிக்குக் கொடுத்துவிட்டுக் கானகம் வந்தார். தம்பி பரதனோ
தாய் கேட்ட வரத்தின்படி தந்தை கொடுத்த அரசையே
வேண்டாமென்று அதனை அண்ணன் ஸ்ரீராமனுக்கே திருப்பிக்
கொடுக்கக் காடு தேடிவந்துள்ளான்... ஆயிரம் இராமரும்
உனக்கு இணையாகமாட்டார். பரதப் பிரபு நீங்கள் சாதாரண
மனிதர் அல்ல தெய்வத்தின் தெய்வம். (பரதனின் காலில் வீழ்ந்து
வணங்குதல்)

பரதன் : அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். எழுந்திருங்கள்.
குகன் : எம் பெருமான் பிற்பிறந்தார் இழைப்பரோ பிழையேதும். பிரபு
நீங்கள் கட்டளையிடுங்கள். நான் நிறைவேற்றி வைக்கின்றேன்.

பரதன் : குகனே என்னுடன் வந்திருக்கும் அனைவரும் இந்தக்
கங்கையைக் கடந்து அண்ணன் இராமனுக்கும் இடம் போக
உதவ வேண்டும்.

குகன் : அப்படியேயாகட்டும். யாரது வீரன், நமது நாவாய்களை உடனே
கொண்டு வாருங்கள்.

பரதன் : இதோ இவர்தான் எங்கள் குலகுரு வசித்த முனிவர். இவர்
முதல் அமைச்சர் சுமந்திரன். இவள்தான் ஸ்ரீராமப் பிரபுவைப்
பெற்ற அன்னை கோசலை.

கைகே : தாயே எனது பிரபுவைப் பெற்ற பேரன்னையே உங்களைப்
பணிகின்றேன்.

பரதன் : இவள்தான் இலக்குவ சத்துருக்கனின் அன்னை சுமித்திரை.
குகன் : தாயே கண்ணை இமை காப்பது போல என் பிரபுவையும்,
பிராட்டியாரையும் கண்கள் நீர் சொரியக் கங்குல் எல்லை
காண்பளவும் விழித்திருந்து காக்கும் இலக்குமணப் பிரபுவைப்
பெற்ற பாக்கியவதியே வணங்குகின்றேன்.

பரதன் : பாவி என்னைப் பெற்ற பாவி இவள். (கைகேயியைக் காட்டுதல்)
குகன் : எல்லோரும் வாருங்கள். நாவாயில் ஏறுங்கள். அக்கரையில்
சித்திரசூட மலைச் சாரலில் தங்கியிருக்கும் பிரபு
இராமச்சந்திரனிடம் சேர்ப்பித்துவிடுகின்றேன்.

காட்சி 3

(எல்லோரும் இராமர் இருக்குமிடம் போதல் - கண்டு
இலக்குவன் பொங்கி எழல்)

இலக்கு : (தூரத்தேபார்த்தல்) யாரது ? பரதன் தான் வருகின்றான்.
இராமபிரானுடன் போரிடவே வருகின்றான். அண்ணா அதோ
பாருங்கள். பரதன் பெருஞ் சேனையுடன் வருகின்றான்.
காட்டிலும் எம்மை இருக்கவொட்டாமல் ஓட்ட வருகின்றான்.
நொடிப் பொழுதில் இவர்களை நிர்மூலமாகக் கிவிடுவேன்.
அனுமதி தாருங்கள் அண்ணா.

இராம : அவசரப்படாதே. இலட்சுமணா அவர்கள்...

இலக்கு : நீங்கள் எப்போதும் இப்படித்தான் தடுக்கிறீர்கள். அவர்களை அந்த அயோத்தியில் வைத்தே அழித்திருக்க வேண்டும். காடு தேடிவந்தவர்களைக் கணப்பொழுதில் அழிப்பேன். இன்னும் பொறுக்க முடியாதண்ணா. அனுமதி தாருங்கள்.

இராம : இலட்சுமணா பரதன் போருக்கு வரமாட்டான். நம்மை அயோத்திக்கு அழைத்துச் செல்லவே வந்திருப்பான். சற்றுப் பொறுமையாயிரு.

இலக்கு : நன்றாகப் பாருங்கள் அண்ணா. பரதன் தனித்து வரவில்லைப் படையுடன் வந்திருக்கிறான். அண்ணா.
ஆளற, அலங்குதேர் அழிய, ஆடவர் வாளற, வரிசிலை துணிய, மாக்கரிதாளறத், தலயறப், புரவிதாளொடும் தோளற, வடிக்கணை தொடுப்பேன். அனுமதி தாருங்கள். அண்ணா.

இராம : இலக்குமணா. சற்றுப்பொறு உற்றுப்பார். பரதன் என்ன கோலத்தில் வருகிறான். நன்றாகப் பார்....

இலக்கு : அண்ணா!... பரதனும் சத்துருக்களும் மரவரி தரித்துத் தவக்கோலத்தில் அல்லவா வருகின்றார்கள்.
(பரதனும் சத்துருக்களும் ஓடோடிவந்து இராமர் காலில் விழுதல்)

பரதன் : அண்ணா... அண்ணா... நான் பாவியண்ணா. அரண்மனையில் மணிமுடி தரித்து மன்னற்கு மன்னனாக இருக்கவேண்டிய தங்களை மரவரிதரித்துக் காட்டுக்கனுப்பிய கொடிய பாவியண்ணா... என்னை மன்னிப்பீர்களா?

இராம : பிழை உன்மீது இல்லை. புனல் இன்மை நதியின் பிழையல்லவே. அதேபோல நம்தந்தையின் பிழையுமல்ல தாயின் பிழையுமல்ல. உன் பிழையும் அல்ல. இது விதியின் பிழை தம்பி. இதற்கு ஏன் வருந்த வேண்டும். எழுந்திரு.
தந்தை அயோத்தி அரசை உனக்கல்லவா தந்தார். நீ நாடாள்வதைவிட்டுத் தவக்கோலத்தில் இங்கு ஏன் வந்தாய்.

பரதன் : இது என்ன கேள்வியண்ணா, ரகு குலத்தோன்றலே அண்ணன் இருக்க தம்பி அரசனாவதா. எங்கள் குல மரபை மீறலாமா.

இராம : தம்பி பரதா! நீ அப்படி நினைப்பது தவறு. குலமரபுக்குக் குற்றமில்லை. எங்கள் தந்தை உன்னை அரசாளும் படியும் என்னைக் காட்டுக்குச் செல்லும்படியும் கட்டளையிட்டார். தந்தையின் கட்டளையை நிறைவேற்ற வேண்டியது மைந்தர் கடமையல்லவா. உடனே திரும்பிச் செல். அயோத்தியின் மணிமுடியைத் தரிசித்து அரசாட்சி செய். அதுவே உன் கடமை.

பரதன் : அண்ணா. அரசாளவேண்டியவர் நீங்கள். உங்களை அழைத்துச் செல்லவே வசிட்டர், சுமந்திரன், அன்னையர்கள் மற்றும் அனைவரும் வந்துள்ளோம். நீங்கள் வரவேண்டும். உங்களுக்குரிய அயோத்தி அரசை ஆளவேண்டும்.

இராம : இப்பொழுது அயோத்தி அரசுக்குரியவன் நீ. என் தந்தையே தந்த அரசை ஆளவேண்டியவன் நீதான். உடனே செய். இங்கு தாமதித்தல் தர்மமல்ல.

சுமந்தி : ஸ்ரீராமா! பரதனே உங்களை அழைக்கும் போது நீங்கள் மறுக்கக் கூடாது. நாடு அரசனில்லாமல் இருக்கக் கூடாதல்லவா.

பரதன் : அண்ணா அயோத்தி அரசு என்னது என்றுதானே சொல்கிறீர்கள்.

இராம : ஆமாம் அதுதான் உண்மை. நீதான் அயோத்தி மன்னன்.

பரதன் : அப்படியாயின் குலகுரு வசிட்டர், அமைச்சர் சுமந்திரன் மற்றும் அன்னையர்கள், அரச அதிகாரிகள் அத்தனை பேரும் சாட்சியாக இக்கணமே எனக்குரிய அயோத்தி அரசை உங்களுக்குத் தந்தேன். அண்ணா வாருங்கள். (காலில் விழுந்து அழுதல்) மறுக்காமல் வாருங்கள் அண்ணா.

வசிட்டர் : ஸ்ரீராமா. இன்னும் என்ன சிந்திக்க இருக்கிறது. இப்பொழுது அரசுக்குரியவன் நீங்கள் தானே. வாருங்கள். இனியும் மறுத்தல் தர்மமல்ல.

சுமந் : ஆமாம் இராமா வாருங்கள்.

பரதன் : எல்லோர் விருப்பத்தையும் ஈடேற்றி வையுங்கள் அண்ணா.

அண்ணையர் : வாருங்கள் இராமா. எங்கள் பிழை பொறுத்து எங்கள் குறை தீருங்கள்.

இராம : முனிவர்களே. அமைச்சரே, அன்னையர்களே. நீங்கள் இப்படிக்கேட்பது முறையல்ல. தம்பி பரதா. தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லையல்லவா. நீயும் நானும் சேர்ந்து தந்தையைப் பொய்யனாகக் கலாமா. தந்தைதாய் வாக்கைக் காப்பாற்றுவதல்லவா மைந்தர் கடமை. முனிவர்களே ! என் மீதுள்ள பாசத்தால் பரதன் தன் நாட்டை எனக்குத் தந்தான். அப்படியானால் தந்தை சொன்ன பதினான்கு வருடங்கள் இன்றுடன் முடிந்ததாகுமா. பெரியோர்களே என் பெற்றோர்க்கு அவர்கள் சொன்னதைச் செய்வதாக வாக்குக் கொடுத்தநான் அதைக் கைவிட்டு இன்று நீங்கள் சொல்வதைச் செய்வது தகாதல்லவா. பெற்றாரையும் பொய்யராக்கி நானும் பொய்யனாக மாட்டேன். இதுவே தர்மம்.

தம்பி பரதா பதினான்கு வருடம் நீ அயோத்தியை ஆளவேண்டும். நான் வனவாசம் செய்யவேண்டும். இதுவே முடிந்த முடிவு. குலகுரு வசிட்டர் சொன்னது போல அரசனின்றி அயோத்தி நாடு இருக்கக் கூடாது. உடனே புறப்படு.

பரதன் : அண்ணா! என் தந்தைக்குத் தந்தையான உங்கள் கட்டளைக்குப் பணிகிறேன். ஆனால்... என் விருப்பம் ஒன்றுக்கு அனுமதிதரவேண்டும்.

இராம : உன் விருப்பம் என்ன?

பரதன் : அண்ணா அயோத்தியை நான் ஆளமாட்டேன். உங்கள் பாதுகைகள் தான் ஆளும். அனுமதி தந்து உங்கள் பாதுகைகளையும் தரவேண்டும்.

இராம : அப்படியே ஆகட்டும். இதோ பாதுகைகள். பரதா நீதான் சூரிய குலத்தின் தன்னேரிலாத் தலைவனாவாய்! நீ பெரியவன்.

வசிட்டர் முதலியோர் : பரதமகாப் பிரபு வாழ்க.

(பரதன் பாதுகைகளைத் தலைமேல் வைத்து விடை பெற்றுச் செல்கின்றான். அவன்பின் ஏனையோர் செல்கின்றனர்.)

(1997 இல் மெய்கண்டான் A.L மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டது)

நாடக பாத்திரங்கள் :

பரதன், சுமந்திரன், வசிட்டர், குகன், வீரன், இராமர், இலக்குமணன், கோசலை, கைகேயி, சுமித்திரை.

சமூக நாடகம்

சுனாமியாம்...?

பாத்திரங்கள் - ஒப்பனை, ஆடை அலங்காரம்

1. ரவி : வாலிபன் - அரும்பு மீசை, சாதாரண பெல்ஸ்!, சேட், கையில் மணிக்கூடு.
2. கருணா : வாலிபன் - மீசையில்லை, சாதாரண உடை, கையில் மணிக்கூடு
3. மோகன் : நடுத்தர வயது, மீசை, தலை ஸ்ரைல் இழுப்பு. ஒரு காதில் தோடு, கழுத்தில் பதக்கம் சங்கிலி, ஒரு கையில் சங்கிலி, மறுகையில் மணிக்கூடு, வெளிநாட்டு அலங்காரமான உடை, கூலிங்கிளாஸ்.
4. வயோதிபர் : 60 வயது மதிக்கத்தக்க நரைத்த தலை, வேட்டியும், துண்டும், கண்ணாடி போட்டிருக்கிறார்.
5. கிழவி : 70 வயது மதிக்கத்தக்க கூன் விழுந்த கிழவி, வெள்ளைச் சேலை, காதில் கடுக்கண், நரைத்த தலை குடுமி, கையில் பொல்லு.
6. பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் : முழுமையான யூனிபோம். நல்ல தோற்றமான ஆள்.
7. பொலிஸ் : முழு யூனிபோம்.
8. பொதுமக்கள் நாலுபேர் : பலதரப்பட்டவர்கள்.

களம் : - முதலில் வீதியோரத்தில் சயிக்கிளில் கால் ஊன்றிய வண்ணம் கதைக்கலாம்.
 - பின் மர நிழலில் இருந்து கதைக்கலாம்
 - சுனாமி வரும் செய்தி - பஸ் நிலையத்தில் நின்று சொல்லலாம்.
 - வீதியைப் பயன்படுத்தலாம்.

நெறியாளரின் கற்பனைப்படி காட்சியமைப்பு செய்துகொள்ளலாம்.

(ரவி, கருணா இருவரும் கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இடையில் மோகனும் வந்து சேர்ந்துகொள்கின்றார்.)

ரவி : வணக்கம் கருணா, பல நாட்களுக்குப் பிறகு சந்திக்கின்றோம். எப்படிப் போகுது.

கருணா : நல்லாயிருக்கிறன். உன்பாடு எப்படி.

ரவி : பரவாயில்லை.

கருணா : பரவாயில்லை என்றதிலிருந்தே உன் நிலை தெரிகிறது.

ரவி : என்ன தெரிகிறது.

கருணா : எங்களைப் போல வாலிபர்கள் எவ்வளவு செல்வச் செழிப்பாகக் குதூகலமாக வாழ்கிறார்கள். நாங்கள் பாடுபட்டுழைத்தும் ஏன் அப்படி வாழமுடியவில்லை என்றது தானே உன் கவலை.

ரவி : சரியாகச் சொன்னாய். உன் நிலையும் அதுதானே.

கருணா : ஆமாம். உனக்கொன்று தெரியுமோ.

ரவி : என்ன.

கருணா : தான் தானே உழைத்து வாழ்கிறவன், அந்த மாதிரி ஆடம்பரமாக வாழ முடியாது.

ரவி : அப்ப பிறர் உழைப்பில் வாழ்கிறவர்கள் தான் அப்படி வாழலாம் என்கிறாயோ.

(மோகனும் வந்து சேர்ந்து கொள்கிறான்)

மோகன் : அதில் என்ன சந்தேகம்.

ரவி : உழைத்துவாழ வேண்டும் பிறர் உழைப்பில் வாழ்ந்திடாதே

என்ற கண்ணதாசனின் அருமையான அறிவுரையை நீங்கள் அறியவில்லையோ.

மோகன் : உதெல்லாம் மேடைப் பிரசங்கத்துக்கும் சினிமாவுக்கும், நாடகத்துக்கும் தான் சரி. நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது.

ரவி : நீ என்ன சொல்கிறாய்.

கருணா : மோகன் சொல்வதுதான் சரி. கையிலையும் கழுத்திலையும் தங்கச் சங்கிலி, காதிலை தோடு, மணிக்கூடு வெளிநாட்டு உடுப்பு, ஹீரோ கொண்டா, ஹோட்டல் சாப்பாடு, எந்தநேரமும் ஊர் சுற்றும் வேலை.

மோகன் : (கூலிங்கிளாஸைக் கழற்றியபடி) என்னைத்தானே சொல்கிறாய். நீ மட்டுமல்ல. இப்படி அநேக இளைஞர்களைப் பார்க்கிறோமே.

ரவி : மோகன் குறைநினைக்காதே. இதெல்லாம் வெளிநாட்டுப் பணத்திலை நடக்குதோ. அல்லது?

மோகன் : நான் வெளிநாடே. எனக்கார் வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்புகினம். இதெல்லாம் உள்நாட்டு உழைப்பெடாப்பா.

கருணா : என்ன உள்நாட்டு உழைப்போ.

ரவி : நாங்களும் தான் உழைக்கிறம். சாதாரண வாழ்க்கைக்கே போதையில்லை. நீ என்ன சொல்கிறாய்.

மோகன் : தம்பியவை எதிர் நீச்சலடித்து உழைக்கத் தெரிய வேண்டும். ஓடுற நீரிலை எதிர்த்து நீந்திறவன்தான் கரைசேரலாம். ஓடுற பக்கத்துக்கு நீந்திறவன் தண்ணீரோடை அடிப்பட்டுப் போக வேண்டியதுதான்.

கருணா : அருமையான உதாரணமடாப்பா.

ரவி : கேட்க நன்றாகத்தான் இருக்கு. அதென்ன எதிர் நீச்சலடித்து உழைக்கிறவழி.

மோகன் : இதெல்லாம் சொல்லித் தெரிகிறவிதையில்லை. சொல்லாமலே தெரிய வேண்டும்.

கருணா : மோகன் புதிர்போடாமல் விளக்கமாகச் சொல்லடா.

மோகன் : என்ன விளக்கம். பார்க்கத் தெரியவில்லையோ. ஆயிவருகுகெண்டு சனமெல்லாம் வெளிக்கிட்டு ஓடிச்சிது. அப்ப சிலர் ஆயி வாறபக்கம் ஓடினார்களே.

ரவி : ஓமோம்.

மோகன் : வலிகாமத்தைவிட்டு எல்லாரும் ஓடிப்போகச் சிலர் மட்டும் இங்கு இருந்தார்களே.

கருணா : ஓமோம்.

மோகன் : திரும்பிவந்த போது நான் முந்தி நீமுந்தி என்று முதல்லை வந்தார்களே.

ரவி : ஓமோம். அவர்கள் தங்கடை சொந்த இடத்திலை உள்ள ஆசையாலை அப்படி வந்தார்கள்.

மோகன் : இதுதான் எதிர்நீச்சல். அவர்கள் இப்ப எப்படி இருக்கினம் பார்.

கருணா : ஓகோ. ஓடிப்போனவையின்ரை பொருளெல்லாவற்றையும் தாங்கள் எடுத்து இப்ப பணக்காரராயிருக்கினம்.

ரவி : இது எவ்வளவு அவமானம்.

மோகன் : எது அவமானம். ஆழிக்காரன் எடுத்துக் கொண்டு போய் தன்ரை பெண்சாதி பிள்ளையோடை கோலாகலமாக வாழவிடுகிறது. தமிழனுக்கு அவமானமில்லை. அதை நாங்கள் எடுக்கிறது. அவமானமோ. அவன் வீட்டைக் கொளுத்திவிட எல்லாம் எரிந்து சாம்பலாகிறது எங்களுக்கு அவமானமில்லையோ. எரிந்து சாம்பலாகப் போகிறதை எடுத்து அனுபவிக்கிறது என்ன அவமானம். சும்மாவா எடுத்தன். உயிரைப் பணயம் வைத்துத் தான் எடுத்தன். இதுதான் எதிர்நீச்சல்.

கருணா : நீ சொல்றதும் சரியாத்தான் தெரியுது.

ரவி : மோகன் சொல்வது சரிபோலத்தான் அல்ல சரிதான். அவனையும் பார் எங்களையும் பார். சரி மோகன் இப்ப நாங்கள் எப்படிப் பணக்காரராகலாம். அதைச் சொல்லு.

மோகன் : சுனாமி! கேள்விப்பட்ட நீங்களே. சுனாமி.

கருணா : ஐயையோ எத்தனையாயிரம் வீடுகளை, எத்தனைபேரை, எவ்வளவு சொத்துகளைக் கொண்டு போட்டுது. சுனாமி என்று சொல்லவே பயமாயிருக்கு.

மோகன் : தம்பியவை அழிவை மட்டும் பாராமல் ஆக்கத்தையும் பாருங்கோ.

ரவி : இதென்னப்பா நீ சொல்லறது. மயக்கமாய்க்கிடக்கு.

மோகன் : சுனாமியாலை எங்கடை அரசுக்கு எத்தனை கோடி வந்திருக்குத் தெரியுமோ. வந்த பொருளுக்கு வரி விதித்ததினால் எவ்வளவு லாபம் தெரியுமோ. நிவாரணப் பொருளைப் பங்கிட்ட அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு கிடைத்ததென்று தெரியுமோ. உள்நூரிலை பொருள் பணம் சேர்த்ததாலை எத்தனை பேருக்கு லாபம் என்று தெரியுமோ. சுனாமியாலை பாதிக்கப்பட்டவர்க்கென்று ஓடும் பஸ்க்கைகூட சொப்பிங் பாக்கிலை சேர்த்த பணம் எங்கை போனதென்று தெரியுமோ. இதுதான் எதிர் நீச்சல் “எரியிற வீட்டிலை பிடுங்கினது மிச்சம்” என்றது பழமொழியல்ல அப்பா அது பொன்மொழி.

ரவி : இப்பதான் நீ சொன்ன “எதிர் நீச்சலடித்து” உழைக்க வேண்டும் என்ற பொன்மொழியும் விளங்கிச்சது.

கருணா : இப்ப நாங்கள் என்ன எதிர் நீச்சலடிக்கலாம். அதைச் சொல்.

மோகன் : சுனாமி இன்னும் முடியவில்லை. நீங்கள் சம்மதமென்றால் வழி சொல்றன்.

ரவி : இனிச் சுனாமி வாறநேரமெல்லோ பார்க்கலாம்.

மோகன் : சுனாமியை எப்பவும் வரச் செய்யலாம். அது என்றை பொறுப்பு. காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள் என்ற பொன்மொழியை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கிட்ட வாருங்கள் சொல்றன். (இரகசியமாகத் தன் திட்டத்தை அவர்களின் காதுக்குள் சைகை காட்டிச் சொல்லுதல்)

இண்டைக்கு கீரிமலைக்குப் போவம் வாருங்கோ.
(மூவரும் போதல்)

அதோ தெரியுது. அதுதான் சேந்தாங்குளம். அங்கை ஆமிச் சென்றியிருக்கு. இது இளவாலை. சேந்தான் குளம்வரைக்கும் போட்டுத் திரும்பி வருவம்.
(போய்த்திரும்பிவந்து சுனாமி வருகுதென்று கத்துதல்)

மோகன் : ஐயா, சுனாமி வருகுதாம் எல்லாரும் ஓடுங்கோ ஓடுங்கோ.

ரவி : சேந்தாங்குள நேவி சொன்னான். சுனாமி வருகுதாம் ஓடுங்கோ...

கருணா : ஒருமையுக்கங்காலை ஓடுங்கோ... நேவி சொல்லச் சொன்னான் ஓடுங்கோ, ஓடுங்கோ. நேவியும் ஓடிவாறான்.

மோகன் : உங்கள் உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கோ... ஓடுங்கோ...
(சனமெல்லாம் விழுந்தடித்துக் கொண்டு அகப்பட்ட பொருள்களுடன் ஊரைவிட்டு ஓடுதல். ஒரே அல்லோகல்லோலப்படல். சனம் ஊரைவிட்டு வெளியே ஓட இவர்கள் ஊருக்குள் ஓடுதல்.)

வயோதிபர் : தம்பியவை நல்ல நேரத்திலை உதவி செய்தியள். நீங்கள் சொல்லாவிட்டால்....

மோகன் : ஓடுங்கோ அப்பு ஓடுங்கோ... இப்ப கதைக்க நேரமில்லை ஓடுங்கோ...

வயோ : நான் முந்தி ஓடினனான்தான். நீங்கள் உங்கை எங்கை ஓடுறியள்.

ரவி : ஐயோ அப்பு மற்றவைக்கும் சொல்ல வேணும். சொல்லிப் போட்டு வாறம் ஓடுங்கோ. ஓடுங்கோ...

வயோ : தம்பியவை நாங்கள் செத்தாலும் பறவாயில்லை. நீங்கள் வாலிப வயதிலை...

கருணா : எங்களுக்கு நீந்தத் தெரியும் நீங்கள் ஓடுங்கோ....

வயோ : ஆமோ... (தனக்குள்) இதிலை ஏதோ மர்மம் இருக்கு சனாமி வரயில்லை. இவை களவுக்கு வந்திருக்கினை போலை (மறைந்திருந்து பார்த்தல்)

(சனங்கள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு ஓடுகினம். ஒரு வயோதிபக் கிழவி கைப்பையைத் தவறவிட்டு ஓடுகிறார்)

கிழவி : ஐயையோ வீட்டிலை பிள்ளைகளும் இல்லாத நேரத்திலை இந்தப் பாழாப் போன சனாமி வருகுதே. எதை எடுக்கிறது, எதை விடுகிறது. எங்கையோடுறது. எனக்கு வழியும் தெரியவில்லையே.

மோகன் : ஆச்சி உந்தப் பக்கமாப் போணை. பொருள் பண்டத்தைத் தேடலாம். உயிரைக் காப்பாற்றெணை. சனாமி கிட்ட வந்திட்டுதணை. ஓடணை...

கிழவி : ஐயையோ... பாழாப் போன சனாமி... கடவுளுக்கும் கண்ணில்லையோ. நான் எங்கை போவன்.

(கிழவி தவறவிட்ட பையை கருணா கண்டுவிட்டான்)

கருணா : எடே ரவி. அங்கே பார் ஒரு கான்பாக். அதைஎட்டா (ரவி எடுத்தல். இருவரும் விரித்துப் பார்த்தல்)

ரவி : அடிச்சிருக்கெடா அதிட்டம். அவ்வளவும் நகையடா.

கருணா : எங்கை எங்கை. ஓமெடா. எவ்வளவு நகையடா. இங்காலை கொண்டாடா. அந்த மறைவிலை வைத்துப் பார்ப்பம்.

(இருவரும் மறைவிலை வைத்துப் பார்த்தல், ஒவ்வொன்றாக வெளியே எடுத்துக் காட்டி மகிழ்தல். வயோதிபர் தூரத்திலை நின்று இதனை அவதானித்தல்)

வயோதி : ஓகோ தம்பியவை இதுக்குத்தான் வந்தவை. நான் அப்பவே சந்தேகப்பட்டது சரிதான். இவைக்கு நல்ல பாடம் படிப்பிக்கிறன். (போதல்)

மோகன் : அங்கை என்னடா செய்யிறியள். சனம் முழுவதையும் ஊரைவிட்டு ஓடச் செய்து போட்டன். வாருங்கோடா இனி வீடு வீடாப் பார்ப்பம். எங்களுக்கு நல்ல வேட்டை. கெதியா வாருங்கோடா.

ரவி : மோகன் இங்கைவாடா, கும்பிடப்போன தெய்வம் கூரையைப் பிரித்துத் தந்திட்டுதடா. இங்கை பாற்றா.

மோகன் : எங்கை பார்ப்பம். இங்கை தாடா.

ரவி : இதை நான் தான் எடுத்தன் உங்களிட்டைத் தர மாட்டன்.

கருணா : டேய் நான்தான் காட்டினேன் மரியாதையா என்னட்டைத் தந்திடு.

மோகன் : டேய் நான்தான் ஐடியா சொன்னேன். கொண்டுவா என்னட்டை.

(மூன்று பேரும் கான்பாக்கைப் பிடித்து இழுபறிப்படல்)

மோகன் : நண்பர்களே எங்களுக்குள் சண்டை வேண்டாம். மூன்று பேரும் சமனாகப் பங்கிடுவதுதான் நீதி. விடுங்கோ பங்கிட்டுத் தாறன்.

ரவி : மோகன் நீ பணக்காரன். உனக்கு வேண்டாம். நாங்கள் இருவரும் பங்கிடுவோம். நான் எடுத்தபடியால் எனக்குக் கூட.

கருணா : டேய் நான் கண்டபடியால் எனக்குக் கூட.

மோகன் : ஐடியா கொடுத்த எனக்கில்லை. நீங்கள் பங்கிடப்போறியளோ. (மூவரும் இழுபறிப்பட வயோதிபர் பொலிசுடன் வரல். பொலிஸ் மூவரையும் பிடித்துக்கொள்ளல்)

வயோ : இவங்கள் தான் ஐயா பிடியுங்கோ. சனாமி வருகுதெண்டு வதந்தியைப் பரப்பி ஊரைக் கொள்ளையிட வந்தவர்கள் விடாதையுங்கோ பிடியுங்கோ.

(சனங்கள் வந்து வளைத்துக் கொள்ளல்)

மோகன் : நான் இல்லை. இவங்கள்தான். என்னை விடுங்கோ. இவங்கள் தான்....

ரவி, கரு : ஐயா நாங்கள் அப்பாவிகள் எங்களை விடுங்கோ. சும்மா நின்று எங்களை இவன்தான் கூட்டிக்கொண்டு வந்து மாட்டிவிட்டான். எங்களுக்கு ஆசைகாட்டி மோசம் செய்துவிட்டான்.

பொலிஸ் : என்னடா ஆசை காட்டினான் என்று கதைவிடுகிறாய்.

ரவி : ஐயா அடியாதையுங்கோ உள்ளதைச் சொல்கிறேன்.

பொலிஸ் : சொல்லடா.

கருணா : ஐயா அடியாதையுங்கோ.
மோகன் தான் எதிர்நீச்சலடித்துக் குறுக்கு வழியிலை செல்வம் தேடலாம் என்று சொல்லிச் சனாமி வருகிறதென்று வதந்தியைப் பரப்பி ஊரில் கொள்ளையடிக்க வழி காட்டினான்.

பொலிஸ் : வாடா மோகன். என்னடா சொல்கிறாய்.

மோகன் : இவர்கள் என்னை மாட்டிவிடப் பார்க்கிறார்கள். நம்பாதையுங்கோ.

பொலிஸ் : இதை எங்கே திருடினீங்கள். உண்மையைச் சொல். இல்லை...

ரவி, கரு. : சொல்றோம். சொல்றோம். அடியாதையுங்கோ. ஒரு கிழவி ஓடயுக்கை கிழவியைப் பேய்க்காட்டி எடுத்தோம் ஐயா.
(கிழவி அழுதுகொண்டு தேடிவரல்)

கிழவி : ஐயையோ சனாமி வருகிறதெண்டு பயங்காட்டி ஓடோட விரட்டினான்களே. நான் ஓடேக்கை நகைப் பையை எங்கோவிட்டீட்டனே. ஐயோ வீட்டில பிள்ளைகளுக்கு என்ன சொல்லப் போகிறேன். ஐயோ கடவுளே இது என்ன தீர்ப்போ. ஐயா பொலிஸ்காரரே என்னுடைய நகைப்பையைக் கண்டியளோ?

பொலிஸ் : அழாதை ஆச்சி. இந்தப் பையைப் பார்.

கிழவி : இதுதான். இதுதான், கடவுளே என்றை ராசா பொலிஸ்காரனே உனக்குப் புண்ணியம் கிடைக்கும்.

பொலிஸ் : அவசரப்படாதையாச்சி. உன்னுடைய நகையெல்லாம் கிடக்கோ பார்.
(வடிவாகக் கிழறிப்பார்த்துவிட்டு)

கிழவி : ஐயையோ பேத்தியின்றை அட்டியலைக் காணயில்லையே. எட்டுப் பவுண். பேத்திக்கு என்ன சொல்ல.

ரவி : ஐயா மோகன்ரை காற்சட்டைப் பையைப் பாருங்கோ. அவன்தான் எடுத்தான்.

பொலிஸ் : எட்டா வெளியே (அடித்தல் மோகன் எடுத்துக் கொடுத்தல்) இந்தா ஆச்சி எல்லாத்தையும் கவனமாகக் கொண்டுபோ.

இந்தா! ஒரு ஆள் இந்த ஆச்சியோடை வீடுவரை உதவியாகப் போ. (நின்ற ஒருவரைக் கூட அனுப்புதல்)

(வயோதிபரைப் பார்த்து)

இவர்களுக்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கலாம் பெரியவரே நீங்கள் சொல்லுங்கள்.

வயோ : ஐயா இவர்கள் போட்டிருக்கிற நகையெல்லாம் களவெடுத்ததாகத் தான் இருக்கும். எல்லாவற்றையும் பறிமுதல் செய்யுங்கள்.

(மூவருக்கும் அடிபோட ஒவ்வொன்றாகக் கழற்றிக் கொடுக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் பொலிஸ்காரர் வயோதிபரிடம் கொடுத்து)

பொலிஸ் : பெரியவரே இதையெல்லாம் கொண்டு போய் உரியவரை விசாரித்துக் கொடுத்துவிடுவோம். இவர்களை இப்போ ஊர்வலமாக பொலிஸ் நிலையம் கொண்டுபோவோம். எல்லாரும் பின்னால் வாருங்கள்.

வயோ : ஐயா, இவர்களைச் சும்மா கொண்டு போகக் கூடாது. சனாமி வருகிறதென்று சொல்லி ஊரை ஏமாற்றிய வாயாலை..
“நாங்கள் சனாமி வருகிறதென்று ஊரை ஏமாற்றிய கள்ளர். குறுக்கு வழியிலை எதிர் நீச்சலடித்துச் செல்வாவதற்கு முயன்ற மோசடிக்காரர்.

நாங்கள் ஆசையால் கெட்டோம்.

பிற் பொருளில் ஆசைப்பட்டதால் கெட்டோம்.”

என்று சொல்லி கொண்டு போகச் செய்யுங்கள்.

பொலிஸ் : டேய் கேட்டுதோ. சொல்லுங்கோடா. சொல்லடா (பொலிஸ் அடிபோட அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு போதல். சனங்கள் பின்னால் போதல்.)

இந்தப் பெரியவரைப் போல ஏமாறாதவர்கள் ஊரில் இருந்து ஒத்துழைப்புத் தந்தால் ஏமாற்று என்ற பேச்சுக்கே இடமிருக்காது.

(எல்லோரும் போதல்)

(இது 2005இல் நடந்த உண்மைச் சம்பவத்தைத் தழுவினது.)

(2006இல் மேடை பேற்றப்பட்டது.)

வேண்டும் எனக்கு மூண்டுலட்சம்

(1990 ஆம் ஆண்டுக் காலப் பகுதி - யாழ்ப்பாணத்தில்

ஒரு விவசாயக் குடும்பமும்

ஒரு நடுத்தரக் குடும்பமும்)

காட்சி 1

கொட்டில் வீடு.

தந்தை	- சின்னையா (விவசாயி - 50 வயது)
தாய்	- சின்னம்மா (விவசாயி - 45 வயது)
மகள்	- கமலா (பாடசாலை மாணவி - 18 வயது)
மகன்	- குமார் (பல்கலைக்கழக மாணவன் - 20 வயது)
தரகர்	- தங்கையா (60 வயது)
அமலா	-
விமலா	-
திலகா	-

கமலாவின் பாடசாலைத் தோழிகள்

காட்சி 2

நடுத்தர வீடு

தந்தை	- செல்லையா (55 வயது)
தாய்	- செல்லம்மா (50 வயது)
மகள்	- சரசு (பல்கலைக்கழக மாணவி - 20 வயது)
கண்ணப்பர்	- வாணியின் தந்தை (60 வயது)
மகள் வாணி	- பல்கலைக்கழக மாணவி (குமாரின் காதலி)
றிஜிஸ்ரார்	- 60 வயது
நொத்தாரிஸ்	- 50 வயது

வேண்டும் எனக்கு மூண்டு லட்சம்

(தாளையத்துக்கு ஏற்ற ஓசையுடன் சொல்லி அசைந்து ஆடி நடித்தல்)

காட்சி 1

(தாய் வீட்டுக்குள் இருக்க மகள் கமலா பாடசாலை உடுப்புடன் வரல்)

கமலா : அம்மா அம்மா.... அம்மா அம்மா....
அம்மா அம்மா.... அம்மா அம்மா....

தாய் சின்.: என்ன பிள்ளை... என்ன பிள்ளை....
பள்ளிக்கூடம் போன பிள்ளை பதைபதைத்து வருகிறியே
வழியில் ஏதும் நடந்ததுவோ....
வா பிள்ளை... சொல்லு பிள்ளை...

கமலா : வெளிநாடு போகப்போறன் வேண்டுமெனக்கு மூண்டு லட்சம்...

தாய் சின்.: ஐயையோ... ஐயையோ...
மூண்டு லட்சம்.... மூண்டு லட்சம்...
தலையெல்லாம் சுத்துகிது தங்கச்சி பிடியென்னை....

கமலா : அஞ்சாதே.... அஞ்சாதே.... அம்மா நீ அஞ்சாதே... வெளிநாடு
போனால்தான் வேண்டியது உழைச்சிடலாம். ஒரு மாதம் ஒரு
லட்சம் அனுப்பிடுவேன் அஞ்சாதே...

தாய் சின்.: என்ன என்ன... என்ன என்ன...
ஒரு மாதம் ஒரு லட்சம் அனுப்புவியோ
தங்கச்சி... தங்கச்சி எனக்கொண்டும் புரியவில்லை.
தலையெல்லாம் சுத்துகுது விளக்கமாகச் சொல்லனடி...

கமலா : வெளிநாடு போவதற்கு வேண்டுமெனை மூண்டு லட்சம்.
மூண்டு லட்சம் செலவழிச்சால் முப்பதாக உழைச்சிடலாம்.
ஒரு மாதம் ஒரு லட்சம் உங்களுக்கு அனுப்பிடுவேன்.

தாய் : ஒரு மாதம் ஒரு லட்சம் எங்களுக்கு அனுப்புவியோ?
ஒரு மாதம் ஒரு லட்சம்... ஒரு மாதம் ஒரு லட்சம்...
இவ்வளவு பணத்தையும் நாம் எங்கை பிள்ளை வைக்கிறது.
ஐயையோ பணம் கனக்க வைச்சிருந்தால் பயமெல்லே,
தலையெல்லாம் சுத்துகிது... எனக்கொன்றும் புரியேல்லை...

கமலா : அம்மா அம்மா.... அம்மா அம்மா....
லட்சம் லட்சமா உழைச்சு நானனுப்புவேன் நீங்கள்
கொழும்பில்போய் பெரியதொரு மாடிவீடு வாங்கிடலாம்.
கொட்டில் வீட்டை விட்டுப் போட்டு மாடிவீட்டில் வாழ்ந்திடலாம்.

கப்பல் போலக் கார் இருக்கும் கன இடங்கள் சுத்திடலாம்.
கலர் ரீவி பார்த்திடலாம். கனவசதி கிடைக்குமெனை.

- தாய் : எங்களுக்கோ.... எங்களுக்கோ...
என்றை பிள்ளை அதிட்டக்காரி இப்பவே புறப்பட்டி
வெளிநாடு போய் வருவாய் வெளிநாடு போய்வருவாய்
- கமலா : மூண்டு லட்சம்... மூண்டு லட்சம் வேண்டுமெனை
- தாய் : மூண்டு லட்சம்... இப்பவே வேண்டுமோ?
என்ன வழி செய்திடலாம்
ஏன் மோனை... ஏன் மோனை....
இப்பநீ போமோனை பிறகு கட்டலாம் காசை.
பட்டணத்தில் இருந்து கொண்டு கட்டலாம் மூண்டு லட்சம்
- கமலா : என்னம்மா உன்மூளை, நல்ல மூளை தான் போம்மா
ஏச்சன்சிக்காரனுக்கு மூண்டு லட்சம் கட்டினாத்தான்
வெளிநாடு அனுப்பிடுவான், இது கூடத்தெரியாதோ,
- தாய் : அப்படியோ.... அப்படியோ...
இன்னுமொருமூளை இருக்குதடி இதைக்கேள்
நீ ஏச்சன்சிக்காரனுக்குப் போயுளைச்ச அனுப்பலாமே
மூண்டுக்கு நாலு லட்சம் அனுப்பிடலாம். கேட்டுப்பார்.
- கமலா : என்னமூளை சொல்லுகிறாய்....
ஏச்சன்சிக்காரன் இதையெல்லாம் கேட்பானோ.
(தகப்பன் சின்னையா தோட்டத்தால் வருதல்)
- தகப்பன் : என்ன பிள்ளை... ஏன்பா... என்ன இங்கு நடந்து போச்சு...
- கமலா : அம்மா நீ சொல்லம்மா
- தாய் : பிள்ளைநீதான் சொல்லுபிள்ளை....
- தகப்பன் : கெதியாகச் சொல்லுங்கோ
- கமலா : இல்லையெல்ல நீ சொல்லு
- தகப்பன் : என்னதான் நடந்துபோச்சு இரண்டு பேரும் சொல்லுங்கோ
- கமலா : வெளிநாடு போகப்போறன். வேண்டுமெனக்கு மூண்டு லட்சம்.
- தாய் : ஒருமாதம் ஒருலட்சம் அனுப்புவாளாம் போயுளைச்சு.
வெளிநாடு போவதற்கு வேண்டுமாம் மூண்டு லட்சம்.
- கமலா : வெளிநாடு போகப் போறன் வேண்டுமெனக்கு மூண்டுலட்சம்.

- தகப்பன் : அரைப்பரப்புக் காணியிலை இருக்கிறது ஓலைக்கொட்டில்,
அரைவயிற்றுச் சாப்பாடும் இல்லாமல் வாடுகிறோம், வேண்டுமாம்
மூண்டுலட்சம்.... வேடிக்கை வேடிக்கை....
மூளைகளை உங்களுக்குப் பழுதாகிப் போனதுவோ?
- தாய் : ஒரு மாதம் ஒரு லட்சம் அனுப்புவாளாம் எங்களுக்கு,
பட்டணத்தில் பங்களாவும் பலபொருளும் வாங்கலாமே.
- தகப்பன் : உண்மையிலே உங்களுக்குத் தட்டித்தான் போட்டுதுபார்.
கல்லூரிக்குப் போனாயே கமலாநீ எப்பவந்தாய்....
- கமலா : இப்பதான் வந்தேன் நான். என்னோடு படிக்கின்ற
விமலாவும் அமலாவும் வெளிநாடு போகினமாம்.
வெளிநாடு நானும் போவேன், வேண்டுமெனக்கு மூண்டுலட்சம்.
- தகப்பன் : ஏலாது ஏலாது எங்களாலை ஏலாது.
பேசாமல் படித்திடு நீ பிறகெல்லாம் பார்த்திடலாம்.
- தாய் : ஏலாது என்னாலை ஏதாலும் செய்திடுங்கோ,
ஒரு மாதம் ஒரு லட்சம் வருமெல்லே எங்களுக்கு.
- தகப்பன் : என்ன அநியாயமிது என்னப்பா செய்யிறது.
ஏலாது என்னாலை சும்மா போய்ப் படிபிள்ளை.
- கமலா : படிக்கமாட்டன்... படிக்கமாட்டன்....
மூண்டு லட்சம் தரவேணும் இல்லாட்டி உயிர்விடுவேன்.
- தாய் : ஐயையோ....
- தகப்பன் : மெய்தானோ....
- தாய் : ஐயையோ தலையெல்லாம் சுத்துகிது.
- தகப்பன் : வழியொண்டும் தெரியவில்லை என்ன, செய்ய என்ன செய்ய,
கமலா : வழியை நான் காட்டுகிறேன். தாருங்கோ மூண்டுலட்சம்.
- தகப்பன் : என்னவழி... என்ன வழி....
- தாய் : வழியை நீ சொல்லுமோனை, வாங்கித்தாறம் மூண்டு லட்சம்.
- கமலா : கேளுங்கோ.... கேளுங்கோ...
அண்ணனுக்குக் கலியாணம் எழுதிவிட்டுச்
சீதனத்தை எனக்கு வாங்கித் தாருங்கோ,
நான் போறன் வெளிநாடு .
- தகப்பன் : என்ன என்ன... என்ன சொன்னாய்...

தாய் : பிள்ளைக்கு நல்லமூளை... அப்படியே செய்யுங்கோ.

தகப்பன் : உனக்குக் களி மண்மூளை....
உன் வாயை மூடிக்கொள்
யூனிவாசிற்றிப் படிப்பின்னும் முடியவில்லைத் தம்பிக்கு,
அதுக்குள்ளை கலியாணம் பேசிறது என்ன முறை.

தரகர் : நல்லநேரம் பாத்துத் தான் நானும் இங்கு வந்திருக்கேன்.
ஆருக்குக் கல்யாணம், பிள்ளைக்கோ தம்பிக்கோ.
சொல்லுங்கோ சொல்லுங்கோ தோதாகப் பார்த்திடலாம்.
அஞ்சலட்சம் காசிநந்தா அருமையான மாப்பிள்ளை,
மன்மதனும் ரதியும் போல் தங்கச்சிக்கு வாச்சிருக்கு.

தகப்பன் : தரகரே... தரகரே... அஞ்ச சதம் கூட இல்லை.
ஐஞ்ச லட்சம் வேணுமாமோ.

தரகர் : ஐஞ்ச லட்சம் வேணுமோ...
அதுக்கென்ன... அதுக்கென்ன...
தம்பிக்கொரு கல்யாணம் கொண்டுவாறன்,
ஐஞ்ச லட்சம் சம்மதமோ.... சம்மதமோ....

தாய் : ஐஞ்சலட்சம் சீதனமோ... ஓமெண்டு சொல்லுங்கோ.

கமலா : சம்மதந்தான்... சம்மதந்தான்... தரகரே சம்மதந்தான்,
தகப்பன் : ஆருக்குக் கல்யாணம்.

கமலா : அண்ணனுக்குக் கல்யாணம், சீதனம் ஐஞ்ச லட்சம்,
தரகரே... சம்மதந்தான்....
வெளிநாடு போவதற்குக் கிடைக்குமெனக்கு மூண்டு லட்சம்.

தகப்பன் : தம்பி இதுக்கு ஓமாமே....

கமலா : ஓமோமவர் ஓமென்பார்....

தாய் : தம்பி இதுக்குச் சம்மதிப்பான்.... சரியெண்டு சொல்லுங்கோ.

தகப்பன் : எனக்கொண்டும் புரியவில்லைத் தம்பியைத் தான் கேட்கவேணும்.

கமலா : தரகரே சரிதானே.... பெண்பார்க்க வரலாமோ....

தரகர் : வந்திடலாம் வந்திடலாம் நாளைக்குச் சொல்லுகிறேன்.
போய்வாற செலவுக்கு ஒரு நூறு தந்திடுங்கோ.

தகப்பன் : ஒரு நூறோ... ஐயையோ ஒரு சதமும் இல்லை இப்ப .

கமலா : ஒரு நூறு நான் தாறன் சம்பந்தம் சரிதானே.

(கமலா 100 ரூபா கொடுத்தல்)

தரகர் : சம்பந்தம் சரிதான் சகலதும் என் பொறுப்பு.
நாளைக்கே எழுத்துக்கு நாள்வைச்சப் போட்டுவாறன்.
இப்போதைக் கொரு நூறு போதும் நாள் வைச்சவுடன்
பத்தாயிரம் எனக்கு நீங்கள் தரவேண்டும் பாருங்கோ...

தகப்பன் : பத்தாயிரம்....

தாய் : பத்தாயிரம்....

தரகர் : ஐஞ்ச லட்சம் வாங்கித்தாறன் அதிலை பத்தாயிரம் தா.

கமலா : தந்திடலாம் தந்திடலாம். தரகரண்ணை போய்வாங்கோ.

தகப்பன் : கடவுள்தான் காக்கவேண்டும், எனக்கொண்டும் புரியவில்லை.
(கமலா மட்டும் நிற்க மற்றவர்கள் போகிறார்கள் குமார்
வருகிறான். கமலா கவலையுடன் இருத்தல்)

குமார் : தங்கச்சி... தங்கச்சி... கவலையுடன் இருக்கின்றாய்
காரணந்தான் என்ன சொல்லு...
என்னருமைத் தங்கச்சி...
உனக்கேன் இக் கவலையெல்லாம்....

கமலா : என்னருமை ஆசையண்ணா, எனக்குதவி செய்வாயோ?

குமார் : செய்திடுவேன்... செய்திடுவேன்...
உயிரையும் நான் தந்திடுவேன்
உனக்குவந்த... துன்பமென்ன ஒழியாமல் சொல்லிவிடு

கமலா : ஆசையண்ணா.... ஆசையண்ணா....

குமார் : என்ன வேணும் சொல்செய்வேன்,

கமலா : சொன்ன சொல்லுத் தவறாமல் செய்வாயோ ஆசையண்ணா...

குமார் : சத்தியமாய்த் தவறமாட்டேன் தயங்காமல் சொல்லம்மா.

கமலா : ஆசையண்ணா.... அருமையண்ணா....
வெளிநாடு போகப் போறன் வேண்டுமெனக்கு மூண்டுலட்சம்

குமார் : என்ன என்ன... எங்கை போறாய்....
ஏன் இந்த விபரீதம் என்னருமைத் தங்கச்சி

கமலா : வெளிநாடு போனாத்தான் வேண்டியது உழைச்சிடலாம்.

குமார் : பெண்பிள்ளை தனியாக வெளிநாடு போகலாமோ?
படிப்பை நீ குழப்பலாமோ? பண்பாட்டைச் சிதைக்கலாமோ?

கமலா : படிப்புகளும் பண்பாடும் பணங்காசு தராதண்ணை?

குமார் : என்ன சொன்னாய் என்ன சொன்னாய்....
கல்வியைப் பழிக்காதே பண்பாட்டை இகழாதே,
கல்வியும் பண்பாடும் தான் எமக்கு இருகண்கள்.
(அமலா, விமலா, திலகா வரல்)

அமலா : பழங்காலக் கதையண்ணை.

விமலா : பத்தாம் பசலிப் பேச்சண்ணை.

அமலா : பணந்தேட வேண்டும் முதல், பண்பாடு பிறகு வரும்.

விமலா : காசு பணம் தேடிவிட்டால் கல்வியெல்லாம் தேடிவரும்.

திலகா : திரைகடலில் ஓடியுமே திரவியத்தைத் தேடென்ற
பொன்மொழியைப் போற்றிடுவோம். போவோம் நாம் வெளிநாடு.

விமலா : காசேதான் கடவுளண்ணை, கடவுளுக்குக் காசவேணும்.
காசு தேடிப் போட்டால்பின் கருமெல்லாம் வென்றிடலாம்.

குமார் : மானங்கெட்ட வாழ்க்கையிது... மண்கவ்வும் பாதையிது....

விமலா : மானம் குணம் நீதி நேர்மை மண்கவ்விப் போச்சண்ணை.
சாரைதின்னும் உள்போனால் நடுமுறி நமக்கென்ற
பொன்மொழியைப் போற்றிடுவோம். போவோம் நாம் வெளிநாடு.

திலகா : ஆண்களால் ஒன்றுமே செய்யேலாக்காலமிது.
பெண்கள் நாம் உழைத்திடுவோம் பேசாமல் விலகுங்கோ.

குமார் : விலகுகிறேன்.... விலகுகிறேன்....
அறிவிவார்க்கு உரைப்பவர்கள் அவர்களிலும் பேதையன்றோ?
விபரீத காலமிது விலகுகிறேன்... விலகுகிறேன்...

கமலா : சொன்ன சொல்லைக் காத்திடண்ணா...
ஆசையண்ணா.... ஆசையண்ணா....
உயிரையும் நான் தந்திடுவேன் உனக்கென்று சொன்னாயே,
சத்தியத்தைக் காத்திடண்ணா இல்லையேல் உயிர்விடுவேன்.

குமார் : மூன்று லட்சம் தந்துநான் உன்னுரைக் காக்கவேண்டும்.
அதுதானே சத்தியம், அதைத்தானே காக்க வேண்டும்,
என்ன வழி செய்திடலாம்.... இதற்கெங்கே போகிறது....

கமலா : வழியெல்லாம் செய்துபோட்டன் ஓமெண்டால் போதும் நீ

குமார் : என்னவழி செய்திட்டாய் விபரமாய்க் சொல்அதனை

கமலா : அண்ணைக்கோர் அண்ணிவாறா அவதருவா ஐந்து லட்சம்.
அதில் மூன்று லட்சத்தில் போவேன்நான் வெளிநாடு.
அங்குபோய் மூன்றுக்கு முப்பதாய் அனுப்பிடுவேன்,
நானைக்கு எழுத்தண்ணை இல்லையேல் உயிர்விடுவேன்
(கமலா, விமலா, அமலா, திலகா போதல் கமலா திரும்பிவந்து).
நானைக்கு எழுத்தண்ணை இல்லையேல் உயிர்விடுவேன்....
(மீண்டும் மீண்டும் எதிரொலித்தல்)

குமார் : நானைக்குக் கலியாண எழுத்தெனக்கு நடக்குமாம்
பெண்ணை நான் பார்க்கவில்லைப் பேரூரும் தெரியாது.
தங்கை வெளிநாடுசெல்ல அண்ணனுக்குக் கலியாணம்
அண்ணனுக்குக் கலியாணம் தங்கை பேசி முடிச்சிட்டாள்.
வேடிக்கை... வேடிக்கை....
என்ன செய்வேன்... என்ன செய்வேன்....
காதலிக்கு நான் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாத்திறதோ?
தங்கைக்கு நான் செய்த சத்தியத்தைக் காக்கிறதோ?
முக்கோணப் போராட்டம்... முக்கோணப் போராட்டம்....
முடிவென்ன செய்திடலாம்... முடியாது முடியாது.
கல்யாணம் செய்யாட்டால் தங்கை உயிர் விட்டிடுவாள்,
கல்யாணம் செய்தாலோ காதலிக்குத் துரோகமாகும்,
பட்டப்படிப்பும் லட்சியமும் பறந்துபோகும் காற்றினிலே,
முடிவென்ன செய்திடலாம்.... முடியாது முடியாது...
நடப்பதுதானே நடக்கும் நடக்கட்டும் நடக்கட்டும்
நடப்பதெல்லாம் நடக்கட்டும். நடைப்பிணமாய் நான் இருப்பேன்.
என் முடிவில் ஒன்றுமில்லை எல்லாமே நடக்கட்டும்.
என்னருமைக் காதலிக்கு என்னிலையைச் சொல்லிடுவேன்.

காட்சி 2

(பெண் வீடு, திருமணப் பதிவுக் கருமங்கள் நடக்கின்றன)

செல்லையா: இன்றைக்குப் பிள்ளைக்குக் கலியாண எழுத்தெல்லோ.
செல்லம்மா: நேரமாச்சுக் கெதியாக ஒழுங்குகளைச் செய்யுங்கோ.

தரகர் : செல்லையா அண்ணை... செய்தாச்சோ ஒழுங்கெல்லாம்
சுவீப்படிச்ச மாதிரித்தான் கிடைச்சிருக்கு மாப்பிள்ளை,
ஐஞ்சு லட்சம் காசும் ஆயத்தமாயிருக்கோ....

செல்லை : ஆயத்தமாயிருக்கு பயப்படாதே தரகரண்ணை.

தரகர் : என்தரகு பத்தையும் நீ இப்போதே தந்திடண்ணை.

செல் : சந்தேகம் கொள்ளாதே தந்திடுவேன் தந்திடுவேன்.

தரகர் : அதுக்கென்ன அதுக்கென்ன....
கார்ச்சத்தம் கேட்குது பார்....
றிஜிஸ்ராரும் நொத்தாரிசும் ஒன்றாக வருகினம் பார்.

செல்லை : வாருங்கோ.... வாருங்கோ... வந்தே உட்காருங்கோ

றிஜிஸ் : செல்லையா வீடிதுவோ... திருமணம் இங்குதானே.

தகரவர் : இங்கேதான்... இங்கேதான்... வாருங்கோ வாருங்கோ
(உள்ளே வந்து இருத்தல்)

நொத் : உறுதியைத் தாருங்கோ கொப்பிபோட வேண்டுமல்லோ?

செல்லை : ஐஞ்சு லட்சம் பணமாகச் சீதனம் கொடுக்கின்றோம்,
காணியூமி ஒண்டுமில்லைக் கனக்க எழுதத் தேவையில்லை.

நொத் : மெய்தானோ... மெய்தானோ...

றிஜிஸ் : வாச்சுப்போச்சுச் செல்லையா....

நொத் : பட்டதாரி மாப்பிள்ளைக்கு ஐஞ்சு லட்சம் மட்டும்தானோ?

தரகர் : எல்லாம் என்றை கெட்டித்தனம்.
தங்கையா தரகரெண்டால் எங்கையுமே கொடிபறக்கும்.
செல்லையா அண்ணை பாத்தியளே... என் திறமை,
பத்துக்கு மேலாலும் பாத்துக்கீத்துத் தாருங்கோ...

செல்லம் : இஞ்சாருங்கோ... இஞ்சாருங்கோ...
(இரகசியமாகச் சொல்லுதல், முகம் கறுத்தல்)

செல்லை : என்ன என்ன.... என்ன என்ன... (ஒரு பக்கமாக வந்து
நின்று...) வடிவாகப் பாத்தனியே... எல்லா இடமும் பாத்தனியே....

செல்லம் : ஒரு இடமும் காணவில்லை... ஐயோ நான் என்ன செய்ய...

செல்லை : ஐயையோ அவமானம்... இப்ப நான் என்ன செய்ய

செல்லம் : கைகால்கள் பதறுகுது பிள்ளை எங்கை போனாளோ?
(இருவரும் போதல்)

தரகர் : கார்ச்சத்தம் கேட்குதண்ணை... எட்டிப்பார்... எட்டிப்பார்
வந்திட்டினம் வந்திட்டினம்... வாருங்கோ... வாருங்கோ
மாப்பிள்ளையைக் காணவில்லை...

தகப் : வந்திடுவார்.... வந்திடுவார்... கம்பஸ்ஸில் சோதனையாம்
ஒரு மணிக்கு வந்திடுவார்.

தரகர் : வரட்டுக்கும் வரட்டுக்கும்...
முசூர்த்த நேரம் தவறாமல் எழுத்தை நாங்கள் எழுதிடுவோம்....
எழுதுங்கோ.... எழுதுங்கோ,
மாப்பிள்ளை வந்தபின்னர் கையெழுத்தை வாங்கிடலாம்.

தகப்பன் : நல்லதுதான் நல்லதுதான் எழுதுங்கோ எழுதுங்கோ.

நொத் : எழுதிடலாம்.... எழுதிடலாம்.... காசைக் கொண்டு
வாருங்கோ.

தரகர் : ஐஞ்சு லட்சம் காசையா? அதைச் சபையில் காட்டலாமோ
இரகசியமாய்க் காட்டிடலாம் இப்பநீங்கள் எழுதுங்கோ.

நொத் : எழுத்துக்கூலி தந்தால் சரி, என்ன வாலும் செய்யுங்கோ.

கமலா : தங்கையா அண்ணை தாமதமேன் செய்யிறியள்.
மூண்டு மணிக்கு ஏச்சன்சிக்கு மூண்டு லட்சம் கட்டவேணும்
கெதியா வரச் சொல்லுங்கோ நேரமெல்லே போகிறது.

தரகர் : எழுதுவினம். எழுதுவினம் கெதியாக எழுதுவினம்....

றிஜிஸ் : மாப்பிள்ளையும் வரவில்லைப் பெம்பிள்ளையைக் காணவில்லை
ஆருக்குக் கல்யாணம்... ஆருக்கு எழுதிறது.....

தரகர் : கொஞ்சம் பொறுங்கோ... கொஞ்சம் பொறுங்கோ
குழப்பிப் போடாதையுங்கோ... வந்திடுவார் வந்திடுவார்.
(சரசு விசரி போலக் கூல்நிங்குடன் வரல்)

சரசு : குட்மோர்ணிங் குட்மோர்ணிங்
கூல்நிங்கைக் குடியுங்கோ கூலாக இருந்திடுங்கோ...
கொண்டுவாறன் பிறகு கேக்கு

அமலா : இவதானோ பெண்பிள்ளை

விமலா : பிழையான கேஸ்போலை

அமலா : களண்டகேஸ் போல் கிடக்கு கதைகொடுத்துப் பார்த்திடுவம்.

சரசு : ஹல்லோ ஹலோ... ஹல்லோ ஹலோ (கைகுலுக்குதல்)
மைடியர் கமலா ஹோட்பிளஸ் யூ ஹோட்பிளஸ்யூ,
மைடியர் மாமி மைடியர் அங்கிள்
ஐஞ்சு லட்சம் மேசையிலே வைச்சிருக்கு பாருங்கோ,
ஆசைதீரப் பாருங்கோ அவர் வரட்டும் தந்திடலாம்.

அமலா : எக்ஸ்கியூஸ்மீ... எக்ஸ்கியூஸ்மீ...
நீங்கள்தான்... பெண் பிளையோ...

சரசு : ஓமைகோட்... ஓமைகோட்...
என்னைப் பார்க்க என்னபோலை இருக்கிறது சிஸ்டர்,
பெண்பிளையோல் தெரியலையோ...
ஓ மைகோட்... மொட்டாக்கு மறைச்சிட்டுதோ.

விமலா : ப்யூட்டிபுல்கேள்.... ப்யூட்டிபுல்கேர்ள்....

சரசு : யெஸ் யேஸ் யேஸ் ஐஆம்ஏ ப்யூட்டிக் குயீன்...
யூநோமிஸ் யூநோமிஸ்.

கமலா : என்னவோபோல் இருக்குதடி இவதானோ பெண்பிள்ளை.

சரசு : நானே தான் பெண்பிள்ளை என்டாளிங் எங்கேடி...
ஓமைடியர் கமலா உன்பிறதர் என்டாளிங் எங்கேடி எங்கேடி?

கமலா : ஜயையோ... ஜயையோ...

தரகர் : இங்கிலீசு பறக்கிறது பாத்தியளே பெம்பிள்ளையைப்,
பட்டதாரி மாப்பிளைக்குப் படிச்சபெண் கிடைச்சிருக்கு

தகப்பன் : இன்னும் ஏன் வரவில்லை தம்பி சொல் தவறானே
வருகின்றான்.... வருகின்றான்...

தாய் : என் பிள்ளை தவறமாட்டான்.
(குமார் வருதல்)

சரசு : ஹமோன் டார்ளிங்... ஹமோன் டார்ளிங்... (கைகுலுக்கி)
ரேக்யுவசீர்... ரேக்யுவசீர்....

குமார் : தாங்கியூ தாங்கியூ....

செல்லை : தங்கச்சி இங்கேவா... உள்ளே அம்மா... கூப்பிடுறா

சரசு : மம்மி மம்மி இதோ வாறேன்... எக்ஸ்கியூஸ்மீ. டார்ளிங்...

குமார் : அப்பா அப்பா என்ன இது... எழும்புங்கோ எல்லாரும்.

தகப் : தரகரே தங்கையா என்னையா செய்தீர் நீர்
இவள்தானோ பெண்பிள்ளை என்னையா அநியாயம்!

தரகர் : நான் பார்த்த போதெல்லாம் நல்லாத்தான் இருந்தாளே
எனக்குமொன்றும் புரியவில்லை என்ன இது விபரீதம்.

குமார் : விபரீதம்... விபரீதம்... விசருக்குக் கலியாணம்...
எழும்புங்கோ... எழும்புங்கோ...
எனக்கு வேண்டாம் கலியாணம்.
(கண்ணப்பரும் மகள் வாணியும் (குமாரின் காதலி) வருதல்)

சரசு : எனக்கும் வேண்டாம் கலியாணம்.... எல்லோர்க்கும் குட்பை...
ஹலோ ஹலோ.... மைடியர் வாணி... வெல்கம்... வெல்கம்
(கூட்டிக்கொண்டு உள்ளே போதல்)

சண் : கலியாண வீட்டுக் கலகலப்பைக் காணவில்லைக்
குழப்பமாய் இருக்கிறீர்கள்....

தகப் : குழம்பித்தான் போச்சுக்... குழம்பித்தான் போச்சு...

தரகர் : அவசரமேன்... அவசரமேன்... அதெல்லாம் சரிக்கட்டலாம்...
ஆறுதலாய்... இருந்திடுங்கோ

தகப் : என்ன சொன்னாய்... என்ன சொன்னாய்...
என்றை அருமை பிள்ளைக்கு.... இந்த விசரையோ கட்டிற்று...
தங்கையா... உனக்கு நான்... தந்திடுவன்... தந்திடுவன்...

தரகர் : தாருங்கோ... தாருங்கோ... தலைக்குப் பத்தாயிரம்
தாருங்கோ... தாருங்கோ....

தகப் : தலையிலே தந்தால்தான் சரியுனக்குத் தாறேன்பார்.
(அடிக்கப்போதல்)

தரகர் : நான்போறேன்... நான்போறேன்...
என்னைவிடு... என்னைவிடு...
பத்துப் பத்து இருபதும் பறந்துபோச்சு. நான் போறன்...
என்னைவிடு என்னை விடு...(போதல்)

றிஜிஸ் : அவசரக் கலியாணம் அவலத்திலை முடிஞ்சிருக்கு
எங்களுக்கும் வேலையில்ல நான்களும் வருகின்றோம்...

நொத் : செல்லையரே... செல்லையரே... போக்குவரத்துக் கூலியாலும் பார்த்துக்கீத்துத் தாருங்கோ....

செல்லை : வந்துநாள் சந்திக்கிறேன்... வாருங்கோ... வாருங்கோ...

கண் : செல்லையரே... செல்லையரே... என்னஇது... என்ன இது...

செல் : என்கொண்டும் புரியவில்லை... எனக்கொண்டும் புரியவில்லை...

கண் : உன் மகளும்தான் என்மகளும்தான் ஒன்றாகப் படிக்கினம் பார்.

செல்லை : மெய்தானோ... மெய்தானோ...

கண் : உன் மகளைச் சம்மதம் கேட்டீரோ... கேட்டீரோ...

செல் : மாட்டன் எண்டுதான் சொன்னாள்.... கட்டாயப்படுத்தித்தான் காரியத்தை நடத்தப்பார்த்தேன்

கண் : சின்னையரே... சின்னையரே... மாப்பிள்ளைக்குச் சம்மதமோ...

சின்னை : கமலாதான் அவனோடு கதைத்தாள் நான் கதைக்கவில்லை.

கண் : உன்மகனோடே நீயொண்டும் கதைக்காமல் கல்யாணம் செய்யக்... கூட்டிவந்தாய்... வேடிக்கை....

சின்னை : கமலாதான் அண்ணனோடே கதைச்சாச்சு வா என்றாள்.

கண் : காசுக்கு ஆசைப்பட்டு கனபிசகாய்ப் போச்சுப்போச்சு... மானமெல்லாம் போச்சு மரியாதையும் போச்சு....

கண் : கமலா உன் திட்டமென்ன... கனதிட்டம் போட்டாயே திட்டமெல்லாம் என்னாச்சு...

கமலா : திட்டமெல்லாம் மட்டமாச்சு... திட்டாதேங்கோ என்னை தலைக்குள் என்னவோ செய்கிறது. தயவுசெய்து என்னை விடுங்கோ வெளிநாடும் வேண்டாம்.... வேதனையும் வேண்டாம்.... அருமையான அண்ணனுக்கும் அவமானம் என்னால்... நான் போறேன்... நான் போறேன்... அண்ணா உன் சொல்கேட்பேன்.

குமார் : போகாதே... போகாதே... என் சொல்லைக் கேட்டிருந்தால் இந்தநிலை.. வாராதே...

சின்னை : எல்லோர்க்கும் அவமானம் இவளாலே... இவளாலே...

கண் : ஒருதருக்கும் அவமானம் ஒண்டுமில்லைப் பாருங்கோ... நாடகம் ஒண்டிங்கே நடந்திருக்குப் பாருங்கோ....

சின்னை : நாடகமோ... நாடகமோ...

கண் : நாடகந்தான்... நாடகந்தான்... நல்லதொரு... நாடகந்தான்.... என்னுடைய மகள் வாணி உன்னுடைய மகன் குமார் செல்லையா பெண் சரசு... மூண்டு பேரும் யூனிவாசிறியில் ஒன்றாகப் படிக்கிறவை.

செல்லை : மெய்தானோ....

சின்னை : மெய்தானோ...

கண் : மூண்டுபேரும் சேர்ந்திந்த நாடகத்தை நடத்துகினம்

செல்லை : மெய்தானோ

சின்னை : மெய்தானோ (குமார்... வாணி... சரசு வருதல்)

சரசு : எனக்கொன்றும் தட்டவில்லை. எல்லாம் சரியாப் பொச்சு, என் சொல்லைக் கேளுங்கோ எல்லாமே சரியாகும். கலியாணம் என்பது கடையில் வாங்கும் சரக்கல்ல; விலைபேசி விக்கிறதும் வாங்கிறதும் கல்யாணமோ. ஒருவரை ஒருவர் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு ஆணும் பெண்ணும் வாழுகின்ற ஆயிரங்காலப் பயிர் கலியாணம்... அதை மறந்தீர்... காசுக்குக் காசுக்கு... கலியாணம் காசுக்கோ?

வாணி : என்னபோனாலென்ன காசுவந்தால் போதுமென்று கல்விமானம் எல்லாம் காற்றிலே பறக்கவிட்டு காசுக்காக வெளிநாட்டில் கன்னியரும் செல்லுகின்றார். கேவலங்கெட்ட வேலையெதையுமே செய்கிறார்கள். கல்வியை விட்டுவிட்டுக் காசுக்கு அலைகின்றார் வாழ்க்கைக்குக் காசோ... காசுக்கு வாழ்வோ?

குமார் : கல்வியும் பண்பாடும் தானெமக்கு இருகண்கள், இரண்டையும் விற்றுவிட்டுச் சித்திரம் வேண்டினால் கைகொட்டிச் சிரியாரோ... கைகொட்டிச் சிரியாரோ.

- சரசு : கல்வியும் பாண்பாடும் இல்லாதோர்கைக்காசு,
உலகத்தைத் தலைகீழாய்ப் புரட்டிவிடும் புரட்டிவிடும்...
- வாணி : சமூகத்தைச் சீர்குலைத்து தகாததெல்லாம் செய்துவிடும்.
- குமார் : குருடன் கைத்தீப்போல குவலயத்தை அழித்துவிடும்,
இன்றைய எம் அழிவுக்கு இதுதானே காரணம்,
அறிவில்லான் செய்கையெல்லாம் அழிவுக்கே வழியாகும்.
- கமலா, விமலா, அமலா, திலகா : அறிந்து கொண்டோம்...
அறிந்துகொண்டோம்.
- கமலா : கல்விதான் எங்களுக்குக் கண்ணென்று அறிந்துகொண்டோம்.
- விமலா : பண்பாடு தான் எமக்கு உயிரென்று தெரிந்துகொண்டோம்.
- அமலா : மானம்தான் உயிரினும் மேலேன்று புரிந்துகொண்டோம்.
- திலகா : காசுக்கு வாழ்வல்ல வாழ்வுக்கே காசென்று
அறிந்து கொண்டோம்.
- நால்வரும்: கல்வியைத் தொடர்வோம்.... கல்வியைத் தொடர்வோம்
கல்வியால் உயர்வோம்... கல்வியால் உயர்வோம்,
மானத்தை உயிராக மதித்திடுவோம் மதித்திடுவோம்
பண்பாட்டைப் போற்றிடுவோம். பாரில் உயர்ந்திடுவோம்.
- சின்னையா : அவசர முடிவுகள் ஆபத்தை உண்டாக்கும்.
ஆழமாய் ஆராய்ந்து முடிவெடுத்தால் வெற்றிவரும்.
- கண் : ஆதலால் எதையும் நீர் சிந்தித்துச் செய்யுங்கோ...
சிந்தித்துச் செய்யுங்கோ...
போய்வாறோம்... போய்வாறோம்...
- (ஒவ்வொருவரும் இப்படியே சொல்லிக் கொண்டு செல்லுதல்)

(1990 முதல் பல தடவை மேடையேறியது)

சிந்து நடைக் கூத்து

1. வள்ளல் ஏழூர் - வரலாறு
2. மலரொழுங்கு - மனைப்பொருளியல்
3. மாங்கனி - சமயம் (சிறுவர்)
4. வலைப்பந்தாட்டம் - விளையாட்டு
5. நிறையுணவுச் சத்துக்கள் - சுகாதாரம்

வள்ளல் ஏழர்

அணிந்துரை

கலாநிதி காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை

ஈழத்தமிழ் மக்களுடைய தேசியக் கலைவடிவமாகத் திகழ்வது நாட்டுக்கூத்தாகும். நீண்ட காலமாக இம் மண்ணின் அணிகலமாகத் திகழ்ந்துவரும் இக்கூத்துவடிவம் சிறிது காலம் புறக்கணிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதற்கு ஆங்கிலக் கல்வியின் வருகையையும் திரைப்படங்களின் பாதிப்பையும் காரணங்களாகக் கொள்வர். ஆயினும் 1960 பதுகளிலிருந்து பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் அருமந்த முயற்சியினால் கூத்துக்கலை மீண்டும் மறுமலர்ச்சிபெறலாயிற்று.

ஈழத்தமிழ் மக்களுக்குரிய தனித்துவமான கூத்துவடிவங்களைப் பின்வருமாறு வகுத்துக் கூறலாம். அவையாவன,

வடமோடி, தென்மோடி, வடபாங்கு, தென்பாங்கு, கதைவழி.

கதைவழி என்பது கதைசொல்லும் பாதை/ நெறியாகும். கதையைச் சொல்வதுபோல பாடி ஆடி நடித்த காரணத்தால் இது இப்பெயர் பெற்றதெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. கதைவழிக் கூத்துக்களில் ஒன்றுதான் காத்தவராயன் கூத்து வடிவமாகும். பழைய கூத்து ஏடுகளில் 'கதைவழிக் கூத்தாகிய காத்தவராயன்' என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது.

இன்று கதைவழி எனும் பெயர் மறக்கப்பட்டு, சிந்து நடைக்கூத்து எனும் புதுப்பெயர்பெற்றுள்ளது. சிந்து நடை எனும் பெயர் இக்கூத்திற் பயிலப்படும் பாடலை மையமாகக் கொண்டெழுந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருசிலர் கருதுவது போல இக்கூத்திற் கையாளப்படும் நடிப்பினோரங்கமாகிய ஆடலையல்ல.

“சிந்திசையிற் பாடலிசைத்து - நாங்கள்
சிங்காரமானதொரு நடை நடந்து”

இக்கூத்தை நடத்துவோம் எனக் காத்தவராயன் கூத்திலேயே இதற்கு அகச்சான்றுண்டு.

மேற்படி சிந்து நடையினால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்,

‘காத்தவராயன்’, கூத்து மட்டுமன்றி, ‘கோவலன் கூத்து’, ‘ஆரவல்லி சூரவல்லி’, ‘பவளக்கொடி’ ஆகிய கூத்துக்கள் இருந்தன. இக்கூத்துக்குரிய பழைய ஏடுகள் இன்றும் அரியாலையில் உள்ளன.

எண்பதுகளிலிருந்து காத்தவராயன் கூத்து மீண்டும் மறுமலர்ச்சிபெற்று யாழ். குடாநாடெங்கும் ஆடப்படலாயின. இதனைத்தொடர்ந்து புதுப்புது நாடகங்களும், இக் கூத்துப் பாடல் யாப்பில் எழலாயின. இவற்றைச் சிந்துநடையிலமைந்த கூத்துக்கள் எனக் குறிக்கு முகமாக சிந்து நடைக் கூத்து எனப் பெயரிட்டழைக்கலாயினர்.

என்.கே. ரகுநாதனால் எழுதப்பெற்று அம்பலத்தாடிகளால் மேடையேற்றப்பட்ட கந்தன் கருணையே சமூகப்பிச்சினையை மையமாகக் கொண்ட முதலாவது சிந்துநடைக்கூத்தாகும். இது நூலுருவாகவும் வெளிவந்துள்ளது. இதனையடுத்து எழுந்த கூத்துத்தான் களத்தில் காத்தானாகும். இவற்றைத் தொடர்ந்து பல சிந்து நடைக் கூத்துக்கள் எழுந்தபோதும் அவையனைத்தும் நூலுருப்பெறவில்லை. அண்மையில் நவாலியூர் செல்லத்துரை எழுதிய ‘சின்னவனா பெரியவனா’ எனும் சிந்து நடைக் கூத்து இரண்டாவதாக நூலுருப்பெற்றுள்ளது. இப்பொழுது மூன்றாவது நூலாக ‘வள்ளல் ஏழர்’ எனும் சிந்து நடைக் கூத்து நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது.

‘வள்ளல் ஏழர்’ எனும் கூத்து நூலாசிரியர் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை நல்லதொரு தமிழறிஞர், யாப்பறி புலவர், கல்விமான், சைவப்பற்றுத் தமிழ்ப் பற்றுமுடையவர், சிறந்த பண்பாளர். இவர் படைத்த நூலே இதற்குத் தக்கதோர் உரைகல்லாகும்.

ஒரு காலத்தில் மதமாற்றங்கள் இடம்பெறச் சைவமும் தமிழும் நலிவடையக் கண்ட எம்பெரியவர்கள் ஆங்காங்கே சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவி அரும்பணியாற்றினர். அத்தகைய பரோபகாரிகளுள் ஒருவர்தான் யா/ இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தை நிறுவிய வள்ளல் ஏழர் இராசரத்தினமாவர். இவருடைய வரலாற்றை எவ்வித கற்பனையுமின்றி உள்ளவாறு அரியதொரு கூத்தாக நூலாசிரியர் தந்துள்ளார். தானங்களுட் சிறந்தது ‘வித்தியாதானமென்பர்’. இத்தானத்தை மனமுவந்தளித்த வள்ளல் ஏழாரார்க்கு நன்றி செலுத்துமுக்கமாக இந்நூல் அமைந்தபோதும், பாடசாலை நிறுவனர்களது வரலாற்றை நிலைநிறுத்தும் முயற்சியாகவும் உள்ளது.

நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றிய அனுபவம் படைத்தவர் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரையவர்கள் . அதனை இக்கூத்து நூல் முழுவதும் காணமுடிகிறது. இந்நாடகத்தில் இவர் கையாளும் உத்திமுறை இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

ஏழர் இராசரத்தினம் அவர்கள், காணியும், கட்டிடங்களும் வழங்கி இலவசமாகவும் கல்வியுழட்டியமை, நாவலர் வழிவந்த கல்விப் பணியாகும். இலங்கையில் இலவசக் கல்வியை கன்னங்கரா தான் அறிமுகம் செய்தவரென்பர். இதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பாடசாலைகளை அமைத்து இலவசக் கல்வியுட்டியவர் நல்லைநகர் நாவலர் என்பதை மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. அவர்வழிவந்த ஏழர் இராசரத்தினம் இந்துபோட் இராசரத்தினம் ஆகியோர் போற்றுதற்குரியவர்கள். இந்நூலிலும் இவ்விரு இராசரத்தினங்களும் போற்றப்படுகின்றனர்.

அருமையான இனிய சிந்துநடையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. ஆசிரியரது கவித்துவத்தை எடுத்துக்காட்டும் இந்நூலில் பாடசாலைக்கு ஓடு போடுவதற்குப் பணமில்லாதபோது இராசரத்தினம் கவலையடைந்தபோது தனது தாலிக்கொடியைக் கொடுத்து உதவிய திருமதி இராசரத்தினம் அம்மையாரின் உயரிய பண்பை சொல்லுமிடத்தில் என்னுடைய உள்ளம் நெகிழ்ந்துவிட்டது.

“நீ அதிசயமான தெய்வப் பெண்ணம்மா - உன்தியாகத்தின் நிழலிற் கூட நாம் நிற்க முடியாது”

எனும் ஆசிரியர் கூற்று உண்மைதான். இவ்வள்ளல்களின் வழியில் அவர்தம் புத்திரியும் இன்று செயலாற்றி வருவதையறிந்து மனமகிழாதிருக்க முடியுமா?

வள்ளல் ஏழர் எனும் இக்கூத்து நூல் அரியதொரு படைப்பு. இத்தகைய நூல்களை இந்நூலாசிரியர் மேலும் படைத்துத் தமிழ் அன்னையை அலங்கரிப்பாராக.

கலாநீதி காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை
359/30, நல்லலட்சுமி அவென்யூ,
கோவில் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சிந்துநடை

வள்ளல் ஏழர்

இதில் வரும் செய்திகள் யாவும் உண்மையானவை. பாத்திரங்களும் உண்மையானவை. சிற்தும் கற்பனை இல்லாத உண்மைக் கதை இது.

பாத்திரங்கள்

- கலை - கலைமகள் - மாணவி
தேவி - கலைமகளின் தாய்
ஏழர் - ஏழர் இராசரத்தினம். இவரே 1922இல் இப்பாடசாலையை நிறுவியவர்.
சிவா - சிவசுப்பிரமணியம், (உயர்ப்பெரியவர்)
கனக - கனகநாயகம் - அக்காலத்துச் சட்டத்தரணி.
முருகன், மணியம், வாணி, செல்வன், செல்வி, சிறீ - வறிய மாணவர்கள்.
தந்தை - ஒருபெற்றார்
தாய் - ஒரு பெற்றார்
கிண்டுபோட் - சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கச் செயலாளர். கிண்டுபோட் ராசரத்தினம்
சின்ன - ஏழாரின் மனைவி சின்னப்பிள்ளை.
கிருபா - ஏழாரின் மகள் கிருபாசக்தி.

காட்சி - 1

(வைகைக்கரை தேடியல்லோ... மெட்டு)

தாயும் மகளும்,

கலை : பாடம் படிக்கப் போறேன் அம்மாவே கேளும்
நானும் பள்ளிக்கூடம் போகப் போறேன் அம்மாவே கேளும்
நல்லதொரு பள்ளியிலே அம்மாவே என்னை - நீங்கள்
நல்ல நாளில் சேர்த்திடுவீர் அம்மாவே கேளும்.

தேவி : கண்மணியே என்னுயிரே கலையழகே வாடி
உன்னைக் கல்வி கற்க வைத்திடுவேன் கண்மணியே வாடி
மெய்கண்டான் பள்ளியிலே என்மகளே உன்னை - நானும்
மேன்மையுடன் சேர்த்திடுவேன் என்மகளே வாடி

வசனம் : எனதருமை மகளே! உன் விருப்பப்படியே உன்னை மேன்மை
மிக்க மெய்கண்டானில் கல்வி கற்க வைப்பேன். இப்போதே
செல்லலாம் என்னோடு வா மகளே!

தேவி கலை: மெய்கண்டானை நோக்கியல்லோ அம்மாவும் நானும்
இப்போ மிக விரைவாய்ப் போகிறோமே அம்மாவும் நானும்.

கலை : (வசனம்) ஆகா என்ன அழகான இடமம்மா
(முத்தான மகனே... வாய் திறந்து... மெட்டு)

அழகான நல்ல சோலையம்மா - நல்ல சோலையம்மா
இந்த அதிசயத்தை அம்மா நீ பாரேன் அம்மா.

தேவி : சோலையிது கல்விச்சாலையடி - கல்விச் சாலையடி
நீயும் கல்வி கற்கும் கல்விச் சோலையடி
தாமரைமேல் தாயார் சரஸ்வதிபார் - தாயார் சரஸ்வதிபார்
தங்கமே நீ தொழுது வணங்கிடி.

கலை : தங்கச்சிலை அம்மா தங்கச்சிலை - இந்தத் தங்கச் சிலை
வந்த செய்தி சொல்வாய்.

தேவி : தங்கமனம் கொண்ட வள்ளலடி - ஏழர் வள்ளலடி
அவர் தந்த தந்தக் கல்விச்சாலையடி
வள்ளல் ஏழர் கதை சொல்லுறன்கேள் - கதைசொல்லுறன்கேள்.
அந்த வரலாற்றை இதோ கண்டிடுவோம்

வசனம் : என்மகளே கலையழகி இந்த மெய்கண்டான்
கல்விச்சாலையைத் தந்த வள்ளல் ஏழர் இராசரத்தினம்
அவர்களின் வரலாற்றைக் காட்டுகிறேன் அதோ... பார்.

காட்சி - 2

(நானும் ஆதிசிவன்மைந்தன்... மெட்டு)

ஏழர் : நானும் இளவாலை மண்ணின் மைந்தன் - இங்கு
ஏழர் என்று சொல்லுவார்கள் என்னை எல்லோரும்
இந்த மண்ணில் நல்லோரே
ஏழரில் சொந்தமுண்டு - இங்கு
எண்ணில்லாத ஏழைகளின் பந்தமுண்டு - அவர்
சிந்தனையுண்டு.
எல்லோரும் கற்கவேணும் - இங்கு
ஏழை எளியோரும் கல்வி கற்றிட வேண்டும் - அறிவு
பெற்றிட வேண்டும்.

வசனம் : பாவம் ஏழைச் சிறுவர்கள் எத்தனை பேர் கல்வி கற்க
வழியின்றியோ வாடுகின்றார்களே.

(கண்டு வந்தேன் பெண்ணே... மெட்டு)

சிவா : சிந்தனையேன் ஏழர் சிந்தனையேன் - உனக்கு வந்ததுயர்
என்ன சொல்லிடுவாய்.

கனக : நாமிருக்கமனம் வாடலாமோ - ஏழர்
நமக்குரைப்பாய் உனக்கு வந்ததுயர்.

ஏழர் : (வசனம்) அதோ சிலசிறுவர்கள் வாடிய முகத்துடன்
வருகிறார்கள். அவர்களைப் பாருங்கள்.

(மலராய் மலரெடுத்து ... மெட்டு)

ஏழர் : வாட்டமென்ன பிள்ளைகளே - பிள்ளைகளே நீங்கள்
வாடிவரக் காரணமேன்.

வசனம் : நீங்கள் பாடசாலைக்குப் போகவில்லையா.

முருகன் : சைவரென்று சொல்லி என்னை - ஜயாவே என்னை
தாம் சேர்க்க மாட்டோமென்றார்.

சிவா : (வசனம்) கிரீஸ்தவ பாடசாலையானதால் சைவர் களைச்
சேர்க்க மறுத்துவிட்டார்களோ. உமக்கு என்ன நடந்தது.

மணியம் : மதம் மாறவில்லை யென்று - ஜயாவே என்னை
மறுத்துரைத்துக் கலைத்து விட்டார்.

கனக : (வசனம்) மதம் மாறவில்லை என்று மறுத்தார்களா.
உமக்கு என்ன நடந்தது.

வாணி : நெற்றியிலே நிறழித்து - ஜயாவே என்னை
ஒற்றைக் காலில் நிற்க வைத்தார்.

சிவா : (வசனம்) அப்படியா நீர் ஏன் போகவில்லை.

செல்வன் : காற்சட்டை ஊதையென்று - ஜயாவே என்னை
கடிந்துரைத்துக் கலைத்துவிட்டார்.

செல்வி : காசு கட்டவில்லையென்று - ஜயாவே என்னை
கலைத்துவிட்டார் அடித்தடித்து.

கனகர் : (வசனம்) நீ ஏன் அப்பா போகவில்லை.

சிரீ : உணவுமில்லை உடையுமில்லை - ஐயாவே எனக்கு ஒருவழியும் தெரியவில்லை.

ஏழர் வசனம் : பிள்ளைகளே நீங்கள் கலங்க வேண்டாம். உங்களுக்கு உடையும், உணவும் தந்து புத்தகமும் தந்து இலவசமாய் நீங்கள் கல்வி கற்க நாங்கள் வழி செய்வோம். நீங்கள் கலங்காதீர்கள்.

ஏழைமக்கள் கல்வி கற்க - நண்பர்களே நாங்கள் ஏதும் வழி தேட வேண்டும்.

ஏழர் : (வசனம்) நண்பர்களே ஏழைச் சைவப் பிள்ளைகள் கல்வி கற்பதற்கு வழியின்றி வாடுகின்றார்கள். இங்குள்ள கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகளில் இவர்களுக்கு இடமில்லை. அங்கு கற்பதானால் பணம் வேண்டும். மதம் மாறவேண்டும். சைவப் பண்பாட்டைக் கைவிட வேண்டும். ஆதலால் சைவப் பிள்ளைகளின் கல்விக்கு நாம் தான் வழி செய்ய வேண்டும்.

(சத்தியத்தைக் கங்கை தட்டாதே.... மெட்டு)

சிவா : எங்கள் தமிழ் மன்னர் ஆண்டபூமி - இது எங்கள் தமிழ் சைவம் செழித்த பூமி.

கனக : எங்கிருந்தோ வந்த பறங்கியரால் - இங்கு எங்கள் பண்பாடெல்லாம் சிதைந்ததையா.

வசனம் : 1505 இல் போர்த்துக்கேயர் வரமுன்பு இங்கு எல்லாரும் சைவர்களாகவே இருந்தார்கள். இங்கு வியாபாரத்துக்காக வந்த போர்த்துக்கேயப் பறங்கிகள் எங்கள் சைவாலயங்களைத் தரைமட்டமாக்கிச் சைவப் பண்பாட்டையும் சிதைத்து விட்டார்கள்.

சிவா : பறங்கி பின்னால் வந்த ஒல்லாந்தரும் - எங்கள் பண்பாடெல்லாம் சிதைத்துப் பாழடித்தார்.

கனக : அவர்கள் பின்னே வந்த ஆங்கிலரும் - எம்மை ஆசை காட்டி மிக மோசம் செய்தார்.

வசனம் : பறங்கியர் பின் வந்த ஒல்லாந்தரும். அவர் பின் இப்போது ஆட்சிசெய்யும் ஆங்கிலேயரும் எங்கள் சுதந்திரத்தைப் பறித்து அடிமைத்தனத்தைப் புகுத்திவிட்டார்கள்.

ஏழர் : ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக் கிறீஸ்தவராய் - பலர் அடிமைகளாய் வாழ வைத்துவிட்டார்.

வசனம் : எங்கள் தமிழ் எங்கள் சைவம், எங்கள் சுதந்திரம் எல்லாம் பறிபோவதைப் பார்த்திருக்கலாமா.

சிவா : நல்லை நகர் தந்த நாவலரின் - வழியில் நாம் தொடர்வோம் நல்ல கல்விப் பணி

வசனம் : நாவலர் பெருமான் காட்டிய வழியில் நாமே சைவப் பாடசாலை தொடங்குவோம்.

ஏழர் : சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலையொன்றை - நாங்கள் தொடங்கிடுவோம் இளவாலையிலே

கனக+சிவா : தோள் கொடுப்போம் நாங்கள் துவளவிடோம் - நீங்கள் தொடங்கிடுவீர் சைவப் பாடசாலை.

ஏழர் வசனம் : நன்றி நண்பர்களே எதிர்வரும் நல்ல நாளில் பாடசாலையை ஆரம்பிப்போம்.

காட்சி - 3

(அறிந்திடுவீர் தெரிந்திடுவீர்....)

ஏழர் : நல்லவரே வல்லவரே எல்லோரும் வாறும் - இன்று நல்ல நாளில் பள்ளிக்கூடம் தொடங்குகிறோம். வாறும்

சிவா : உணவு தந்து உடையும் தந்து புத்தகமும் தருவோம் - உங்கள் பிள்ளைகளை எம்மை நம்பிக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பீர்

கனக : பலகலைகள் தமிழ் சைவம் ஆங்கிலமும் கற்போம் - உங்கள் பண்பாட்டில் கல்வி கற்போம் பிள்ளைகளே வாறும்.

(நெற்றியில் திருநீறும் சந்தணமும் அணிந்து மாணவர்கள் வருதல்... கல்வி கற்பித்தல்.)

ஏழர் வசனம் : வாருங்கள் பிள்ளைகளே. முதலில் கடவுளை வணங்குவோம். ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன் ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு.

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று

தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை
தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை

- கலை : (வசனம்) முந்தி ஊத்தை உடுப்போடு திரிந்தவர்களுக்கு இந்த நல்ல உடுப்புகள் யார் கொடுத்தாரம்மா.
- தேவி : வள்ளல் ஏழார் தான். உடுப்பு மட்டுமல்ல புத்தகமும் சாப்பாடும் கூடக் கொடுத்தார்.

காட்சி - 4

(ஏழர் , ஆசிரியர் இருவர், மாணவர், கனகசபாதி)

- ஏழர் : அன்பர்களே நாங்கள் எங்களை ஆதரிக்கக் கூடியவர்களின் வீடுகளுக்கு நவராத்திரி காலத்தில் பண்ணிசை பாடிச் சென்று பாடசாலைக்குப் பணம் சேர்த்து வரவேண்டும்.
- ஆசிரியர் : நல்ல யோசனை ஐயா அப்படியே செய்வோம்.

(ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பாடிச் செல்லல்)

கன்னித்திங்கள் வருகுது ஐயா கருத்துடன் நவராத்திரிக்கு கண்ணகை அம்மன் பூசைகள் செய்யக் காசு பணம் வேண்டும் பொன்னைப் போலே நிறமுள்ள கனியும் பூமடைகாய் மடையாம். புனிதாய் அப்பம் இள நீர்ப்புஷ்பம் புனுகுசவ்வாதுடனே வன்னப் பள்ளியில் படிக்கும் பிள்ளைகள் மாதாமனை தோறும் வாங்கு பணங்கள் அரிசிகள் கொண்டு வந்திருங்கள் பூசைக்கு.

(ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் வீடு தோறும் பாடிச் செல்லல்)

(அத்தரல்லோ அத்தர் மெட்டு)

- தந்தை : மெத்த மெத்த மெத்த நல்ல தொண்டு - நாங்கள் மேன்மையுடன் உதவி செய்திடுவோம்.

- தாய் : ஏழைகட்குக் கல்வி அறிவளித்தல் - இந்த ஏழலகும் கோடி புண்ணியமே.

(பணம் கொடுத்தல்)

- ஏழர் : உள்ளவர்கள் செய்யும் உதவியினால் - இங்கு இல்லாதோர்க்குக் கல்வி நாம் அளிப்போம் எல்லோருமே எல்லாம் பெற்றுவாழ - நீங்கள் எல்லோருமே தர்மம் செய்திடுவீர்.

காட்சி - 5

(நானும் ஆதிசிவன்... மெட்டு)

- கிண்டுபோட் : நானும் கிண்டுபோட்டர் ராசரத்தினம் - இலங்கைச் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்க மனேச்சர் பாடசாலை மனேச்சர். சைவர் வாழும் ஊர்கள் தோறும் - நாங்கள் சைவப் பாடசாலை கட்டிக் கல்வி தருவோம் பதிவுசெய்து தருவோம்.

- வசனம் : நீங்கள் தானே ஏழர் இராசரத்தினம். நான் கிண்டுபோட் ராசரத்தினம். நாங்கள் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க மூலம் சைவப் பாடசாலைகளுக்கட்டிப் பதிவு செய்து வருகின்றோம். நீங்கள் இங்கொரு சைவப் பாடசாலை நடத்துவதாக அறிந்து உங்களைப் பார்க்க வந்தேன்.

- ஏழர் : வணக்கம் ஐயா உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக. எங்கள் பாடசாலையையும் பதிவுசெய்து தருவீர்களா.

- கிண்டு : அதற்காகத்தானே உங்களைத் தேடி வந்தேன். பதிவுசெய்து உங்கள் ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கம் சம்பளம் கொடுக்க வழி செய்வோம்.

- ஏழர் : நானும் கும்பிடப்போன தெய்வம் - ஐயா கோடி நமஸ்காரம் செய்தேன் தேடியே வந்தீர் உம்மை நாடியே நின்றேன்.

- கிண்டு : இரட்டை ராசரத்தினங்கள் - நாங்கள் கிண்டு போட்டர் ஏழர் என்று எங்களைச் சொல்வார் நல்ல காரியம் வெல்வோம்.

- வசனம் : ஏழர்! உங்கள் பாடசாலைக்கு ஒரு நிரந்தரக் கட்டிடம் அமைக்க ஆவன செய்யுங்கள்.

- ஏழர் : ஆகட்டும் முயற்சிக்கின்றேன்.

- கலை : யாருடைய காணியில் கட்டினார்கள் அம்மா.

- தேவிவசனம் : வள்ளல் ஏழர் இராசரத்தினம் அவர்கள் தன்னுடைய 28 பரப்புக் காணியையும் பாடசாலைக்குக் கொடுத்து நல்ல மனம் படைத்தோரின் உதவியுடன் பாடசாலையைக் கட்டினார். பாடசாலைக்கு ஓடு போடப் பணம் இல்லையே என்று மனம் வாடினார். அப்போது,

(அறிந்திடுவீர் தெரிந்திடுவீர்....)

- ஏழார் : என்னவளே என்னதுணையே என்னவளே கேளாய் - இங்கு எனக்கு வந்த துன்பமொன்று என்னவளே கேளாய்
- சின்ன : என்னதுணைவா என்னவரே என்னதுயர் என்று - நீரும் எனக்குரைப்பீர் என்னாலே ஆனதெல்லாம் செய்வேன்.
- ஏழார் : நல்லவர்கள் பெரியவர்கள் உதவியுடன் இங்கு - நானும் நல்லதொரு பாடசாலை கட்டிவிட்டேன் இன்று கூரையோடு போடுதற்கு ஏதும் வழியில்லை - எந்தன் குலமகளே என்னவளே ஏதும்வழி சொல்வாய்.
- சின்ன : கையினிலே வெண்ணெய் வைத்து நெய்க்கலையலாமோ - என்றன் கணவரேநும் மாங்கல்யம் கைகொடுக்கு மன்றோ.
- ஏழார் : மாங்கல்யமா மாங்கல்யமா மங்கையரே முறையா - உன்றன் மாங்கல்யத்தை விற்று ஓடு போடுவது முறையா
- சின்ன : பல்லாயிரம் ஏழைகட்குக் கல்விநிழல் கொடுக்கும் - அந்தப் பாக்கியத்தை எங்களுக்கு மாங்கல்யமே கொடுக்கும்.
- ஏழர்வசனம் : நீ அதிசயமான தெய்வப் பெண்ணம்மா. உன் தியாகத்தின் நிழலிற்கூட நாம் நிற்க முடியாது.
(மாங்கல்யத்தை வாங்குதல்)
- கலை : அந்த அம்மா தாலிக் கொடியையே கொடுத்தாவா
- தேவிவசனம் : ஆமெடி கண்ணே! அதோ அந்த ஏழார் மண்டபக் கூரை ஓடுகள் அந்தத்தாலிக் கொடி தந்த பாக்கியமடி
- கலை : அவர்கள் இப்பவும் இருக்கிறார்களோ.
- தேவி : வள்ளல் ஏழார் 1949 தீபத்திருநாளில் தெய்வமாகிவிட்டார். அவரின் இடத்துக்கு அவர் மகள் கிருபாசக்தி இருக்கிறார். அதோ,
(வைகைக்கரை தேடி....)
- கிருபா : வள்ளல்ஏழார் செல்வமகள் கிருபாசக்தி நானே - அவ வாறாவாம் வாறாவாம் வள்ளல் பள்ளிக் கூடம் அன்னை தந்தை செய்தபெரும் புண்ணியத்தினாலே - அவர் ஆக்கி வைத்த பள்ளிக்கூடம் பார்க்கவென எண்ணி.

- அதிபர் : வரவேண்டும் வரவேண்டும் வள்ளல் திருமகளே - உங்கள் வரவு நல்லவரவாக வரவேண்டும் அம்மா பெற்றவர்கள் செய்த தவம் பெருகிவளர்ந்திருக்கு - இந்தப் பெருமையெல்லாம் பார்த்திடுவீர் பெண்ணரசி நீரே.
- கிருபா : வாயிலிலே சரஸ்வதியின் வரவேற்பைக் கண்டேன் - இங்கு வானுயர்ந்த மாடியொடு மண்டபங்கள் கண்டேன் தெய்வீக நிழலில் கல்வித் தேன் சொரியக் கண்டேன் - இன்னும் தேவையென்ன சொல்லிடுவீர் செய்துதருவேன் நான்.
- அதிபர் : உளமகிழ்ந்து மாணவர்கள் ஓடி விளையாட - ஒரு விளையாட்டு மைதானம் வேண்டும் அம்மா தாயே
- கிருபா : தந்திடுவேன் தந்திடுவேன் காணியொன்று நானே - நீங்கள் தகுந்த விளையாட்டரங்கு ஆக்கிமகிழ்விரே.
- அதிபர் : தந்தை வள்ளல் தாயும் வள்ளல் பிள்ளையுமே வள்ளல் - இந்தத் தங்கமனம் நிலைக்குமம்மா சரித்திரத்தில் என்றும் மண்ணும் விண்ணும் உள்ளவரை மாதரசே - உங்கள் மகிமை சொல்லி நன்றி சொல்லி மகிழ்ந்து தொழுவோம்நாம்.
- கலை : இந்தப் பெரிய விளையாட்டு மைதானம் இவ தந்ததா அம்மா
- தேவி : ஆமாம் இவர்களுக்கு எந்தப் பெரிய மனம் என்று பார்த்தாயா.
- கலை : அப்போ. இந்தச் சிலை ஏழாரின் தங்கச்சிலைதானே.
தங்கச்சிலை தங்கச்சிலை தங்கச்சியே பார்நீ - ஏழார் தாள்களிலே நாம் பணிந்தால் எண்ணியது கிடைக்கும்.

(1997 முதல் மெய்கண்டான் நிறுவனர் தினத்தில் ஆண்டு தோறும் மேடையேற்றப்பட்டு வருகிறது.)

மலரொழுங்கு

(மனைப்பொருளியல் கண்காட்சியில் கண்ட மலரொழுங்குக் காட்சி)

காப்பு

மூத்த விநாயகரே ஜெயஜெய முன்னின்று காப்பவரே
ஏற்ற வரமளிக்கும் மருதடிப் பதியில் அமர்ந்தவரே
சாற்றும் கவிதைதனைச் சேர்ந்துபாட ஐங்கர விநாயகரே
ஏற்ற வரமருள்வாய் மருதடிப் பதியில் விநாயகரே

(மலரொழுங்குக் கண்காட்சியைக் கண்டுவந்த பெற்றார் தங்கள்
பிள்ளைகளையும் மலரொழுங்கு கற்க ஆசிரியரிடம் அனுப்ப அவர்கள் பழகும்
காட்சி.)

(செற்றிடுவாய் மகனே.... என்ற மெட்டு)

தந்தை : கண்டுவந்தேன் பெண்ணே கண்டுவந்தேன் - என்றும்
காணாததை இன்று கண்டுவந்தேன்.
மலரொழுங்குக் காட்சி கண்டுவந்தேன் - என்றன்
மனதையல்லோ பறி கொடுத்துவந்தேன்

தாய் : கண்டுவந்த மலர்க் காட்சியைநீர் - நாதா
எங்கு கண்டீர் அதை எனக்குரைப்பீர்

தந்தை : எம்முடைய கல்விக் கோட்டத்திலே - அந்த
இனியமலர் ஒழுங்கு கண்டுவந்தேன்.

தாய் : யாரதனைச் செய்தார் என்பதனைத் - துரையே
எனக்குரைப்பீர் அதனை நானறிவேன்.

தந்தை : மனையியலார் செய்தமலரொழுங்கு - கல்வி
வளநிலையக் காட்சி மலரொழுங்கு

தாய் : கண்மணியாம் எங்கள் பிள்ளைகளை - அந்த
மலரொழுங்கு கற்று வரவுரைப்பேன்.

(முத்தான சின்னொரு வாய்திறந்து.... என்ற மெட்டு)

பிள்ளைகள்: அம்மாவே எங்கள் அருமை அம்மா - எங்கள் ஆசை அம்மா - எம்மை
அழைத்த செய்திநீரும் சொல்லிடுவீர்

தாய் : முத்தான மக்காள் வாருங்கடி மக்காள் வாருங்கடி - உங்கள்
அப்பாவின் ஆசை தீருங்கடி

பிள்ளைகள்: அப்பாவின் அந்த ஆசைதன்னை அந்த ஆசைதன்னை - நாமும்
அறியும்படி தாயே சொல்லேனம்மா, தாயே சொல்லேனம்மா

தாய் : உங்களப்பா கண்டமலரொழுங்கை அந்த மலரொழுங்கை - இன்றே
நீங்கள் இருவீரும் சென்று கற்றுவாரும் சென்று கற்றுவாரும்
கல்விவளநிலையை ரீச்சரிடம் மனையியல் ரீச்சரிடம் - நீங்கள்
கற்றுவர வேண்டும் மலரொழுங்கை அந்த மலரொழுங்கை.

பிள்ளைகள்: அம்மாவே உங்கள் ஆசைதன்னை உங்கள் ஆசைதன்னை - நாமும்
அதிவிரைவாய் நிறைவேற்றி வைப்போம்.

தாய் : சென்றுவாரீர் மக்காள் சென்றுவாரீர் மக்காள் சென்றுவாரீர் - நன்றாய்க்
கற்றுவாரும் அந்த மலரொழுங்கை.

(வைகைக்கரை தேடியல்லோ ... என்ற மெட்டு)

பிள்ளைகள்: நாமும் மனையியல் கல்விக்கூடம் தேடியல்லோ போறோம் - எங்கள்
மனையியல் ரீச்சரிடம் பாடங் கேட்கப் போறோம்.

ஆசிரியர் : வந்திடுவீர் வந்திடுவீர் பிள்ளைகளே வாரும் - நீங்கள்
வந்தசெய்தி என்ன வென்று வாய்திறந்து கேளும்.

பிள்ளை : மலரொழுங்குக் கலைபயில நாங்கள் இங்குவந்தோம் - நாங்கள்
மனமகிழ்ந்து கற்றிடுவோம் மூன்று பேரும் சேர்ந்து.

ஆசிரியர் : பிள்ளைகளே உங்கள் மன விருப்பத்தின்படியே - இப்போ
மலரொழுங்கு பற்றிச் சொல்லித் தருகின்றேன் கேளும்

(பொருத்தமான பொருட்களை எடுத்துக்காட்டிச் செய்து காட்டுதல்)

மலரொழுங்கு செய்வதற்குப் பிள்ளைகளே கேளும் - நல்ல
அழகு மலர் தேடியல்லோ நாமெடுக்க வேண்டும்
பூந்தாழிகள் பூத்தாங்கிகள் பலபலவும் வேண்டும் - இங்கு
பொருத்தமான வகைகளிலே வைத்திடவும் வேண்டும்
எதிர் நிறத்துப் பூந்தாழிகள் ஏற்றவைகளாகும் - இங்கு
தன்னிறமும் பொன்னிறமும் பயன்படுத்தலாகும்.

பிள்ளைகள்: பூந்தாளி என்பதுதான் என்னவென்று நீங்கள் - எமக்குப் புரியும் படி
சொல்லிடுவீர் அம்மாவே நீங்கள்.

ஆசிரியர் : பூச்சாடி, புவாசு என்றெல்லாம் சொல்வோம் - அந்தப் பொருள்களுக்கு நல்லதமிழ் பூந்தாழியல்லோ

பிள்ளைகள்: எந்தவிதப் பூந்தாழி ஏற்படையதாகும் - என்று என்னம்மா நீர் எமக்குச் சொல்லியே தான் தாரும்.

ஆசிரியர் : கவர்ச்சியற்ற எளிய நிறப் பூந்தாளிகள் தானே - பூவைக் கவர்ச்சியாக வைப்பதற்கு பொருத்தமானதாகும்.

பிள்ளைகள்: எந்த நிறப் பூந்தாழிகள் ஏற்றவைகள் என்று - இங்கு என்னம்மா நீர் எமக்கு சொல்லித்தர வேண்டும்.

ஆசிரியர் : கபில நிறம், வெள்ளி சாம்பல் கறுப்பு நிறம் போன்ற - இந்தப் பொது நிறங்கள் எல்லா வகைப் பூக்களுக்கும் பொருந்தும்

வசனம் : பிள்ளைகளே இதுவரை மலரொழுங்கு செய்வதற்குத் தேவையான பூந்தாழிகள் பற்றித் தெரிந்துகொண்டோம். இனிப் பூந்தாங்கிகள் பற்றிப் பார்ப்போம்.
ஊசிமுனையுடையனவே பூந்தாங்கிகளாகும் - அவை உன்னதமாய்ப் புவொழுங்கு செய்திடவே உதவும்.

பிள்ளைகள்: சமயோசிதமாக அங்கு கிடைப்பதனைக் கொண்டு - நாங்கள் தக்க நல்ல பூந்தாங்கிகள் விதவிதமாய்ச் செய்வோம்.
(மலராய் மலரெடுத்து ... என்ற மெட்டு)

ஆசிரியர் : அழகுமலர் தெரிந்தெடுத்துப் பிள்ளைகளே நாங்கள் அழகழகாய் ஒழுங்கு செய்வோம்.

பிள்ளை : என்னவகைப் பூவெடுத்து அம்மாவே நாங்கள் இனியமலர் ஒழுங்கு செய்வோம்.

ஆசிரியர் : இயற்கைமலர் செயற்கைமலர் பிள்ளைகளே இங்கு காய்ந்தமலர் கொண்டு செய்வோம்.

வசனம் : இதோ இது இயற்கை மலர், இது செயற்கை மலர், இது காய்ந்த மலர், இலைகள், தண்டுகள், இவைபுல் வகை இந்த மலர் ஒழுங்கினிலே பிள்ளைகளே அங்கு மூன்று வகை ஒழுங்கிருக்கும்.

பிள்ளைகள் : அன்பான அம்மாவே, வரவேற்பறையில் செய்யக்கூடிய வசனம் மலரொழுங்கு பற்றிச் சொல்லித்தாருங்கள்
வரவேற்பறை மலரொழுங்குதன்னை மலரொழுங்குதனை நாங்கள் வடிவாக அம்மாவே செய்திடலாம்.

ஆசிரியர் : உயர்ந்த மலர்த்தாழி ஒன்றெடுப்போம் தாழி ஒன்றெடுப்போம் அதனை நடுவிடத்தில் வைத்தே ஒழுங்கு செய்வோம்.

பிள்ளை 1 : கொடி மலரின் தாழி ஒன்றெடுப்போம் தாழி ஒன்றெடுப்போம்- இதனை யன்னல்கரை வைத்துப் படரச் செய்வோம்.

பிள்ளை 2 : தொங்கும்மலர்த்தாழி ஒன்றெடுப்போம் தாழி ஒன்றெடுப்போம் இதனை தொங்கவிட்டே இங்கு ஒழுங்கு செய்வோம்.

தந்தைவசனம்: ஆகாபெண்ணை எங்கள் பிள்ளைகள் செய்த வரவேற்பறை மலரொழுங்கைப் பார்த்தாயா என்ன அழகு)
(அத்தரல்லோ அத்தர் மணக்குதடா... என்ற மெட்டு)

தாய் : அழகல்லவோ கொள்ளை அழகு கண்டோம் - எங்கள் அகம் மகிழும் மலர் ஒழுங்கு கண்டோம்

பிள்ளைகள்: வந்தவரை மனம்மகிழவைக்கும் எங்கள் வரவேற்பறை மலர் ஒழுங்கிதம்மா

பிள்ளைகள் : மலரொழுங்குக் கலையை நாம் பயின்றோம் - இது ஆசிரியை தந்த செல்வமம்மா
(ஓராட்டம் ஆட்டம் போட்டல்லவோ... என்ற மெட்டு)

ஆசிரியர் : மலரொழுங்கு ஒழுங்கு செய்தல்லவோ

பிள்ளைகள்: ஒழுங்கு செய்தல்லவோ
மனைகளை நாம் அழகாய் வைத்திருப்போம்
மனமகிழ்வாய் நாங்கள் வாழ்ந்திருப்போம்
நாங்கள் வாழ்ந்திருப்போம்

மங்களம்

மங்களமாம் மங்களமாம் எங்கள் சபையோர்க்கு மங்களமாம்
மங்களமாம் மங்களமாம் எங்கள் மனையியலர்க்கு மங்களமாம்
மங்களம் மங்களம் மங்களம்.

(1993.09.13இல் சுழிபரம் விக்டோரியாக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற பண்டத்தரிப்புக் கல்விக் கோட்டக் கல்விக் கண்காட்சியிலும் பின்னர் பல இடங்களிலும் இளவாலை மெய்கண்டான் ம. வி. மாணவிகள் ஆடிவரும் சிந்து நடைக் கூத்து இதுவாகும்)

கருவாக்கம் - திருமதி சகுந்தலாதேவி இலட்சியன்
உருவாக்கம் - நூலாசிரியர்

மாங்கள்

சிந்துநடைக் கூத்து

(கயிலாயத்தில் சிவனும் உமையும் பிள்ளையார் முருகனுடன் இருக்க அங்கு நாரதர் மாங்களியுடன் வருதல்.)

(அம்மாவைத் தேடியல்லலோ.... என்ற மெட்டு)

நாரதர் : சிவனாரைத் தேடியல்லலோ நாரதரும் நானே - வெகு சீக்கிரமாய் ஓடிவாரேன் நாரதரும் நானே மூவுலகும் சஞ்சரிக்கும் நாரதரும் நானே - சிவனை முடிசாய்த்துத் தெண்டனிட்டேன் நாரதரும் நானே கயிலாய நாதரிடம் நாரதரும் நானே - ஒரு காரியமாய் வந்து நின்றேன் நாரதரும் நானே.

சிவன் : வரவேண்டும் வரவேண்டும் நாரதரே வாரும் - இங்கு வந்த செய்தி என்ன சொல்வீர் நாரதரே நீரே கலகம் ஒன்றை மூட்டுதற்கோ நாரதரே நீரும் - இங்கு கடுகதியாய் வந்துநின்றீர் நாரதரே வாரும்

நாரதர் : நாரதரின் கலகமென்றால் சிவனாரே கேளும் - அது நன்மையில்தான் முடியுமன்றோ நாரதரே கேளும் மூவுலகும் கிடைக்காத கனிகொண்டு வந்தேன் - அதை முழுதாகச் சிவனார்க்கு அர்ப்பணிக்க வந்தேன்.

உமை : என்னகனி கொண்டு வந்தீர் நாரதரே நீரும் - அதை எமக்கறியச் சொல்லிடுவீர் நாரதரே சொல்வீர் முக்கனியில் சிறந்தகனி என்னகொண்டு வந்தீர் - இப்போ அக்கனியின் அருமையென்ன சொல்லிடுவீர் நீரே.

நாரதர் : ஆண்டுக்கொரு காய்காய்த்து அதிசயமாய்ப் பழுக்கும் அதிமதுர மாங்களியைத் தந்திடவே வந்தேன் ஏழுலகும் கிடைக்காத இனியகனி தந்தேன் - இதோ இக்கனியைப் பெற்றெனக்கு நல்லருளைத்தாரும்.

(நாரதர் மாங்களியைச் சிவனிடம் கொடுக்கப் பிள்ளையாரும் முருகனும் ஓடிவருதல்)

(முத்தான வாய்திறந்து.... சின்ன வாய் திறந்து... மெட்டு)

பிள்ளையார்: இனிய நல்ல... இந்த மாங்களியை... இந்த மாங்களியை என்னிடமே பெற்றோரே தந்திடுவீர்.

முருகன் : அதிமதுர இந்த மாங்களியை... இந்த மாங்களியை அன்புடனே எனக்கே தந்திடுவீர்.

பிள்ளையார்: முந்திமுதல் வந்த மூத்தபிள்ளை... நானே மூத்தபிள்ளை மாங்களியை எனக்கே தந்திடுவீர்.

முருகன் : இளைய மகன் நானே இனிய மகன் - உங்கள் இனிய மகன் இக்கனியை எனக்கே தந்திடுவீர்.

சிவன் : போட்டியொன்று நானும் வைத்திடுவேன் போட்டி வைத்திடுவேன் வென்றவர்க்கே கனியைத் தந்திடுவேன்.

பிள்ளை : போட்டியென்ன அதைச் சொல்லிடுவீர் அதைச் சொல்லிடுவீர்.

முருகன் : வென்று வந்தே கனியைப் பெற்றிடுவோம்.

சிவன் : இவ்வுலகைச் சுற்றி வந்தவர்க்கே முதலில் வந்தவர்க்கே இக்கனியை நானும் தந்திடுவேன் சென்றிடுவீர் சுற்றிவந்திடுவீர் - வலம் வந்திடுவீர் வென்று வந்தே கனியைப் பெற்றிடுவீர்.

(முதலில் முருகனும் அவர் போகப் பிள்ளையாரும் புறப்படல். அத்தரல்லோ அத்தர் மணக்குதடா.... மெட்டு)

முருகன் : ஏறிடுவேன் மயில் வாகனத்தில் - உலகை இக்கணமே வலம் வந்திடுவேன் ஆனைமுகன் எழுந்து அசையமுன்னே - நானே அக்கனியைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுவேன்.

(முருகன்போதல் நாரதர்எழுந்து போக பிள்ளையார்நாரதரைப்பார்த்து)

பிள்ளையார்: அம்மையப்பர்க்குள்ளே உலகடங்கும் - அதனால் அவரை வலம் வந்தால் வெற்றியன்றோ

நாரதர் : அப்படியே செய்வீர் வென்றிடுவீர் - வெற்றிக்
கனியுமக்கே இதோ சென்றிடுவீர்.

(நாரதர் போகப்பிள்ளையார் சிவனையும் உமையையும் வலம் வந்து)

பிள்ளையார்: உலகை வலம் வந்தேன் பெற்றோரே - உங்கள்
இருவர்க்குள்ளும் உலகைக் கண்டுவந்தேன்
வென்று வந்தேன் போட்டி வென்றுவந்தேன் - கனியைத்
தந்திடுவீர் எனக்கே தந்திடுவீர்.

சிவன் : தந்தைதாயே உலகம் என்ற உண்மை - காட்டி
வென்றுவந்தாய் மகனே வென்று வந்தாய்
தந்திடுவேன் உனக்கே மாங்கனியை - இதோ
வென்றவன்நீ கனியைப் பெற்றிடுவாய்

(மாங்கனியைக் கொடுக்க முருகன் வருதல்)

முருகன் : வெற்றியல்லோ வெற்றி பெற்றுவந்தேன் - உலகைச்
சுற்றிவந்தேன் வெற்றி பெற்றுவந்தேன்
வெற்றிக்கனி எனக்கே தந்திடுவீர் - என்னைப்
பெற்றவரே வெற்றிக் கனிதருவீர்

சிவன் : அண்ணன் எம்மைச் சுற்றி வந்தல்லவோ - வெற்றி
அப்பொழுதே பெற்றுக் கனியும் பெற்றான்.

பிள்ளையார்: வெற்றிக்கனி நானே பெற்றுவிட்டேன் - தம்பி
வந்திடுவாய் உனக்கும் தந்திடுவேன்.

(முருகன் எமாற்றமும் கோபமும் அடைந்து வெளியேறல்.
வரமாட்டேன்.... நானும் வரமாட்டேன்.... மெட்டு)

முருகன் : வரமாட்டேன் நானும் வரமாட்டேன் வரமாட்டேனே
என்னை - வஞ்சனை செய்தபெற்றோரிடம் எப்போதும்
வரமாட்டேன் வரமாட்டேனே
(உமாதேவியார் முருகன் கையைப் பிடித்து)

உமை : விடமாட்டேன் உன்னை நான் விடமாட்டேன் விடமாட்டேனே
பெற்றவர் எங்களை விட்டு நீ போகவே
விடமாட்டேன் விடமாட்டேனே

முருகன் : வரமாட்டேன் உங்களிடம் வரமாட்டேன் வரமாட்டேனே
உங்கள் உறவினை இன்றே துறந்திட்டேன்
பழநி மலைக்கு நான் ஆண்டியாய்ப் போகிறேன்
வரமாட்டேன் வரமாட்டேனே.

(முருகன் கோபத்துடன் வெளியேறல்)
(அம்மாவைத் தேடியல்லோ... மெட்டு)

சிவன் : நாரதனார் கலகமொன்றை மூட்டிவிட்டுச் சென்றார் - அதில்
நம் குடும்பம் குலைந்ததடி பெண்ணணங்கே பாராய்

உமை : அம்மை அப்ப ரேயுலகம் என்ற உண்மை தன்னை - இந்த
அகிலமுமே அறிந்ததன்றோ விநாயகரினாலே

சிவன் : உலகமெல்லாம் நாமிருப்போம் என்றபெரும் உண்மை - இந்த
உலகமெல்லாம் அறிந்ததன்றோ முருகன் செயலாலே

உமை : எவ்விடத்தும் நாமிருப்போம் எம்மில் எல்லாம் அடங்கும் - இந்த
உண்மையறிந் துய்ந்திடுவீர் உலகோரே சுபமே.

சிவன் : அறிவுக்கு அடையாளம் விநாயகரின் செய்கை - நல்ல
ஆற்றலுக்கு அடையாளம் முருகனது செய்கை

உமை : அறிவினையும் ஆற்றலையும் கொண்டே இந்த உலகில் - நீங்கள்
அனைத்தையுமே வென்றிடுவீர் வென்றிடுவீர் நலமே.

சுபம்

(2007 மார்ச்சில் சுவீஸ் நாட்டில் ஆடப்பட்டது.)

சிந்துநடை

கொண்குவந்தார் வெற்றி கோதையர்கள்
வலைப்பந்தாட்டம்

(1997 ஆசிரியர் தின வலைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் இளவாலை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலய ஆசிரியைகள் அணி சம்பியன் விருது பெற்றுவந்தபோது அவர்களுக்குப் பரிசளித்து ஆடியது)

(அத்தரல்லோ அந்தர் மணக்குதடா.... என்ற மெட்டு)

- அதிபர் : ஆட்டமல்லோ ஆட்டம் கண்டுவந்தேன் - அந்த
அதிசயத்தைச் சொல்ல வார்த்தையில்லை.
- மனைவி : ஆருடைய ஆட்டம் கண்டு வந்தீர் - அதில்
அதிசயம் தான் என்ன கொண்டுவந்தீர்.
- அதிபர் : கொண்டுவந்தார் வெற்றி கோதையர்கள் - எங்கள்
கோதையர்கள் ஆடி வென்றுவந்தார்
- மனைவி : கொண்டுவந்த அந்த வெற்றி என்ன - எங்கள்
கோமளங்கள் ஆடும் ஆட்டமென்ன
- அதிபர் : வலைப்பந்தாட்டம் ஆட்டம் ஆடியல்லோ - எங்கள்
வனிதையர்கள் வாகை சூடிவந்தார்
- மனைவி : என்னவாகை இவர்கள் சூடிவந்தார் - அதை எனக்கறிய
விரிவாய்ச் சொல்லும் ஐயா
- அதிபர் : தெல்லிப்பழைக் கோட்டச் சம்பியனாய் - எங்கள்
சேயிழையார் செய்தார் சாதனைபார்.
- மனைவி : மெய்கண்டானின் பெயர் மேன்மைபெற - எங்கள்
மங்கைநல்லார் செய்த மகிமை சொல்வீர்.
- மூத்த : ஐயா எங்கள் மெய்கண்டான் ஆசிரியைகளின்
ஆசிரியர் அந்த அற்புதமான வலைப்பந்தாட்டத்திலே இவர்கள்
- யோசேப்பு : எப்படி ஆடினார்கள் என்பதை விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள்
வசனம் நாங்கள் இவர்களுக்கு ஏற்ப பல்வகைச் சாறிகள்
பரிசாய்க் கொடுத்துப் பரிசளிப்போம்

அதிர்வசனம்: உங்கள் நல்லெண்ணத்தைப் போற்றுகின்றேன்.

இவர்களின் ஆட்டத்தின் அற்புதக் காட்சியைச்
சொல்லுகின்றேன் பாருங்கள் - பரிசையும் கொடுங்கள்

(ஒவ்வொருவர் ஆட்டத்தையும் அதிபர் பாட மூத்த ஆசிரியர்
கி. யோசேபுவும் அதிர்மனைவி சிவகாடியும் பாடியாடிப் பரிசளித்தல்.)
(எங்கு வந்தாய் மகனே.... என்ற மெட்டு)

சீலோசனாவின் ஆட்டம்

பம்பரமாய்ச் சுழன்று சுழன்றல்லவோ - பந்தைப்
பக்குவமாய்ப் பாய்ந்து பிடித்தெறிந்தே
எம்பக்கமே வெற்றி தேடித்தந்த செல்வி
சீலோசனாவை வாழ்த்திப் பரிசளிப்போம்.

சாந்தியின் ஆட்டம்

எதிரணியார் கலங்கித் திகைத்திடவே - சாந்தி
எவ்விடத்தும் ஓடிப் பந்தெடுத்தே
தம்மவரைத் தேடிக் கொடுத்து வெற்றி - இன்று
தந்துவிட்டார் பரிசு நாம் கொடுப்போம்.

சுகந்தாவின் ஆட்டம்

கைக்குவந்த பந்து அத்தனையும் - சுகந்தா
கச்சிதமாய்ப் பிடித்துக் கோல்கள் போட்டார்
போட்ட கோல்கள் எல்லாம் சம்பியனாய் - விருது
பெற்றுத் தந்தார் பரிசு அவர்க்களிப்போம்.

வசந்தியின் ஆட்டம்

வந்தபந்தை எல்லாம் நின்றபடி - வசந்தி
வளம்வளமாய்த் தட்டி வாகை பெற்றார்
வாகை பெற்றுத் தந்த வசந்திக்கிதோ எங்கள்
வாழ்த்துடனே பரிசு நாமளிப்போம்.

நிறையுணவுச் சத்துக்கள்

(நிறையுணவுச் சத்துக்கள் போலப்பிள்ளைகள் வேடமிட்டு வந்து
மேடையின் வரிசையில் நின்று காப்புப் பாடுதல்.
பின் ஒவ்வொருவராக முன்வந்து பாடியாடி
முன்வரிசையில் நிறறல்)

காப்பு

ஞான விநாயகனே ஜெயஜெய நன்மைகள் செய்பவனே
போசனைச் சத்துகள் நாம் பாடியே ஆட அருள்வாய் ஜயா
எங்கள் இயல்பறிந்தே உயிரினம் ஏற்றபடிவாழ்ந்திட
இங்குநாம் சொல்லவந்தோம் இதனை ஏற்க அருள்வாய் ஜயா.

நீர் H₂O WATER

உணவினை ஆக்கிடுவேன் - உயிரின
உணவும் நான் ஆகிடுவேன்
உங்கள் உடலினிலே - மூன்றிலிரு
பங்காய் நான் தங்கிடுவேன்
நீர் எனைப் பாருமையா - என் பெயர்
நீர் என நீர் அறிவீர். - உணவினை....

காபோஹைதரேற்று C₆H₁₂O₆ CARBOHYDRATE

(வைகைக் கரைதேடியல்... மெட்டு)

காபோஹை தரேற்று சத்துணவு நானே - என்னை
மாப்பொருள் என்றுலகில் சொல்லுவது முண்டு.

சிவகாமியின் ஆட்டம்

(அம்மாவைத் தேடியல்லோ... என்ற மெட்டு)
வெல்லவேண்டும் வெல்ல வேண்டும் என்று கணந்தோறும் - அங்கு
விறுவிறுப்பாய் ஓடியாடிப் பாய்ந்து விளையாடி
சிவகாமி தேடித்தந்தார் விருது வெற்றி பாடும் - இங்கு
பலதடவை வாழ்த்திசைத்துப் பரிசளித்து மகிழ்வோம்.

புஸ்பராணி ஆட்டம்

எங்கேபந்து எங்கே பந்து என்று புகுந்தோடிப் பந்து
வருந்திசையில் பாய்ந்தெடுத்துப் பக்குவமாய்க் கொடுத்து
வெற்றித்தந்தார் புஸ்பராணி வேகவிளையட்டால் - இப்போ
வாழ்த்திநல்ல பரிசளிப்போம் வாழ்க வெல்க வென்றே.

இந்திராவதியாட்டம்

ஓடியோடித் தேடித்தேடி ஓய்வொழிச்சலின்றி - அங்கு
உற்சாகமாய்க் கோலும் போட்டு உறுதியுடன் ஆடி
இந்திரா வதித்தந்தார் வெற்றியிது கண்டீர் - அவர்க்கு
இனிதான வாழ்த்திசைத்துப் பரிசளித்து மகிழ்வோம்.

யோக நாயகி ஆட்டம்

பாய்ந்து பாய்ந்து பந்துபோலே பலதிசையும் ஓடி - அங்கு
பக்குவமாய்ப் பந்தெடுத்துச் சூட்டருக்குக் கொடுத்து
யோகநா யகித்தந்தார் வெற்றியிதனாலே - நல்ல
யோகம் பெற வாழ்த்துரைத்துப் பரிசளிப் போம் நாமே.

மங்களம்

மங்களமாம் மங்களமாம் எங்கள் மங்கையர்க்கு மங்களமாம்
சாந்தி சுகந்தா வசந்தி யோகநாயகி இந்திரா
சிவகாமி புஸ்பராணி சிலோசனாவுக்கும் மங்களமாம்.
மங்களமாம் மங்களமாம் எங்கள் மங்கையர்க்கு மங்களமாம்.

சுபம்.

கிழங்குவகை காய்கறிகள் தானியங்களோடு - நல்ல
பழவகைகள் இனிப்புமுதல் பாலுணவில் இருப்பேன் - காபோஹைத...

சூரியசக்தி காற்று நீர் இவற்றைக் கொண்டு - மண்மேல்
தாவர இலைகள் என்னை உற்பத்தியாக்கும்.

உடலுக்குச் சூடு சக்தி உணவுக்குச் சுவையும் - தந்தே
ஈரலைநான் தொழிற்படுத்திச் சமீபாடும் செய்வேன் - காபோஹைத...

அளவிலே நான் குறைந்தால் மரஸ்மஸ் நோயுண்டாகும் - அதே
அளவிலே கூடிவிட்டால் உடல் பருமனாகும். - காபோஹைத...

இலிப்பிட்டுக்கள் $C_{12}H_{22}O_{11}$ LYPIDES

(கண்டு வந்தேன் அம்மா கண்டுவந்தேன் மெட்டு)

இலிப்பிட்டுக்கள் என்னும் கொழுப்பு நானே - என்னில்
கொழுப்பமிலம் கிளிசரோல் பகுதியுண்டு.

பாலாடை வெண்ணெய் எண்ணெய்வகை - இறைச்சி
மாசரீனும் பட்டர் மஞ்சட்கரு
என்பவற்றில் நிறைய நானிருப்பேன் - உடலில்
ஏ டி ஈ கே சேர உதவிடுவேன் - இலிப்பிட்டு

உள்ளூறுப்பைச் சுற்றிப் படிந்திருப்பேன் - வெப்பம்
வெளியேறாமல் காத்து உதவிடுவேன்
தோல்படையின் கீழே படிந்திருப்பேன் - உடல்
அழகுதந்து குளிரில் காத்திடுவேன் - இலிப்பிட்டு....

நான்குறைந்தால் அழகு குறைந்துவிடும் - உமக்கு
இதய நோய்கள் வந்து தொல்லை தரும். - இலிப்பிட்டு...

புரதம் CHON PROTEIN

(ஆதிசிவன் மைந்தனல்லோ.... என்ற மெட்டு)

நானும் புரதம் என்னும் போசாக்கல்லோ - என்னைச்
சூரியன் நீர் நைதரேற்றில் தாவரமாக்கும்
விலங்கும் தானுருவாக்கும் - நானும்

அவரைவகை பால் உணவு - முட்டை
வெள்ளைக்கரு தவிடுடைய தானியங்கள்
மச்சமாமிசங்கள் - நானும்

இழையங்களை ஆக்கிடுவேன் - அவை
சிதைந்தபோது புதிதாயுருவாக்கிடுவேன்
உடல் வளர்த்திடுவேன் - நானும்

நான் அளவில் குறைந்திருந்தால் - உடல்
நோயெதிர்ப்புச் சக்தி குன்றித் தளர்ந்துவிடும்
இதை யுணர்ந்திடுவீர் - நானும்...

கனியங்கள் MINARELS

(மலராய் மலரெடுத்து... என்ற மெட்டு)

கனியங்கள் என்னும் என்னை - அன்பர்களே நீங்கள்
கரிசனையாய்க் காத்திடுவீர்

இரும்பயடின் கல்சியமும் - அன்பர்களே நல்ல
சோடியமாய் நானிருப்பேன் - கனியங்...

பசியஇலை காய்கறியில் - அன்பர்களே முட்டை
பால்பழுத்தில் நானிருப்பேன்

ஓமோன்கள் சுரப்பதற்கும் - நரம்புகளும் கண்ணும்
குருதியுறைய உதவிடுவேன் - கனியங்...

நான் குறைந்தால் கண்டமாலை - அன்பர்களே குருதிச்
சோகைமுதல் நோய்கள் வரும் - கனியங்கள்...

உயிர்ச்சத்து A, B, C, D, E, K VITAMINS

(சத்தியத்தைக் கங்கை தட்டாதே... என்ற மெட்டு)

உயிர்ச்சத்துக்கள் ABCDEK - என்னும்
இவைகள் நாங்கள் போசாக் குணவிலுள்ளோம்.

ADEK கொழுப்பில் கரைந்திடுவோம் - நீரில்
BC உயிர்ச்சத்து கரைந்திடுவோம்
இதையுணர்ந்து சமையல் செய்திடுவீர் - உயிர்ச்
சத்தின்பலன் பெற்று வாழ்ந்திடுவீர் - உயிர்ச்சத்து....

உயிர்ச்சத்துக்கள் உடலில் குறைந்துவிட்டால் - உங்கள்
உடல் வலிமை குன்றி உருக்குலையும்
என்புருக்கு மாலைக்கண் ஸ்கேவி - முதல்
ஒஸ்ரியோ மலேசியா நோய்கள் வரும் - உயிர்....

(எல்லோரும் வரிசையில் நின்று)

(கண்டு வந்தேன்.... என்ற மெட்டு

கண்டுகொண்டீர் எம்மைக் கண்டுகொண்டீர் -உங்கள்
உயிர் வாழ்வுக்கு நாமே உடல் கொடுப்போம்
எங்களைநீர் அளவில் உண்டுவந்தால் - உங்கள்
உடல் நலத்தைக் காத்தல் எம் கடனே.

மங்களம், மங்களம், மங்களம்
மங்களம், மங்களம், மங்களம்.

(1998 இல் மேடையேற்றப்பட்டது)

கருப்பொருள் : திருமதி திருச்செல்வம்

இசை நாடகம்

1. பாசுபதாஸ்திரம் - இலக்கியம்
2. தேடிவரும் சான்றோர் - சிறுவர்
3. எழுத்தறிவு - தெருக்கூத்து

பாசுபதாஸ்திரம்

(கயிலை மலைச்சாரலில் அருச்சுனன் அம்பு வில்லுடன் உலாவுதல்)

அருச்சுனன் : வசனம் - ஆஹா! கயிலை மலையின் அழகே அழகு! தெய்வீக அழகு!

இராகம் : சண்முகப்பிரியா
பல்லவி

கயிலை மலையின் எழில் கண்டேனே - நானே
காணாத பேரின்பம் கொண்டேனே - நானே கயிலை....
சரணம்

மஞ்சு தவமும் மலை கஞ்சமாலர்க் குலங்கள்
தங்சமென வருவாரை அஞ்சலென வணைக்கும்
விஞ்சும் அருள் அலைகள் நெஞ்சை நெகிழவைக்கும்
கொஞ்சம் தெய்வீக நாதம் எங்கும் இசைந்தொலிக்கும் - கயிலை
வசனம் : சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இக்கயிலை மலைச்
சாரலுக்கு வியாச முனிவரின் கட்டளைப்படி வந்துவிட்டேன்.
இனி நான் செய்ய வேண்டியது, சிவனிடம் வரம்பெறவேண்டும்.

இராகம் : சகானா

வரம் ஒன்று வேண்டியே வனம் பல தாண்டி வந்தேன்
வகை தெரியாமலே கரம் கூப்பி நிற்கின்றேன்
மூவரே தேவரே என் முன்னோரே இந்நேரம்
முன்னின்று உதவுவீர் முக்கண்ணன் அருள்பெற ... வரம்...
(இந்திரன் வருகின்றான்)

இந்திரன் : இராகம் : கானடா

தெய்வீக அருள்தவமும் திருக்கைலை மலைதனிலே
கைவேலும் அம்புவில்லும் போர்க்கோலமும் கொண்டதென்ன.

வசனம் : நீயார். சிவசாந்தி நிலவும் இக்கைலை மலைச் சாரலுக்கு நீ
போர்க் கோலத்துடன் வந்த காரணம் என்ன.

இந்திரன் : பந்தபாசம் துறந்த பற்றற்ற ஞானிகளில்
பாணந்தொடுத்தே உனைப்பாழாக்கவந்தனையோ

அருச்சுனன் : சுவாமி சிவதரிசனம் பெறவேண்டி இம்மலை அடிவாரம்
வசனம் வந்தேன்.

இந்திரன் : இக்கோலத்திலா சிவனைத் தரிசனம் செய்ய வந்தாய்.
வசனம் உன்செயல் விந்தையாய் இருக்கிறதே.

இராகம் : மலையமாருதம்

இந்திரன் : ஐயன் சிவனுடனே போர் செய்தே அருள்பெறவோ
பொய்யாம் உலக நெறியினைப் பூண்டு வந்தவன் நீயார்.

அருச்சுனன் : என்னைத்தப்பாக எண்ணிவிடாதீர்கள்.
வசனம் : இராகம் : காபி

பஞ்சபாண்டவரிலே இளைய பார்த்தன் என்பவன் நான்
அச்சும்பகையழிக்கச் சிவ அஸ்திரம் பெறவந்தேன்

இந்திரன் : அருச்சுனா. நீவந்த காரணத்தை நான் அறிவேன். என்னை
வசனம் யாரென நீ அறிவாயா.

இராகம் : காபி

வில்லுக்கு விஜயன் என்ற வெற்றி வீரனே உன்புகழ்
சொல்லிப் பெருமைபெறும் உன் தந்தை இந்திரன் நானே.

அருச்சுனன் : ஆகா! என்ன சொல்கிறீர்கள் என் கண்களை என்னால் நம்ப
வசனம் முடியவில்லை. நான் அதிஷ்டசாலியானேன்.

இராகம் : தன்னியாசி

தந்தையே உன்பாதம் தனையே தஞ்சமென்றே யடைந்தேன்
தந்திடுவாய் வரம் பகை அஞ்சியோடும்படி

இந்திரன் : அருச்சுனா! வில்லுக்கு விஜயன் ஆன உனக்கு வேறு
வசனம் அஸ்திரம் எதற்கு. உனக்கு வேண்டியது எதுவானாலும்
தருவேன். உன்குறைதீர்ப்பேன். வேண்டியது எதுவானாலும்
கேள்.

இராகம் : நந்தனப்பிரியா

அஸ்திரம் பெற்றுநீயும் அடையும் பயன்தான் என்ன
இஷ்டமாம் போகம்தன்னை இன்றே நீ பெறுவாய்
எந்தெந்த லோகம்தன்னை என்மைந்தா நீகேட்பினும்
உன் தந்தை ஈந்திடுவேன் உரிமையாய்க் கேட்பாய்நீயே.

அருச்சுனன் : இராகம் : தன்னியாசி

சிந்தையே நொந்தவன் நான் இன்பம் எதுவும் வேண்டேன்
தந்தையே தரணியிலே யாவும் இழந்தோம் யாமே
பஞ்சவர் தாரமாம் பாஞ்சாலி சபதம் தீர்க்கச்சிவ
அஸ்திரம் பெற்றேனானால் அகிலத்தை வெல்வேன் ஐயா,

வசனம் : தந்தையே கௌரவர் தலைவன் துரியோதனன் வஞ்சகச்
சூதில் எங்கள் நாடு நகரெல்லாம் கவர்ந்து பாஞ்சாலியையும்

அரச சபையில் துகிலுரிந்து அவமானப்படுத்திவிட்டான். அவனை வென்று எங்கள் மானம் காக்கச் சிவனிடம் பாசுபதாஸ்திரம் பெறவேண்டும். இதற்கு நீங்கள் தான் வழிகாட்ட வேண்டும்.

இராகம் : மாண்டு

இந்திரன் : சிவனையே சிந்தைசெய்து ஐம்புலன் அடக்கி நின்று தவம்புரிவாய் சிவன் தந்திடுவான் வரம்.

இராகம்: ஆனந்தபைரவி

அருச்சுனன் : ஐயனின் அறிவுரை என் அவலத்தை அகற்றிடுமே கையது கூப்பினன் கருத்தினில் இருத்தி இந்த ஞாலத்தில் கடும் தவம் நாளும் இயற்றியந்த ஆலமுண்ட சிவனையென் அன்பாலே ஈர்த்திடுவேன்.

இராகம் : அரிகாம்போதி

இந்திரன் : மைந்தாநீ மாநித்தில் மாதுயர் கொண்டாயிப்போ ஐந்தன் புலன் அடக்கி ஆவலொடு பற்றறுத்து ஊணோடு உறக்கமின்றி உடமையில் கருத்துவிட்டு தூணென நிலையாய் நின்று தூயவன் தாள் நினைந்து ஆண்டாண்டு காலமாக அருந்தவம் புரிந்தாயானால் வேண்டிய வரமும் பெற்று வெற்றியும் காண்பாய் நீயே. (இந்திரன் அர்ச்சுனனுக்கு மாலை சூட்டி ஆசி வழங்கி மறைதல், அருச்சுனன் ஒற்றைக் காலில் தவத்தில் நின்றல்)

இராகம் : சகானா

அருச்சுனன் : நம்பினோர்க்கருளும் தேவே நாதனே கைலைவாசா வெம்பிடும் பகை முடித்தே வேதனை நீக்கி நாளும் அம்புவிக்கரசர் ஆக்கி அறத்தினைக் காக்கும்பேறு கும்பிடுகின்றேன் தேவா தந்திடுவாய் நீ நாதா.

வசனம் : அண்டசராசரமெல்லாம் காக்கும் இறைவா! சிவனே என்குறை கேளாயோ! வஞ்சகக் கௌரவர்களால் கவரப்பட்ட செல்வ-மெல்லாம் மீளப்பெற்றுப் பஞ்சபாண்டவரின் மானம்காக்க பாசுபதாஸ்திரம் ஒன்று தாராயோ சிவனே.

இராகம் : சகானா

பல்லவி

வரம் ஒன்று தரவேண்டுமே - திவ்ய அஸ்திரம் ஒன்றுபெற்று அறத்தினைக் காத்திடவே - வர...

அ. பல்லவி

பரணேசற் குருவான பரமேசப் பெருமானே கரமேந்திச் சிரம்தாழ்த்திக் கதியென்று வந்தேனே - வர

சரணம்

அறம்போற்றும் திருநாட்டின் திரும் போற்றுக் களமேகி விறலோடு போராடி வரவே நான் விருதோடு - வர.... (ஒளிமங்க அருச்சுனன் விலகச் சிவனும் உமையும் தோன்றல்)

உமை : இராகம்: பெகாக்

அருச்சுனன் மாதவம் காணீரோ - சுவாமி ஆண்டுகள் பலவாக அருந்தவம் புகின்றான் - அருச்... வேண்டும் வரம்தர வேண்டும் ஐயா - தவம் விண்ணவரும் அச்சப் பண்ணுகிறான் - அருச்...

சிவன் : பார்த்தனின் தவநிலை பார்த்திடுவோம் - பெண்ணே பக்குவம் அறிந்தருள் பூத்திடுவோம் - பார்த... வேட்டுவர் போலுரு மாறிச் சென்றே அவர் வேண்டும் வரம் தந்து காத்திடுவோம் - பார்த....

சிவன் வசனம்: தவம்செய்யும் அருச்சுனனுக்கு ஆபத்து ஒன்று வரப் போகின்றது. துரியோதனனால் ஏவப்பட்ட அசுரன் ஒருவன் பன்றி உருவில் வருகின்றான். நாம் வேட்டுவ வடிவுகொண்டு ஒரு திருவிளையாடல் செய்வோம் வா. (ஒளி மங்குகிறது. சிவனும் உமையும் மறைய அவ்விடத்தில் வேட்டுவனும் வேட்டுவிச்சியும் வருகின்றனர். அருச்சுனன் தவத்தில் நிற்கின்றான்)

வேட்டுவர் : (பாட்டு: துரிதநடையில் பாட ஆடிவரல்) வில்லேந்தி வேடர் உருக் கோண்டோம் நாமே - இங்கு வேங்கை புலி வேட்டையாட வந்தோம் நாமே வல்லசிவன் கைலைமலை வேடர்நாமே - இங்கு வந்தபகை முடிப்பதற்கு வந்தோம் நாமே. - வில்லேந் நேரமொரு வேடம் போடும் வேடர் நாமே - எங்கும் நித்தம் நித்தம் ஆடியுலாப் போவோம் நாமே மால் அயனும் காணமுடியாதவேடர் - இந்த

வசனம் : பெண்ணே அதோ கொடிய விலங்குகளின் சத்தம்.... அங்கே பார்

வேடன் : (...துரிதகதியில் வில்லேந்தி ஆடுதல்) வேட்டைக்கு நல்ல விருந்தொன்று பார் பார் வல்லொடு பொல் கொண்டு விரைந்திடு பின்னால் காட்டிலே பன்றிகள் கூட்டமாய்க் கூடி கும்மாளம் போடுது பாரடி பெண்ணே.

வசனம் : இது என்ன விந்தை. இங்கே வந்து பார் பெண்ணே. (அருச்சுனனைக் காட்டி)

வேடுவிச்சி : வேட்டை விலங்குகள் மூட்டம் கொள் காட்டில்
விந்தையாய்த் தோன்றிடும் மானிடன் யாரோ
வாட்டியே யுடலினை வருத்திநிற்கின்றவன்
வாதையைத் தீர்த்திட வாருமே போவோம்.
(பன்றி ஒன்று அருச்சுனை நோக்கி அட்டகாசத்துடன்
வருகிறது)

வேடன் : பாரடி பாரடி பன்றியொன்றாங்கே
பார்த்தனை நோக்கிப் பாயுது பெண்ணே

வேடுவிச்சி : காட்டுப் பன்றியொன்று கடிதே விரையுது
காத்திட வேண்டும் பார்த்தனை நாங்கள்

வேடன் : பாவிதுரியோதனை பார்த்தனைக் கொல்ல
ஏவிய அசுரனே பன்றியாய் வந்தான்

வேடுவிச்சி : வஞ்சகத் துரியனின் நெஞ்சில் முளைத்த
நஞ்சு நினைவினை நாம் ஒழிப்போம்

வேடன் : பன்றியைப் பாரது பார்த்தனில் பாயுது
கொன்றிடவா அன்றிச் சென்றிடவா

வேடுவிச்சி : கொல்லுங்கள் கொல்லுங்கள் பன்றியைக் கொல்லுங்கள்
நல்லவரைக் காத்தல் நம்கடனே.
(இருவரும் கலைத்துச் செல்லப் பன்றி அருச்சுனனில் பாய
அருச்சுன் தவம் கலைகிறது)

அருச்சுனன் : என் தவம் கலைத்தவன் யாரடா - இப்போ
என்கொழித்தானவன் யாரடா
பன்றியைக் கொல்லவோ வந்திட்டாய் - உன்னைக்
கொன்றிடுவேனிப்போ யாரடா.
(வேடனும் அருச்சுனனும் பற்றிக்கெய்ய இருவர் அம்புகளும்
பட்டுப் பன்றி விழுகிறது. அருச்சுனன் பன்றிமீது மிதித்துக்
கொண்டு நிற்கின்றான்)

வேடன் : நான் எய்த பன்னியின் மீதிலே - வேட்டையில்
நாட்டம் கொண்டவன் நீ யாரடா

வசனம் : யார் நீ, ஏன் வந்தாய். நான் எய்து வீழ்த்திய பன்றியைவிட்டு
அப்பாலே போய்விடு.

அருச்சுனன் : என்னம்பின் அடிபட்டே இறந்தது - வீணே
உன்மத்தம் பேசாதே போய்விடு.

வேடன் : வேட்டுவன் என்றென்னை எண்ணியோ - நீயும்
விரட்டி அடித்திடப் பார்க்கிராய்

அருச்சுனன் : வில்லுக்கு விஜயன்நான் அறிந்திடு - வீணே
விராப்புப் பேசாதே போய்விடு
(இருவரும் வில்லால் அடிபட்டல்)

வேடன் : வென்றிட இனியுன்னால் முடியாது - எனது
பன்றியை விட்டுயிர் தப்பிடு.

அருச்சுனன்

வசனம் : அடே வேட்டுவப் பயலே விலகிப் போய்விடு. என்குணம்
அறியாத ஈனப்பயலே அப்பாலே சென்றிடு. இல்லையேல்
உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன்.

வேடன் வசனம் : ஆஹா என்னையா நீ கொல்லப் போகின்றாய். நன்றாக
இருக்கிறது உன்பேச்சு, உன்சொல் வீரத்தைவிட்டு வில்
வீரத்தைக் காட்டு.

அருச் : உயிர் என்றால் எனக்கென்ன வெல்லமோ - உன்
மயிர் பற்றிப் பிடித்துயிர் போக்குவேன்
(அருச்சுனன் வேடனுக்கு அடித்தல். வேடர் மறையச் சிவனும்
உமையும் தோன்றுதல்)

சிவன் : இராகம்: பாகேஸ்வரி
கயிலையின் சாரலிலே கடுத்தவம் புரிந்தோனே
மயல்தெளி மனத்தோனே மாதவம் வென்றிட்டாய்
சொல்லுக்கு அடங்காத தூயதவம் செய்தாய்
வில்லுக்கு விஜயன் நீ வேண்டும் வரம் பெறுவாய்
(அருச்சுனன் சிவனின் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்குதல்.)

அருச்சுனன்

வசனம் : எம்பெருமானே சிவபெருமானே. அடியேனுக்கு அருள்புரிந்த
பரம்பொருளே. வேடனாக வந்து என்னை ஆட்கொண்ட
தயாநிதியே. இறைவா கருணைக் கடலே. உங்கள்
பெருமையை அறியாமல் வேடன் என்றெண்ணிப் பரம்
பொருளை வில்லால் அடித்தேனே. பெருமானே என்பிழை
பொறுத்தருள்வீர்.

இராகம் : கர்நாடக காந்தாரி.
பல்லவி
கதிநீ உமாபதி எனைக்
காத்தருள்வாய் தயாநிதி - கதிநீ...

அனுபல்லவி

ஏழை என்பிழை பொறுத்தருள்வாய்
துணை புரிவாய் கதிதருவாள் - கதிநீ....
சரணம்

ஒருகாலுமே தவறாமலே
உன்னடியே நான் தொழுவேன்
பாவி என்தனைக் காத்தருள்வாய்
வந்திடுவாய் வரம் தந்திடுவாய்.

சிவன் : (பாசுபதாஸ்திரம் கொடுத்தருளல்)

இராகம் : சிந்துபைரவி

பார்த்தனே உன்தவம் பார்த்தருள் பூத்தோம்
பாசுபதாஸ்திரம் நீபெறுவாய்
தீயவர் தீயவும் தீவினை மாயவும்
பாசுபதாஸ்திரம் நீபெறுவாய்
தந்தோம் வரம் தந்தோம்
பாசுபதாஸ்திரம் தந்தோம்.

மங்களம்

இராகம் : மத்தியமாவதி

கயிலை மலை நாதருக்கு மங்களம்
காருண்யசீலருக்குமங்களம்
அம்மை அவள் மாதுமைக்கு மங்களம்
அன்பன் விசயனுக்கு மங்களம்
தேவேந்திரனுக்கு மங்களம்
தேவாதி தேவனுக்கு மங்களம்
மங்களம் சுப மங்களம்
மங்களம் சுப மங்களம்.

1980 இசை நாடகப் போட்டியில் முதற் பரிசுபெற்றது.

இசையமைப்பு : செல்வி சிவரூபிகதிர்காமநாதன்
நெறியாள்கை உதவி : செல்வி மே.ப. சுவரிமுத்து.

இசை நாடகம்

தேடிவரும் சான்றோர்

தயாரிப்புக் குறிப்பு:

ஒளவையார் - பாரதியார் - திருவள்ளுவர் - ஆறுமுகநாவலர் ஆகிய நான்கு பாத்திரங்களுக்கும் பொருத்தமானவர்களை எடுத்து ஒப்பனை செய்ய வேண்டும்.

எடுத்துரைஞர்களாக நாலுபேருக்கு ஒரேவிதமான ஆடை அணிசெய்து கொள்ள வெண்டும்.

மிகுதிப் பேருக்கு (கீக்குக் குறையாமல்) மாணவர்களாக ஆடை அணி செய்து கொள்ளவேண்டும்.

பாடல்களை மெல்லிசையில் வெவ்வேற சந்தங்களில் இசை அமைத்துப் பழக்க வேண்டும்.

இசையுடன் அசைந்து ஆடி நடித்தல் வேண்டும். பாத்திரங்கள் தாம்தாமே பாடல்களைப் பாடுதல் நல்லது. அப்படிப் பாடமுடியாதவர்களுக்காக எடுத்துரைஞர்கள் பாடலாம்.

பொருத்தமான பின்னணி இசையும் இணைதல் வேண்டும்.

எடுத்துரைஞர்கள் ஒரே இடத்தில் நின்றே பாடிக்கொண்டு நிற்பார்கள்.

மாணவர்கள் மேடைக்கு வந்து சான்றோர்களுடன் பாடி ஆடுவார்கள்.

எடுத்துரைஞர் :

எங்கள் விழாக்காண எமக்கறிவுரை வழங்க
இங்கு விருந்தினராய் வருகின்றார் சான்றோர்கள்.
பொங்கும் மகிழ்வுடனே போற்றி வணங்கிடுவோம்
தங்கத் தமிழாலே சான்றோரை வாழ்த்திடுவோம்.

வேறு சந்தம்

(ஒளவையார் மேடைக்கு வருதல்)

அமுதத் தமிழினிலே அறிவுரைகள் அள்ளித்தர

ஒளவைப்பாட்டி வருகின்றார் அன்புடனே வரவேற்போம்.

(மாணவர்கள் ஒளவைப்பாட்டியை வரவேற்றுப் பாடியாடுதல்)

மாணவர் : ஓளவைப்பாட்டி வாருங்கள்
அமுதத் தமிழைத் தாருங்கள்
தெய்வத் தாயே வாருங்கள்
சிறுவர் எம்மை வாழ்த்துங்கள்

(ஓளவையார் மாணவரை அணைத்துக் கொண்டு பாடி ஆடுதல் மாணவரும்
சேர்ந்து ஆடுதல்)

ஓளவை : அன்புக் குழந்தைகளே வாருங்கள் - இந்த
ஓளவைக் கிழவியுடன் பாடுங்கள்

(ஓளவையார் சொல்லிக்கொடுக்க மாணவர் சேர்ந்து பாடி ஆடுதல்)

அன்னையும் பிதாவுமே எங்களின்
முன்னறி தெய்வமென்று பாடுவோம்
ஆலயம் தொழுவதுவே சாலவும்
நன்றென்று நன்றென்று ஆடுவோம்.

அறஞ்செய்ய விரும்பென்று சொல்லுவோம்
ஆறுவது சினமென்று கொள்ளுவோம்
புண்ணியங்கள் செய்தே வாழுவோம்
பொல்லாத பாவங்கள் தள்ளுவோம்.

(ஓளவையார் வெளியே போக பாரதியார் வருதல்)

எடுத்துரைஞர்:

பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி வாரார் - அவரைப்
பக்குவமாய் நாங்கள் வணங்குவோம் வாரும்.
பாட்டுத் திறத்தால் உலகைப் பாலித்த புலவர் - அவர்
பாட்டினைக் கேட்டு நாம் பாடுவோம் வாரும்

மாணவர்கள் : பாரதியே வாருங்கள்
பாட்டுச் சொல்லித் தாருங்கள்
பாப்பாப் பாட்டுப் பாடுங்கள்
பாடிப்பாடி ஆடுவோம்

பாரதி : (மாணவர்களுடன் சேர்ந்து பாடி ஆடுதல்)

ஓடி விளையாடு பாப்பா நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா
கூடிவிளையாடு பாப்பா ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா
பெய் சொல்லக் கூடாது பாப்பா என்றும் புறஞ்சொல்லல் ஆகாது பாப்பா
தெய்வம் நமக்குத் துணைப்பா ஒரு தீங்கும் வரமாட்டாது பாப்பா

வேறு சந்தம்

பாரதி : தேமதுரத் தமிழ் ஓசையை இந்தத்
தேசமெலாம் பரவச் செய்திடுவோம்
நாமெல்லாம் தமிழர்கள் என்றே எந்த
நாட்டிலும் ஒன்றாக வாழ்ந்திடுவோமே.

(பாரதி போக வள்ளுவர் வருகின்றார்.)

எடுத்துரைஞர்:

தேன்தமிழ் மொழியில் திருக்குறள் தந்த
வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவர் வாரார்
அறம் பொருள் இன்பம் குறளிலே தந்த
பெருந்தகை தெய்வப் புலவரே வருக.

மாணவர்கள்: எல்லா உலகும் போற்றுகின்ற
திருக்குறள் தந்த வள்ளுவரே
சொல்லால் உலகை வழி நடத்தும்
தெய்வப் புலவரே தொழுகின்றோம்.

வள்ளுவர் : கல்வியைக் கற்போம் கடவுளைத் தொழுவோம்
களவுபொய் சொல்லோம் கொலைபுலால் கொள்ளோம்
நல்லறம் செய்வோம் நாட்டுக் குழைப்போம்
நல்லவராகவே நாம் வாழ்வில் வெல்வோம்.

வேறு

ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரலாலே
ஓழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்
கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தகவாக.

(வள்ளுவர் போக நாவலர் வருகின்றார்)

எடுத்துரைஞர் :

நல்லை நகர் தந்த நாவலர் வாரார்
எங்கள் தமிழ் சைவக் காவலர் வாரார்
சைவப் பழமவர் தமிழுக்குத் தந்ததை
தெய்வமெனப் போற்றி வரவேற்போம் வாரும்

மாணவர் : நல்லைநகர் நாவலரே வாருங்கள்
நாமுங்கள் அடிதொழுதோம் வாருங்கள்
நல்ல அறிவுரை எமக்குத் தாருங்கள்
நல்லவராய் வாழ்வழி கூறுங்கள்.

நாவலர் : எங்கள் சமயம் சைவம் இதை
என்றும் நாங்கள் கைக்கொள்வோம்
நெற்றியில் நீறு அணிந்திடுவோம்
நித்தமும் சிவனை வணங்கிடுவோம்
தமிழை உயிராய்க் காத்திடுவோம்
சத்திய நெறியைப் போற்றிடுவோம்
பண்பாட்டை நாம் பேணிடுவோம்
பாரோர் போற்ற வாழ்ந்திடுவோம்.

(ஒளவையும், பாரதியும், வள்ளுவரும், நாவலரும் நடுவே நிற்க
இருபக்கமும் எடுத்துரைஞர்களும், மாணவர்களும் நின்று பாடுதல்)

ஒளவை பாரதி வள்ளுவர் நாவலர்
அடியிணை என்றும் போற்றிடுவோம்
தெய்வத் தமிழ்த்தாய் சான்றோர் இவரைத்
தினம் தினம் தொழுது வாழ்ந்திடுவோம்

வணக்கம்

(2004 இலண்டனில் மேடை பேற்றப்பட்டது)

இசை நாடகம் (தெருக்கூத்து)

எழுத்தறிவு

(கந்தையாவும் மனைவி வள்ளியம்மையும் வீதியில் வருதல், கந்தையா
நொண்டி நொண்டி வருதல். முன்னாலே ஐந்து இளைஞர்கள் சுலோக
அட்டைகளுடன் வருதல்)

கந்தையா : வள்ளியம்மை வள்ளியம்மை அங்கே பாரடி - அதோ
வருகின்ற பொடியங்களை என்னெண்டுபார் நீ - வள்ளி....
வள்ளி : பொடியங்கள் கூட்டமல்லோ பொல்லாத கூட்டம் - அவர்கள்
போகட்டும் மறைந்து நிற்போம் இங்காலை வாங்கோ - பொடி...
கந்தையா : புருஷன் நான் கூடவாறன் என்னடி அச்சம் - அவங்களைப்
போட்டுத் தள்ளிப் போட்டிடுவேன் அஞ்சாமல் வாநீ.
வள்ளி : இந்தக் காலப் பொடியங்கள் பொல்லாதவங்கள் - உங்களைப்
போட்டுத் தள்ளிப் போடுவாங்கள் இங்காலை வாங்கோ -
இந்த...
(வசனம்) எனக்குப்பயமாகக்கிடக்கு. என்றைநகைநட்டெல்லாம்
அறுத்துப் போடுவாங்கள். மறைஞ்சு நிர்பம் வாங்கோ.
கந்தையா : (வசனம்) பொறுபொறு அப்பிடி என்னதான் பண்ணப்
போகினம் நீ பயப்படாதை.
வள்ளி : அங்க பாருங்கோ தடிதண்டுக்களோடை வாறாங்கள்
சொல்லுறதைக் கேளுங்கோ.
கந்தையா : பொறு பொறு. கொஞ்சம் பொறு.
(இளைஞர்கள் ஐந்து பேர் சுலோக அட்டைகளுடன் வருதல்)

இளைஞர் 1 : எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்

இளைஞர் 2 : கற்றவரே கண்ணுடையர்

இளைஞர் 3 : கல்லாதோர் கண்கள் புண்களே.

இளைஞர் 4 : கல்லாதவர்கள் விலங்கேயாவர்.

இளைஞர் 5 : எல்லார்க்கும் வேண்டும் எழுத்தறிவு

இளைஞர்கள் பாட்டு:

அப்பு ஆச்சி அண்ணை தம்பி எல்லோரும் வாங்கோ - இங்கே
இப்ப உங்களைத் தேடிவாரோம் எல்லாரும் வாங்கோ.

வள்ளி : (வசனம்) பாத்தியளோ பாத்தியளோ எங்களைத் தேடித்தான் வாறாங்களாம்.

கந்தையா : கிட்டவரட்டும் பாப்பம் கத்தாமல் நில்.

இளைஞர் : உங்களுக்கு நல்லதுதான் செய்திடப் போறோம் - நீங்கள் ஓடாமல் வந்திடுங்கோ கூடிப் பேசுவோம்.

கந்தையா : (வசனம்) என்னவோ பேசப் போறாங்களாம். வா கேட்போம். (சிறுவர் இருவர் பாடி ஆடிவருதல்)

சிறுவர் : அண்ணன்மாரே என்னதருவீர்நாங்களும்வாரோம் - உங்கள் ஆட்டத்தோடே நாமும் கூடி ஆடி வரவோ - அண்ணன்...

இளைஞர் : எல்லோரும் வாருங்கோ உங்களுக்கே நாம் எழுத்தறிவு தரப்போறோம் எல்லோரும் வாங்கோ

கந்தையா : என்ன தம்பியவை தரப் போறியள்

வள்ளி : ஏதாவது தாறதெண்டால் வாரம். தாருங்கோ

சிறுவர் : கொடுக்கிறதிலை எங்களுக்கும் தாருங்கோ அண்ணாமார்

இளைஞர் : நாங்கள் கையிலே வைத்திருக்கிற அட்டைகளைப் பாருங்கோ.

கந்தையா : உதென்ன தடியிலை ஏதோ மட்டையளை கிறுக்கி வைச்சிருக்கறியள்.

வள்ளி : எங்களுக்கு உதுகளைக் காட்டி ஆட்டங்காட்டாமல் தாறதைத் தாருங்கோ.

இளை. 1 : பாடி ஆடுதல் உங்களுக்கே தந்திடுவோம் எல்லோரும் வாங்கோ - இது என்னவெண்டு வாசிச்சச் சொல்லுங்கோ தாறம்.

இளை. 2 : வாசிச்சச் சொன்னால் நீர் கேட்டதைத் தருவோம் - இதை வடிவாக வாசிச்சச் சொல்லுங்கோ பாப்பம்

இளை. 3 : அப்பு இதிலை என்ன எழுதியிருக்கெண்டு வாசியுங்கோ

கந்தையா : எனக்குத் தெரியாது.

இளை. 2 : ஆச்சி வாசியுங்கோ பாப்பம்

வள்ளி : உதாருக்குத் தெரியும். உதென்னத்துக்கு எங்களுக்கு.

இளை. 3 : உங்களுக்குப் பார்க்கத் தெரியுதோ

கந்தையா : ஏன் நாங்கள் என்ன குருடரே. நல்லாத் தெரியுது.

இளை. 4 : அப்ப ஏன் வாசிக்கத் தெரியேல்லை.

இளை. 5 : தம்பியவை நீங்கள் வாசியுங்கோ பாப்பம்

சிறுவர் : எங்களுக்கு வாசிக்கத் தெரியாது.

இளை. 1 : இதைப் பாருங்கோ
“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்”
கண் இருந்தால் போதாது எண்ணும் எழுத்தும் வாசிக்கத் தெரிய வேண்டும்.

இளை. 2 : இதைப்பாருங்கள்
“கல்லாதோர் கண்கள் புண்களே”
படிப்பறிவில்லாதவர்களுடைய கண்கள் இரண்டும் முகத்திலே இருக்கிற புண்கள் தான்.

கந்தையா : மெய்தான் தம்பி

வள்ளி : எங்களுக்குக் கண்ணிருந்தும் வாசிக்கத் தெரியேல்லை. இதுகள் புண்கள் தானே.

இளை. 3 : இதைப்பாருங்கோ
“கல்லாதவர் விலங்கேயாவர்”
விலங்குகளுக்கும் கண்தெரியும், வாசிக்க மாட்டா. உங்களுக்கும் கண் தெரியும், வாசிக்க மாட்டீர்கள். அப்படியெல்லால் மிருகங்களுக்கும் படிக்காதவர்க்கும் என்ன வித்தியாசம்.

இளை. 4 : “கற்றவரே கண்ணுடையர்”

இளை. 5 : “எல்லோர்க்கும் வேண்டும் எழுத்தறிவு.”
ஏனையா நீங்கள் நொண்டுகிறீர்கள். உங்கள் காலுக்கு என்ன.

கந்தையா : எனக்குப் பாதிக்கால் இல்லைத் தம்பி.

இளை. 1 : கால் எங்கை போட்டுது

வள்ளி : மிதிவெடியிலை காலைக்குடுத்திட்டார்.

இளை. 2 : பாத்தியளோ? அங்கே 'மிதிவெடிகவனம்' என்ற போட்
இருக்கேல்லையோ.

கந்தையா : இருந்தது தம்பி. எனக்கு வாசிக்கத் தெரியேல்லை.
அதென்னவோ பொடியங்கள் விளையாட்டுக்கு நட்டதெண்டு
பிடுங்கி எறிஞ்சு போட்டுப்போனன் வெடிச்சுவிட்டுது.
பாதிக்கால் பறந்தது.

இளை. 3 : பாத்தியளோ வாசிக்கத் தெரிந்திருந்தால் கால் போயிருக்குமோ

இளை. 4 : மனிதருக்கு முதல் தேவை எழுத்தறிவு

இளை. 5 : (பாட்டு) எல்லோரும் வாருங்கோ எழுத்தறிவு தருவோம்
எழுதலாம் படிக்கலாம் எல்லோரும் வாங்கோ

கந்தையா : நாங்கள் கிழடுகள்

வள்ளி : எங்களுக்கு எழுத்தறிவு வருமே.

இளை. 1 : எல்லாருக்கும் எழுத்தறிவு வரும். எல்லாரும் வாருங்கோ.

எல்லோரும் : எல்லோரும் வாருங்கோ எல்லோரும் சேருங்கோ
எழுத்தறிவு பெற்றிடுவோம் மனிதராய் வாழ்ந்திடுவோம்
கல்வியறிவுள்ளவரே கண்கள் உள்ளவர்
கல்லாதார் முகங்களிலே புண்களே உள்ளார்
கல்லாத மனிதரெல்லாம் மிருகங்கள் போல்வார்
கற்றவரே மனிதராக வாழ்ந்திடலாம் வாரீர்
எல்லோரும் வாருங்கள் எழுத்தறிவு பெறுவோம்
எல்லோர்க்கும் எழுத்தறிவே கண்ணாகும் பாடும்.

(2005 எழுத்தறிவு தினத்தில் பாடி ஆடப்பட்டது)

நாட்டிய நாடகம்

1. யாருக்குச் சொந்தம் - சமூகம்
2. சரஸ்வதியே சம்மதம் தா - கல்வி
3. வள்ளி திருமணம் - சமயம்
4. எண் கோலங்கள் - கணிதம்
5. வாயுக்கள் - விஞ்ஞானம்

யாருக்குச் சொந்தம்

அணிந்துரை

பரதகுடாமணி நந்தினி சிவராசன்

நாட்டிய நாடகத்தின் கரு கனகாத்திரமான கருவாக அமைய வேண்டும். கருவின் ஊடே செய்தி பார்வையாளரைச் சென்றடைய வைப்பதில் நெறியாளரின் கவனமும், பிரதியை ஆக்கும் கலைஞனின் கவனமும் இருக்கவேண்டும். ஆடற் கதையின் மூலம் விடயத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு அங்க அசைவுகளான ஆங்கீக அபிநயமும், ஆகார்ய அபிநயம் எனப்படும் ஆடை அணிகலன்களும் முதன்மை பெறுகின்றது. எனினும் பரத நாட்டியத்துக்குரிய நடுநிலையான உடை (Neutral Dress) இங்கு தேவைப்பட மாட்டாது. கவர்ச்சியான உடையையே (Colourful) பார்வையாளர் விரும்புவர்.

புராண இதிகாச சம்பவங்களை கருவாகக் கொண்டு நாட்டிய நாடகம் எழுதலாம், அரங்கிற்கு கொண்டுவரலாம் என்பதற்கு விதிவிலக்காக சமூக விடயங்களையும், சமகாலப் பிரச்சினைகளையும் நாட்டிய நாடகம் ஆக்கலாம் என்பதற்கு “யாருக்குச் சொந்தம்” என்ற நாட்டிய நாடகம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். பாரம்பரியமாக சாஸ்திரிக முறைக்கு உட்பட்டதாகவே நாட்டிய நாடகப் பாடல்கள் அமைந்து இருப்பது வழமை. ஆனால் இன்று 21ம் நூற்றாண்டு கிராமிய மெட்டிலும் அமைக்கலாம் என்பதை இக் கதாசிரியர் நிரூபித்து உள்ளமை இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திற்கு ஒரு அடிக்கல்லாக அமைந்துள்ளதை பார்க்க வேண்டும்.

“யாருக்குச் சொந்தம்” என்ற கருவை மையப்படுத்திய இந்த நாட்டிய நாடகத்துக்கு உயிரோட்டம் கொடுக்க கதாசிரியர் பல இடங்களில் ஜதார்த்த சம்பவங்களைத் தொட்டுச் சென்றுள்ளார். பொருள் பண்டத்திற்காக சகோதர உறவுகள் தமது உறவை மறந்து நிற்பதைக் காணலாம். பிறர் தேடிய சொத்தை தாம் உரிமை கொண்டாட முயலும் சமூகத்துக்கு ஒரு நல்ல பாடமாக இக் கரு கையாடப்பட்டுள்ளது. எதிர்காலத்தின் சிற்பிகளான மாணவ சமுதாயத்தின் முடிவு ஏற்கப்படுவது ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும். அறிவுடை மாணவன் ஒருவன் எதிர்காலத் தலைவன் என்பதை சமூகத்துக்கு அரங்கில் காட்ட ஆசிரியர் முற்பட்டுள்ளார். இது நல்ல பண்புதானே!

இலகுவாக அனைவரும் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இரண்டு அடிப்பாடலாகவே பாடல்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. “கண்டீரோ தம்பி

கண்டீரோ” என்ற பாடல் ஒரு தாளக்கட்டுடன் அமைவது கவர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இங்கு ஒப்பனைகூட ஒரு சர்வசாதாரண மனிதனுக்குரிய ஒப்பனையாகவே பேணப்படுவது நல்ல அம்சம்.

வெவ்வேறுபட்ட சுவைகளைக் கொண்ட இந்த நாட்டிய நாடக பிரதிகளை யாத்த சைவப்புலவர், கலைஞானகேசரி ச. செல்லத்துரை அவர்களின் நிறைந்த அனுபவம் தான் பிரதியாக்கப் பணியை வெற்றியடையச் செய்துள்ளது. இந்த ஆடற்கதைகள் அரங்கேறியும் உள்ளன. நாடகப் பிரதிகள் எழுதுவதைவிட நாட்டிய நாடகப் பிரதி எழுதுவது பாரியபணி. ஏனெனில் இசை, தமிழ், நாட்டிய அறிவு அவசியம். ஒருங்கே இவற்றைக் கொண்டது தான் சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை அவர்களின் வெற்றிக்கு காரணம் என நம்புகிறோம். தில்லைக்கூத்தன், ஆடற் தெய்வமாம் நடராஜனின் அருட் பார்வை மேலும் பெருக அவன் பாதம் பணிந்து நிறைவு செய்கிறோம்.

பரத குடாமணி திருமதி நந்தினி சிவராஜன்
ஆசிரியர், பரதநாட்டியம்

பரத கலா நிவேதன் நாட்டியாலயம்
“நந்தினி வாசா”
உடுவில் மேற்கு,
சன்னாகம்.

அரங்கமைப்பு

வீதிக் காட்சி

அண்ணன்	: 50 வயது - கோயிலுக்குப் போகும் கோலம்
தம்பி	: 40 வயது - கோயிலுக்குப் போகும் கோலம்
வழிப்போக்கர் 1	: ஆண், 40 வயது - காற்சட்டை, சேட்டு
வழிப்போக்கர் 2	: பெண், 30 வயது - சாறி
உயர் வகுப்பு மாணவர்	: 2 ஆண் - வெள்ளைச் சீருடை
உயர் வகுப்பு மாணவர்	: 2 பெண் - வெள்ளைச் சீருடை
கிழவி	: தள்ளாடும் கோலம் - கையில் பொல்லு.

யாருக்குச் சொந்தம்

(அண்ணன் தம்பி இருவர் சந்நிதி முருகனைத் தரிசிக்கப் போகிறார்கள்)

தன்னன தனதன தனதன்ன தானா
தானன்ன தானான தானான தானா

அண் : சந்நிதி முருகனைத் தரிசிக்கப் போறோம்
சாந்தி சமாதானம் வாங்கிடப் போறோம்

தம்பி : எங்களைத் தொடர்கின்ற அவலங்கள் ஓட
இனியெங்கள் வாழ்விலே இன்பங் கைகூட

அண் : எல்லோர்க்கு மாகத்தான் கும்பிடப் போறோம்
எங்கள் முருகனை நம்பியே போறோம்

(வேறு) : தனன னானனா தனனா தனன னானனா
தனன னானனா தனனா தனன னானனா

அண் : அரகரோகரா முருகா அரகரோகரா
அரகரோகரா முருகா அரகரோகரா

தந்தனனா தானனனா தனனனானனா

தம்பி : ஆற்றங்கரை வேலவனே அரகரோகரா
அடியார்க்கு அருள்பவனே அரகரோகரா

அண் : போற்றி உன்னை நாம் தொழுதோம் அரகரோகரா
பொன்னடிகள் தஞ்சமையா அரகரோகரா

அண்+தம் : அரகரோகரா முருகா அரகரோகரா
அரகரோகரா முருகா அரகரோகரா

(வீதியோரம் கிடந்த ஏதோ ஒரு பொருளைக் கண்டுவிட்டு)

தன்னானா தானான தனனானா தனனானா

தம்பி : அங்கேயார் வீதியோரம் அதிலேதோ தெரியுதண்ணே

அண் : எங்கே இருக்குததை எனக்கொருக்கால் காட்டுவாய்நீ

தம்பி : கிட்டநீ போகாதே தொட்டால் வெடிக்கக் கூடும்
வீதியோரம் வெடிபொருள்கள் விதைக்கின்ற காலமிது.

அண் : (கிட்டப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு)

சீலைப்பைக்குள்ளேயேதோ தெரிகிறது போலிருக்கு
சாலையோரம் தடியெடுத்துத் தட்டிப்பார்ப்பேன் எட்டிநில்லு

தம்பி : அடித்திடவும் வெடிக்கவில்லை அதனால்தில் ஆபத்தில்லை
எடுத்ததைக் கொண்டுவாரும் என்ன என்று பார்த்திடலாம்

அண் : தங்கப்பவுண்.... தங்கப்பவுண்.... தங்கப்பவுண்

தம்பி : அத்தனையும் தங்கப் பவுண் நகைகளண்ணே.

தனத்தனன தனத்தனன தனத்தனனா தன்ன
தன்னனன தன்னனன தன்னனனா தன்ன

அண் : அடித்திருக்கு அடித்திருக்கு அதிட்டமடா தம்பி
அத்தனையும் தங்கப்பவுண் நகைகளடா தம்பி

தம்பி : சந்நிதி முருகன் தந்த தங்கப் பவுண் அண்ணே
நம்பிவந்தோம் முருகன் இங்கு நமக்குத் தந்த பலன்பார்.

அண் : எனக்குத் தான் முருகன் இதைத் தந்திட்டான் தம்பி

தம்பி : இல்லையில்லை எனக்குத்தான் என்னிடமே தா நீ

(இருவரும் வாதிட்டுச் சண்டை பிடிக்கிறார்கள். வழிப்போக்கர்
இருவர் வருகிறார்கள்)

தானானா தன்ன தனன்னா தன
தனனன்னா தனனன்னா தனனானா தானா

அண் : நான்தானே பொன்னை எடுத்தேன் - அது
எனக்குத் தான் உனக்கிதைத் தரவே நான் மாட்டேன்
தரவே நான் மாட்டேன், தரவேநான் மாட்டேன்

தம்பி : முதலிலே கண்டவன் நானே - பொன்னைக்
காட்டிய எனக்குத்தான் தந்திடுவாய் நீ
தந்திடுவாய் நீ தந்திடுவாய் நீ

அண் : எனக்குத் தான் தரமாட்டேன் போநீ

தம்பி : இல்லை எனக்குத் தான் விடமாட்டேன் தாநீ

(இருவரும் இழுபட வழிப்போக்கர் தடுத்தல்)

(அடாணா... இராகம் விருத்தம்)

வழி. 1 : வீதியிலே நின்று கொண்டு வீண் சண்டை ஏன் செய்கின்றீர்
சாதுபோல வந்த நீங்கள் சண்டையே செய்யலாமோ.

வழி. 2 : வாதென்ன சொல்வீர் உங்கள் வழக்கை நாம் தீர்த்துவைப்போம்
வேதனை வேண்டாமப்போ விளம்புவீர் விளம்புவீரே.

தம்பி : அந்தப் பொன்முடிச்சை நானே முதலிலே கண்டேன் ஐயா

அண் : இந்தப் பொன் முடிச்சை நானே முதலிலே எடுத்தேன் ஐயா
 தம்பி : காட்டிய படியால் தானே இவர் இதை எடுத்தார் ஐயா
 அண் : எடுத்தவன் நானே ஈது எனக்குத்தான் உரிமை ஐயா
 தானா னாதனனா தனதனதானா
 தம்பி : நான் காட்டாவிட்டால் இவர் எடுப்பாரோ
 அண் : நான் எடுக்காவிட்டால் இதுகைக்கு வருமோ
 தம்பி : எனக்குத்தான்
 அண் : இல்லை. எனக்குத் தான்
 தம்பி : எனக்குத் தான்
 அண் : இல்லை எனக்குத்தான் (இருவரும் இழுபடல்)

அடாணா இராகம் - விருத்தம்

வழி. 1 : சண்டையே வேண்டாம் தம்பி சமாதானமாகப் போங்கள்
 வழி. 2 : சரிபாதியாகத் தானே இருவரும் கொண்டு போங்கள்
 (இதனைப் பார்த்து நின்ற உயர்தர மாணவர் இருவர்
 தலையிடுகிறார்கள்)
 (ஆடிப்பிறப்புக்கு மெட்டு)

மாணவர் 1 : உங்களின் தீர்ப்பினை ஏற்றிட முடியாது
 இருவர்க்கும் இப்பொருள் சேரவே கூடாது.

வழி : எங்களின் தீர்ப்பினை எதிர்த்திட நீயார்
 என்ன தெரிந்து நீர் இக்கதை பேசுநீர்

மாண 2 : உங்களின் உழைப்பாலே வந்த பொருளோநீர்
 உரிமை கொண்டாடிட எப்படி முடியும்.

அண் : தேடுவாற்றுக் கிடந்த பொருளினைக்
 கண்டெடுத்தோம் அதில் என்ன பிழை

(விருத்தம்)

மாண 1 : நன்றேதரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
 அன்றே ஒழிய விடலென்ற திருக்குறளை
 நன்றாக நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்தால்
 நல்லதும் கெட்டதும் நன்றாய் விளங்கும்

மாண 2 : நடுநிலைமை தவறியே நம்கைக்கு வந்த பொருள்
 நன்றாக இருந்தாலும் அதைவிடும்பக் கூடாது
 உழைக்காமல் வந்த பொருள் உயர்ந்ததாயிருந்தாலும்
 அதைவிடும்பக் கூடாது அப்போதே மறந்திடணும்.

அண் : உரிமை கொண்டாடிட எவருமே இல்லையே
 எடுத்தவர் நாமிதை பங்கிடல்தான் முறை

மாண 1 : எவரோ ஒருவர் இதை இழந்து வருந்திடுவார்
 அவரை நாம் தேடி இதைக் கொடுத்தல் தான் நீதி

அண் : அப்படியே செய்திடலாம் அறமும்அது தான் எனினும்
 இப்பொழுது இப்பொருளை என்னதான் செய்திடலாம்.

மாண : எல்லோரும் வாருங்கள் இழந்தவரைத் தேடிடுவோம்.

எல்லோ : நல்ல கருமமிது நாங்கள் இதைச் செய்திடுவோம்.

பெண்ணொருத்தி அமுதமுது வருகிறாள்)

(ஓப்பாரி ... மெட்டு)

பெண் : பாடுபட்டு நாம் உழைத்துப் பக்குவமாய்ச் சேர்த்த பொருள்
 ஓடிவரும் போதிலெங்கோ கைதவறிப் போனதையோ
 நாடிழந்து வீடிழந்து நாம் அகதியாயலைந்து
 நகையைமட்டும் கொண்டு வந்தேன் அதுவும் கைதவறியதே.

மாண : எங்கிருந்து கொண்டுவந்தாய் ஏன் ஓடிவந்தாயம்மா
 தன்னந்தனியாக நீயேன் தவித்தோடி வந்தாயம்மா

பெண் : எங்களுரை விட்டெல்லோரும் இரவிரவாய் இடம்பெயர்ந்தார்
 என்பிள்ளை பேர்களுமே என்னைவிட்டு எங்கோ சென்றார்
 செய்வதொன்றும் தெரியாமல் சிலநாளாயிருந்துவிட்டு
 நகையைமட்டும் எடுத்துக் கொண்டு நடைநடையாய் நடந்துவந்தேன்

மாண : நடந்துவரும் போதினிலே நகைப் பொதியேன் தொலைந்ததம்மா
 நாங்களதை அறியும்படி நமக்கொருக்கால் சொல்லேன் அம்மா

பெண் : இந்த ஊரில் வரும் போது யாரோவோர் புண்ணியவான்
 என்னைத்தன் சயிக்கினிலே ஏற்றிவந்தார் அப்பொழுது
 இந்தப் பக்கம் தான் எங்கோ பொதியைக் கைவிட்டுவிட்டேன்
 தங்கப்பவுண் நகைப் பொதியைத் தம்பியரே கண்டீரோ.

(தாளக்கட்டுடன்)

கண்டீரோ தம்பி - பொதியொன்று கண்டீரோ தம்பி
கண்டீரோ தம்பி- பொதியொன்று கண்டீரோ தம்பி

மாண : கண்டோமே அம்மா - பொதியினைக் கண்டோமே அம்மா
ஓடிவரும் போதினிலே நீதவறவிட்ட பொதி
தேடியெடுத்த தோம்இதோபார் தெருவோரம் கிடந்ததம்மா
(பொதியைக் காட்டியபடி)

எல்லாரும் : கவலை இனிவேண்டாம் அம்மாதாயே
கைப்பொருள் நாம் கண்டெடுத்தோம் அம்மா தாயே
பாடுபட்டு உழைத்த பொருள் அம்மாதாயே - இதோ
பக்குவமாய் இருக்குது பார் அம்மா தாயே
(பொதியைக் கொடுத்தல்)

பெண் : தெய்வம் போல வந்தீர்கள் தம்பிமாரே - உங்களைத்
தெண்டனிட்டுக் கும்பிடுறேன் தம்பிமாரே
தெய்வம் உமைத் தேடிவரும் தம்பிமாரே - உங்களைச்
சன்னிதியான் வாழவைப்பான் தம்பிமாரே

அண் : நன்றேதரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடலென்றதிருக்குறளை

தம்பி : நன்றாகவே நாங்கள் சிந்தித்து நடந்ததனால்
இன்றுங்கள் பொருள் பெற்றீர் நாமும் நற்பணி செய்தோம்.

எல்லாரும் : உழைக்கும் பொருளே எமக்குச் சொந்தம்
ஊர்ப் பொருள் எமக்கு உதவாதே
அவரவர் உழைப்பில் அவரவர் வாழ்வோம்
அதுவே நல்லற வாழ்வாகும்.

வணக்கம்

(2004 இல் வலி வடக்கு பிரதேச கலாமன்றப் போட்டியில் இளவாலை ஒல்லுடை அறநெறிப்
பாடசாலை ஆசிரியர்கள் நடத்து முதற் பரிசு பெற்றுப் பின் பல மேடைகள் ஏறியது.

நாட்டிய நாடகம்

சரஸ்வதியே சம்மதம் தா

கவிச்சரம் மீது ஒரு கண்ணோட்டம்

- பொ. சத்தியநாதன் -

“சரஸ்வதியே சம்மதம் தா” எனும் கவிச்சரம் வெறும் கற்பனைகளையும் அலங்கார நடைகளையும் புறந்தள்ளி உட்பொருள் ஒன்றையே மையமாகக் கொண்டு, உண்மைக் கவிஞன் ஒருவனின் உள்ளக் கிடக்கையை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றது. இவ்வாக்கத்தைக் கவிச்சரம் என்றால் அதில் அடங்கியுள்ள பாடல் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி மணியே! பதினாறு மணிகளும் மிக்க பெறுமானமுடையனவாய் கருத்தெனும் ஒளிக்கீற்றை வெளிச்சிந்துகின்றன.

கல்விக்கூடமொன்றைக் கலைக்கூடமாகக் கண்ட கவிஞன், அதன் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் மனக் கண்ணில் மீட்டி, அது சார்ந்தோர்க்கும் அவ்வுருவை மீள நினைவுறுத்திக் காட்டியிருப்பது அற்புதம், அபாரம். இக்கலைக் கூடத்தைக் காணாதவர்களும் மனக்கண்ணில் கண்டு தரிசிக்கும் வண்ணம் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தனித்தனியாகவும் விளக்கமாகவும் அதேநேரம் அவ்வவ் அமைப்புக்களை அவ்வாறே காட்டியிருப்பதும் இங்கு நோக்குவதற்குரியதே. இவ்வாறு சிருஷ்டிக்கும்படித்து கவிஞனது இதயக் கோயில் இளமைக் கோலம் கொண்டு உன்னதம் பெற்று விளங்குவதைக் காணலாம்.

“அலுவலகம் முன்னால் காட்சிதரும் - அங்கு

அன்னங்கள் தாங்கும் சின்னம் வரவேற்கும்

பொன் மொழிகள் கண்டு மனம் பூரிக்குமே - ஏழர்

பொன்னிலத்தை முத்தமிட்டு மெய் மறப்போம்” என்ற பாடல் ஒன்றே போதும், இதற்குச் சான்று பகரும். இன்னும் இப்பாடசாலையின் பழமையையும் பெருமையையும் கூறி, அத்தோடு இடையிடையே வாழ்க்கைத் தத்துவத்தையும் கல்வித் தத்துவத்தையும் கூறி மாசிலா இம்மணிமண்டபத்திற்கு அத்திபாரமாயமைந்த பெரியார் ஏழாராரையும் தூணாக நின்று தாங்கியவர்களையும் கூறிச் செல்வது இக்கவிச்சரத்தை வரலாற்று ஆவணமாகக் கணிக்கச் செய்யும். காலத்தால் அழியாத கவியாக நின்று வரலாற்றைப் பறை சாற்றும் நல்ல பெட்டகமாகவும் இதனைக் கொள்ளலாம்.

“ஏழாரர் தேடிவைத்த எழில்திகழ் மண்டபமும்...”

“கண்மணிபோல் கிருபாசக்தி தந்து மகிழ்ந்த களம்...”

இவ்வாறு கூறுவதோடு மண்டபங்கள், கிணறு, இயற்கை வளம் சுற்றுப்புறம் என்பவை பற்றியெல்லாம் சுட்டிச் சென்றுள்ளார். எனவே இது ஒரு வரலாற்று 90 என்று சொல்லத்தக்க கவிச்சரமே. ஐயமில்லை.

கவிச்சரம் முற்றும் முழுமை. கருத்துகள் யாவும் நிறைவு. தவறின்றி கச்சிதமாக யாவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அருமையும் பெருமையும் கொண்ட கலைக்கூடம் கவிஞரதும் அவர், அது சார்ந்தோருக்கும் பெருமதிப்புக்கும் பயம் கலந்த பக்திக்கும் உரியதாகும். உறுதியும் உரிமையும் கொண்டு “சம்மதமே சம்மதமே சம்மதம் தானே” என்று கேட்குமிடத்து கலை மகளுக்குத் தானும் மறுக்க இடமுண்டோ. பவளவிழாக் காலத்தில் புதுமுனைவரும். பூத்துக் குலுங்கி விருட்சங்கள் கனி உதீர்த்திடும். கவிஞருடன் எண்ணங்கள் கைகுலுக்குமே. பழையபடி கலகலப்பு இடம் பிடிக்குமே.

பிரிவுகளில் தான் சிலவற்றின் அருமை புரியும். அவைதான் எண்ணங்களில் மீண்டும் மீண்டும் மீட்டிப் பார்க்கத் தூண்டும். மீட்டுவதும் அதில் இன்புற்றிருப்பதும் கண்கள் துளிப்பதும். இவை எல்லாவற்றுக்கும் சாத்தியமில்லை. இக்கலைக் கூடத்தின் இன்பத்தில் கவிஞர் தானும் திளைத்து மற்றவரையும் திளைக்க வைத்துள்ளார். எல்லாம் நன்றாக, எண்ணம் கைகூட தாமரைத் தடாகத்தில் தேவி எமக்காகத் தானே தவமருந்தாள். அவள் தவம் பலித்துவிட்டது. எனவே “சரஸ்வதியே சம்மதம் தான்” சந்தோசம் காத்திருக்குச் சம்மதம்தான்.

நன்றி

பொ. சக்தியநாதன்

கல்வியற்கல்லூரி விரிவுரையாளர்.

உடுவில்.

இள்வாலை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம் இடம்பெயர்ந்து மாண்புமிகில்
இயங்கியபோது 1996.10.21 விஜயதசமி விழாவில்
ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சரஸ்வதியை அஞ்சலிசெய்து சொந்த இடம் போய்ப்
புதுவாழ்வு பெறக் கேட்டுப்பாடி ஆடியது.

நாட்டிய நாடகம்

சரஸ்வதியே சம்மதம் தா

இராகம் - ஆபேரி

தாளம் - ஆதி

அன்னையே சரஸ்வதியே நாம் எங்கள்
பொன்னிலம் மீண்டிடச் சம்மதந்தா
புண்ணிய பூரியம்மா அங்கு நாம்
போய்ப்புது வாழ்வுபெறச் சம்மதந்தா

தோரண வாயிலம்மா - அதில்
தூய மகரப் பட்சிக் கேற்றிருக்கும்
வாயில் இருமருங்கும் நிழல்மரங்கள் - எங்கள்
வரவுக்குப் பந்தலிட்டுப் பார்த்திருக்கும்.

இராகம் - ஹிந்துஸ்தான் காபி

தாமரைத் தடாகத்திலே நீயிருப்பாய் - எங்கள்
தவமின்று பலித்தென்று நாம்வரவே
தாவிவந்தே கண்ணால் அணைத்திடுவாய் - அந்தத்
தண்ணருளில் மூழ்கித் திழைத்திடுவோம்

அலுவலகம் முன்னால் காட்சிதரும் - அங்கு
அன்னங்கள் தாங்கும் சின்னம் வரவேற்கும்
பொன்மொழிகள் கண்டுமனம் பூரிக்குமே - ஏழார்
பொன் நிலத்தை முத்தமிட்டு மெய்மறப்போம்.

இராகம் - அடாணா

மாடியும் ஞானாமிர்த மணிமொழி மண்டபமும்
தேடற்கரிய விவேகானந்தர் தரிசனமும்
தேடித்தேடிக் கனவில் கண்டு மயங்கும்மனம்
நாடி நனவில் கண்டு துள்ளிக் குதிக்கும்மமா

ஏழார் தேடிவைத்த எழில்திகழ் மண்டபமும்
எண்ணம் போல் பரந்தெழுந்த ஆலமர நிழலில்
நாளும் வணங்கிக் கூட்டம் கூடும் திருமுன்றிலும்
நல்ல இருக்கை களும் நம்களை போக்குமம்மா

இராகம் - சிவரஞ்சனி

ஏழர் கலையரங்கின் எழில்தவழ் விதானம்மா
யாமும் குழலும் மேளம் மத்தளம் தாளம் பரதம்
நாத சுரங்கள்எழின் கோலங்கண்டே யுவந்து
கொள்ளையின்பம் பெறவே கோடிதவம் செய்தோம்.

வேறு

கனகசபா மண்டபம் காத்திருக்கும் - முன்னால்
கனிமரத் தோட்டம் அங்கு கனிந்திருக்கும்
சிறுவர்கள் பூங்கா மனமகிழ்வுதரும் - அங்கு
சீசோவும் ஊஞ்சல்களும் தாலாட்டும்

இராகம் - ஹிந்தோளம்

தாளம் - சதுஸ்ரநடை ஆதி

மனையியல் விஞ்ஞானகூடமம்மா - என்றும்
மனதுக்கினிய இசை அரங்கமம்மா
அறிவுவளர்க்கும் எங்கள் நூலகத்தை - நாங்கள்
அள்ளிப்பருக உள்ளம் சிவீர்க்குமம்மா

எண்ணம் போல ஓடி விளையாடிவரவே - எங்கள்
உழைப்பில் உருவான விளையாட்டரங்கம்
கண்மணிபோல் கிருபாசக்தி தந்துமகிழ்ந்த - அந்த
களத்தில் புரண்டுருண்டு உடல்சிவீர்ப்போம்

அள்ளஅள்ளத் துள்ளிவரும் நீரிழ்தம் - எங்கள்
ஆழக் கிணற்றருமை மீளநுகர்வோம்
ஆழக்கற்றால் கல்வி அறிவு சுரக்கும் - என்ற
அருமை உணர்த்தும் நீரில் மூழ்கியெழுவோம்..

இராகம் - மோகனம்

தாளம் - சதுஸ்ரநடை ஆதி

கற்பகச் சோலையம்மா - மெய்கண்டான்
கந்தர்வ லோகமம்மா
அற்புதச் சிருஸ்டியம்மா - அதுவுன்
அருள்மழை பொழிந்திடும் மேகமம்மா

சாந்திநிகேதனம்மா - கலைஞர்கள்
தவம்புரி சாலையம்மா
ஏந்தல் ஏழர் அளித்த - எங்கள்
இதயத்தின் கோயிலம்மா!

இராகம் - கர்நாடகதேவகாந்தாரி

தாளம் - திஸ்ரநடை ஆதி

பவளவிழாக் காலமெல்லோ தையில்வருகுது - தாயே
பாதபூசை நாம்புரிந்தோம் எமை அழைத்திரு
பவள விழா பொன்னிலத்தில் செய்திடவேண்டும் - உனக்குப்
பவளமலர் குட்டிநாங்கள் மகிழ்ந்திடவேண்டும்

இராகம் - மத்யமாவதி

பழையவரும் புதியவரும் சேர்ந்திட வேண்டும் - அங்கு
பழையபடி கலகலப்பு மீண்டிட வேண்டும்
சொந்த மண்ணில் மீண்டும் நாங்கள் துளிர்ந்திட வேண்டும் - தாயே
தூயவளே கலைமகளே சம்மதம் சொல்லு

சம்மதமே சம்மதமே சம்மதந்தானே - உமக்குச்
சந்தோசம் காத்திருக்குச் சம்மதந்தானே
சொந்தமண்ணில் மெய்கண்டான் மீண்டும் துளிர்க்கும் - நீங்கள்
துள்ளித்துள்ளி நடராசர் துணையுடன் வருவீர்.

இசையமைப்பு : இசையாசிரியர் ந ஸ்ரீராம்குமார்
நடன அமைப்பு : திருமதி மலர்விழி

வள்ளி திருமணம்

அணிந்துரை

நாடக கலாவித்தகர் சி. சீவராஜன்

நாட்டியம் என்பது மிகச் செழுமைப்பட்ட மிக உன்னத வரையறை விதிக்கப்பட்ட ஊமமொழி. இங்கு இலக்கணங்கள் வகுக்கப்பட்ட அந்த வரையறைக்கு உட்பட்ட நிலையில் நின்று கொண்டு நிகழ்த்துவதாகும். குறிப்பிட்ட இலக்கணம் அமைந்துள்ள எல்லையில் நிற்க வேண்டும். இது ஒரு கயிற்றில் நடப்பது போன்றது. ஏனெனில் சற்று நழுவும் போது தன்னுடைய தனித்துவத்தை இழந்துவிடும். நாட்டியம் பேசும் மொழிகளாக அசைவு, ஆட்டம், முத்திரை (அபிநயம்) ஸ்தானம், பாவம், அசைவுக் கோலம் போன்றன காணப்படும். நாட்டிய நாடகம் என்ற சொல் தமிழில் ஆடற் கதை என்று குறிப்பிடப்படுவது ஒரு நல்ல எண்ணக்கருவை தோற்றுவிக்கும்.

நாடகப் பண்பு நிறைந்த நாட்டிய மரபுடன் ஒட்டியதாகவே நாட்டிய நாடகம் அமைகின்றது. இந்த வகையில் “வள்ளி திருமணம்” நாட்டிய நாடகத்தின் ஆரம்பத்திலேயே வேடர் குல முதுமகளான தேவராட்டிக்குள் தெய்வம் புகுந்து வெறியாட்டு என்ற சங்ககால நிகழ்வுகளில் ஒன்றின் ஊடே நடக்கப் போகும் சம்பவத்தை கூறுவது புலனாகிறது. வெறியாட்டின் போது தம்மை மறந்த நிலையிலான துள்ளல் நடையுடனான காவடிச்சிந்து மெட்டு பலரையும் கவர்ந்துள்ளதுடன் உள்ளே ஒன்றித்துப் போக வைப்பதை குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

இந்த நாட்டிய நாடகத்தை வளர்த்துச் செல்வதற்கு நாரதரின் பணி முக்கியமானது. ஜோதி ஜோதி என்ற பாடலின் ஊடே கதாசிரியர் நகர்த்திச் செல்வது கதைப் பின்னலை தெளிவுபடுத்துகின்றது. நாரதர் வருகை கலகமாயினும் இறுதியில் நன்மையில் முடியும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

நம்பிராசன் வருகையின் போது, வேங்கை மரமாக வேடம் (முருகன்) நின்றபோது அவனுக்கு ஏதும் தெரியாமல் வள்ளிக்குச் சொல்கிறான். “இது உமக்கு உதவியாகும் உறுதுணையாகக் கொள்வீர்” இக்கூற்று நடக்கப்

போகும் நிகழ்வுக்கு முற்கூட்டிய ஆசிச் செய்தியாக அமைவதை ஆசிரியர் பாட்டின் ஊடே காட்டியுள்ளார்.

“மானே உன்கையால் தந்திடு எந்தன் மயக்கத்தைத் தீர்த்தி வந்திடு” என்ற பாடல் முருகன் வள்ளிமீது கொண்ட உள்ளார்ந்த மோகத்தை ரேவதி என்ற இராகத்தின் ஊடே பாடிப்புலப்படுத்துவது பொருத்தமாகவே உள்ளது. ரேவதி இராகம் இப்பாடலுக்கு இசைவான இராகம்தான். ஏனெனில் அன்பு, மோகம் என்ற உணர்வுக்கு ஏற்றது. எனவே இங்கு போடப்பட்ட அனைத்து ராகங்களும் பொருத்தமானவை என்பதை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

வள்ளி திருமணம் என்ற விடயம் புராதன விடயமாக இருந்தாலும் ஆசிரியர் இன்றைய சமூகத்துக்கு வழங்கக்கூடிய ஒரு செய்தியாக பெற்றோரின் சம்மதம் இன்றி நடைபெறும் காரியங்கள் நன்றல்ல என்பதை நாரதர் வாயிலாகப் புலப்படுத்துகிறார். இங்கு “அன்புடன் பெற்றெடுத்து..... நன்றென்னத் தம்கையாலே தந்திடப் பெறுவாய் நீயே” என்ற பாடல் ஆழமான கருத்தை இன்றைய இளைய சமூகத்துக்கு துல்லியமாக காட்டுவதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. இது பிரதியாக்க ஆசிரியரின் வயது, நிரம்பிய அனுபவம் என்று கூறுவது சாலப் பொருந்தும். இங்கு கையாளப்பட்ட முறையும், பாடல்களும் பல்கலை கொண்ட இராகங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இது ரசிகர்கட்கு விருப்புடையதாகவே அமையும்.

காட்சிப்படுத்தலின் போது பாடல்கட்கும் கதையோட்டத்திற்கும் ஏற்ற வேடப் புனைவுடன் பாத்திரங்களை அரங்கிற்கு விடும்போது, மேலும் சுவையை கட்புல, செவிப்புலனுக்குரியதாகி மனமகிழ்வடையலாம் என்பதில் நிறைந்த நம்பிக்கை உண்டு. சதையும் என்புமான பிரதிக்கு உயிர் கொடுக்கும் நெறியாளரின் கெட்டித்தனம் நாட்டிய நாடகத்தின் வெற்றியை உறுதிசெய்யும்.

நாடக கலா வித்தகர் சி. சீவராஜன்
ஆசிரியர் நாடகமும் அரங்கியலும்

பரத கலா நிவேதன் நாட்டியாலயம்
நந்தினி வாசா
உடுவில் மேற்கு
சுண்ணாகம்.

வள்ளி திருமணம்

வசனம் : வேடர்குல அரசன் நம்பிராசன் அவன் மனைவி கொடிச்சி இவர்களுக்கு நீண்ட காலம் பிள்ளைகள் இல்லாததால் வேடர்குல வழக்கப்படி வேடர்குல முதுமகள் ஆகிய தேவராட்டியை அழைத்து அவளிலே தங்கள் குல தெய்வமான முருகனை கலைகொள்ளச் செய்யும் வெறியாட்டு நடத்துகின்றார்கள். தேவராட்டியை ஓர் ஆசனத்தில் இருத்தி தேனும் தினைமாவும், கிழங்கும் கனியும் படைத்து வேடர்கள் எல்லாரும் கூடி வேலனைப் பாடி ஆடுகின்றார்கள்.

திஸ்ர நடை - ஏகம்

காவடிச்சிந்து மெட்டு - நாத நாமக்கிரியை

நம்பிராசன் : வேலவனே வேலவனே வேலவா - வடி
வேலுடனே ஓடி வா நீ வேலவா
கோடிமுறை கும்பிட்டோம் வேலவா - எங்கள்
குறைதீர்க்க ஓடிவா நீ வேலவா

கொடிச்சி : தேனும் தினை மாவும் உண்டு வேலவா - நன்றாய்த்
திக்கிக்கும் கிழங்கு கனி வேலவா
நாம் படைத்தே வணங்குகின்றோம் வேலவா - எம்மை
நாடியோடி நீ வருவாய் வேலவா

துரிதநடை

வேலவனே வேலவனே வேலவா - வடிவேலுடனே ஓடிவா நீ வேலவா

ஜோதி ஜோதி ஜோதி ஜோதி..... என்ற மெட்டு

தேவராட்டி : வள்ளிமலை ஆளுகின்ற வள்ளல் நம்பிராஜனே
துள்ளி வந்தேன் வேலவன் நான் துயரம் என்ன சொல்லிடு - 2

நம்பிராசன் : அள்ளி அள்ளி அணைத்தெடுத்து அன்புடனே கொஞ்சியே
துள்ளி விளையாடிடவோர் பெண் குழந்தை தந்திடு - 3

சிவ சிவ சிவ சிவ ஜோதி.... மெட்டு திஸ்ர நடை

தேவராட்டி : வேடர்குலம் தழைத்தோங்கவே - வந்து
விண்ணவரும் தொழும் கன்னியாய்க் கன்னியாய்
பொன்னணையாள் ஒரு பெண்மணி - இங்கு
பிறந்திடுவாள் நல்ல கண்மணி கண்மணி

சதுஸ்ரநடை

தேவராட்டி : தேடியெடுத்து வளர்த்திடு - என்றும்
தெவிட்டாத பேரின்ப மாகுவாள் ஆகுவாள்
கன்னியவள் கனிவாகியே - அன்று
என்னிடமே வந்து சேருவாள் சேருவாள்
தேடியெடுத்து வளர்த்திடு....

வேலவனே வேலவனே வேலவா - வடி
வேலுடனே ஓடிவா நீ வேலவா

காட்சி - 2

வசனம் : வேலனுக்கு நடந்த வெறியாட்டில் நம்பிராசனுக்கு ஒரு
பெண்மணி கிடைப்பாள் என்றும், தேடி எடுத்து வளர்க்கும்
படியும். தேவராட்டி சொன்னபடி நம்பிராசனும் கொடிச்சியும்
குழந்தையைத் தேடிப் போகின்றனர். குழந்தை அழுங்குரல்
கேட்கிறது.

சின்னஞ்சிறு கிளியே... மெட்டு திஸ்ரநடை காபி ராகம்

நம்பிராசன் : குழந்தை அழுங்குரலின் ஒலியைக்
கொடிச்சி நீ கேட்கலையோ

கொடிச்சி : அழுங்குரல் கேட்குதையா - குழந்தை
அருகில் எங்கோ பாடும்

நம்பிராசன் : வள்ளிக்கிழங்குகழ்ந்த குழியில்
வண்ணக் குழந்தையடி

கொடிச்சி : புள்ளிப் பொன் மான் குட்டி போல் - குழந்தை
அள்ளி எடுத்தேன் இதோ

நம்பிராசன் : வள்ளிக்குழியில் வந்தாள் - இவளை
வள்ளி என்றே அழைப்போம்

கொடிச்சி : வள்ளல் வேலவன் தந்த குழந்தை
வள்ளி வள்ளி வள்ளி

காட்சி - 3

வசனம் : வேலவன் வாக்குப்படி வள்ளிக்கிழங்கு அகழ்ந்த குழியில் கிடந்த
குழந்தையை எடுத்து வள்ளி எனப் பெயரிட்டு நம்பிராசனும்
கொடிச்சியும் வளர்த்து வருகின்றனர். வள்ளி வளர்ந்து
பன்னிரண்டு வயதுப் பருவம் அடைந்துவிட்டாள். முருகன்
அருளால் வந்த அவளை மணம்புரியும்படி கேட்டு நாரதர்
முருகனிடம் வருகிறார்.

நாரதர் : ஜோதி ஜோதி ஜோதி ஜோதி ஜோதி சிவ ஜோதியே
ஆதி ஆதி ஆதி ஆதி ஆதி ஜெக ஆதியே
விருத்தம் இராகம் - தேஷ்
வள்ளி வளர்ந்து விட்டாள் - பன்னிரண்டு
வயதை அடைந்துவிட்டாள்
வேடர்குல முறையில் - தினைப்புனம்
விரும்பிடக் காவல் கொண்டாள்
மங்கை வளர்ந்து விட்டாள் - மணாளனை
மருவும் பருவங் கொண்டாள்
வள்ளலைக் கண்டிடுவேன் - வள்ளியை
வதுவை புரியச் செய்வேன்.

சின்னங்கிற்று கிளியே.... மெட்டு இராகம் - தேஷ் திஸ்ரநடை

நாரதர் : வள்ளி மலை தனிலே முருகா
வள்ளிக் கொடி படர்ந்து
துள்ளிப் படர்வதற்கே - கொழு கொம்பு
தேடித் தவிக்குதடா
அள்ளி அதை யெடுத்தே - படர
அணைத்து மகிழ்வாயடா
தள்ளிடலாகாதடா - முருகா
தவத்தின் பயனிதடா

சதுஸ்ர நடை

முருகன் : நாரதரே என்முன்னே நின்று நீர் இங்கே
நளினம் புரிவது முறை தானோ
ஆரவாரம் இன்றியே எமக்குள் கலகம்
ஆக்கிட வந்தனையோ

விருத்தம் - கேதார கௌளை

நாரதர் : சுந்தரத் திருமாலுக்குத் தூய புத்திரிகளான
சுந்தரவல்லி நங்கை அமிர்தவல்லியாம் இருவர்
எந்தையே முருகா உன்னைச் சேர்ந்திடத் தவமிருந்தே
சுந்தரவல்லி தெய்வயானையாய் உனை அடைந்தாள்
சிந்தைசேர் அமிர்தவல்லி வள்ளியாய் வளர்தல் காணாய்.
வந்திடு முகூர்த்தம் தன்னில் வள்ளியை வதுவை செய்வாய்.

சொற்றுணை வேதியன் - கோதாரகௌளை சதுஸ்ரநடை

முருகன் : நாரததேவே நீயும் நல்லதே சொன்னாய் இன்றே
பாரதை நான் முடிக்கும் பக்குவம் செய்வேன் இப்போ
வேட்டுவ வடிவங்கொண்டே வனிதையாம் வள்ளி மானை
காட்டிடைத் தினைப்புனத்தில் கூட்டியே வருவேன் காண்பாய்.

காட்சி - 4

வசனம் : வள்ளி தோழியுடன் தினைப்புனத்தில் குருவி கலைத்துக்
கொண்டு நிற்கிறாள். முருகன் வேட்டுவ, வடிவில் அங்கு
வருகிறார்.

(குண்டுடுக்கி... மெட்டு) ஆனந்த பைரவி - திஸ்ர நடை)

வள்ளி : குயிலினமே மயிலினமே காடை கௌதாரி
குருவிகளே கொஞ்சம் புறாக் கூட்டங்களே போங்கள்

தோழி : மானினமே மரையினமே மந்திகளே எங்கள்
மான்விழியாள் கவணடிப்பாள் மறைந்தோடிப் போங்கள்

வேடன் : சிங்கம் புலி கரடி செந்நாய்கள் வாழுங்காட்டில்
கொஞ்ச மொழி வஞ்சியரே குடியிருக்க வந்ததென்ன

தோழி : வஞ்சியர்கள் தனித்திருக்கும் வனந்தேடி யலைந்துலைந்து
வந்ததென்ன வேடனாரே வந்த வழி போம் போம் போம்.

சிவ சிவ சிவ சிவ ஜோதி சிவ.... நாதநாமக்கிரியை திஸ்ரநடை

வேடன் : மானொன்றைத் தேடியே வந்தேன் - எந்தன்
மனதைக் கவர்ந்த பொன் மான் வந்ததுண்டோ

வள்ளி : மானுமில்லைத் தேனுமில்லை வேடரே - எங்கள்
மன்னன் வந்தால் கொன்றிடுவார் சென்றிடும்

வேடன் : நான் தேடிவந்த மான் நீயே - உன்றன்
ஊரென்ன பேரென்ன ஊர் செல்லும் வழியென்ன

வள்ளி : உருமில்லைப் பேருமில்லை வேடரே - அதோ
பேரிரைச்சலோடு தந்தை வாறார் ஓடித்தப்பிடும்

காட்சி - 5

வசனம் : நம்பிராசன் வள்ளிக்குத் தேனும் தினைமாவும் கொண்டு வேடர்
கூட்டத்தோடு வருகிறான். முருகன் வேங்கை மரமாகி
நிற்கிறான். நம்பிராசன் வேங்கை மரமெனவே நம்பி விடுகிறான்.

நீலமணி சதுஸ்ரநடை

நம்பிராசன் : என்னரு மகளே வள்ளி இதோ தினைமாவும் தேனும்
என்ன இவ்விடத்தில் வேங்கை மரம் வந்த வகை தான் என்ன
வள்ளி : எமக்கெதும் தெரியாதெந்தாய் எவ்வகை உரைப்பேன் நானே
இங்கிது நிற்கும் கோலம் எமக்கதிசயந்தான் எந்தாய்
நம்பிராசன் : உமக்கிது உதவியாகும் உறுதுணையாகக் கொள்வீர்
எதுவும் நல்லதுவேயாகும் இதன் நிழல் இருப்பீர் நீரே.
வசனம் : நம்பிராசன் போனதும் வேங்கை மரமாக நின்ற முருகன் மீண்டும்
வள்ளியைத் தொடர்கிறார்.

ஆனந்த பைரவி - திஸ்ரநடை

வேடன் : உன்னழகில் என்னைப் பறிகொடுத்தேன் - வள்ளி
என்னுயிரே யுள்ளம் இரங்காயோ
அன்னமே சொர்ணமே என்மீது கோபமேன்
என்னருகே வாராய் வள்ளிமானே
வள்ளி : வேடர் குலத்துச் சிறுமி என்னை நீங்கள்
விரும்பிவருதல் முறையல்லவே
தேடித் தேடிவர லாகாததோ தந்தை
ஓடியொழிந்திடுவீர் விரைவாய்
வசனம் : நம்பிராசன் மீண்டும் வர வேடனாக நின்ற முருகன் விருத்தக்
கிழவனாக நிற்கிறார். கிழவனைக் கண்ட நம்பிராசன்
அனுதாபத்துடன் விசாரிக்கிறான்.

பீம்பிளாஸ் - திஸ்ரநடை

நம்பிராசன் : பொல்லாத காட்டிலே தள்ளா வயதிலே
பொல்லுடன் வந்திடும் முதியவரே
கல்லும் முள்ளும் பெருந் தொல்லைப் படுத்திட
அல்லற் பட்டே வரக் காரணமேன்.
விருத்தர் : இந்த மலையிலே வந்து விழுந்திடும்
விந்தை மிகுந்த அருவியிலே
அந்தமோகம் தீர்ச் சிந்து கவிபாடி
தீர்த்தமாட வந்தேன் மன்னவனே
நம்பிராசன் : அந்தத்தினைப் புனத் தெந்தன் மகளுள்ளாள்
அவளுக்குத் துணையாக இருந்திடுவீர்

விருத்தர் : உந்தன் குலமோங்க உன்மகனும் வாழ
உவந்து வரந்தந்தேன் போய்வருவீர்.
(நம்பிராசன் போதல்)

வள்ளி : தள்ளா வயதிலே தள்ளாடித் தள்ளாடித்
தயங்காமல் வருகின்ற கிழவனாரே
தோழி : உள்ளதைச் சொல்லிடும் உமக்கென்ன வேண்டிடும்
கள்ளமேதோ உம்மில் இருக்குதையா
ரேவதி - சரஸ்ரநடை

விருத்தர் : கண்ணும் புகையுது வள்ளியே - எனக்குக்
களையாயிருக்குது வள்ளியே
உண்ண உணவேதும் தந்திடு - எந்தன்
உணர்வு கலங்குது வள்ளியே.

வள்ளி : தேனும் தினைமாவும் தருகிறேன் - இதோ
தித்திக்கத் தித்திக்கத் தின்னலாம்.

விருத்தர் : மானேயுன் கையாலே தந்திடு - என்றன்
மயக்கத்தைத் தீர்த்திட வந்திடு
(தேனும் தினைமாவும் விக்குதல்)
தங்கமே விக்குது விக்குது - தண்ணீர்
தந்தென் உயிரினைக் காத்திடு.

வள்ளி : இங்கில்லையே தண்ணீர் என் செய்வேன் - தாத்தா
ஏழு மலைக்கெல்லோ போகணும்

விருத்தர் : என்னை அழைத்துச் செல் வள்ளி நீ - அங்கு
என் தாகம் தீர்த்திடப் பண்ணு நீ
(அழைத்துச் சென்று நீர் பருக்குதல்)

வள்ளி : தாகந்தீர் இதோ தண்ணீரைத் - தாத்தா
தாரளமாகப் பருகுவீர்

மத்திய மாவதி - சதுஸ்ரநடை

விருத்தர் : தாகம் தீர்ந்ததடி தங்கமே - என்றன்
மோகம் தீர்த்திடுவாய் தங்கமே
(விருத்தர் வள்ளியின் கையைப் பிடிக்க அவள் உதறுதல்)

அடாணா - திஸ்ரநடை

வள்ளி : கபடத்தனங்கொண்ட கிழவரே - சிறுபெண்ணின்
கையைப் பிடித்த பெண் பித்தரே
மீசை நரைத்திட்ட கிழவரே - உனக்கின்னும்
ஆசை நரைத்திட வில்லையோ
(கிழவர் தொடர்தல்)

கெட்ட கிழவரே கிட்ட வராதேயுன்
கொட்ட மடக்கிடுவேன் இதோ

(கிழவரைத் தள்ளிவிழுத்திவிட்டு ஓடுதல்)

விருத்தம் - சம்கனந்தனப்பிரியா

விருத்தர் : முன்னே வருவாய் முதல்வா என் அண்ணா வோ
என்னாவல் தீர்த்தே எனக்குதவ வா அண்ணா
அண்ணா அண்ணா அண்ணா
எனக்குதவ வா அண்ணா அண்ணா
(வள்ளி திரும்பி ஓடிவருதல்)

ஹிந்தோளம் - சதுஸ்ரநடை

வள்ளி : பொல்லாத யானையொன்று பிளிநி வருகிறதே
ஐயையோ ஐயையோ அடைக்கலம் தா தாத்தா
மெய்யாகவே யானை ஐயா அடைக்கலம் தா
ஐயையோ ஐயையோ அடைக்கலம் தா தாத்தா

அடாணா - திஸ்ர நடை

விருத்தர் : அப்படிவா எந்தன் வழிக்கு - உனக்கு
அடைக்கலம் தரவே நான் விருத்தனாய் வந்தேன்
எப்படி எப்படிப் பெண்ணே - என்னை
யாரென்று தெரியுதா கண்ணே கண்ணே

வசனம் : கிழவன் முருகனாக மாறிக் காட்சி கொடுத்து மறைய
நம்பிராசன் வேடருடன் வந்து தினை விளைந்து விட்டது இனிக்
காவல் தேவையில்லையென்று சொல்லி வள்ளியை வீட்டுக்கு
கூட்டிச் செல்கின்றார்.

பிருந்தா வனசாரங்கா - சதுஸ்ரநடை

நம்பிராசன் : தினை விளைவானது இனிக் காவல் தேவலை
இனிமேல் நீ வீட்டில் இருந்திடுவாய்

வள்ளி : இன்னும் சில நாட்கள் இங்கிருந்து காவல்
இயற்றிட எந்தையே சம்மதந்தா

நம்பி : அன்னையுன்னை அங்கே அழைத்து வரச் சொன்னாள்
என் மகளே வள்ளி நீ வருவாய்
பின்னை என்று தடை சொல்லிடலாகாது
புறப்படுவாய் என்னின் பின் வருவாய்

வசனம் : வள்ளியை நம்பிராசன் அழைத்துச் செல்ல முருகன் அவர்களது
ஊர் தேடிச் சென்று தனிமையில் வள்ளியைக் காண்கிறார்.

முருகன் : வள்ளியே எனக்குரிய கள்ளியே வா வெளியே
தள்ளிட முடியாதுன்னை அள்ளியே செல்வேன் நானே

வள்ளி : கள்ளத் தனமாய் வந்து கவர்தல் முறையல்லவே
உள்ள தறிந்தால் தந்தை உயிரைப் பறித்திடுவார்

முருகன் : வருவதெல்லாம் வரட்டும் வாடி யென்னுடன் நீயே
தருவன் உனக்கும் உன்தன் குடிக்கும் பெருமை நானே

(வள்ளியும் முருகனும் போக கொடிச்சியும் நம்பிராசனும் வள்ளியைத்
தேடிவரல்)

ஆனந்த பைரவி - சரஸ்ரநடை

கொடிச்சி : என்மகள் வள்ளியை எங்கனும் காணலை
இதயம் பதைக்குது என் தலைவா
தன்னந் தனியாக வந்த வோர் ஆடவன்
தான் கொண்டு போனானாம் என் தலைவா

நம்பி : யாரடி யாரடி யாரந்தப் பேய் மகன்
யானவனை இதோ கொன்றிடுவேன்
வீரரே தீரரே விரைந்திடு வீரந்தப்
பேடியைக் குத்திக் கிழித்திடுவீர்.

வேடர்கள் : நிலலடா நிலலடா கள்ளப் பயலே யுன்
நீண்ட கால் தட்டி முறித்திடுவோம்
மல்லுக்கும் பொல்லுக்கும் வகை சொல்லுவாயோ நீ
மடக்கிப் பிடித்து நொருக்கிடுவோம்

வசனம் : வேடர்கள் முருகனையும் வள்ளியையும் சூழ்ந்து கொள்ள
முருகன் கையைக் காட்ட சேவல் கூவ எல்லோரும்

மயங்கிவிழுந்து விடுகின்றனர். அங்கே நாரதர் வந்து பெற்றவர் சம்மதத்துடன் வள்ளியை வதுவை செய்ய வேண்டுமென அறமுரைக்கின்றார்.

கேதார கௌளை

நாரதர் : அன்புடன் பெற்றெடுத்து
அருமையாய் வளர்த்தார் தம்மைக்
கொன்று நீ பெண்ணைக் கொண்டு
போதல் பாதகமே அன்றோ
இன்று இப்போதானே பெற்றார்
தமக்குயிர் கொடுத்த தெழுப்பி
நன்றெனத் தம் கையாலே
தந்திடப் பெறுவாய் நீயே.

வசனம் : முருகப் பெருமான் கைகாட்டச் சேவல் மீண்டும் கூவுகிறது.
வேடர்கள் எல்லோரும் உயிர் பெற்றெழுகிறார்கள்.
சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் காட்சி கொடுத்து
வள்ளியையும் முருகனையும் சேர்த்து வைத்து வாழ்த்து
கின்றனர்.

மத்தியமாவதி - சதுஸ்ரநடை

சிவன் - உமை

வள்ளி மணாளனே வா முருகா - குற
வள்ளியே கள்ளி நீ வா அருகே
கள்ள விழும் மண மாலை இதோ இதோ
கண்மணிகாள் சர்வ மங்களமே
(மாலையைப் பெற்று மாறி அணிதல்)
மங்களம் - சுப மங்களம் - என்றும்
மங்களம் சுப மங்களம்.

இசையமைப்பு : திரு. ந. ஸ்ரீராம்குமார்
நடன அமைப்பு : திருமதி மலர்விழி கனகசபை

நாட்டிய நாடகம்

எண்கோலங்கள்

(ஒவ்வொரு இலக்கங்களுக்கும் தேவையான மாணவர்களுக்கு இலக்கம் முன்னால் நன்கு தெரியக் கூடியதாக ஒப்பனை செய்து பாடல்களில் குறிப்பிட்டவாறு ஆடவைக்குக)

மூல இலக்கங்கள் - 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0

இராகம் - தாதநாமக்கிரியா தாளம் - திஸ்ர நடை சதுஸ்ர ஏகம்

மூல இலக்கங்கள் நாமே - உலகம்
முழுவதும் நாமின்றி நடவாதே ஒன்றும்

ஒன்று ரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து
ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பது பூச்சியம்

தாளம் - சதுஸ்ர நடை ஆதி

பத்துப்பேர் நாம் எங்களாலே இந்தப்
பாரினில் எண்ணிலா எண்களே ஆச்சு
வித வித கோலங்கள் கொள்வோம்
இந்த விதங்களைப் பார்த்துநீர் கற்றிடுவீரே

ஒற்றை எண்கள் - 1, 3, 5, 7, 9

இராகம் - காப்பி தாளம் - திஸ்ர நடை ஆதி

ஒற்றை எண்கள் எங்களை நீர் பாடும்
ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழு ஒன்பது நாம்பாடும்
இரண்டாலே வகுத்திடவே முடியாது ஆதலினால்
ஒற்றை எண்கள் என்பார்கள் எம்மை

இரட்டை எண்கள் - 2, 4, 6, 8, 0

இரட்டை எண்கள் எங்களை நீர்பாடும்
இரண்டு நாலு ஆறு எட்டு பூச்சியமும் நாமே
இரண்டாலே மீதியின்றி வகுத்திடலாம்
ஆதலினால் இரட்டை எண்கள் என்பார்கள் எம்மை

முதன்மை எண்கள் - 2, 3, 5, 7

இராகம் - சுத்ததந்தியாசி

தாளம் - திஸ்ர நடை சதுஸ்ர ஏகம்

முதன்மை எண்கள் ரண்டு மூன்று ஐந்து ஏழு நாங்கள்
ஒன்றாலும் தன்னாலும் மட்டும் வகுபடுவோம்
இதனை நீங்கள் எல்லோரும் அறிந்து தெரிந்து கொள்வீர்
எண்ணில் முதன்மை எண்கள் நாங்கள் என்பதை நீர் அறிவீர்

செவ்வக எண்கள் - 4, 6, 8, 9

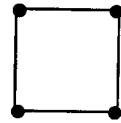
இராகம் - ஆனந்தபைரவி

தாளம் - திஸ்ர நடை சதுஸ்ர ஏகம்

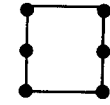
செவ்வக எண்கள் நாம்சேர்த்தி எண் என்றும்
சொல்லுவர் எங்களின் கோலத்தைப் பாடும்
நாலு ஆறு எட்டுநே ஒன்பது நம்பாடும்
நாம் நின்றால் செவ்வகமே உருவாகும் பாடும்
பலநிரலும் பலநிரையும் கொண்டு நாங்கள் நின்றால்
பக்குவமாய் செவ்வகமே உருவாகும் பாடும்

தாளம் - திஸ்ர நடை சதுஸ்ர ஏகம்

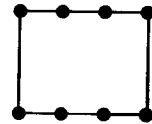
நாலென்னும் செவ்வக எண் கோலத்தைப் பாடும்
நல்லதொரு செவ்வகமே உருவாகும் பாடும்
ஒன்றொன்றாய் நாங்கள் நாலுபேர் பிரிந்து நின்றோம்
உருவாச்சு இங்கேயோர் செவ்வகம் நீர்பாடும்

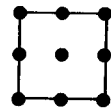
ஆறென்னும் செவ்வக எண் கோலத்தைப் பாடும்
அரியதொரு செவ்வகமே வருவதனைப் பாடும்
ஒன்றொன்றாய் நாங்கள் ஆறுபேர் பிரிந்து நின்றோம்
உருவாச்சு இங்கேயோர் செவ்வகம் நீர் பாடும்.

எட்டென்னும் செவ்வகஎண் கோலத்தைப் பாடும்
ஏற்றதொரு செவ்வகமே வருவதனைப் பாடும்
ஒன்றொன்றாய் நாங்கள் எட்டுப்பேர் பிரிந்து நின்றோம்
உருவாச்சு இங்கேயோர் செவ்வகம் நீர்பாடும்

ஒன்பதென்னும் செவ்வகஎண் கோலத்தைப் பாடும்
ஏற்றதொரு செவ்வகமே வருவதனைப் பாடும்
ஒன்றொன்றாய் ஒன்பதுபேர் நாம் பிரிந்து நின்றோம்
உருவாச்சு இங்கேயோர் செவ்வகம் நீர்பாடும்

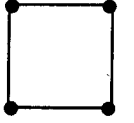
சற்சதுர எண்கள் - 1, 4, 9

இராகம் - பிருந்தாவன சாரங்கா

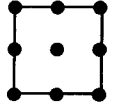
தாளம் - திஸ்ர நடை சதுஸ்ர ஏகம்

சற்சதுர எண்கள் நாம் வந்திட்டோம் பாரீர்
சதுரமாய் நாம் கூடி நின்றிடுவோம் பாரீர்
ஒன்றுநான் நான்குநான் ஒன்பதும் நாமே
நாமுவர் சதுரஎண் ஆவோம் நீர்பாடும்

நான்கு நான் தனித்தனி நிரல்நிரையாக
நின்றனம் சதுரமாய் என்கோலம் பாரீர்
நிரலிலும் நிரையிலும் சம அளவாக
நிற்பதனால் எம்மைச் சதுர எண் என்பர்.

ஒன்பது நான் மும்மூன்று நிரல்நிரையாக
நின்றனம் சதுரமாய் என்கோலம் பாரீர்
நிரலிலும் நிரையிலும் சம அளவாக
நிற்பதனால் எம்மைச் சதுர எண் என்பர்

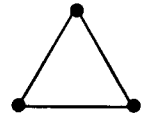
முக்கோணி எண்கள் - 1, 3, 6

முக்கோணி எண்கள்நாம் வந்திட்டோம் பாரீர்
ஒன்றுநான் மூன்று நான் ஆறு நான் கண்டீர்
முக்கோண வடிவிலே நிற்பதனாலே
முக்கோணி எண் என்று சொல்லுவார் எம்மை

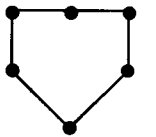
இராகம் - மத்தியமாவதி

தாளம் - திஸ்ர நடை சதுஸ்ர ஏகம்

மூன்றென்னைப் பாடும் முக்கோணி ஆனேன்
மூன்றிடம் நின்றேன் முக்கோணி ஆனேன்

ஆறென்னைப் பாடும் ஆறாய்ப் பிரிந்தேன்
ஆறிடம் நின்றேன் முக்கோணி ஆனேன்

(1991 கணித விஞ்ஞானக் கலைவிழாவில் நாட்டிய நாடகமாக அரங்கேறியது)

கருவாக்கம் : திருமதி கருணா குமாரவேலு
இசையாக்கம் : திரு. ந. ஸ்ரீராம்குமார்

உருவாக்கம் : சைவப்புவர் க. சேல்வத்துரை
அரங்காக்கம் : சேல்வி வாசுவி விஜயரட்ணம்.

வாயுக்கள்

நாம் வாழும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பல வாயுக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஓட்சிசன் O₂, ஐதரசன் H₂, ஓசோன் O₃, நைதரசன் N₂, அமோனியா NH₃, ஐதரசன்சல்பைட்டு H₂S, காபனீரொட்சைடு CO₂, நீராவி H₂O என்பன தங்களைத் தாங்களே அறிமுகம் செய்து தங்கள் குணங்களையும் பயன்களையும் எடுத்துச் சொல்வதாக இந்நிகழ்ச்சி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி குறியீடுகளுக்குரிய வேடமிட்டுக் கொண்டு இதனை நாட்டிய நாடகமாகவோ, இசை நாடகமாகவோ அல்லது லய நாடகமாகவோ நிகழ்த்தக்கூடியதாக இசையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிராமியப் பாடல் மெட்டுகளிலோ அல்லது கர்நாடக இராகங்களிலோ பாடலாம்.

(திரைவிலகும் போது எட்டு வாயுக்களும் வரிசையில் நின்று ஆடிப் பாடிவிட்டு மறைதல். பின் ஒவ்வொரு வாயுவாக வந்து பாடி ஆடுதல்)

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : சதுஸ்ரநடை - ஏகம்

வாயுக்கள் நாமே எங்களைப் பாடும்
வையகம் வாழ்ந்திட வைப்பவர் நாமே

எங்கும் வியாபகமாக விருப்போம்
எங்களின் சேர்க்கையா லேயுலகியங்கும்

அண்டங்கள் எங்கணும் நாமேயிருப்போம்
அவற்றின் உருவாக்கம் அனைத்தும் எம்கையில்

எங்களைப்பற்றிநீர் அறிவீர்களாயின்
இயற்கையின் ரகசியம் எல்லாம் விளங்கும்

விஞ்ஞான மேதாவியாவீர்கள் எம்மை
விரும்பியே கரும்பெனக் கற்றிட வாரீர்.

இராகம்: மாண்டு

தாளம் : திஸ்ர நடை - ஏகம்

ஓட்சிசன் நானே என்குறியீடு

ஓரு என்றே நீர்றிவீரே

உட்கவாசத்தால் என்னையிழுத்தே

உயிர் வாழ்கின்றீர் உயிர்க்குயிர் நானே

வளியில் ஐந்திலோர் பங்காவேன்

நீர் நிறை ஒன்பதில் எட்டாவேன்

இயற்கைப் பாறை மண்ணினிலே

சேர்வைகளாக இருந்திடுவேன்.

உயிர் அங்கிகளின் கூறாவேன்

உயிர் இனம்வாழ மூச்சாவேன்

நீரில் கரைந்தும் நானிருப்பேன்

நீர்வாழ் அங்கிகள் சவாசம் நான்

எரிதல் சவாசம் இரண்டினுக்கும்

நானே மூலம் ஆகிடுவேன்

விண்வெளி ஏவுகணைகளிலே

திரவ எரிபொருளாவேன் நான்

உருக்குத் தகட்டை வெட்டிடவும்

ஓட்டு வேலைக்கும் பயன்படுவேன்

அழகான வாணிசம் வினோலியமும்

ஆவதன் காரண கர்த்தா நான்.

ஐதரசன் H₂ HYDROGEN

இராகம் : காபி

ஐதரசன் என்னைப் பாடும் பாடும்
எச்சு தானே என்குறியீடு
நீர்நிறை ஒன்பதில் ஒன்றாவேன் நானே
நிறம் மணம் இல்லாத பாரங்குறைந்தோன்

ஐதரோக் காபனில் தானே தானே
அதிக அளவிலே நானிருப்பேனே
எரியும் தணற்குச்சி தன்னைத் தன்னை
பொப்பென்ற சத்தமிட டனைத்திடுவேனே.

என்னினத் தவர்களில் பாரம் பாரம்
குறைந்ததனால் மிக உயர்ந்திருப்பேனே
பலானிலே என்னை நிறைத்தால் நிறைத்தால்
உயர உயர உலாவருவேனே.

தாவர எண்ணெய்கள் என்னால் என்னால்
தானே மாஜரின் ஆகிடு மறிவீர்
நைதரசனுடன் சேர்ந்தே சேர்ந்தே
அமோனியாவும் ஆக்குவேன் நானே.

ஓசோன் O₃ OZONE

இராகம் : ஹிந்தோளம்

தாளம் : திஸ்ரநடை - ஏகம்

ஓசோன் என்னைப் பாடும் பாடும்
ஓதிறி என்பதென் குறியீடு
ஓட்சிசனின் பிறத் திருப்பம் நான்
உலகைக் காக்கும் உத்தமன்நான்

ஓசோன் படலம் ஆகிநின்றே
உலகைச் சூழ்ந்து காத்திடுவேன்
புற ஊதாக்கதிர் வீச்சலகில்
புகாமல் உங்களைக் காத்திடுவேன்
மீனைப் போலே மணத்திடுவேன்
நீரைச் சுத்தி செய்திடுவேன்
எனக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டால்
உங்கள் வாழ்வும் பாழாகும்.

நைதரசன் N₂ NYDROGEN

இராகம் : வலஜி

தாளம்: திஸ்ரநடை - ஏகம்

நைதரசன் என்னைப் பாடும் பாடும்
என் று என்பதென் குறியீடு
வளியின் உயிர்ப்பு அற்றவனென்பார்
வளியில் ஐந்தில் நாலாவேன்
உயிர் அங்கிகளின் கூறாகப்
புரதம் எனும்பேர் பெற்றிடுவேன்
உயிர்வாழ் உடலின் தசைகளிலே
உயர்ந்த அளவில் நானிருப்பேன்
ஓட்சிசன் தனியே இருப்பானேல்
உலகத்தைச் சாம்பல் ஆக்கிடுவான்
அவனைக் கட்டுப்படுத்தியிந்த
அகிலத்தை நானே காத்திடுவேன்
தாவர வேர்களில் முடிச்சாகி
செழிப்புடன் அவற்றை வளர்த்திடுவேன்
நைதரசன் வட்டச் சுழற்சியிலே
உரங்களாய் மாறிப் பயிர்வளர்ப்பேன்.

அமோனியா NH₃ AMMONIA

இராகம் : சுருட்டி

தாளம்:

என் எச் திரீயெனும் அமோனியா வாயுநானே
வாயுக்களிலே காரம் கூடியவன் நானே
மூக்கை அரிக்கும் காரம் மூக்கைச் சுழிப்பீர் உங்கள்
மூச்சுத் திணறும் போது மணக்கும் உப்பாய்க் காப்பென்

ஐதரோக்குளோரிக் அமிலம் என்பக்கம் வந்தால்
வெண்புகையாகி நின்று விதவித நடம்புரிவேன்
அளவுக் கதிகமென்னைச் சுவாசிப்பீராயினங்கே
அடுத்த கணமே நீங்கள் மரணத்தைத் தழுவிடுவீர்

சிறுநீர்க்கழிவிடத்தில் வெய்யில் காலத்தில் வரும்
வேண்டத்தகாத மணம் என்வேலை என்றறிவீர்.

ஐதரசன் சல்பைட்டு H₂S HYDROGEN SULPHIDE

இராகம் : ஆனந்தபைரவி

ஐதரசன் சல்பைட்டு இதோ வந்தேன்பாரும்
எச்சுஎஸ் என்பதேயென் குறியீடுபாரும்
வ்ளியிலும் பாரத்தில் கூடியவன் நானே
நிறமில்லை நீரில் நன்கு கரைந்திடுவேன் நானே

கூழ்முட்டை நாற்றத்தை உடையவன் நான்ஆவேன்
நான்வரவே என்னைவிட்டு ஓடிடுவீர் நீரே
என்னைநீர் சிறிதேனும் சுவாசித்தால் தலையிடிக்கும்
அதிகமாய்ச் சுவாசித்தால் அதோகதிதான் சாவீர்

எலுமிச்சம் புளியோடு நீலத்தைக் கரைத்தால்
நான்வருவேன் ஏப்ரல்பூல் விளையாட்டு விடுவேன்

காபனீரொட்சைடு CO₂ CARBON DI OXIDE

இராகம் : அடாணா

காபனீரொட்சைடு என்பெயர் என்குறி சீ ஓ ரு
நிறமில்லை மணமில்லை வ்ளியிலும் பாரம் கூடியவன்

எரியவும் மாட்டேன் எரியும் பொருளை எரியவிடாது அணைத்திடுவேன்
தீயணைகருவியில் வாயு, திரவ, திண்ம நிலையில் உதவிடுவேன்.

நீரில் கரைந்து இன்சுவையுள்ள காபோனிக்கமிலத்தைத் தருவேன்
சோடா என்ற வடிவில் அதனைச் சுவைத்தே அருந்தி மகிழ்ந்திடுவீர்.

என்னை நீங்கள் காணவேண்டில் சுண்ணாம்பு நீரில் எனைச் செலுத்தி
பால்நிறமாக மாறுவதைநீர் பார்த்தே என்னைத் தெரிந்திடுவீர்.

நீராவி - H₂O STREAM

இராகம் : மத்தியமாவதி

நீராவி நானே என்குறியீடு எச் ரு ஓ நான்புவி சூழ இருக்கின்றேன்.
திண்மம் திரவம் வாயுஆகிய எந்நிலையிலும் நான் இருந்திடுவேன்
வெப்பதட்டம் அழுக்கம் எதிலும் மாற்றம் நிகழ்வது என்னாலே
பெருமழை வெள்ளம் சூறாவளிமுதல் அழிவுகள் வருவதும் என்னாலே

நைதரசன் ஓட்சைட்டு N₂O NYDROUSOXIDE

இராகம் : அடாணா

நைதரசன் ஓட்சைட்டு நானே
என்ருஓ என்பதே என்குறியீடு

சிரிப்பூட்டும் வாயு என்பார்கள் என்னை
உள்ளிளுத்தால் சிரித்தபடி நிற்பீர்கள் நீங்கள்.

இடிமின்னல் உண்டாகும் போது

வளியிலுள்ள ஓட்சிசன் நைதரசன் சேர

சிறு சிறு அளவிலுருவாவேன் என்னால்

சிரிப்பீர் உமைப்பார்த்தோரும் சிரிப்பார்.

எல்லா வாயுக்களும்

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : சதுஸ்ரநடை

வாயுக்கள் நாமே எங்களைப் பார்த்தீர்
வையகம் வாழ்ந்திட வைப்பவர் நாமே
எங்கும் வியாபக மாகவிருப்போம்
எங்களின் சேர்க்கையா லேயுலகியங்கும்

இயற்கையின் ரகசியம் நாங்கள் எங்களை
இருந்தபடியே இருக்கநீர் விடுங்கள்
எங்களைக் காப்பது உங்கள் கடமை
உங்களைக் காப்பவர் நாமென அறிவீர்.

சபம்.

(1990 இல் அரங்கேறியது)

கருவாக்கம் :

திருமதி வி. முருகதாசன்

இசையாக்கம் :

திரு. ந. ஸ்ரீராம்குமார்

நடனஅமைப்பு :

செல்வி வாசினி விஜயரட்ணம்

வில்லிசை

1. விபுலானந்த அமுதவெள்ளம் - சான்றோர்
2. மெய்ப்பொருள் - சமயம்
3. மெய்கண்டார் - சமயம்
4. எல்லோர்க்கும் கல்வி - கல்வி

வில்லிசை

அணிந்துரை

கலாபூஷணம் ந. சிவசண்முகமூர்த்தி

பரந்துபட்ட இப்பாருலகில் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தோன்றுகின்றனர், மறைகின்றனர். இருந்தபோதிலும் அவர்களது இலக்கியப் படைப்புகள் படைப்பாளிகளின் பேரையும் புகழையும் என்றும் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. இலக்கியப் படைப்புகள் பலவகைப்படும். அறிவுசார்ந்த கலைசார்ந்த பல்வேறு பிரிவுகளாக அவை பரிணாமம் பெறுகின்றன. கலைசார்ந்த படைப்புகளையாம் அவதானித்தால் அவற்றுள் சமய சமுதாய படைப்புகள் கூடுதலான முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்றாகவே கலை வடிவங்களில் வில்லுப்பாட்டும் திகழ்கின்றது.

வில்லுப்பாட்டு எவ்வாறு பிறந்ததென்று நோக்குமிடத்து, மக்கள் சமுதாயத்தில் ஒருவர் ஒரு கதையைச் சும்மா சொன்னால் அக்கதை சோபிக்காது. கதையை இசையோடு கூறினால் மக்கள் சுவைத்து ரசிப்பார்கள். எனவே கலைஞர்களையும் சுவைஞர்களையும் இணைக்கவல்லது வில்லுப்பாட்டுப் போன்ற கலைகளே. நாட்டார் பாடல், கதாப்பிரசங்கம், இசையும் கதையும், வில்லுப்பாட்டு என்பன இதனால் மக்கள் மத்தியில் இன்றும் கேட்டு ரசித்துப் பேணப்படுவதைக் காணலாம்.

நாட்டார் பாடல்கள் போன்று வில்லுப்பாட்டு தொன்மை வாய்ந்ததென்று கூறமுடியாவிட்டாலும் இக்கலை இருபதாம் நூற்றாண்டில் இருந்து பிரபல்யம் பெற்ற கலையாக வளர்ந்து வருவதை யாவரும் அறிவர். வில்லிலே தாள ஒலியை எழுப்பி அத்தாள ஒலிக்கேற்ப இசைக்கருவிகளிலே இசையைக் கூட்டி இசைக்கேற்றவாறு பாட்டைப்பாடி வில்லுப்பாட்டு இன்று அரங்கேறி வருகின்றது. இந்நிகழ்விலே கதை சொல்பவர் மிக மிக முக்கியமானவர். இவருடன் பக்கப்பாட்டுப் பாடுபவரும் ஆமாப்போடுபவரும் உடுக்கு விற்கடம், ஆர்மோனியம், தபேலா, டோல்கி வாசிப்பவர்களும் இணைந்து வில்லுப்பாட்டு நிகழ்வுக்கு மெருகூட்டுகின்றனர்.

“தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே - வில்லிசைபாட” என்றும் “தத்தித் தெய்யெனத் தாளம் கூட்டி” விநாயகர், சரஸ்வதி, சபையோர்க்கு வணக்கம் செலுத்தி வில்லுப்பாட்டு ஆரம்பிக்க வேண்டும். இம்முறை இன்றும் பெரும்பாலும் கடைப்பிடிக்கப் பெறுவதைக் காணலாம். வில்லுப்பாட்டு நிகழ்வு கச்சிதமாக ஆரம்பித்தவுடன் சபையார் மிகமிக ஆர்வத்துடனும் அவதானிப்புடனும் கேட்டு மகிழத் துடியாகத் துடிப்பர்.

வில்லுப்-பாட்டைத் தாய் நாடாகிய தென்னிந்தியாவில் பொன்னுச்சாமி, சுப்புஆறுமுகம், சிறப்பாக என். எஸ். கிருஷ்ணன் போன்றவர்கள் வளர்த்தும் வளர்த்துக் கொண்டும் இருக்கின்றார்கள். நமது ஈழத்தில் லட்சு வீரமணி, திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம், சபாசதாசிவம் போன்றவர்கள் இக்கலைக்கு மெருகூட்டினார்கள். இன்று கலாபூஷணம் கணபதிப்பிள்ளை (சின்னமணி) சோமாஸ்கந்தசர்மா (ஸ்ரீதேவி வில்லிசைக்குழு) இராசையா ஸ்ரீதரன், கொழும்பில் சோக்கல்லோ சண்முகம் மட்டக்களப்பில் மாஸ்டர் சிவலிங்கம் போன்றவர்களால் இக்கலை எங்கும் பரப்பப்பட்டு வருகின்றது.

இந்நிலையில் அறிஞரும் ஆற்றல் வாய்ந்தவரும் கலையில் அதிகநாட்டங் கொண்டவருமான இளவாலை சைவப்பலவர் திரு. சு. செல்லத்துரை அவர்கள் சமயம் சமுதாயம் சான்றோர் சார்ந்த வில்லுப்பாட்டுகளை எழுதியுள்ளதோடு இசையமைத்து மெருகூட்டி அரங்கேறச் செய்துள்ளார். இஃது வரவேற்றுப் பாராட்டுக்குரியதான அரும்பெருஞ் செயலாகும்.

இங்கு இவரின் நான்கு வில்லுப்பாட்டுகள் இடம்பெறுகின்றன. சமயத்துறை சார்ந்த மெய்கண்டார், மெய்ப்பொருள் என்ற இருவில்லுப்பாட்டு களும் படிப்போர், வில்லிசையில் கேட்போர் உள்ளங்களை பக்திநெறியில் தவள வழிவகுப்பதாக அமைகிறது. மெய்ப்பொருள் என்ற வில்லுப்பாட்டு லண்டன் மாநகரில் 2004 ஆம் ஆண்டு நெறிப்படுத்தப்பெற்று அரங்கேற்றம் செய்யப்பெற்றுப் பல்லாயிரம் சுவைஞர்களால் பாராட்டுப் பெற்றது என்பது இங்கு குறிப்பிடக்கூடிய விசேட அம்சமாகும்.

விபுலானந்த அமுதவெள்ளம்

- காப்பு : தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே வில்லிசைபாட வில்லிசைபாட வந்தருள்வாய் கணபதியே வரம் நீ தந்தருள்வாய் கணபதியே
- தந்தனத்தோம் என்று சொல்லித் தத்தித் தெய்யெனத்தாளங்கூட்டி
தந்தனத்தோம் என்று சொல்லித் தத்தித் தெய்யெனத்தாளங்கூட்டி - தந்தன.
- தானதன்னா தானதன்னா தான தானத் தன்னானன்னா.
- நாடுமிக நல்ல நாடு நம்தமிழர் வாழும் நாடு
தமிழ்சூழ நாட்டில் வாழும் தங்கத்தமிழ் மாணவர் நாம்
விபுலானந்த அமுதவெள்ளம் என்னும் ஒரு வில்லுப்பாட்டு
வில்லெடுத்துப் பாடுகின்றோம் விருப்புடனே கேட்டிடுவீர்.
- உதவி 1 : ஆமா எதைப்பற்றிப் பாடப் போகின்றீர்கள்
- உதவி 2 : அதுதான் சொன்னாரே விபுலானந்த அமுதவெள்ளம் என்று
- முதல்வர் : விபுலானந்த அமுதவெள்ளம் என்னும் தலைப்பில்
விபுலானந்தர் கதையைப் பாடுகின்றோம்.
- உதவி 1 : ஆமா விபுலானந்தர் என்கிறீர்கள், அமுதம் என்கிறீர்கள்
வெள்ளம் என்கிறீர்கள். ஒரே குழப்பமாயிருக்கே
- முதல் : சுவாமி விபுலானந்தர் தமிழ்க்குலத்தின் தலைமகன்
முத்தமிழ் வித்தகர், உண்டாரைக் காக்கும் அமுதம் போன்றவர்.
- பாட்டு : தனதத்த தானா தனதத்தானா
தன்னன்ன தன்னன்ன தன்னன்ன னானா
- அமுதத்தை உண்டால் அதுஎம்மைக் காக்கும்
நோயில்லைப் பிணியில்லை மூப்பில்லைச் சாவில்லை
என்றென்றும் இளமையாய் இன்றுபோல் வாழலாம்
இன்பக் களிப்பிலே இனிதாக வாழலாம்.
- உதவி 1 : அமுதத்தை உண்டால் என்றும் இளமையாய் வாழலாமா
- உதவி 2 : அப்படியென்றால் எனக்கும் கொஞ்சம்
- பாட்டு : எல்லார்க்கும் தரலாமே
தென்தன தானா தென்தன தானா
தெந்தன தானா தெந்தன தானா

சான்றோரின் பெருமையைக் கூறும் வகையில் “விபுலானந்த அமுத வெள்ளம்” என்ற வில்லிசை ஓர் தனித்துவம் பெற்ற வில்லிசையாக, இசை வளர்த்ததமிழ்ப் பேரரசர் விபுலானந்தரை இன்றும் எம்மனக்கண்முன் நினைவுபெற வைக்கின்றது. அடுத்த படைப்பான “எல்லோர்க்கும் கல்வி” எனும் வில்லிசை மாணவர்களுக்காகச் சிறப்பாக எழுதப்பெற்றது. வில்லிசையை மாணிப்பாய் மெமோரியல் பாடசாலை மாணவர்கள் நிகழ்த்தி (2006) யாழ். மாவட்டத்தில் முதலாவது பரிசு ஈட்டியுள்ளார்கள். இப்பரிசின் பெருமை நூலாசிரியர்க்கே முதலில் உரித்துடையது என்று கூறவேண்டும். வில்லுப்பாட்டு, இசை நாடகம், சிந்து நடைக்கூத்து போன்ற இசை ஆக்கங்களைப் படைத்தும் நெறிப்படுத்தியும் வருகின்ற செயற்பாட்டை மதிப்பிற்குரிய சைவப்புலவர் மென்மேலும் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

இன்று வில்லிசைப் பாட்டு பாடசாலை மட்டங்களிலும் கலாசாரப் பேரவைகளிலும் சனசமூக நிலையங்களிலும் சிறப்பாக ஆலயங்களிலும் வளர்ச்சிபெற்று வருகின்றமைக்குத் திரு. சு. செல்லத்துரை போன்ற பெருமக்களே காரணகர்த்தாக்களாக இருக்கின்றார்களென்று துணிந்து கூறலாம். அன்பர் அவர்கள் மேலும் நீண்டநேர வில்லிசை ஆக்கங்களை மேற்கொண்டு வில்லுப்பாட்டு எங்கும் பரவவும் வளரவும் உதவ வேண்டுமென்று தமிழ்கூறும் கலைஞர்கள் சுவைஞர்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கலாபூஷணம், வில்லிசை மணி
நாட்டார் பாடல் இசைச்சக்கரவர்த்தி
சுழிபுரம் நடேசன் சீவசண்முகமுர்த்தி
(முன்னாள் ஆசிரிய ஆலோசகர்)

வாரியார் இல்லம்
தொல்புரம் கிழக்கு,
சுழிபுரம்.
06.08.2007

தென்தமிழ் ஈழநாட்டினில் பிறந்து
வடதமிழ் ஈழ நாட்டினை ஊட்டி
செந்தமிழ் வாழும் நாடுகளெல்லாம்
சென்றிசை நாட்டிய திவ்விய அமுதம்

வசனம் : தென்தமிழ் ஈழம் என்றால் கிழக்கு மாகாணமல்லவா? கிழக்கு மாகாணத்திலேயுள்ள மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த காரைதீவுதான் சுவாமிகளைப் பெற்றெடுத்த பெருமைக்குரியபுமி.

பாட்டு : தானான தானனை தானானத் தானனானா

தேன்பாயும் சோலைகளாம் மீன்பாடும் வாவிக்களாம்
கன்னலொடு செந்நெல்விளை களனிகளாம் கடல்வளமாம்
தமிழ் அமுதம் ஊற்றெடுக்கும் சான்றோர்கள் வாழ்விடமாம்
தங்கத் தமிழ் கவியமுதம் சுரந்துவரும் பொன்னிலமாம்.

வசனம் : இத்தனை வளங்களும் நிறைந்த காரேறு மூதூர் எனப்போற்றப்படுவது காரைதீவு எனும் கிராமம். அதன் கிழக்கெல்லையாக வங்காள விரிகுடாக்கடலும், தெற்கே பசுமை கொழிக்கும் வயல் நிலங்களும் வடக்கே சாய்ந்த மருதாரும், மேற்கே பசும்புல்நிலங்களும் எல்லைகளாகக் காரைதீவினை அழகுபடுத்துகின்றன.

உதவி 1 : அடையப்பா அவ்வளவு இயற்கையெழில் நிறைந்த ஊரா?

பாட்டு : தானான தானனான தானான தானனானா

காரேறு மூதூராம் காரைதீவு என்னுமுயர்
ஓரூராம் கற்பரசி கண்ணகியாள் கோயில்கொண்ட
பேரூராம் பேரறங்கள் பெருகிவளர் திருவூரில்
பேரோடு வாழ்ந்தசாமித் தம்பியெனும் பெரியாரும்
பெண்ணணங்கு கண்ணம்மைத் தாயாரும் செய்தவத்தால்
விண்ணவரும் வாழ்த்திசைக்க மண்ணவரும் அதிசயிக்க
அமுதத்தின் கலசமென அழகியதோர் ஆண்குழந்தை
குமுதமலர்க் கொத்தெனவே அவதாரம் செய்ததுவே.

உதவி 2 : ஆமா இந்தத் தெய்வக்குழந்தை எப்போபிறந்தது.

முதல்வர் : 1892ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29ம் நாள் அதிகாலை காரைதீவிலே சாமித்தம்பி கண்ணம்மை தம்பதிகளுக்கு இந்த அருந்தவப் புதல்வர் பிறந்தார்.

பாட்டு : தன்னான தானனான தன்னான தானனானா

தெய்வீக யாழிசையும் செந்தமிழின் நல்லிசையும்

பழந்தமிழர் பண்பாடும் பைந்தமிழின் கலைவடிவும்
இயலிசையும் நாடகமும் எழிலார்ந்த தத்துவமும்
மேலைநாட்டு விஞ்ஞான அறிவியலும் பொருள் நூலும்
பொங்கித் ததும்பியொரு பூரணமாய்ப் பிறந்ததையா
ளங்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஏற்றம் பிறந்ததையா.

வசனம் : பிள்ளை பிறந்தவுடன் தம்பிப்பிள்ளையெனப் பெயர்வைத்தனர். கதீர்காமக் கந்தனுக்கு விற்றுவாங்கியதால் மயில்வாகனன் எனும் பெயர் பெற்றார். பாடசாலைக் கல்வி கல்லாமலே பாகம் பட்டது. உதய சூரியன் போல அறிவு வளர்ந்தது, ஆற்றல் மலர்ந்தது, ஞானம் பிறந்தது. 16 வயதில் லண்டன் கேம்பிரிச் சீனியர் பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் சித்திபெற்றார். 18 வயதில் கொழும்பு ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சிபெற்றார். 21 வயதில் விஞ்ஞான டிப்புளோமாப் பட்டம் பெற்றார். 22 வயதில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் பட்டம் பெற்றார். 26 வயதில் லண்டன் பி. எஸ். ஸி. பட்டம் பெற்றார்.

பாட்டு : தெந்தன்னா தெந்தன்னா தெந்தன்னா னாதென்னா

ஒருமையிலே கற்றகல்வி எழுமையுமே தொடருமென்ற
வள்ளுவரின் சொல்லமுதை மெய்யாக்க வந்தவராய்
கருவிலே அமைந்துவந்த திருவுடைய சுவாமிகளின்
உருவிலே வந்ததையா உயர்கலையின் பெருந்தியம்.

வசனம் : 1922ல் சென்னை இராமக்கிருஷ்ணமிசனில் பிரமச்சரியத் தொண்டராகி பிரபோதசைதன்யர் எனும் பெயர் பெற்றார். 1924ல் சித்திரைப் பூரணை நன்னாளிலே சுவாமி சிவானந்தரிடம் தீட்சை பெற்றுத் துறவியாகி “சுவாமி விபுலானந்தர்” எனும் ஞானப் பெயர்பெற்றார். தமிழ், ஆங்கிலம், லத்தீன், சமஸ்கிருதம் முதலாய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றார்.

பாட்டு : தன்னானா தானனான தானனன்னா தன்னானானா

விஞ்ஞான அறிவியலில் மேல் நாட்டார் போற்றநின்றார்
மெய்ஞான தத்துவத்தில் மேதினியே வியக்கநின்றார்
முத்தமிழ்க் கலைகளிலே முழுதுணர்ந்த முனிவரானார்
இசைக் கலையில் நாட்டியத்தில் இணையில்லாப் புகழ்படைத்தார்.
ஆங்கிலத்தில் மொழியியலில் அதிசயிக்கும் திறமைபெற்றார்
ஆசானாய் அதிபருமாய் அரியபெருந் தொண்டருமாய்
வித்தகராம் விபுலானந்தர் இத்தரையோர் போற்றநின்றார்.

உதவி 1 : ஆமா இவர் என்ன உத்தியோகம் பார்த்தார்.

உதவி 2 : அதுதான் பாடினாரே ஆசானாய் அதிபருமாய் என்று.

முதல்வர் : சுவாமி விபுலானந்தர் பார்த்த உத்தியோகத்தை விரிவாகச் சொல்கின்றேன், கேளுங்கள்.

வசனம் : 19ஆம் வயதில் மட்டக்களப்பு சென். மைக்கல் கல்லூரியில் ஆசிரியரானார். 21ஆம்வயதிலேகொழும்பு அரசினர்கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியரானார். 23ம் வயதிலே யாழ். சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரியிலே விஞ்ஞான ஆசிரியரானார். 26ஆம்வயதிலே மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி அதிபராகி விஞ்ஞான கூடம் நிறுவி வளர்த்தார். 34ஆம் வயதிலே திருமலை இந்துக் கல்லூரி அதிபரானார். 37ஆம் வயதிலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியரானார். 49ஆம்வயதிலே பேராதனை இலங்கைப்பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியரானார்.

உதவி 1 : அடே அப்பா. இத்தனை இடங்களிலும் உத்தியோகம் பார்த்தாரா

பாட்டு : தன்னான தானன்னா தானானா தானன்னா

தொட்ட இடம் பரிமளிக்க தூயோனின் கண்ணோட்டம்
பட்டஇடம் தூய்மை பெற்று பயன்மரமாய்க் கனிந்ததையா
இட்ட அடிக் கல்லெல்லாம் எழுந்தோங்கி மாளிகையாய்
தொட்டனைத்து உவறும்கலைக் கழகங்களாய் வளர்ந்ததம்மா

வசனம் : அவருடைய ஆசிரியப் பணியினாலே தென்தமிழ் ஈழமாம் கீழ் மாகாணத்திலும், வட தமிழ் ஈழமான வட மாகாணத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும் எண்ணில்லாத பேரறிஞர்கள் உருவாக்கப்பட்டார்கள்.

உதவி 2 : கற்பித்தலுடன் நின்றாரா. வேறென்ன செய்தார்.

பாட்டு : தன்னான தன்னானா தன்னான தன்னானா

தமிழீழத் தலைநகராம் திருகோண மலையினிலே
இந்துக் கல்லூரியிவர் பணியாலே வளர்ந்ததையா
மானிப்பாய் இந்துவுமே மலர்ந்ததிவர் பணியாலே
கொழும்புராமக் கிருஷ்ணமிசன் தலைநிர்ந்ததிவராலே
கல்லடி உப்போடையில் சிவானந்த ஆச்சிரமம்
குருவின் அருள் ஆலயமாய்க் குவலயமே வாழவைத்தார்

வசனம் : இராமக்கிருஷ்ண மிசனில் சேர்ந்து ஆன்மஈடேற்றத்துக்காகவும் உலகம் உய்தி பெறுவதற்காகவும் துறவுபுண்ட சுவாமிகள் கயிலாய யாத்திரை சென்றார்கள். வியத்தகு ஆராய்ச்சிகள் செய்து நூல்களை எழுதினார்.

பாட்டு : தானானன்ன தானன்ன தானன்ன தனனான

பேரானந்த ஞானவெள்ளம் பெருகிவரும் கயிலாயம்
தீராத காதுலுடன் சென்றுதவம் செய்திருந்தார்
தவமிருந்தார் வரம்பெற்றார் அமுதவெள்ளம் அள்ளிவந்தார்
அறிவுமுத வெள்ளத்தினை அள்ளியள்ளிப் பருக வைத்தார்

வசனம் : சுவாமிகளின் புகழ் எத்திசையும் பரவியது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகெல்லாம் சான்றோர் அவைகளிலே தலைமை தாங்கினார். ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினார். அளப்பரும் தமிழ் அமுதத்தை அள்ளியள்ளி வழங்கினார்.

பாட்டு : தானதானன தானதான

ஆங்கிலத்துக் கவிதைகள் பலப்பல
அழகிய தமிழ்செய்து அமுதாய்த் தந்தார்
சேக்ஸ்பியர் நாடக நுண்பொருள் நயந்து
மதங்ககுளா மணியாய்த் தந்தார்.

உதவி 1 : சுவாமிகளின் இசைக்கலைத் தொண்டு பற்றிச் சொல்லுங்களேன்

முதல்வர் : இசைக்கலையில் நுண்ணாற்றல் படைத்த சுவாமிகள் மட்டக்களப்பு வாவியில் மீன்கள் பாடும் இசையை ஆய்வு செய்தார். அற்புதமான இசையொன்று பிறந்தது.

பாட்டு : தானனத் தானனனே தன்னானத் தானனனே

பூரணை நாளினிலே பொன்போல் நிலாவினிலே
மட்டுநகர் வாவியிலே மதிமயங்கும் கானம் ஒன்று
மீன்பாடும் கானமது தேன்போலச் செவிபாய
தான் கேட்டு ஆய்வுசெய்தார் தெய்வீகக் கானம்தந்தார்.

உதவி 2 : சுவாமி விபுலானந்தரின் உள்ளத்திலே மீன்பாடும் இசை பாடலாகப் பிறந்ததென்றீர்களே...

பாட்டு : தானத் தானனா தானத்தானனா

நீலவானிலே நிலவு வீசவே
மாலை வேளையே மலைவு தீருவோம்
சால நாடியே சலதி நீருளே
பாலை பாடியே பலரொடாடுவோம்
நிலவு வீசவே மலைவு தீருவோம்
சாலதி நீருளே பலரொடாடுவோம்.

நிசரி காகமா - மபதநீநிசா
சரிக மாம்பா - பதநி சாசரி
ரிகம பாபதா - தநிச ரீரிகா
கமபதாதநீ - நிசரி காகமா

இந்த அற்புத இசையை இன்றும் மட்டுநகர் வாவிபிலே கேட்டு மகிழலாம். எமது தமிழுக்குப் பெருமை தரும் ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் முதன்மையான நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தின் அரங்கேற்று காதையை ஆராய்ந்தார். சிலம்பு கூறும் யாழ் பற்றிச் சிந்தித்தார்.

உதவி 1 : யாழ் பற்றியும் சிந்தித்தாரோ. அப்படியானால் யாழ் வாசிக்கவும் தெரியுமோ.

வசனம் : தெரியுமா! வடிவங்கூடத் தெரியாமல் மறைந்தழிந்த பண்டைய யாழின் நுட்பங்களை நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்தார். பத்து ஆண்டு காலம் யாழ் ஆராய்ச்சியில் மூழ்கி இருந்தார். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மறைந்து கிடந்த தமிழரின் கலைச் செல்வத்தைத் தமிழர்முன் மீண்டும் படைத்தார்.

உதவி 2 : ஈழத்தமிழனே தலைநிர்ந்துநில். நல்லிசையாழை மீள்படைத்த தமிழ்ப் பெருங்கலைஞன் பிறந்தநாடு எங்கள் ஈழநாடு.

உதவி 1 : இசைவல்லான் இராவணேஸ்வரன் ஆண்டநாடு இது.

வசனம் : அதுமட்டுமா இராவணன் இராவணீயம் என்னும் இசைநூல் தந்ததும், இராவணாத்தம் என்னும் அற்புத வீணாவாத்தியம் ஆக்கியதும் இந்த ஈழநாட்டில்தான்.

பாட்டு : தானனன்னா தானனன்னா தானனன்னா தானா

இசைவல்லான் இராவணேசன் ஆண்டதமிழ் ஈழம்
ராவணீயம் என்னும் இசை நூல்தந்த ஈழம்
ராவணாத்தம் என்கின்ற ராவணனின் வீணா
வாத்தியத்தைத் தந்ததும் எங்கள் தமிழ் ஈழம்

வசனம் : அடிகளின் யாழ் பற்றிய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் யாழ் நூலாகி அச்சேறிக் கொண்டிருந்தன. யாழ் நூலின் படி யாழ்களும் உருவாக்கப்பட்டன. இசைத்தமிழ் உலகு அரங்கேற்ற நாளை ஆவலுடன் காத்திருந்தது. அவ்வேளையில் நினைக்கவும் முடியாத துன்பம் ஒன்று நேரிட்டது.

பாட்டு : தானனானே தானனானே தானனானே தானனானே
நெருப்பான காய்ச்சல் வந்து நீண்ட நாட்கள் வாட்டியதே
கொழுப்பு வைத்திய சாலையிலே கொடுநோயால் படுத்துவிட்டார்
ஈழம் முதல் இமயம்வரை சென்று புகழ் தந்த உடல்
ஆடாமல் அசையாமல் அறிவிழந்து கிடந்ததையா

வசனம் : சுவாமிகள் உயிர் போகப் போகின்றதே என்று நண்பர்கள் சூழ்ந்திருந்தார்கள். எவரும் எதிர்பாராதவிதமாக அடிகள் தானாகவே எழுந்து உட்கார்ந்தார்.

உதவி 1 : என்ன ஆச்சரியம்.

உதவி 2 : சன்னியாக இருக்குமோ.

முதல்வர் : இல்லை இல்லை. முகத்தில் செந்தளிப்புக் கொப்பளித்தது உதய சூரியப் பிரகாரம் போல ஞான ஒளி பிரகாசித்தது.

பாட்டு : தானத்தன்னே தானத்தன்னே தானத்தன்னே தானத்தன்னே
அவ்வுலகம் சென்றுவந்து அனுமதியும் பெற்றது போல்
இவ்வுலகம் அதிசயிக்க எழுந்ததையா அரங்கேற்றம்.

உதவி 1 : என்ன! யாழ் அரங்கேற்றம் நடந்ததா.

முதல்வர் : எழுந்தார் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வீடு சென்றார். படிப்படியாக உடல் தேறியது. யாழ் நூலும் யாழ்களும் உருவாகின. யாழ் அரங்கேற்ற முயற்சிகள் ஆரம்பமாயின. தமிழ் நாட்டில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் அரங்கேற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்தது. கும்பகோணத்துக்கடுத்த திருக்கொள்ளம் பூதூர் இந்திரலோகம் போல விழாக் கோலம் பூண்டது.

உதவி 2 : அரங்கேற்ற விழா கோலாகலமாக ஆரம்பம் என்று சொல்லுங்கள்.

உதவி 1 : ஊர்வலம் இல்லையோ

முதல்வர் : ஊர்வலம் இல்லாமல் விழாவா. 1947ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 5ஆம் நாள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகப் பெரும்புலவர்களும், இசைப் பேரறிஞர்களும் பிரபுக்களும் ஒன்று கூடினர். அடிகளாருடன் அவர் ஆராய்ந்துகண்ட யாழ் நூலும் நூலுக்கமைய ஆக்கப்பட்ட யாழ்களும் ஊர்வலம் வந்தன.

பாட்டு : தனனதானா தனனனன தானா

முளரியாமும் சதுர்த்தண்டி வீணையும்
சுருதி வீணையும் தூயநல் இசைதரும்

பாரிசாத வீணையும் எந்தி
 ஊர்வலம் எழுந்தது உலகே திரண்டது
 மங்கல முரசம் ஓங்கி ஒலித்திட
 ளங்கும் பரவசம் எழுந்தது எழுந்தது.

வசனம் : ஊர்வலம் விழா மேடையை அடைந்தது. விபலானந்த அடிகளாரின் திருக்கரத்தில் உதித்த யாழ் நூல் அரங்கேறியது. விபலானந்த அமுதவெள்ளத்தில் மக்கள் மெய்மறந்து திளைத்தனர்.

பாட்டு : தெந்தன்ன னானா தெந்தன்ன னானா
 யாழ் நூல் தந்தார் யாழையும் தந்தார்
 யாழையும் இசைத்தார் விபலானந்தர்
 யாழிசை போலவர் புகழிசை உலகில்
 ஏழிசை யாகி எண்திசை விளங்க
 தமிழர் யாழிசைப் பெருமையுணர்ந்தார்
 தமிழிசையாலே தலைநிமிர்ந்தாரே.

வசனம் : யாழ் நூல் தந்த முத்தமிழ் வித்தகர் விபலானந்தர் அரங்கேற்றம் முடிந்து ஈழம் வந்தார். தன்னை மறந்த ஆனந்தக் களிப்பில் திளைத்திருந்தார். நெருப்புக் காய்ச்சல் மீண்டும் பிடித்தது. படுக்கையானார். யாழ் நூல் அரங்கேறிய ஒரு மண்டல காலத்தில் 1947 யூலாய் மாதம் 19ம் திகதி நள்ளிரவில் அடிகள் பூதவுடல் நீத்துப் புகழ் உடல் புகுந்தார்.

மங்களம் : தானத் த தானா தானத் த தானா
 தானத் த தானா தானத் த தானா
 யாழ் நூல் தந்த விபலானந்தர்
 முத்தமிழ் அறிந்த வித்தகப் புலவர்
 ஆங்கில வாணியின் அருங்கலைச் செல்வர்
 அறிவியல் சாத்திர ஆய்வினில் வல்லோன்
 வேதாந்த சித்தாந்த சாகர மானோன்
 விண்ணமு தத்தை மண்ணினில் தந்தோன்
 வித்தகர் விபலா னந்தர் திருவடி
 இத்தரை உளவரை நாம்தொழு வோமே

மங்களம் மங்களம் மங்களம்

1992இல் இளவாலை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயத்தில் விபலானந்தர் நூற்றாண்டு விழாவும் நூற்கண்காட்சியும் நடைபெற்றபோது அரங்கேறிய வில்லுப்பாட்டு இது.

வில்லிசை

மெய்ப்பொருள்

காப்பு : தந்தனத் தோம் என்று சொல்லியே
 வில்லிசைபாட வில்லிசை பாட
 வந்தருள்வாய் கணபதியே - வரம்நீ
 தந்தருள்வாய் கணபதியே

தந்தனத்தோம் என்று சொல்லித்
 தத்தித் தெய்வெனத் தாளங்கூட்டி
 தந்தனத்தோம் என்று சொல்லித்
 தத்தித் தெய்வெனத் தாளங்கூட்டி - தந்தன...

தந்தனத் தனாதென்னத் தந்தனத் தனா தென்ன
 கற்பக விநாயகர் பொற்பதம் பிடித்தோம்
 அற்புதக் கதைசொல்ல அருள் வேண்டி நின்றோம் - தந்தன
 தான தன்னா தான தன்னா தானதானத் தன்னா னன்னா
 நாடுபுகழ் ஈழமதில் நல்லதமிழ்ப் பாடல்வல்லார்
 நாடுவிட்டுப் புலம்பெயர்ந்து லண்டன்நகர் வாழுவோர் நாம்
 பாடுகிறோம் வில்லுப்பாட்டுப் பக்குவமாய்க் கேட்டிருவீர்
 ஆமா பக்குவமாய்க் கேட்டிருவீர்.

தன்னா னானா தானை னானா தன்னா னானா தானைனானா

பாட்டு : சபையிலுள்ள பெரியோரே தாய்மாரே தந்தையரே
 தம்பியரே தங்கையரே அண்ணன்மாரே அக்காமாரே
 சுவையான கதையொன்று சொல்லிடுவோம் கேட்டிருவீர்
 ஆமா சொல்லிடுவோம் கேட்டிருவீர் சொல்லிடுவோம் கேட்டிருவீர்

உதவி 1 : என்ன கதை சொல்லப் போகின்றீர்கள்

உதவி 2 : புலம்பெயர்ந்து வந்தவர் நாம் பொருள் தேடும் கதை சொல்வீரோ

முதல்வர் : ஆமாம் பொருள் தேடும் கதைதான்
 மெய்ப்பொருள் தேடும் கதை.

உதவி 1 : என்ன மெய்ப்பொருள் தேடும் கதையோ? அப்போ

பொய்ப்பொருளும் உண்டோ?

முதல்வர் : இந்த உலக வாழ்வுக்காக நாம் தேடும் பொருளெல்லாம் பொய்ப்பொருள்தான், அவை நிலை நிற்பதில்லை. மறு உலக வாழ்வுக்காக - அதாவது எங்கள் உயிர் என்றும் பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறுவதற்காகத் தேடப்படுவதே மெய்ப்பொருள். அதுவே இறைவன் திருவருள்.

உதவி 1 : இதுமெத்தப் பெரிய விஷயமாயிருக்கும் போலிருக்கே.

உதவி 2 : ஆமா கதை சொல்லி முடிய எல்லாம் வெளிக்கும்தானே. நீங்கள் கதையைச் சொல்லுங்கள்.

உதவி 1 : கதைக்குப் பெயர்?

முதல்வர் : மெய்ப்பொருள் நாயனார் கதை.

உதவி 2 : ஓகோ ஒரு ஆளின்ரை கதையா? எங்களுக்கு நல்லாய்ப்பிடிக்குமே. சொல்லுங்கள் சொல்லுங்கள்.

பாட்டு : தானத் தன்னா தானத்தன்னா
தானத் தன்னா தன்னானனா

ஈழம் முதல் இமயம் வரை ஆட்சிசெய்த மன்னர் மன்னர்
சோழவள நாட்டுக்கதை சொல்லிடுவோம் கேட்டிடுவீர்
சோழநாட்டு எல்லையிலே சேதிநாடு உண்டு கண்டீர்
சேதிநாட்டுத் தலைநகரம் திருக்கோவலூர் என்று சொல்வார்.

நடை : தள்ளாவினையுளும் தக்காதரும் தாள்வில்லாச்
செல்வமும் சேர்ந்த அந்தச் சேதிநாடு தன்னிலே
திருக்கோவலூர் என்னும் இடத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு
மெய்ப்பொருள் என்னும் அரசர் ஆட்சிசெய்து வந்தார்.

பாட்டு : தன்னா தன்னா தன்னானனா
தன்னா தன்னா தன்னானனா

செங்கோல் நெறிமுறை தவறாத
எங்கோன் மெய்ப்பொருள் ஆட்சியிலே
எங்கும் இன்பம் பொங்கிடவே
இனிதாய் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தார்.

உதவி 1 : மெய்ப்பொருள் ஆட்சியிலே ஒருகுறையும் இல்லாமல்
மக்கள் வாழ்ந்திருந்தார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

உதவி 2 : ஆமா மெய்ப்பொருள் ஆட்சியில் விஷேசமாக என்ன செய்தார்.

பாட்டு : தன்னான தானனனே, தன்னான தானனனே
சைவநீதி தளைத்திடவே தானே வாழ்ந்து காட்டினானே
சிவனடியாரைச் சிவனெனவே தினமும் போற்றி வணங்கினாரே

நடை : சிவசின்னங்களாகிய திருநீற்றையும்
உருத்திராக்கத்தையும் அணிந்தவனாய்,
சைவசமய அறிவாசாரம் உடையவராய்,
சிவனடியாரைப் போற்றிசெய்து வாழ்ந்தான்.
சிவசின்னம் அணிந்தவரைக் கண்டால்,
மக்கள் மரியாதை செய்து வணங்க வேண்டும்
என்று வழமைப்படுத்தி ஆட்சிசெய்தான்.

உதவி 1 : போலிச்சாமிமாருக்கும் கொண்டாட்டம் தான் என்று சொல்லுங்கள்.

உதவி 2 : ஆசாமி மாரைவிட்டிட்டு உண்மைச் சாமி மாரைப் பற்றிக் கேளும்

உதவி 1 : அப்போ ஆமாசாமி போடச் சொல்லுகிறீரா?

முதல்வர் : ஆமா சாமியும் வேண்டாம். ஆசாமியும் வேண்டாம். கதையைக் கேளுங்கள்

பாட்டு : தானாதானா தன்னானனா
தானாதானா தன்னானனா
சேதி நாட்டின் செல்வவளச்
சிறப்பைக் கண்டான் அயல் நாட்டான்
பாதிவீரம் தானும் இல்லான்
படையெடுத்தான் சேதி நாட்டில்

நடை : சேதி நாட்டுச் செல்வத்தைச் சூறையாடவந்த முத்தநாதன்
மெய்ப்பொருளுடன் போரிட்டுப் பலமுறைகள் தோற்றோடினான்.

உதவி 1 : நல்லாயிருப்பவரைச் சூறையாடுவதுதான் பொறாமை
கொண்டவரின் போக்கிரித்தனம்

உதவி 2 : நமக்கும் அதுதானே நடந்தது. நாடுவிட்டுப் புலம்பெயர்ந்து நாம்
இங்கு வந்த கதையும் இதுதானே.

நடை : பொறாமை கொண்டவர் எண்ணம் ஈடேறியவரலாறேயில்லை.
பொறாமை கொண்டவன் பொறாமையாலேதான் அழிவான்.
பலமுறை போர் தொடுத்த முத்தநாதனுக்குத் தோல்வியே
தொடர்ந்தது.

பாட்டு : தெந்தன்னானா தெந்தன்னானா
தெந்தன்ன னாதென்ன தெந்தன்ன னானா

வஞ்சனையாலே நாடுபிடிக்க
வழியொன்று செய்தான் முத்தநாதன்
நஞ்சினை மனத்தில் கொண்டவனாக
சிவனடியார்போல் வேடமிட்டான்

உதவி 1 : நான்முந்தியே சொன்னேன். ஆசாமிமார் ஏமாத்து வாங்களென்று.
இப்ப முத்தநாதனே ஆசாமிவேடம் போட்டுவருகிறான்.

உதவி 2 : என்ன வம்பு செய்யப் போகின்றானோ. எனக்குப் பயமாயிருக்கு.

பாட்டு : தானத்தனாதன தானத்தனானா
தானத்தனாதன தானத்தனானா
நரைத்த சடைமுடி தாடிபுனைந்து
நிரைத்த தாழ்வடம் கழுத்திலணிந்து
கரைத்த நீற்றினை மேனியில்பூசி
உரைத்த சந்தனம் குங்குமம் குடி

வசனம் : சிவனடியார்போலவே வேடம் போட்டுக் கொண்டு வஞ்சக
எண்ணத்துடன் வந்தான் முத்தநாதன்.

நடை : தானத்தனான தானத்தனான
தானத்தனான தானத்தனான
காவியுடை தரித்துக் கையில் கமண்டலங் கொண்டு
பாவிமகன் ஏட்டினுள்ளே குத்துவாள் மறைத்துவைத்து
பட்டினால் மூடிஅதைப் பரம ஆகமமென்று
திட்டமிட்டு வந்தான் மெய்ப்பொருளைக் கொல்வதற்கு

வசனம் : இவன் வேடதாரியென் றறியாத மக்களெல்லாம் உண்மையான
சிவனடியார் என்றெண்ணி மரியாதை செய்து மண்டியிட்டு
வணங்கினர். மன்னனைக் காணவேண்டுமெனக் கூறி
மெய்ப்பொருளின் படுக்கையறைக்கே சென்றுவிட்டான்.
படுக்கையில் இருந்த அரசனும் அரசியாரும் எழுந்து பணிந்து
வணங்கி வரவேற்றனர்.

உதவி 1 : நான் அப்பவே சொன்னேன் ஆசாமியென்று

உதவி 2 : ஜயையோ ஏமாறப் போகிறார்களே.

பாட்டு : தெந்தன்ன னாதென்ன னானா தென்
தெந்தன்ன னாதென்ன னானா

வரவேண்டும் வரவேண்டும் சுவாமி - உங்கள்
வரவு நல்ல வரவாக வரவேண்டும் சுவாமி
தரவேண்டும் தரவேண்டும் சுவாமி - ஆசி
தந்திடுவீர் உங்கள் திருவடி தொழுதோம்.

வசனம் : என்று மன்னன் மெய்ப்பொருளும் அரசியும் அவரின் காலில்
விழுந்து வணங்கினார்கள்.

உதவி 1 : அந்த வஞ்சக ஆசாமியின் காலில் அரசனும் அரசியும் விழுந்து
வணங்கினார்களா?

வசனம் : ஆமாம் சிவனடியாரைக் கண்டால் சிவனாகவே கருதி
வணங்குவதுதானே அவர்கள் வழக்கம். சிவனடியார் போல்வந்த
முத்தநாதன் அவர்களைக் கைதூக்கிவிட்டான். தான் ஒரு
புதிய ஆகமம் கொண்டுவந்திருப்பதாகவும் அதனை அரசனுக்கு
மட்டுமே உபதேசிக்க வேண்டுமெனவும் கூறினான். அரசனின்
விருப்பப்படி அரசி அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றார். அரசன்
சிவனடியாரை ஒரு பீடத்தில் இருக்கச் செய்து தான் கீழே இருந்து
ஆகமத்தை உபதேசிக்கும்படி வேண்டினான்.

பாட்டு : தெந்தனானா தெந்தனானா
தெந்தனானா தெந்தன்ன னானா
பட்டுப் பீடம் ஒன்றமைத்துச்
சிவனடியாரை அதிலிருத்தி
கட்டுக் கடங்கா ஆவலுடன்
ஆகமம் கேட்க அமர்ந்திருந்தான்.

உதவி 1 : ஜயையோ அனியாயம் நடக்கப் போகிறதே

பாட்டு : கண்களை மூடிக் கைகளைக் கூப்பி
கடவுள் சிவனைக் கருத்தில் இருத்தி
உண்மை ஆகமம் என்று நினைந்து
உபதேசத்தைக் காத்திருந்தான்.

நடை : இதுதான் தக்க தருணம் எனக்கருதிய முத்தநாதன்,
பட்டுப்பையில் மறைத்து வைத்திருந்த குத்துவாளைக் கையில்
எடுத்து, மன்னன் முதுகில் குத்தினான்.

உதவி 2 : ஜயையோ! கொடுமை கொடுமை. இதுபெரிய அநியாயம்

உதவி 1 : நான் அப்பவே சொன்னேன். இந்த ஆசாமியிடம் அரசன்
ஏமாந்துவிட்டானே.

வசனம் : அரசனின் மெய்க்காவலன் தத்தன் ஓடோடிவந்து முத்தநாதனைப் பிடித்துக் கொண்டான். தன் உடைவானை உருவி முத்தநாதனைக் கொல்லப்போனான். உடனே அரசன் அவனைத் தடுத்தது.

பாட்டு : தன்னா தன்னா தன்னானா
தன்னா தன்னா தன்னானா
தத்தா தத்தா கொல்லாதே
இவர் நமர் இவரைக் கொல்லாதே
சித்தம் சிவன்பால் வைத்த இவர்
சிவவேடத்தைக் கொல்லாதே.

வசனம் : என்று கூறித் தடுத்தான். சிவனடியார் வேடத்தில் வந்தவன் முத்தநாதன் என்பதறிந்தும் பகைவனாக இருந்தாலும் சிவவேடத்துடன் வந்து சிவனை நினையவைத்ததால் இவனைக் கொல்லாமல் பாதுகாப்பாகக் கொண்டுபோய் ஊரெல்லையில் விட்டுவா என்று கட்டளையிட்டான் மன்னன்.

உதவி 1 : தத்தன் பாதுகாப்பாகப் போனாலும் ஊர்ச்சனங்கள் சும்மாவிடுமோ.

உதவி 2 : அதுதானே அவனை அடிச்சுக் கொண்டு போடவேண்டும்

பாட்டு : தன்னன்ன னானா தன்னன்ன னானா
தன்னன்ன னானன்ன தானன்ன தானா
மன்னனைக் கொன்ற மாபாவிமுத்தனைச்
சும்மா விடுவமோ பிடியுங்கள் பிடியுங்கள்
பிடியுங்கள் அடியுங்கள் கொல்லுங்கள் என்று
அடிதடி கொண்டங்கு கூடினர் மக்கள்.

வசனம் : கொல்லவந்த மக்களையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தினான் தத்தன். இவனுக்கு ஒரு துன்பமும் நேராமல் ஊரெல்லையில் கொண்டுபோய் விடவேண்டும் என்பது மன்னன் கட்டளை. மன்னன் கட்டளைக்கு மாறு செய்யாதீர் எனத்தடுத்தான். மக்கள் எமாற்றத்துடன் திகைத்து நின்றனர். முத்தநாதனை ஊரெல்லையிலே விட்டுத் தத்தன் மன்னனிடம் ஓடோடி வந்தான்.

பாட்டு : தன்னாத் தன்னா தானானா
தன்னாத் தன்னா தானானா

அரசே உங்கள் கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டு செய்து வந்தேன் சிரமம் எதுவும் நிகழாமல் ஊரெல்லையிலே விட்டுவந்தேன் என்றான் தத்தன் என்றாலுமே நன்றே செய்தாய் தத்தா நீ என்றும் சிவனின் அடியவரை நன்றே மதியென உயிர்விட்டார்.

வசனம் : அரசியாரும் மற்றுமுள்ளோரும் செய்வதறியாது திகைத்துக் கதறினர். அப்போது அங்கொரு சோதி தோன்றியது. அந்தச் சோதியில் மெய்ப்பொருள் நாயனார் கலந்து சிவகதிபெற்றார்.

பாட்டு : தனதன தனதன தான தனா
தனதன தனதன தான தனா
சிவசின்னங்கள் திரு நீறும்
உருத்திராக்கமும் ஐந்தெழுத்தும்
சிவனை நினையச் செய்வதனால்
அவையே மெய்ப்பொருள் பெறவழியாம்
சிவசின்னங்கள் அணிந்திடுவோம்
சிவனை நினைந்து வாழ்ந்திடுவோம்
சிவகதி ஒன்றே மெய்ப்பொருளாம்
சிவசிவ சிவசிவ சிவகதியே.

மங்களம் : தன்னானே தன்னானே தன்னானே தானே

விருப்புடனே வந்திருந்து வில்லுப்பாட்டுக் கேட்டவர்கள் எல்லோருக்கும் எங்களது வணக்கம் - எங்களை மதித்தவர்கள் எல்லோருக்கும் வணக்கம் வணக்கம் வணக்கம் வணக்கம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம்

2004இல் இலண்டனில் இருந்த போது புலம்பெயர்ந்த முத்தோர் மன்றத்தில் நிகழ்த்துவதற்காக திரு. திருமதி முருகமுர்த்தி அன்னலட்சுமி தம்பதிகளின் விருப்பத்தின் படி பாடிக்கொடுக்கப்பட்டது.

மெய்கண்டார்

காப்பு : தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே வில்லிசைபாட வில்லிசை பாட வந்தருள்வாய்க்கண்டாயே வரந்தீ தந்தருள்வாய்க்கண்டாயே தந்தனத்தோம் என்று சொல்லித் தந்தித்தெய்வனத் தாளங்கூட்டி தந்தனத்தோம் என்று சொல்லித் தத்தித் தெய்வனத் தாளங்கூட்டி - தந்தனத்..

தானதன்னா தானதன்னா தானதானாத்தன்னா நன்னா

அன்னைதமிழ் ஈழமதில் அழகுதமிழ் பாடவல்லார் மன்னிவளர் மெய்கண்டாரின் மணியான மாணவர்நாம் மெய்கண்டாரின் கதைபாட மேன்மையுடன் வில்லெடுத்தோம் மெய்யாகக் கேட்டிடுவீர் மேன்மைபல கண்டிடுவீர்

முதல்வர் : சபையோர்களே இன்று உங்கள் முன்னிலையில் மெய்கண்டாரின் கதையை வில்லிசையில் பாடவந்துள்ளோம்.

உதவி 1 : யார் கதை?

முதல்வர் : ஆமாம் அதுதான் மெய்கண்ட தேவநாயனாரின் கதை.

உதவி 2 : ஓகோ நம்ம மெய்கண்டாரின் கதையா? அதுதான் நமக்குத் தெரியுமே.

முதல்வர் : மெய்கண்டாரின் கதையல்ல, மெய்கண்டாரின் கதையப்பா.

உதவி 1 : இரண்டும் ஒரேமாதிரி இருக்கே இரண்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம்.

முதல் : அப்படிக்கே கேளுங்கள் சொல்கிறேன். கதையைக் கேளுங்கள் பின்னர் காரியம் விளங்கும்.

பாட்டு : தெந்தான தெந்தனானா தான சித்தாந்த தத்துவத்தைச் - சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தைத் தேசமெல்லாம் கண்டுணர்வைத்தபெரும் மேதை எங்கள் மெய்கண்டார் - அவர் வித்துவத்தைப் பாடுகிறோம் கேளுங்கள்.

உதவி 1 : ஓகோ இவருடைய பெயரைத் தான் பாடசாலைக்கு வைத்தார்களோ

உதவி 2 : போகப் போகப் புரியும் இப்போ கதையைக் கேட்போம்.

முதல் : சைவசமயத்தவர்களாகப் பிறந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மெய்கண்டாரின் கதையைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

உதவி 1 : அதுசரி அவரின் ஊரென்ன? பேரென்ன

பாட்டு : தன்னன தன்னனன தன்னான தன்னனான

அப்பரும் சுந்தரரும் அவதாரம் செய்ததினால் இப்புவிபில் பெருமைபெற்ற நாட்டிலே திருமுனைப் பாடியென்னும் நல்லநடு நாட்டிலே திருப்பெண்ணாகடம் என்பதொரு ஊரிலே

உதவி 1 : திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே

உதவி 2 : திருப்பெண்ணாகடம் எனும் ஊரிலே.

முதல் : இற்றைக்கு 700 ஆண்டுகளின் முன் கி.பி. 13ம் நூற்றாண்டிலே அச்சுதகளப்பாளர் எனும் சைவவேளாளர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார்.

பாடல் : தானத் தன்ன தானன னான

பூமி திருத்தி விளைபொருள் கொண்டு தாமும் உண்டு தமையடைந்தோர்க்கும் இல்லையென்னாது ஈந்தே உவக்கும் வேளாண்குலத்தில் விளங்கிய செம்மல்

வசனம் : பண்டைத் தமிழர்களது பண்பாட்டைப் பழுதுபடாது பாதுகாத்து வருபவர்கள் வேளாளர்கள். தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து ஒக்கல், தான் என்ற ஐம்புலத்தையும் ஓம்பி அறநெறி தவறாது வாழ்பவர்கள். அப்படிப்பட்ட உயர் குடியில் பிறந்த அச்சுதகளப்பாளரும் மனைவியும் இனிதே இல்லறம் நடத்தி வந்தார்கள். தினமும் காலையில் எழுந்து சிவனை வணங்குவார்கள்.

உதவி 1 : எப்படி வணங்குவார்கள்.

உதவி 2 : பாடிப் பாடிப் பணிந்து வணங்குவார்கள்.

பாட்டு : தானத்தன்னா தானனனா தானத்தன்னா தானனனா

வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ வேண்டும் அயன்மற்கரியோய் நீ வேண்ட என்னைப் பணிகொண்டாய் வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டினல்லால் வேண்டும் பரிசொன்றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன்விருப்பன்றே.

வசனம் : கைப்போதும் மலர்தூவிக் காதலித்து நாம் தொழுதோம், முப்போதும் தலைசாய்த்து உமைவணங்கும் பேறுபெற்றோம், எப்போதும் இனிய பெருமானே எமதகத்தில் எழுந்தருள்வாய், என்று அழுது தொழுது நின்றார்கள். எல்லாச் செல்வமும் இருந்த போதும் பிள்ளைச் செல்வம் இல்லாததால் மிகவும் வருந்தினார்கள்.

உதவி 1 : பிள்ளைச் செல்வம் இல்லையா

உதவி 2 : பிள்ளையில்லாப் பாவி பெரும்பாவியல்லவோ

முதல் : ஆமாம் அதனால் தான் பிள்ளையில்லாக் குறையைப் போக்கி ஒரு பிள்ளைச் செல்வம் தருமாறு தொழுதார்கள்.

பாட்டு : தானனத் தானனன்னா தனனனத் தானனன்னா
தீதகன் றுலகம் உய்யத் திருமகன் வேண்டும் ஐயா
யாதினும் இனியீர் இன்றே நல்லருள் தாரும் ஐயா
ஏதேனும் வழியெமக்கு உணர்த்துதல் வேண்டும் ஐயா
மாதொரு பாகனேயுன் வழிவழி அடிமை ஐயா
என்று வணங்கினார்கள். அப்போது அச்சுதகளப்பாளருக்கு ஒரு
எண்ணம் தோன்றியது.

உதவி 1 : அந்த எண்ணம் என்னவோ.

எமது குலகுருவாகிய சகலாகமபண்டிதரிடம்போய்முறைபிட்டால்வழி
பிறக்கும் என எண்ணினார். பூசைப் பொருட்களுடன் இருவரும்
சென்றனர். குருவின் பாதத்தில் வைத்து வணங்கினார்.

பாட்டு : தன்னன்னான தனனன தன்னா
மங்கலமான மனையறங் கண்டோம்
நன்கலமான நன்மக்கள் இல்லை
பிள்ளைச் செல்வம் இல்லாக் குறையால்
அல்லும் பகலும் வாடுகிறோம் நாம்
சந்ததி தளைக்க ஒருமகன் வேண்டும்
தக்கவழி நீர் சொல்லுதல் வேண்டும்.
என்று குறையிர்ந்து நின்றார்கள்.

உதவி 1 : அருணந்தி சிவாசாரியார் என்ன சொன்னார்.

உதவி 2 : அனாதைக் குழந்தை ஒன்றை வாங்கச் சொல்லியிருப்பாரோ

முதல்வர் : அதுதான் இல்லை. வேண்டியதையெல்லாம் தர வல்ல சைவத்
திருமுறைகள் இருக்க உங்களுக்கு ஒருகுறையும் வராது.

பாட்டு : தானனா தானனன்னா தன்னன்ன தானனனா
வேண்டுவார் வேண்டுவதைத் தரவல்ல செல்வம்இதோ
கையிலே இருக்கையிலே கவலையென்ன உங்களுக்கு
சைவத் திருமுறையில் எல்லாம் இருக்குதையா
மெய்யாகப் பூசைசெய்தால் வேண்டியதைப் பெற்றிடலாம்.

வசனம் : சைவமக்களின் பெருஞ் சொத்தாகிய சைவத்திருமுறைகள்
இருக்கும் போது கவலையென்ன உங்களுக்கு. திருமுறை
ஏட்டுக்குப் பூசைசெய்து கயிறு சாத்திப் பார்ப்போம். அது
உங்களுக்கு வழிசொல்லும்.

உதவி 1 : கயிறு சாத்திப் பார்ப்பதென்றால்?

முதல்வர் : அதாவது திருமுறைக்குப் பூசைவழிபாடு செய்து வணங்கி
திருமுறை ஏட்டிலே ஒரு நூலைப் போடவேண்டும். அந்த நூல்
எந்த ஏட்டில் விழுகிறதோ அந்த ஏட்டை எடுத்துப் படித்துப்
பார்த்தால் அதில் உமக்கு வேண்டியது இருக்கும் என்றார்.

உதவி 2 : அப்ப சாத்திரிமாரிட்டைப் போகத் தேவையில்லையோ?

முதல் : யாரிடமும் போகத் தேவையில்லை. குருவின் சொற்படியே
திருமுறைக்குப் பூசைசெய்து கயிறு சார்த்தினார்கள். நூல்
விழுந்திருந்த ஏட்டைப் பயபக்தியுடன் எடுத்தார்கள்,
படித்தார்கள், அற்புதம், அற்புதம். அதுஞான சம்பந்தப்
பெருமானின் தேவார ஏடு. கைமேல்பலன் கிடைத்துவிட்டது.

உதவி 1 : எங்கே ஏட்டைப் படியுங்கள்.

தேவாரம் : தானனனா தனனன்ன தன்னன்னா தன்னன்னா
பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளம் நினைவு
ஆயினவே வரம்பெறுவர். ஐயுறவேண்டா ஒன்றும்
வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே

உதவி 2 : ஒன்றும் விளங்கவில்லையே

உதவி 1 : விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள்

முதல் : அதாவது வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத், தீவினையே தோயாவாம். பேய்
அடையா, பிரிவெய்தும், பிள்ளையினோடு உள்ளம்
நினைவாயினவே வரம்பெறுவர். ஒன்றும் ஐயுற வேண்டா.

உதவி 1 : அப்ப திருவெண்காட்டு முக்குளநீரில் மூழ்கினால்

முதல்வர் : தீவினை சேராது, பேய்ப்பிடியாது, பிள்ளைச் செல்வம் கிடைக்கும்,
விரும்பிய எல்லாம் கிடைக்கும்.

உதவி 2 : முக்குளநீரென்றால் என்ன?

முதல் : திருவெண் காட்டிலே சூரிய குண்டம், சந்திர குண்டம், அக்கினி
குண்டம் என மூன்று நீருற்றுக்கள் சங்கமமாகும் தீர்த்தமே

முக்குள நீராகும். முக்கண் மூர்த்தியாம் சிவபெருமானின் அருட் தீர்த்தம் அது.

பாட்டு : தானனைன்ன தன்னனைன்ன தன்னனைன்ன தனனான
சூரிய குண்டம் சந்திரகுண்டம் அக்கினி குண்டம் எனும்மூன்று
நீறுற்றுக்கள் ஒன்றாய்க் கலந்து சங்கமமாகும் தீர்த்தமிது
முக்குளநீரில் மூழ்கியெழுந்தால் தீராவினையும் தீர்ந்துவிடும்

உதவி 1 : அப்புறம் என்ன நடந்தது.

முதல்வர் : திருவெண்பாட்டுக்குப் போனார்கள். முக்குள நீரில்
மூழ்கினார்கள். நோன்பிருந்தார்கள். அங்கேயே சில காலம்
இருந்தார்கள். ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் தேவாரத்
திருவாக்கின்படி ஞானக் குழந்தையொன்று கிடைத்தது.

அச்சுதகளப்பாளரும் மனைவியும் குழந்தையைக் குலகுருவாகிய
சகலாகம பண்டிதரிடம்கொண்டு சென்றார்கள். அவர் குழந்தைக்கு
அருட்பார்வை நல்கினார். திருவெண்கட்டுப் பெருமான்
அருளால் கிடைத்ததால் அக்குழந்தைக்குத் திருவெண்காடர்
எனப் பெயரிட்டார். ஞான சம்பந்தர் போலவே ஞானக் பழமாக
விளங்கி அறிவொளி பரப்பும் என ஆசீர்வதித்தார்கள்.

உதவி 1 : குழந்தை எங்கே இருந்துவளர்ந்தது.

முதல்வர் : திருவெண்ணைய் நல்லூரிலுள்ள மாமனாரின் இல்லத்திலிருந்து
வளர்ந்தது. மூன்று வயதாகுமுன்னே சிவஞானமனைத்தையும்
உணர்ந்து தெளிந்து கொண்டது.

பாட்டு : தானை தன்ன தானைதன்ன தானைதன்ன தனனானே
ஞானசம்பந்தர் மூன்றுவயதினில் ஞானம் பெற்றார் அதுபோலே
ஞானசம்பந்தர் திருமுறைதந்த செல்வர் திருவெண் காடருமே
மூன்று வயது ஆகிடுமுன்னே ஞானம் பெற்றார் அதிசயமே
பெற்றஞானம் தன்னைத்தன்னிடம் வந்தோர்க் கெல்லாம் வழங்கினே

உதவி 2 : ஆகா என்ன பொருத்தம். ஞானசம்பந்தர் மூன்று வயதில்
உமாதேவியாரின் ஞானப்பால் உண்டு ஞானம் பெற்றார்.

உதவி 1 : சம்பந்தரின் தேவாரப் பாடலின் வழிபாட்டால் பிறந்த குழந்தை
திருவெண்காடர் மூன்று வயதுக்கு முன்பே ஞானம் பெற்றார்.
இது அதிசயந்தான்.

முதல் : எல்லாம் திருவருளின் அற்புதம் தான். திருவெண்காடர்
சைவசிந்தாந்த உண்மைகளையெல்லாம் உள்ளங்கை

நெல்லிக்கனிபோல விளக்கத் தொடங்கினார். பல பெரியவர்கள்
அவரிடம் வந்து ஐயங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்தார்கள்.

உதவி 1 : என்ன கேட்டார்கள்

முதல்வர் : சுவாமி உயிர் என்று ஒருபொருள் உண்டா. அப்படியாயின்
உடலும் உயிரும் ஒன்றாவேறா என்று கேட்டார்கள்.

உதவி 2 : அவர் என்ன பதில் சொன்னார்

பாட்டு : முப்பொருள் உண்மையை அறிவீர் - அந்தப்
பதிபசு பாசமே உள்பொருளாகும்
ஆதியந்தம் இல்லாப் பொருள்கள் - மூன்றும்
அநாதியா யுள்ளவை என்பதே உண்மை.
சைவசிந்தாந்தச் சொல் அதுவே - இந்த
முப்பொருள் உண்மையே முழுவதும் உண்மை.

உதவி 1 : கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள்

முதல்வர் : பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்றுமே அநாதியான உள்பொருள்கள்.
உடலுக்கு வேறாக உயிரெனும் ஒரு பொருள் ஒண்டு. அது
உடலுடன் ஒன்றாயும் வேறாயும் இருக்கிறது. உயிர் அறிவிக்க
அறியும் பொருள். இறைவன் உயிருக்கு உள்ளாக இருந்து
இயக்க உயிர்ப்பொருள் உட்கருவிகளை இயக்கிக் கொண்டு
வாழ்கிறது. இப்படியே ஞானக் குழந்தை திருவெண்காடரின்
உபதேசம் தொடர்ந்தது. அந்தவழியால் ஆகாய மார்க்கமாகப்
பரஞ்சோதி முனிவரெனும் மகா ஞானி வந்தார். திருவெண்
காடரின் பக்குவ நிலையைக் கண்டார்.

பாட்டு : திருவெண் காட்டுப் பெருமான் அருளால்
தோன்றிய ஞானச் செல்வம் நீ
திருமுறைச் செல்வம் தேடித்தந்த
திவ்விய ஞானச் செல்வன் நீ
பெருநிதிசைவ சித்தாந்தத்தின்
பெரும் பேரறிவின் பொக்கிஷம் நீ

என்று அவரை வியந்து பாராட்டினார். திருவெண்காடருக்கு
ஞான தீட்சை நல்கினார்.

உதவி 1 : தீட்சையென்றால் என்ன?

முதல்வர் : தீட்சையென்றால் ஞானத்தைக் கொடுத்துப் பாசத்தைக்
கெடுத்தல் என்பது பொருள். அதாவது உயிரைப் பீடித்துள்ள
ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களின் வலியைக்

கெடுத்து உயிரின் அறியாமையைப் போக்கி மெய்யறிவு என்னும் ஞானத்தைக் கொடுத்தல் ஆகும்.

உதவி 2 : தீட்சை கொடுத்துத் தீட்சா நாமமும் இட்டார் என்றீர்களே தீட்சாநாமம் என்றால் என்ன?

முதல் : தீட்சாநாமமாவது, அறிவு விளக்கமாகிய ஞானத்தைப் பெற்றவருக்குச் சூட்டப்படுவது.

உதவி 1 : என்ன பெயர் சூட்டப்பட்டது.

முதல்வர் : மெய்கண்டார் எனப் பெயர் சூட்டினார். மெய்யைக் கண்டவராதலால் திருவெண்காடர் மெய்கண்டார் ஆனார். பரஞ்சோதி முனிவர் தனது குருவாகிய சத்திய ஞான தரிசினியின் பெயரைத் தமிழில் மெய்கண்டார் எனச் சூட்டினார்.

உதவி 1 : சத்தியஞான தரிசினிகள் எப்படி மெய்கண்டார் ஆகும்.

முதல் : சத்தியஞானம் என்பது மெய். தரிசினி என்பது கண்டவர் ஆகும். ஆகவே சத்தியஞானம் ஆகிய மெய்யைக் கண்டவர் என்பது பொருள்.

உதவி 2 : அருமையான விளக்கம். உடம்பு புல்லரிக்கிறது.

முதல்வர் : மெய்கண்டாரிடம் 49 மாணவர்கள் பாடங் கேட்டனர். ஒருவர் கேட்டார். ஆணவம் என்றால் என்ன?

தானன்னன்ன தனதானன, தனதன்னன்ன தன்னானன

பாட்டு : நான் என்கின்ற அகங்காரமும்

எனதென்கின்ற மமகாரமும்

அகப்புறப்பற்றுக் ளாகிவளர்ந்து

ஆணவ சொரூபம் ஆகிடுமே

வினைக்குத்தான் காரணமாய்

நின்றயிர் தன்னை அணுவணுவாய்

தேய்த் துயிர்வலியைக் போக்கியிடும்

ஆதலின் அதன்பெயர் ஆணவமாம்.

வசனம் : இப்படியே உபதேசம் தொடர்ந்தது. மூன்று வயதுக் குழந்தை ஞான உபதேசம் செய்யும் செய்தி எங்கும் பரந்தது. குலகுருவாகிய சகலாகமபண்டிதர் இதனைக் கேள்விப்பட்டார். சகலாகம பண்டிதர் நான் இருக்கப் பால்மணம் மாறாத குழந்தை மெய்கண்டார் ஞான உபதேசம் செய்கின்றானா. என்று கர்வம் கொண்டார். தானே நேரில் சென்றார். சிறுவனை பெரிய ஞானிபோல ஞான உபதேசம் செய்கின்றாயே. ஆணவம் என்றால் என்ன? சொல் பார்ப்போம் என்றார். அவரையே சுட்டுவிரலால் சுட்டிக்காட்டி

பாட்டு : தானன்னத் தானன்னத் தானனே தன

நீ நிற்கும் கோலமே ஆணவம் - அது

நான் என்னும் கர்வத்தி னால் வரும்

நான் என்னும் அகங்காரம் போனாலே - எந்த

நாளும் திருவருள் ஞானமுண்டாகும்.

வசனம் : என்றார். இதைக் கேட்டவுடனே சகலாகம பண்டிதரின் கர்வமாகிய ஆணவம் அடங்கியது.

மெய்கண்டாரின் காலில் விழுந்தார். தன்னை மாணவனாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனப் பணிந்து நின்றார். மெய்கண்டார் அவருக்கு ஞானதீட்சை கொடுத்து 'அருணந்தி சிவாசாரியார்' என்னும் தீட்சாநாமமும் கொடுத்தார்.

உதவி 1 : அப்போ மெய்கண்டார் தன் தந்தையின் குருவுக்குத் தான் குருவானார் என்று சொல்லுங்கள்.

உதவி 2 : இது பெரிய அதிசயந்தான்

முதல்வர் : மெய்கண்டாரிடம் பாடங் கேட்ட மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒரு விண்ணப்பம் செய்தனர். குருவே எங்களுக்குச் செய்த உபதேசங்களையெல்லாம் ஒரு நூலாகச் செய்து தரவேண்டும் எனக் கேட்டனர். அப்படியே 'சிவஞானபோதம்' எனும் நூலாகப் பாடிக்கொடுத்தார். 12 சூத்திரங்களையும் அவற்றின் விளக்கமாக 81 வெண்பாக்களையும் கொண்ட சிவஞானபோதம் பிரமாணஇயல், இலக்கணஇயல், சாதனஇயல், பயனியல் என்னும் நான்கு இயல்களாக மலர்ந்தது.

பாட்டு : தன்னனான தானன தன்ன

சைவசித்தாந்த நூல்களுக்கெல்லாம்

முடிமணியாகும் முதனூலிதுவே

பன்னிரு திருமுறை உட்பொருளைப்

பன்னிரு சூத்திர மாகவடித்தார்

சிவஞான போதப் புதையல் இதுவே

சைவசித்தாந்தத் தலைபணியாகும்.

மெய்கண்டார் தந்த சிவஞான போதமே சைவசமயத்தின் ஞானப் பொக்கிசமாகும். இதனைப் போற்றிப் படித்து நற்கதி பெறுவோம்.

மங்களம் மங்களம் மங்களம்

எல்லோர்க்கும் கல்வி

- பாட்டு : தந்தனத் தோம் என்று சொல்லியே
வில்லிசைபாட.... வில்லிசைபாட
வந்தருள்வாள் சரஸ்வதியே - நல்வார்த்தை
தந்தருள்வாய் சரஸ்வதியே
- தந்தனத்தோம் என்று சொல்லித் தத்தித் தெய்வனத் தாளங்கூட்டி
தந்தனத் தோம் என்று சொல்லித் தத்தித் தெய்வனத் தாளங்கூட்டி
- நடை : விழாவின் தலைவரே விருந்தினரே பெரியோரே
அன்பான சபையோரே அனைவருக்கும் நம் வணக்கம்.
- பாட்டு : தன்னா னத் தன்னனை தன்னனை தன்னனை
எல்லோர்க்கும் கல்வியெனும் இனியதொரு பொருளினிலே
வில்லெடுத்தோம் பாடுதற்கு விருப்புடனே கேட்டிடுவீர்
சொல்லினிய செந்தமிழில் சுவைததும்பும் இசைவகுத்து
நல்விருந்தாய் நாம்தருவோம் நயப்புடனே கேட்டிடுவீர்
- வசனம் : அன்பான சபையோர்களே இன்று உங்கள் முன்னிலையில்
எல்லோர்க்கும் கல்வி எனும் விடயம் பற்றி வில்லிசைப்பாட
வந்துள்ளோம்
- உதவி 2 : என்னவிடயம் எல்லோர்க்கும் கல்வியா அபெதப்படி
- பாட்டு : தன்னான தன்னான தன்னா தன
கல்லோர்க்கும் பிறப்புரிமை கல்வி - அதை
நல்லாயுணர்ந்திடனும் தம்பி
கல்லாதோர் எல்லாரும் நன்றாய்க் - கல்வி
கற்றறிவு தேடவேண்டும் தம்பி
- உதவி 1 : கல்விகற்காவிட்டால் வாழமுடியாதோ? எத்தனைபேர் ஒரு
படிப்பும் இல்லாமல் வெளிநாடுகளுக்குப் போய் லட்சம் லட்சமாக
உழைக்கிறார்கள். இங்கையிருந்து படித்தவர்கள்
உழைப்பதிலும் பல மடங்கு கூட உழைக்கிறார்களே.
- முதல் : தம்பி லட்சங்கள் மட்டும் வாழ்வாகாது. மனிதன் மனிதனாக
வாழவேண்டும். அதுதான் வாழ்வாகும்.

உதவி 2 : ஏன் அவர்கள் மனிதர்களாகத் தானே வாழ்கிறார்கள்.

முதல் : தம்பி மனிதராக வாழ்வதற்கு மனிதப் பண்புகள் அதாவது மனித
விழுமியங்கள் வேண்டும். அதைக் கல்வியினாலே தான்
பெறமுடியும்.

பாட்டு : தனன தனனா தானனனா தன்ன
மனிதன் மனிதனாய் வாழ்வதற்கு - நல்ல
மனித விழுமியம் தேட வேண்டும்
அன்பு உண்மை, அறநெறி, சாந்தி
இன்சொல், பணிவு, ஈகை, அகிம்சை
என்னும் மனித விழுமியங்கள்
என்றும் தருவது கல்வியன்றோ.

உதவி 2 : மனிதவிழுமியமா? அப்படியென்றால் என்ன?

முதல் : அதுதான் அன்பு, உண்மை, அறநெறி, சாந்தி, இன்சொல்,
பணிவு, ஈகை, அகிம்சை முதலான பண்புகள். மனிதர் மனிதராய்
வாழவேண்டுமானால் இந்த மனித விழுமியங்களைத் தரும்
கல்வியை எல்லோரும் கற்க வேண்டும்.

பாட்டு : தனன தனனா தானனனா தன்ன
ஒவ்வொரு மனிதரின் உள்ளேயும் - மிக மிக
உயர்ந்த ஆற்றல் நிறைந்திருக்கு
அவ்வவர் ஆற்றலும் வெளிப்படவே
ஆக்கம் தருவது கல்வியன்றோ.

உதவி 2 : எங்களிடம் மறைந்திருக்கும் ஆற்றல்கள் கல்வியினாலேதான்
வெளிக் கொணரப்படும் என்கிறீர்கள்.

முதல் : ஆமாம் அதுதான் உண்மை. அதனாலேதான் கல்வி
கற்றவர்கள் திறமைசாலிகளாக இருக்கிறார்கள்.

உதவி 1 : கல்லாதவர்கள் முட்டாள்களாய்த் திரிகிறார்கள் என்று
சொல்லுங்கோ.

உதவி 2 : ஆமா கல்விகற்பவர்கள் மாணவர்கள். அப்போ மாணவர்க்
கல்லவோ கல்வி. நீங்கள் எல்லோர்க்கும் கல்வி என்று
குழப்புகிறீர்களே.

முதல் : குழம்பாதையங்கோ தம்பியவை. மாணவர்கள் மட்டுமல்ல யார் யாருக்குக் கல்வியறிவு இல்லையோ அவர்களெல்லாரும் கற்க வேண்டும்.

பாட்டு : தானதான தன்னென தானெனானே தன்ன
பாடசாலை செல்பவரே மாணவர் ஆவார் - அங்கு
செல்லாத சிறுவர்களும் பல்லோர்கள் உள்ளார்
பதினாறு வயதுவரை கட்டாயக் கல்வி - இங்கு
எல்லோர்க்கும் பொதுவான சட்டமிது தம்பி

முதல் வணம் : பதினாறு வயதுக்குட்பட்டவர்கள் எல்லாரும் கட்டாயக் கல்வி கற்கவேண்டும். பாடசாலைக்குப் போகாதவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்து தண்டனை வழங்கப்படும்.

உதவி 2 : ஆமா பாடசாலை போகாத சிறுவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள்.

பாட்டு : தானானே தானானே தானானே தானே தன்ன
பாடசாலை போகாமல் பாழாவார் சிறுவர் - அவரைப்
பார்த்தழைத்து வந்து கல்வி கற்கவைக்க வேண்டும்.
வீட்டு வேலைக்காரராயும் தொழிற்சாலைக் கூலியாயும்
வீதியிலே பிச்சையேற்றும் வியாபாரச் சிறுவராயும்
எத்தனையோ பேர் படிப்பை விட்டார் - அவர்கள்
அத்தனைபேரையும் படிக்க வைப்போம்.

எல்லோர்க்கும் இலவசமாயக் கல்விகற்கும் வாய்ப்பும் உண்டு.

உதவி 2 : அதுசரி இந்த இலவசக் கல்வி முறை எப்போதிருந்து நடைமுறைக்கு வந்தது.

முதல் : ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பதுகளில் கல்வி அமைச்சராயிருந்த டபிள்யூ டபிள்யூ கன்னங்கரா அவர்கள் இலவசக் கல்வி முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தார். இப்பொழுது இலவச உணவும் இலவச சீர் உடையும் வழங்கப்படுகிறது.

பாட்டு : தன்னெனத் தன்னென தன்னென தானென
இலவசமாய்ச் சீருடையும் இலவசமாய்ச் சத்துணவும்
இலவசமாய்ப் புத்தகமும் இந்நாட்டில் கிடைக்கையிலே
பலவசதி இருந்தும் இங்கு படிக்காத சிறுவர்களைப்
பார்த்துத் தேடிப்பிடித்து வந்து படிக்கவைக்க வேண்டும்.

உதவி 1 : இதற்குமுன்பு இலவசக் கல்வி எங்கள் நாட்டில் இருந்ததில்லையோ

முதல் : இருந்தது இருந்தது. நல்லூர் சிறீலசிறீ ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் 1848இலே அதாவது இலங்கை அரசு இலவசக் கல்வியைக் கொண்டுவருவதற்கு நூறுவருடங்கட்கு முன்பே நடைமுறைப்படுத்திக் காட்டினார்.

1848இல் வண்ணார்பண்ணையிலே சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்தைத் தொடக்கி அங்கு கற்கும் மாணவர்களுக்கு இலவசமாக உணவும் உடையும் கொடுத்து இலவசக் கல்வியும் கொடுத்தார்.

உதவி 1 : எல்லோர்க்கும் கல்வி என்று சொல்கிறீர்களே சிறுவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி இருக்கு. மற்றவர்களுக்கு?

பாட்டு : தன்னெனத் தானென தன்னென தானென
மூத்தவர்கள் இளையவர்கள் என்றபேதம் ஏதுமின்றி
எல்லோரும் கல்விகற்க வேண்டும் - அதற்கு
ஏற்றவழி முறைகள் இன்று பல இருக்கு.

உதவி 2 : ஆமா எழுதப்படிக்கத் தெரியாத கிழவர் கிழவிகளும் பாடசாலைக்கு வந்து கல்வி கற்க வேண்டுமோ?

பாட்டு : தன்னத் தன்னத் தன்னெனத் தன்னத் தன்ன தானான
எழுதப்படிக்கத் தெரியாத முதியோர்கள் எல்லோர்க்கும்
முதியவர்கள் கல்விநிலையம் உண்டு - அவர்க்கு
புது முறையில் கல்வி வசதி உண்டு.

உதவி 2 : வெட்கப்படாமல் கிழவர் கிழவிகளும் படிப்பார்களோ?

முதல் : படிக்காமல் முட்டாள்களாக இருக்கிறதுதான் தம்பி வெட்கம். படிக்கிறதிலே என்ன வெட்கம். படிப்பறிவு இல்லாதவர்கள் கண்ணிருந்தும் குருடர்கள் ஆவர்.

உதவி 1 : அதெப்படி கண்ணிருந்தும் குருடராக முடியும்.

முதல் : தம்பி! எங்கள் வீதிகள் எல்லாம் பாதுகாப்புப் படையினர் நிற்கிறார்கள் தானே. அவர்கள் ஒருவீதியைத் தடை

செய்வதற்காக இந்தவீதி தடை செய்யப்பட்டுள்ளது என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் வாசித்துவிட்டு வேறு வழியால் போவார்கள். வாசிக்கத் தெரியாதவர் என்ன செய்வார். அவருக்கு அது விளங்குமோ? அவர் தொடர்ந்து போவார். என்ன நடக்கும் வாங்கிக் கட்டுவார். உனக்கென்ன கண்குருடோ மாடு என்று கேட்டுக் கேட்டு அடி கொடுப்பார்கள். ஆனபடியால் கல்வி கற்றவர்தான் கண்ணுடையார். கல்லாதவர் கண்ணிருந்தும் குருடர்.

பாட்டு : தன்னன தன்னன தன்னான தனத்தன

கண்ணுடையர் என்பர் கற்றோர்கள் முகத்திரு
புண்ணுடையவர்கள் கல்லாதவர்
விலங்கொடு மக்கள் அனையவர்கள்
இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர்

வசனம் : என்று உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளில் வள்ளுவப் பொருமான் சொல்லியுள்ளார்.

உதவி 2 : அது உண்மைதான். முதியவர்களுக்கு யார் கல்வி கற்பிக்கிறார்கள், என்பதை விபரமாகச் சொல்லுங்கள்.

முதல் : இப்பொழுது எங்கள் நாட்டில் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் பல பாதிக்கப்பட்டோர்க்குப் பலவிதமான உதவிகள் செய்கிறார்கள். தெரியுந்தானே.

உதவி 2 : ஆமாம் - யு.என்.எச்.சி.ஆர், கெயர், ஐ.சி.ஆர்.சி., ரிஆர்ஆரோ முதலான நிறுவனங்கள் தானே.

முதல் : ஆமாம். இப்படியான பல நிறுவனங்கள் முதியோர்க்குக் கல்வி வசதிகளைச் செய்து வருகின்றன.

உதவி 1 : அதுசரி செய்துதரவேண்டிய உதவிகள் எவ்வளவோ இருக்க இவர்கள் ஏன் கல்வியிலை கவனம் செலுத்துகிறார்கள்.

முதல் : தம்பியவை இப்பொழுது எங்கள் நாட்டிலை எங்கை பார்த்தாலும் என்ன நடக்கிறது. காலையிலை எழுந்து ரி.விஜப் போட்டால் பேப்பரைப் பார்த்தால் கொள்ளையும் கொலையும் வழிப்பறியும்

பாலியல் வல்லுறவும் எல்லாம் வன்முறைதான். பார்க்க மனம் பதைக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் எங்கள் மக்களுக்கு மனித நேயப் பண்பாட்டுக் கல்வி இல்லாமல்தான்.

பாட்டு : தன்னனானா தன்னனானா தன்னனானா தன்னானா

ஒரேஇரவில் ஒன்பது வீட்டில் ஐம்பது இலட்சம் கொள்ளை எதிர்த்துவந்த எட்டுப் பேரை வெட்டிக் கொன்றுபோட்டார்.

ஷ்ரீரோகொண்டா இளைஞர் வீதியில் பெண்ணின் தாலி அறுத்தார் தனியாய் வீட்டில் இருந்த பெண்ணைப் பாலியல் பண்ணிக்கொன்று கிணற்றுள் போட்டார்.

சிறுவர் இல்லங்களிலே பாலியல் துஷ்பிரயோகம் நடக்குது முதியவர் வீட்டில் தேடுவாரின்றி முடங்கிக் கிடந்து மாண்டார்.

இவை தானே தினம் தினம் வரும் செய்திகள்.

உதவி 2 : அதுசரி இதற்கும் கல்விக்கும் என்ன தொடர்பு.

முதல் : அப்படிக்கேள் நல்ல மனிதநேயத்துடன் கூடிய பண்பாட்டுக் கல்வி எல்லார்க்கும் கிடைக்காமல்தான் தம்பி இந்த வன்முறைகளுக்குக் காரணம். இந்தவன்முறைகளை ஒழிக்க வேண்டுமானால் எல்லார்க்கும் மனிதவிழுமியம் நிறைந்த பண்பாட்டுக் கல்வி புகட்ட வேண்டும். இதற்காகத்தான் அரசாங்கமும், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களும் ஏன் ஐக்கிய நாடுகள் சபை கூட எல்லார்க்கும் கல்வி எனும் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துகின்றன.

பாட்டு : தன்னானானா தன்னானானா தன்னானானா தன்னானானா

நாட்டிலுள்ள வன்முறையை
நாமொழிக்க வேண்டுமெனில்
வீட்டிலுள்ள எல்லாருக்கும்
கல்வி வாய்ப்பு நல்கவேண்டும்.

உதவி 2 : எல்லோரும் கல்வி கற்றால் தான் நாட்டில் சாந்தி, சமாதானம் நிலவும் என்பது உண்மைதான்.

உதவி 1 : உண்மைதான்.

பாட்டு : தன்னானத் தன்னனைத் தானா தன்னனைத்

எல்லோரும் கல்விகற்க வேண்டும் - எங்கள் நாட்டில்
எல்லோரும் கல்விகற்க வேண்டும்.

தன்ன னன்ன தன்னன னன்னா

அன்பு பண்பு அறநெறி கருணை
இன்சொல் பணிவு ஈகை அகிம்சை
என்னும் மனித விழுமியங்கள்
என்றும் நிலைக்கும் கல்வி கற்போம்.

எல்லோரும் கல்வி கற்கவேண்டும் எங்கள் நாட்டில்
எல்லோரும் கல்வி கற்க வேண்டும்.

வணக்கம்.

மங்களம் மங்களம் மங்களம்

01.8.2006இல் மானிப்பாய் மெமோறியல் கல்லூரி மாணவர்கள்
யாழ். மாவட்டத் தமிழ்த் தினப் போட்டியில் முதற்பரிசு)

சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை அவர்களின் பன்முக ஆளுமைப் பரிமாணங்களின் அவிழ்ப்பாக இந்நூலின் ஆக்கங்கள் அமைந்துள்ளன. ஆசிரியர், அதிபர், ஆலோசகர், நடிகர், இயக்குனர், தயாரிப்பாளர், எழுத்தாளர், திறனாய்வாளர், பேச்சுக் கலைஞர் என்ற பன்முக வகிபாகங்களையும், பரிமாணங்களையும் ஆற்றுகை செய்த பட்டறிவின் மேலெழுச்சியாக இந்த ஆக்கங்கள் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன.

சமகாலக் கல்விச் செயற்பாடுகள் மனித மனங்களைத் தொடர்ச்சியாக அன்னியமயப் பாட்டுக்கே இழுத்துச் செல்லும் நிலையில் கல்வியின் ஆழ்ந்த அடுக்குகளைத் தரிசித்த ஆசிரியர் என்ற வகையில் இத்தகைய ஆக்கத்தின் தேவையை உணர்ந்த வெளிப்பாடாக அரங்கப் படையல்கள் அமைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

இங்குள்ள நாடகங்களில் பாத்திரங்களின் உரையாடல்களை நாடகாசிரியன் வலிந்து சமத்திய சொல் ஒப்புவிப்புக்களாக அல்லாமல், கருத்துணர்ந்து, பொறுப்புணர்ந்து உரையாடும் உலக மாந்தரிடமிருந்து இயல்பாகப் பிறக்கும் உரையாடல்களைப் பிரதிபலிப்பவையாகவே காண்கிறோம். வெவ்வேறு படி நிலைகளில் உள்ளவரை, முழுமையாக உணர்ந்து கொண்ட, அவர்களோடு கூடி வாழ்ந்த, அவர்களின் உண்மையான உள்ளக்கிடக்கையைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய கனதி உள்ளவர்களாலேயே சத்திய உணர்வோடு காத்திரமான பிரதிகளை ஆக்க முடியும் என்பதற்கு இந்த அரங்கப் படையல்கள் ஒரு மெச்சத்தக்க சான்று என்பேன்.

ஐக்கத்தன் ஏ. ஸி. தாச்சியல்

கற்பனை. தற்புதுமை, விரிந்த சிந்தனை, புதியது காணல் உள்ளுணர்வு, மேதாவிலாசம் போன்ற பல கூறுகளைக் கொண்ட ஆக்கத்திறன் கலாபூஷணம் சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை அவர்களிடம் போற்றப்படத்தக்க அளவில் இருப்பதை அரங்கப் படையல்கள் உறுதி செய்கிறது.

கோகிலா மகேந்திரன்.

ISBN 978-955-50192-5-5

9789555019255